IPOTEZE

Civilizaţia dunăreană
MISTERE SCOASE LA LUMINĂ

O împrejurare inspirată a făcut ca Bucureştiul să găzduiască, în aceeaşi perioadă, Congresul internaţional de dacologie (ediţia din acest an s-a axat pe tăbliţele de lut descoperite la Tărtăria, (jud. Alba) şi Salonul naţional de medicină neconvenţională. Deşi aparent cele două domenii nu au legătură între ele, am remarcat totuşi aspecte comune, fără nici un fel de echivoc, relevate în expunerile lor – nu de diletanţi, ci de specialişti de reputaţie incontenstabilă, atât în ţară, cât şi în străinătate. Din materialul documentar extrem de bogat, am selectat câteva informaţii esenţiale, ce pot fi reunite sub o singură idee şi pe care nu puţini le-ar cataloga drept senzaţionale.

Tărtăria – un mileniu înainte de Sumer

Oficial, comunitatea ştiinţifică e de acord că sumerienii sunt cei mai vechi utilizatori ai unei forme de scris, argumentul reprezentându-l celebrele tăbliţe de lut descoperite pe teritoriul Irakului de astăzi şi datate la sfârşitul mileniului III î.Ch. Această idee a devenit o axiomă, pe care doar un miracol o poate zdruncina, eventual. Dar „miracolul" există! În 1961, arheologul clujean Nicolae Vlassa a făcut publică descoperirea a trei tăbliţe de lut la Tărtăria, pe Mureş. Asemănătoare cu tăbliţe descoperite în Bulgaria, ele sunt acoperite cu pictograme foarte apropiate de cele sumeriene. Numai că datarea lor a creat stupefacţie între cercetători: aproximativ, anul 5200 î.Ch. deci o scriere cu circa 1.500 ani mai veche decât cea sumeriană. S-a dovedit că lutul era local şi deci că se poate vorbi despre prioritatea indiscutabilă a scrierii dunărene faţă de cea mesopotamică, circulaţia făcându-se dinspre Europa spre Orientul Mijlociu, şi nu invers. Numeroşi cercetători – mai cu seamă străini – s-au aplecat asupra formidabilei descoperiri, dar o prudenţă excesivă (fără îndoială, explicabilă şi prin alte tipuri de interese decât cele ştiinţifice) întârzie reconsiderarea acestui extrem de important capitol al culturii şi civilizaţiei umane. Deşi, chiar oamenii de

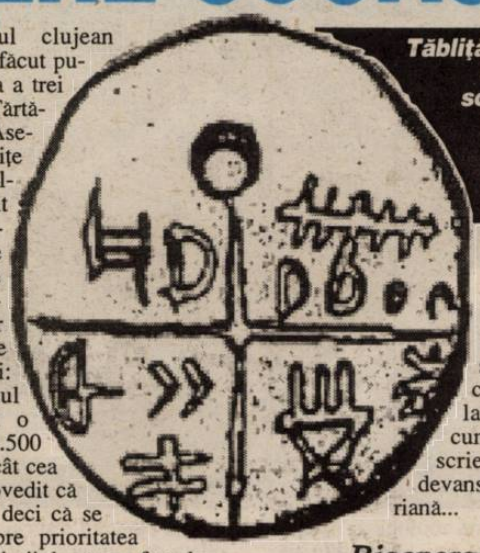

Tăbliţă de lut ars, cu cea mai veche scriere din lume Tărtăria (jud. Alba) – 4500-4800 î.Ch.

ştiinţă sunt primii care ar trebui să înţeleagă şi să recunoască un lucru: adevărurile stabilite de oameni conţin o doză de relativitate. Dar, acum, adevărul este că scrierea dunăreană o devansează pe cea sumeriană...

Bioenergia vine din preistorie

Cele arătate foarte succint mai sus impun, implicit, ideea că populaţia dunăreană (de la nord şi de la sud) are o vehime mult mai mare decât se credea. Vechime însemnând şi cultură, deci şi gândire avansată. Este un adevăr elementar, demonstrat de cercetări interdisciplinare realizate de-a lungul multor ani de lucru, fără exaltare, fără idei preconcepute. Printre specialiştii de reputaţie incontestabilă, Nineta Crainici se remarcă datorită demonstraţiilor sale deloc sofisticate şi foarte pertinente, care leagă istoria de etnologie, de artă, de medicină tradiţională, de practici sociale curente etc.

Foarte cunoscută este figurina numită „Gânditorul" (cultura Hamangia, mileniul IV î.Ch.), despre care aflăm din cărţile de istorie că reprezenta o formă evoluată de artă. O analiză riguroasă a relevat însă că aceasta se încadrează într-o piramidă cu baza pătrată, indicând de fapt o postură de meditaţie, de echilibrare bioenergetică, comparabilă de pildă cu „lotusul" yoghinilor. Există figurine antropomorfe (culturile Gumelniţa, Turdaş, Boian ş.a.) care au marcate clar meridianele bioenergetice şi chiar cele mai importante puncte de acupunctură, zone energetice (rombul epigastric ocupă aici un loc aparte). Pe ţesături, pe ornamente de vase, pe obiecte de lemn şi aşa mai departe, simbolurile energetice sunt marcate la vedere. Observaţi numai câte – să le spunem – „mandale autohtone" apar pe covoare, pe portul străvechi, pe diverse accesorii textile. Dna Crainici a studiat mii de asemenea obiecte şi nu numai (vezi şi dansul căluşarilor, mersul cu greutatea pe cap, cântecul „cu noduri" maramureşan etc.), folosindu-se inclusiv de aparatură modernă. Rezultatele sunt halucinante iar concluzia este una singură: (şi) pe teritoriul nord-dunărean există o civilizaţie avansată, veche de cel puţin şase-şapte milenii, ale cărei valori s-au perpetuat peste timp. Rămâne ca noi să vrem să le vedem şi să afirmăm fără complexe acest lucru.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

REACTORUL DIN CENTRUL PĂMÂNTULUI

Sub picioarele noastre s-ar ascunde cel mai mare reactor al planetei Pământ. Afirmaţia îi aparţine geofizicianului american Marvin Herndon. În opinia sa, miezul Pământului ar fi constituit dintr-o „bilă" de uraniu de circa 8 km în diametru, care funcţionează ca un reactor nuclear de 4,5 miliarde de ani. Acest georeactor ar alimenta câmpul magnetic al Pământului, care ne protejează de radiaţiile solare, şi ar furniza Pământului energie termică, ce se află la originea erupţiilor vulcanie şi a deplasării plăcilor tectonice. Această teorie intră în conflict cu cea emisă prin anii '40 de comunitatea geofizicienilor, care se referă la faptul că la o adâncime de 5.115 km există un nucleu de fier şi nichel cristalizat, aflat într-o masă de fier lichid. Marvin Herndon îşi elaborează teoria pornind de la descoperirea din Gabon (1972) a celor 16 reactoare nucleare naturale. În acest foarte vechi zăcământ de uraniu s-a produs o reacţie de fisiune în urmă cu 2 miliarde de ani, în urma căreia, timp de câteva sute de milioane de ani, combustibilul s-a consumat. O dovadă că natura ştie să

Un cercetător american afirmă că miezul Pământului e format dintr-un gigantic reactor nuclear, şi nu din fier. Acest reactor ar alimenta magnetismul terestru care ne protejează de radiaţiile ucigătoare ale Soarelui. În momentul în care rezervorul de uraniu va fi consumat, viaţa pe Pământ ar înceta să mai existe.

producă pile atomice uriaşe. Tot în acea epocă, geofizicianul american începe să se intereseze de o anume categorie de meteoriţi a căror compoziţie chimică e asemănătoare celei a mantalei terestre. Cea mai mare parte din uraniul aflat în compoziţia acestor meteoriţi se găseşte în miezul lor şi e foarte posibil ca şi în cazul Pământului, lucrurile să stea la fel. Uraniul, elementul natural cel mai dens aflat la suprafaţa Pământului, asociat cu sulful pentru a forma un compus ultradens, s-ar fi scufundat de-a lungul timpului în straturile geologice mai „uşoare" până a ajuns în centrul Pământului. După ce a atins un anumit prag de concentrare s-ar fi declanşat reacţii de fisiune nucleară în lanţ. Aprinderea acestui reactor nuclear s-ar fi produs foarte devreme în istoria planetei, funcţionând de atunci ca un supergenerator. Căldura produsă de această uriaşă uzină atomică ar fi propulsat particulele spre exterior, ele aflându-se la originea câmpului magnetic terestru. Cercetătorul american exclude ideea că georeactorul e responsabil, parţial, de încălzirea globală a planetei, de perioadele glaciare sau de efectul El Niño. Dar, adaugă el, acest lucru nu e imposibil. Colegii de breaslă sunt reticenţi faţă de această provocare ştiinţifică. Este adevărat că nu se cunoaşte compoziţia exactă a miezului Pământului. Modelele teoretice indică existenţa fierului, sulfului, oxigenului, siliciului. Unii geofizicieni adaugă uraniul, potasiul şi toriul. Marvin Herndon apreciază că reactorul din centrul Pământului, care funcţionează de 4,5 miliarde de ani, ar fi produs circa 4 milioane de megawaţi. În acest ritm, într-o zi sau alta, georeactorul, care şi-ar fi consumat 75% din carburant, va înceta să mai funcţioneze. Dacă miezul planetei noastre ar fi din fier, am mai dispune de protecţie vitală încă 4 miliarde de ani. În cazul în care teoria lui M. Herndon ar fi viabilă, viaţa planetei noastre ar fi mult mai scurtă. O dată ce va înceta producţia de câmp geomagnetic, Soarele ne va ucide fără milă.

DORIN MĂRAN

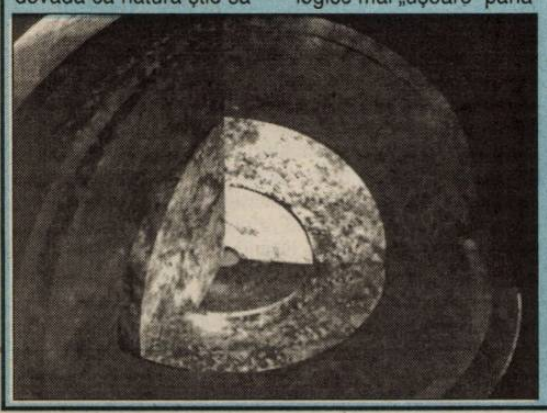

Lupta cu stihiile naturii

VÂNĂTORUL DE TORNADE

Puţinii trecători care se mai aventurau pe străzile micului oraş Manchester din Dakota de Sud după anunţul „vine tornada" priveau uluiţi la Tim Samaras, care a avut curajul să „aştepte" până când vârtejul uriaş (cu un front de 400 m!) s-a apropiat la mai puţin de 100 m de el, a sărit din camioneta pe care o conducea, a instalat nişte aparate, s-a repezit înapoi în maşină şi a demarat în trombă. Doar 80 de secunde mai târziu, tornada măturа pur şi simplu proba: „A fost prea aproape, dar am făcut istorie!", avea să declare Samaras. El este un... vânător de furtuni profesionist, care în lunile mai şi iunie se află pe „Bulevardul Tornadelor", undeva în zona centrală a SUA, între Munţii Stâncoşi şi Mississippi, acolo unde tornadele sunt cel mai frecvent. Scopul său: înarmat cu cele mai sofisticate aparate, să măsoare intensitatea şi toţi parametrii tornadelor, modificările de presiune atmosferică şi de fapt tot ce se întâmplă în momentul declanşării unui fenomen atât de spectaculos, dar şi atât de distrugător.

La locul potrivit, la momentul potrivit!

„Am fost un vânător de furtuni pasionat, timp de 15 ani. A venit momentul să împletesc pasiunea cu munca mea profesională" a declarat Samaras, de profesie inginer electronist şi inventator al unui detector denumit în lumea meteorologilor „ţestoasa". Tornadele sunt consecinţa formării unor „supercelule", a unor nori rotitori la înălţimi de peste 18 km, care arată, după caracterizarea lui Paul Markowski, profesor de meteorologie la Universitatea de Stat din Pennsylvania, „ca nişte conserve de supă care se rotesc". Când o porţiune a acestei coloane mortale care se „înşurubează" în aer atinge pământul, are loc un adevărat dezastru. Iar staţiile meteo, chiar şi cele mai modern echipate, nu reuşesc să le înregistreze, ele fiind... prea mici pentru aparatura existentă. De aceea, încercări precum cele ale lui Samaras sunt fundamentale: „Totul e să te afli la locul potrivit, la momentul potrivit", spune el cu modestie. Înregistrările video de montare a probelor sunt spectaculoase: Samaras poate fi văzut cum coboară din maşină în doar 10 secunde, instalează pe sol aparatul, „ţestoasa", şi reuşeşte să fugă din faţa monstrului care se răsuceşte în aer. Rezultatul? Din datele obţinute se poate determina modificarea formei norilor, viteza de formare a supercelulelor etc. Cu alte cuvinte, se poate face...

...Predicţia!

„Ceea ce face Samaras este esenţial pentru viitorul experiment VORTEX", spune Erik Rasmussen de la Laboratorul Naţional de Furtuni Severe. Rezultatele s-ar putea dovedi esenţiale pentru predicţia intensităţii şi duratei tornadelor. Aceasta pentru că, în prezent, aproximativ 80% din alarme sunt false şi mobilizează inutil forţe imense şi bani foarte mulţi. Cercetarea ştiinţifică şi tehnologică rămân singurele care pot duce la îmbunătăţirea situaţiei, la posibilitatea de predicţie şi, implicit, la diminuarea efectelor.

MIHAELA DOROBANŢU

„Torcătorii" de infrasunete

Tigrii de Bengal, de Sumatra şi cei siberieni au o calitate extraordinară, relevată de cercetătorii americani din Omaha: manifestările lor zgomotoase nu se limitează la răget, mieunat, horcăit specific, ci emit, de asemenea, infrasunete la distanţe incredibil de mari, fie pentru a-şi ţine la distanţă adversarii, fie pentru a-şi atrage partenerii. Frecvenţele sonore de emisie ale acestui

solitar iubitor de spaţii largi se întind între 300 Hz şi 20 Hz. La exemplare adormite, s-a măsurat şi răspunsul neuronilor responsabili cu simţul auzului, constatându-se că animalele sunt mai sensibile la frecvenţele joase. „Torsul" lor mai mult decât discret (imperceptibil de către om) se propagă pe distanţe de până la 8 km, indiferent de umiditatea aerului sau de intersectarea cu sunete emise la frecvenţe mai înalte!

Karaoke pentru toată lumea

Fabuloasa industrie muzicală i-a stimulat pe japonezi – cei ce au inventat karaoke acum vreo 20 de ani – să perfecţioneze metoda de cântat, aşa încât aspiranţii la celebritate mai puţin dotaţi vocal să nu se facă de râs, la o adică. Pentru aceşti nechemaţi (dar ambiţioşi!) în muzică, firma Taito a dezvoltat un program capabil să ajusteze acompaniamentul muzical, în funcţie de posibilităţile celui ce ţine-n mână microfonul. Reglarea automată a tempoului muzicii, posibilă datorită unui limbaj cibernetic de sinteză, îi face astfel pe spectatori să ierte afonismele şi rateurile cântăreţului. Dacă ne uităm numai în ograda fenomenului VIP românesc, unde mişună sumedenie de musculiţe afone cu aere de vedete, şi ne gândim că noua realizare tehnică va pătrunde şi pe plaiurile mioritice, putem zice că ingenioşii niponi au totuşi şi mari păcate...

Soluri cu pavaj de ADN

Cercetători din mai multe ţări, specialişti în ADN, au reuşit să extragă, din permafrostul siberian şi din solurile unor grote din Noua Zeelandă, ADN-uri ale unor animale şi plante dispărute acum zeci de mii de ani. Până în prezent, acest lucru se realiza numai pe baza elementelor fosile. 29 de plante foarte vechi, astăzi inexistente şi 8 specii de animale – între care faimosul mamut şi bizonul de stepă – au fost identificate astfel de oamenii de ştiinţă. ADN-ul animal găsit în sedimente a fost datat la circa 30.000 de ani, în timp ce plantele neozeelandeze depăşesc un mileniu, fiind mai vechi decât primii colonişti sosiţi pe aceste tărâmuri. Procedeul are o importanţă extraordinară, deoarece ajută foarte mult la reconstituirea ecosistemelor din trecutul îndepărtat al Pământului. (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Există grădini zoologice cosmice?

Majoritatea investigatorilor OZN sunt de acord că OZN-urile se află angrenate într-un studiu pe termen lung privind planeta noastră și pe locuitorii ei: colectează plante, animale, răpesc oameni, efectuând operații bizare asupra lor. Oamenii de regulă sunt readuși apoi pe Pământ, dar plantele și animalele dispar, aparent definitiv. Unde? Ar putea fi reținuți acolo uneori și oameni?

Păduri nepământene, recreate artificial?

Preston E. Dennett afirmă că există numeroase rapoarte în care cei răpiți spun că au văzut, în locurile în care au ajuns, aparent la bordul unor OZN-uri sau „nave mamă", colecții mari de animale și de plante. *Catherine* (cazul căreia este descris în cartea prof. John Mack, *Abduction*) a suferit în 1990, de Crăciun, o răpire, urmată de o examinare medicală și o confruntare cu niște bebeluși hibrizi. Apoi a fost dusă într-o încăpere de mărimea unei săli de sport, cu pereții curbați în partea superioară, în care a văzut o pădure de pini de mărime naturală, inclusiv pământ, cetină, stânci. Până și mirosul era autentic.

Vizitatorii colectează elani

O altă întâmplare bizară este cea a lui *Carl Higdon* din Wyoming. În 25 octombrie 1974 plecase, singur, la o vânătoare de elani. După mai multe ore de mers prin pădure a zărit în fața sa un grup de cinci elani păscând într-o poieniță. A ochit și a tras. Spre surprinderea sa, la jumătatea drumului, glontele s-a oprit, ca și cum ar fi lovit un zid invizibil, și a căzut pe pământ. În acest moment Higdon a observat, în imediata sa apropiere, un individ bizar. Avea o înfățișare omenească, dar pielea era gălbuie și capul teșit; avea un păr scurt și fin, care stătea drept în sus și nu i se vedea bărbia. Picioarele erau puternic curbate în afară. Purta un combinezon negru, cu o centură foarte lată. Individul l-a invitat pe Higdon într-un OZN aflat alături. Înainte de a răspunde, Higdon s-a și văzut imobilizat într-un fotoliu în interiorul navei. A simțit cum nava se pune în mișcare. După ce au străbătut într-un timp scurt o distanță imensă, au ajuns într-un oraș decupat parcă din povestirile de anticipație. Mai interesant este însă că pe navă se găseau și cei cinci elani, imobilizați într-o cămăruță. Însoțitorul său i-a spus că sunt necesari „pentru reproducere".

Arca lui Noe multiplicată în Cosmos

Denise și Bert Twiggs, în cartea lor *Secret Vows*, afirmă că au văzut, în timpul unei răpiri din 1976, pe o „navă mamă", o adevărată „Arcă a lui Noe": elefanți, lei, urși, lupi, păsări etc. Majoritatea animalelor păreau aduse de pe Pământ, dar erau printre ele și unele de origine necunoscută. Aceste ființe se mișcau într-un soi de pădure virgină, plină cu o mare varietate de copaci și tufe.

Un alt caz este cel al *Katharinei Wilson* din Oregon. În cursul unei răpiri suportate în 23 iulie 1988, ea a văzut la bordul „navei" numeroase alte persoane, inclusiv membri ai propriei familii. Câțiva dintre aceștia au fost duși

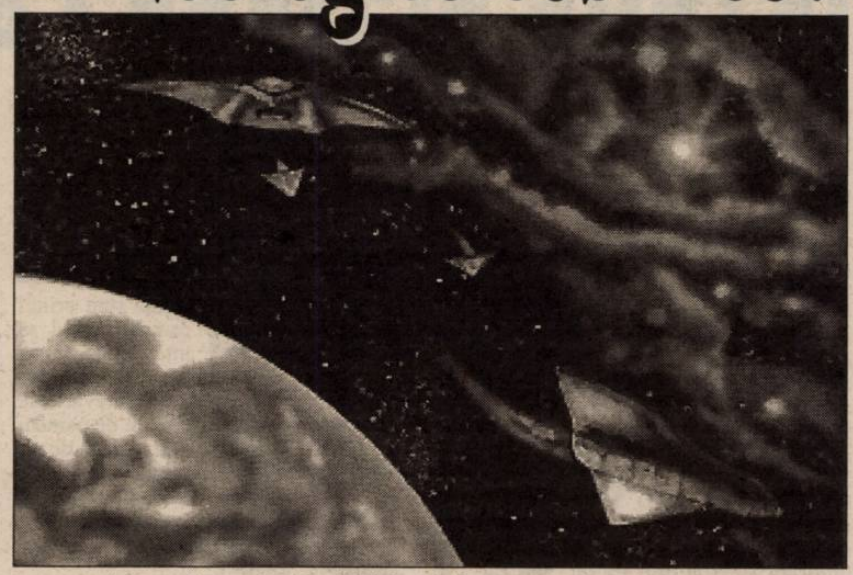

într-un soi de grădină zoologică. Aici, în cuști uriașe de sticlă, erau ținute animale, multe necunoscute pentru ea, unele dintre ele demult dispărute de pe Pământ, dar păstrate aici în continuare. Într-una din cuști, ființe păroase, asemănătoare cu gorilele, trăiau într-un mediu prevăzut cu mobilier, inclusiv scaune masă și cărți. Impresia Katharinei a fost că scopul nu era cel de expoziție ci animalele erau ocrotite pentru ele însele, sau poate pentru viitoare experimente genetice.

Putem să mai menționăm descrierile similare date de *Betty Andreasson Luca*, despre care am scris și cu alte ocazii. Ea relata că răpitorii ei i-au spus că, deoarece pământenii distrug natura, vizitatorii „au colectat sămânța oamenilor: femei și bărbați; și colectează de sute de ani exemplare din toate speciile și toate genurile de plante, pentru a nu se pierde nimic, atunci când va veni sfârșitul".

Părerea lui Preston Dennett este că o inteligență superioară încearcă să protejeze, ca într-o nouă Arcă a lui Noe, umanitatea și alte viețuitoare amenințate de extincția totală.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Surfer pe valuri nevăzute

Teoriile actuale ale științelor, chiar și cele mai sofisticate, ar putea fi încă departe de a fi găsit explicațiile ultime ale naturii. S-ar putea să existe un fel de subdomenii ale acesteia, la care să nu știm cum să obținem accesul.

Întâmplarea a avut loc recent (mai 2003). Linda B. iese dintr-o subită stare de inconștiență, de evadare în necunoscut, și întâlnește o femeie care îi recomandă să iubească viața și pe sine însăși. Jessica Utts, pe de altă parte, este profesor de statistică la Universitatea Californiei de la Davis și unul dintre cei numai doi experți cărora CIA le-a încredințat evaluarea cercetărilor psihice la nivelul guvernului SUA, din anul 1995. În fine, Brian Josephson, laureat al Premiului Nobel, este profesor de fizică la Universitatea Cambridge și directorul Proiectului de Unificare a Minții cu Materia care se desfășoară la celebrul Laborator Cavendish, de la Cambridge.

Trei ființe cu totul diferite între ele, dar care se confruntă fiecare cu aspecte ale căror semnificații ne sunt încă în mare parte ascunse. Uneori călătorim fără să ne dăm seama pe valurile unor mări ale spațiului, în adâncurile cărora se petrec lucruri ce dictează realitatea pe care o trăim, dar suntem încă destul de departe de a le înțelege.

Hiperspațiu și conștiință

În 1979, Bob Toben și Alan Wolf publică lucrarea *„Dincolo de Spațiu-Timp"* în care, într-un stil propriu, încearcă să demonstreze natura hiperspațială a conștiinței, depășind cele patru dimensiuni ale spațiului și timpului așa cum le cunoaștem noi. Spațiul și timpul în care trăim sunt un fel de spumă în care totul este legat de conștiință prin intermediul forței care, deși cea mai slabă, guvernează întregul Univers: gravitația. Mintea noastră acționează ca un filtru pentru vibrațiile gândurilor, îndreptându-le spre ținta care este „activată" în momentul respectiv. Uneori, conștiința influențează în felul acesta câmpurile de energie și materia și atunci apare fenomenul de psihokinezie; alteori, semnalele minții reușesc să traverseze un fel de „găuri de vierme" care se formează în mările spațiu-timpului și atunci apare telepatia.

Bioimpact!

Noi, oamenii, ca și toate ființele vii, generăm un câmp „biogravitațional". Și prin intermediul său ajungem să modificăm spațiul și timpul în diferite scopuri. Cea care „poartă" aceste „manipulări" este conștiința și prin intermediul acesteia se manifestă capacitățile paranormale și forțele psi. Deci, cu cât nivelul individual de conștiință, este mai ridicat, cu atât aceste capacități sunt mai bine puse în valoare. Lucrări recent publicate fac foarte clar acest lucru și, ceea ce este poate și mai important, cercetătorii au început să părăsească ideile preconcepute în ceea ce privește fenomene și manifestări care „ies" din domeniul cunoștințelor lor și îmbogățesc în mod substanțial încercările de înțelegere a unui domeniu pe cât de fascinant și spectaculos, pe atât de fundamental pentru completarea imaginii reale a Universului căruia îi aparținem...

EUGEN CELAN

Paşi peste bariera timpului

LUNGUL DRUM SPRE REALITATE

Una dintre cele mai tulburătoare și mai marcante trăiri care îi poate fi dată unei ființe omenești este cea cunoscută sub numele de EAC – experiență în afara corpului. Este un sentiment de părăsire a propriului corp fizic, pe care ajungi să îl vezi, împreună cu întreaga lume exterioară, de undeva din afara ta. Asemenea momente nu sunt chiar atât de neobișnuite: pot avea loc în vis, în amintirile noastre, chiar și ziua, când, cum se spune, visăm cu ochii deschiși. Pot avea loc sub influența unui anestezic, a unui drog, pot fi induse prin stimulare electrică și, în fine, pot avea loc în condițiile unei alte situații cu totul și cu totul speciale, despre care am mai vorbit: experiențele în apropierea morții (EAD).

Am ales pentru început relatarea unei asemenea experiențe, făcută de o cunoscută personalitate a studiilor domeniului paranormalului, Susan Blackmore, cercetător care a pornit cu un scepticism total la investigarea fenomenelor paranormale. Era în anii 1970. Dr. Blackmore studia la Universitatea Oxford efectele drogurilor (printre care și marijuana) asupra psihicului uman, experimentându-le chiar asupra sa, când a avut prima ei EAC – experiență în afara corpului. Trebuie spus de la bun început că ea parcurgea o perioadă de intens efort fizic, dormea puțin sau aproape deloc și, după propriile sale cuvinte, „se afla într-o dispoziție destul de specială".

Experiența a debutat cu ea văzându-se pe sine coborând spre o lumină puternică, printr-un tunel format din copaci. A văzut un fir de argint, o coardă, care lega corpul ei rămas în cameră de corpul ei astral, apoi a ieșit din casă, a plutit peste Oxford, peste Anglia, peste Atlantic, până la New York. „A zburat" un timp deasupra marelui oraș, apoi a revenit la Oxford, s-a făcut foarte mică și a reintrat în corpul său prin degetele de la picioare. După aceea a simțit însă cum crește, cum devine mare cât tot pământul, apoi cum umple întregul Univers.

Susan Blackmore atribuie experiența prin care a trecut unor procese speciale care au loc în creier, cum ar fi cele care produc așa-numita „dezinhibiție neuronală în cortexul vizual" (aceasta fiind de altfel și explicația sa pentru halucinații și pentru EAD-uri).

Însă, deși ar fi fost de așteptat să o facă, nu a investigat cazul din punctul de vedere al psihologiei anormale, în care ar fi găsit multiple cazuri de asemenea „călători de tip Alice în Țara Minunilor". În schimb, a căutat o explicație în studiile privind proiecția astrală și teosofia. Poate și pentru că viziunea firului, a corzii de argint este tipică literaturii ocultе tradiționale. Întrebarea sa cea mai gravă a fost: ce trebuie să facă un sistem biologic pentru a reveni la normal? Ca de multe ori, obținerea unui răspuns poate veni de la lucruri simple, cum ar fi să ne punem întrebări de tipul „Unde mă aflu? Ce se întâmplă cu mine?" Rămășițe de memorie se păstrează chiar și după un accident sever. Și, din infimele piese de amintire care se pot aduna, poate începe reconstituirea a ceea ce s-a întâmplat cu noi, sau ce se întâmplă – reconstituirea realității, orice s-ar putea înțelege prin aceasta...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

M/30

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!

***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

Nessie japonez ne-a spus adio!

Dacă monstrul scoțian Nessie a împlinit 70 de ani (prima fotografie a făcut-o Hugh Gray, în aprilie 1933), dar a ieșit la pensie fără să dea nici un „interviu" în direct, un grup de pescari japonezi a adus la mal trupul inert al unui „dinozaur marin"!

Cu o lungime totală de peste 3 metri, cu un gât prelung și cu labe enorme, acest cadavru de viețuitoare reptiliană a stârnit o curiozitate enormă printre oceanologi. Poveștile pescarilor respectivi nu prea coincideau; unii au spus că au omorât dihania pentru că le atacase ambarcațiunea, alții spuneau că l-au pescuit întâmplător, după ce își dăduse duhul. Nu există nici până acum o explicație științifică despre unicitatea animalului. De ce nu s-au mai găsit și „rude" ale sale? De ce a făcut imprudența să intre într-o zonă foarte frecventată de pescari și chiar la o adâncime destul de mică? Acest Nessie japonez nu a fost expus public, ci, se spune, a fost conservat pentru studiul științific. Însă concluziile

lipsesc. Unica fotografie disponibilă este cea alăturată. Mai mulți cercetători specializați în „monștri singuratici" cred că secretomania din jurul acestui caz ar putea ascunde o glumă criptozoologică făcută pentru a mai ieși din liniștea care s-a așternut peste astfel de descoperiri. Expunerea animalului împăiat ar elucida măcar acest caz, căci despre Nessie scoțian, slabe speranțe. În curând ar putea muri de bătrânețe, lăsând să curgă speculațiile despre mult prea discreta lui existență. Poate că atunci va fi inventată fantoma lui Nessie...

PAUL IOAN

CINE SE TEME DE NUDISM?

CONTROVERSE în plină vară

Mult trâmbiţata reîntoarcere la natură – concept avansat şi pus în practică de mişcarea hippy din anii 60 – stârneşte astăzi dezbateri datorită înmulţirii „taberelor de vară pentru nudişti". Agreate de persoane de toate vârstele, aceste comunităţi sunt atacate în prezent tocmai de cei tineri, şi în special de mulţi adolescenţi din SUA.

O anchetă pe tema respectivă, desfăşurată la finele anului şcolar (în statul Florida), a clarificat faptul că nu se poate asocia nudismul cu sexul, însă cei chestionaţi (cu vârste cuprinse între 13 şi 18 ani) au spus că răspândirea „virusului pedofiliei" (la care Internetul are un aport foarte însemnat) îi fac să fie reticenţi în privinţa expunerii trupului complet dezbrăcat. Persoanele care au depăşit 25 de ani nu s-au asociat mişcării anti-nudism. Asociaţia pentru relaxare prin nudism din SUA confirmă că apetitul pentru goliciunea absolută expusă public aduce mari venituri prin „turismul nudiştilor"; încasările au crescut de la 120 milioane dolari în 1992, la 400 milioane în 2000. Părinţii sunt şi ei împotriva nudismului înainte de începerea vieţii sexuale, numai că acest debut a scăzut în ultimul deceniu de la 18-20 de ani la 16-17 ani.

Legea „rănirii sentimentelor de dragoste"

Curtea supremă din statul american Missouri a aplicat de curând o controversată lege (valabilă şi-n alte state) care pedepseşte rănirea sentimentelor de iubire între soţi şi chiar concubini. O soţie înşelată a câştigat procesul intentat soţului (infidel pe faţă, cu dovezi incontestabile), bărbatul urmând să-i plătească suferindei 75 de mii de dolari! Aceasta este o pedeapsă considerată mică, întrucât anul trecut, un doctor din Carolina de Nord a trebuit să-i plătească nevestei care l-a reclamat nu mai puţin de 910 mii de dolari! În statisticile cazurilor de „frângere de inimă" nu figurează bărbaţi suferinzi. Se pare că femeile infidele, spun avocaţii, ştiu să intenteze divorţ înainte ca înşelatul să depună plângere. Şi asta, pentru că legea cu pricina nu mai este operantă în timpul desfăşurării unui proces de divorţ.

Interesant este şi faptul că nu această lege este contestată de o parte a avocaţilor americani, care susţin că durerea sufletească poate fi simulată cu mare succes, mai ales de către femei, iar înduioşarea judecătorilor este garantată. Pe de altă parte, se pare că legea suferinzilor din iubire nu ocroteşte familia, ci mai mult, încurajează divorţul. După un astfel de proces, cel care a trecut cu şenilele prin sensibilitatea partenerei trebuie să plătească sume enorme, care se procură de obicei prin vânzarea casei sau a numeroase bunuri, deci deşrămarea cuplului este inevitabilă. În acest sens, cei care contestă legea mai spun că, dacă o persoană se îndrăgosteşte de cineva din afara cuplului, este tratată ca un „terorist", când de fapt şi ea are sensibilităţile ei fireşti. Se pare că noţiunea de iertare nici nu este băgată în seamă, chiar dacă se exprimă regrete sincere...

Dictatura şi sexul în secolul XX

Mai mulţi istorici şi psihologi europeni au ajuns la concluzia conform căreia apariţia dictatorilor în secolul XX şi implicit a conflictelor mondiale a fost posibilă şi datorită atitudinii faţă de educaţia sexuală rigidă sau inexistentă, din prima jumătate a veacului trecut. Pudibonderia exagerată, reţinerile faţă de discutarea problemelor de sex au condus la devieri psihice cu urmări grave la scara societăţii. Se ştie că şi Stalin şi Hitler au avut astfel de probleme. Totuşi cei care contrazic această ipoteză susţin că şi în SUA a existat o atitudine rezervată (la fel de pudică) faţă de discutarea în familie despre problemele sexuale ale copiilor, însă sistemul american nu a generat dictatori.

Contestatarii acestor idei mai arată – cu dovezi concludente – că marii suverani ai antichităţii şi ai evului mediu (dar şi-n epoca modernă) au avut „o libertate de mişcare sexuală deplină". „Instituţia favoritelor" a funcţionat perfect. Din păcate, prea marea libertate din viaţa personală a determinat şi luarea unor decizii greşite din partea unor suverani – cazul Napoleon Bonaparte este clasic în acest sens.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Aparent, sintagma de mai jos este un nonsens. Doar legile fizicii ne arată că focul, pentru a exista, are nevoie de oxigen; or, acesta se găseşte în atmosferă, şi nu în pământ. Totuşi, în lume există mii de aşa-numite focuri subterane (în Australia, China, Indonezia, Rusia, America) generate fie de anumite condiţii naturale, fie de acţiuni ale omului asupra mediului înconjurător.

CE SUNT „FOCURILE SUBTERANE"?

Un exemplu tulburător, în acest sens, este Centralia – un orăşel prosper acum vreo 40 de ani, situat în Pennsylvania, SUA. Astăzi, este un oraş-fantomă, cel puţin 1000 de familii părăsindu-l din cauza focurilor subterane. Acestea apar fie atunci când un fulger atinge un filon de cărbune, care se aprinde, fie în urma incendierii resturilor menajere (cazul Centralia) sau a incendiilor forestiere provocate de om. Cărbunele se consumă lent, arde mocnit – cum se mai spune – eliminând în atmosferă gaze toxice şi bioxid de carbon. Ce poate să însemne aceasta? Să relevăm doar că în China focurile subterane generează tot atâta bioxid de carbon, principalul gaz cu efect de seră, cât toate maşinile din SUA!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Gazele care stopează

EFECTUL DE SERĂ!

O descoperire de mare importanţă: fumul din atmosfera Pământului are un rol pozitiv, limitând efectul de seră! Problema este că o dată cu electrificarea şi recurgerea la tot felul de alte forme de energie, acest „fum" va scădea simţitor. Consecinţele pentru Terra sunt greu de prevăzut...

Imaginea pe care o avem despre efectul de seră – încălzirea globală a planetei – pare să fie una deformată: fumul care pluteşte încă în cantităţi apreciabile deasupra Terrei reduce acest efect cu aproape 75%! Pare o veste bună, dar, sceptici şi rezervaţi cum sunt, oamenii de ştiinţă au atras atenţia la o recentă conferinţă desfăşurată la Berlin că o dată cu reducerea fumului în deceniile următoare, vom asista la o escaladare dramatică a încălzirii planetei – de două sau chiar de trei ori mai mare decât cele mai negre aşteptări „oficiale". Şi când printre cei ce trag acest semnal de alarmă se află personalităţi cum ar fi laureatul Premiului Nobel, Paul Cruntzen, sau meteorologul suedez Bert Bolin, fostul preşedinte al Comitetului interguvernamental ONU pentru modificările de climă (CIMC), punctul lor de vedere trebuie ascultat cum se cuvine.

De un deceniu, CIMC a suspectat aerosolii de fum şi celelalte particule degajate în timpul arderii pădurilor tropicale, resturilor de cereale şi combustibililor fosili, că ar fi răspunzători pentru blocarea luminii solare şi astfel pentru reducerea efectului de seră probabil cu 25%: în ultimul secol, încălzirea globală a fost doar de 0,6ºC, în loc de 0,8ºC cât se aştepta. Conferinţa de la Berlin a fost însă de părere că reducerea ar fi chiar de 75% şi că de fapt temperatura medie ar fi trebuit să fie mai mare cu 1,8ºC! Aerosolii au făcut astfel să nu avem o climă

cu aproape 2ºC mai caldă, dar vestea rea este că sistemul climatic al Terrei a devenit mult mai sensibil la efectul de seră, decât se credea până acum. Şi cum tendinţa este ca gazele să continue să se acumuleze iar aerosolii să se stabilizeze sau chiar să descrească, nu se prevăd consecinţe prea bune pentru viitorul nostru climatic!

Efectul aerosolilor a fost de fapt „dedus" din căldura lipsă faţă de predicţiile modelelor climatice. Iar măsurătorile recente au arătat că efectul lor de „umbrelă de soare" este încă şi mai mare. Concluziile de la Berlin vorbesc astfel despre o sensibilitate mult mai mare decât cea calculată pe baza modelelor actuale: există date care demonstrează că erele calde din trecut erau mult mai fierbinţi decât ar fi trebuit să fie! Ceea ce sugerează tocmai sensibilitatea sporită. Dar... aerosolii rămân în atmosferă câteva zile, în timp ce gazele efectului de seră rămân un secol şi chiar mai mult! Sentimentul de securitate pe care ni-l dau ei acum este unul fals – aerosolii ne vor proteja din ce în ce mai puţin în faţa efectului de seră...

Aşa se pare că se vor întâmpla lucrurile! O tentativă de estimare a stabilit o încălzire cu 3-4ºC, bazată pe o dublare a gazelor care produc efectul de seră – ceea ce se aşteaptă până la sfârşitul secolului actual. Încălzirea globală ar depăşi astfel limita superioară de 5-8ºC calculată de CIMC, cu o cifră încă şi mai pesimistă, chiar: o încălzire de 7-10ºC. Ceea ce înseamnă, cum spunea Will Steffen, de la Academia Suedeză de Ştiinţe, că mesajul este clar: „trebuie să reuşim să aplicăm un control strict asupra emisiei gazelor care duc la efectul de seră, mai devreme, NU mai târziu"!

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

MaxiMog

Se scrie într-un singur cuvânt, chiar dacă are majusculă în mijloc şi este numele unui vehicul de teren nounouţ în tehnica lumii. L-a conceput, proiectat şi asamblat, din componente fabricate de uzine high-tech (de înaltă tehnologie – să mă scuze dl. George Pruteanu!), inventatorul american Bran Ferren, care, ce credeţi c-a fost, până nu demult: şeful Secţiei de cercetare de la compania Walt Disney! Şi tot el este creatorul de efecte speciale din câteva episoade „Star Trek"... Deci, inevitabil, un tip cu imaginaţie, cum îi şade bine unui SF-ist... Cum arată MaxiMog-ul de care vă vorbesc? Păi, este vorba, de fapt, despre un ansamblu de trei vehicule, un autoturism, o remorcă şi o motocicletă specială, dotate, înainte de orice, cu roţi uriaşe (diametrul aproape 1,50 metri, grosime: peste 4 decimetri) şi motoare Diesel puternice, care le fac să avanseze liniştit chiar şi pe pante de 45 de grade, să traverseze, fără să se „înece", râuri de 2 metri adâncime şi să se caţăre peste bolovani înalţi de un metru. Lung de aproximativ 7 metri, lat de 2 metri şi înalt de 3 metri, automobilul are, datorită rezervorului uriaş, o autonomie de 1.170 km, ceea ce – spune conducătorul lui – îl face un vehicul ideal pentru explorări. Căci, spune tot Ferren, pe Terra mai sunt deşerturi neumblate, ţărmuri – greu accesibile – necercetate, mlaştini în care nu a călcat niciodată picior de om. Dar supervehiculul lui mai are ceva: un excelent computer, permanent legat la Internet şi un impecabil sistem G.P.S., de poziţionare a vehiculului, oriunde s-ar afla el. Ceea ce înseamnă, apreciază Bran Ferren, că toţi cercetătorii aflaţi la bord pot fi în contact permanent cu colegi ai lor de la universităţi şi centre ştiinţifice din orice parte a lumii. Se lucrează, deci, şi în teren, dar şi în laborator, ba chiar în mai multe laboratoare simultan, ceea ce înseamnă un enorm avantaj pentru explorarea ştiinţifică. Nu mai vorbesc despre condiţiile civilizate în care se desfăşoară cercetarea – căci trailerul oferă, până în locul în care ajunge, şi spaţii pentru dormitor, bucătărie şi toaletă, cu un generator hidraulic de 30 kw la bord, aer condiţionat, frigider – şi nici despre „prelungirea" oferită de motocicleta care, detaşată din lăcaşul ei de pe trailer, mai poate adăuga câteva sute de kilometri la traseul MaxiMog-ului.

Încercat în asprul şi fierbintele deşert Mojave, trioul autovehicul + trailer + motocicletă s-a comportat excelent, concluzia fiind că democratizarea cercetării ştiinţifice bate la uşi şi că, inevitabil, uşile se vor deschide. Iar planeta Terra nu va mai ascunde nici un fel de secret locuitorului său, Homo sapiens.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

CORDUL PULMONAR

Între respiraţie şi circulaţia sangvină există o interdependenţă, cu deosebită importanţă pentru sănătate. Când organismul are nevoie de mai mult oxigen, debitul circulator pulmonar creşte. O dereglare a respiraţiei induce modificări în funcţionarea aparatului cardiovascular şi invers. Sunt cunoscute unele boli pulmonare care, afectând inima, duc la sindromul cardiopulmonar.

De altfel, acum peste o sută de ani, un renumit specialist, Celsius, a făcut afirmaţia că plămânii sunt o anexă a inimii.

Clinicianul român, regretatul Iuliu Haţieganu, a menţionat în activitatea de cercetare termenul de sindrom cardiopulmonar.

Unele boli care duc la cordul pulmonar cauzează pentru început modificări ale funcţiei respiratorii, o deficienţă a oxigenului în organism, dar în final se instalează maladia. Mai frecvente sunt bronhopneumopatiile cronice, obstructive, bronşita şi emfizemul pulmonar. Praful, fumul industrial din atmosferă, tabagismul, condiţiile de locuit precare sunt elemente care duc la naşterea acestei boli.

Şi obezitatea poate determina o reducere a ventilaţiei, cu urmări în hipoventilaţia alveolară şi în final cu apariţia cordului pulmonar cronic. Trebuie ştiut că maladia se complică atunci când bolnavul suferă o tromboflebită. Este posibil ca în astfel de cazuri să se formeze cheaguri, care se desprind de pe vase şi pot fi aduse în arterele pulmonare, ce se îngustează din această pricină şi duc implicit la hipertensiune şi cord pulmonar.

Unul dintre semnele evoluţiei cordului pulmonar este colorarea vineţie a feţei şi a extremităţilor bolnavului, indiciu evident că circulaţia sângelui este încetinită şi are deficit de oxigen. În paralel, se produce însă şi o mărire a ficatului. Acest rezervor sangvin, ficatul, în caz de cord pulmonar, scoate din circulaţie o mare cantitate de sânge, pe care o depozitează în structurile sale. Aşa se ajunge la hepatomegalia ficatului, care dă dureri la palpare. La fel, mai pot fi incriminate apariţia edemelor la nivelul gleznelor şi scăderea volumului de urină eliminată în 24 de ore. Dar staza sangvină poate face să apară lichid la baza plămânului drept ori ascită. Iată deci că maladia cordului pulmonar este într-un fel o reflectare a unui mare număr de boli respiratorii asupra circulaţiei şi a inimii. Eliminarea lichidelor prin medicamente diuretice, tonifierea inimii sunt primele măsuri ce trebuie luate, dar numai cu avizul medicului.

Dr. VALERIU MANTA

Dosarele frumuseţii

Pentru foarte multe femei, zilele de vacanţă echivalează cu zile petrecute pe ţărmul mării. Dacă sunteţi într-o asemenea situaţie, vă oferim câteva argumente care demonstrează că marea poate fi considerată un aliat important în menţinerea frumuseţii şi tinereţii.

◆ Scăldatul în mare înlătură stresul şi tensiunea. Datorită densităţii mării, în apele sale, corpul nostru nu cântăreşte decât 10% din greutatea lui reală şi de două ori şi jumătate mai puţin decât în apă dulce. În apa mării,

Marea, aliatul nostru

simţurile „se trezesc", iar stresul este lesne îndepărtat.

◆ Temperatura apei, mai scăzută decât cea a corpului, asociată cu densitatea mării, provoacă o vasoconstricţie, uşurând circulaţia venoasă. Se înlătură astfel senzaţia de greutate în picioare. În plus, valurile şi curenţii marini efectuează un micromasaj al corpului, cu efect tonifiant.

◆ Marea este extrem de bogată în minerale: cupru, zinc, magneziu, iod. Or, organismul, prin contact cutanat, recuperează aceste minerale şi oligoelemente, mai ales dacă baia este prelungită şi apa mării e caldă.

Parisul, eterna capitală a modei

Şi în această vară, marii creatori de modă au început să-şi prezinte „oferta" pentru sezonul toamnă-iarnă 2003-2004. Prezentările „haute couture" au fost considerate un adevărat omagiu adus graţiei şi eleganţei.

Pentru părinţi

COŞMARUL

În plin somn profund, în miez de noapte, copilul mic, preşcolar, se trezeşte ţipând. Părinţii se sperie şi îi vin în ajutor. Îl găsesc, de cele mai multe ori, ghemuit într-un colţ al pătuţului său. Copilul plânge cu sughiţuri, tremură, este palid, are ochii măriţi, pare deosebit de înfricoşat.

Nu se potoleşte nici la aprinderea veiozei, nici când mama îl ia în braţe şi încearcă să îl liniştească.

Un număr mare de copii, fără un motiv anume şi fără a fi bolnavi, au cel puţin una dintre următoarele manifestări în stările de veghe, deci când nu dorm: tresar la cel mai mic zgomot, refuză să rămână singuri în casă, se tem de întuneric, au somn agitat, coşmaruri nocturne, când de fapt retrăiesc întâmplări deosebite de peste zi. Sunt copii cărora teama le anulează curiozitatea infantilă. Dar aceleaşi motive le pot cauza enurezisul, de care a doua zi ei înşişi se ruşinează, plâng, se simt vinovaţi. Ba, mai mult chiar, aceste coşmaruri nocturne le pot determina ticuri, mişcări necontrolate, defecte de vorbire, când repetă o primă silabă de două-trei ori apoi abia pot pronunţa cuvântul respectiv.

Nu-i mai puţin adevărat că, după vârsta de trei ani, se pot evidenţia tulburări de vorbire asemănătoare bâlbâielii. În aceste situaţii, adulţii trebuie să corecteze pronunţia cuvântului bâlbâit, cu voce clară, evitând însă să îi imite, lucru ce trebuie făcut cu multă răbdare şi mai ales cu tact.

În cazuri speciale este bine să se aplice o terapie de corectare de ordin medical, psihologic şi mai ales logopedic. Revenind la coşmarurile copiilor mici, se ştie că acestea apar de regulă la cei care înainte de culcare vizionează emisiuni TV nepotrivite, citesc cărţi cu monştri, despre care aud prima oară, ori asistă în viaţa de familie la certuri, bătăi, scene ce îi înspăimântă. Somnul superficial, neliniştit, cu prea multe vise de spaimă, îi fac pe micii pacienţi să se ridice din pat, să ţipe şi cel mai adesea, continuând să trăiască coşmarul prin care au trecut în vis, să plângă neliniştiţi.

Somnul superficial, populat cu coşmaruri, vorbirea în somn trebuie să-i neliniştească pe părinţi şi, dacă şi encefalograma arată unele modificări, aceştia trebuie să se adreseze urgent şi obligatoriu medicului. *(Dr. V.M.)*

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţete pentru meniurile săptămânii:

Salată de vară

200 g telemea de oi, 150 g hamsii sau orice fel de peşte mărunt, sărat, 2 salate verzi, câteva ridichi, 3 roşii, 2 cepe, 4 linguri ulei, 2 linguri oţet, 1 lingură mărar tocat, 1 lingură pătrunjel verde tocat, sare, piper, 1 vârf de cuţit cimbru.

Se desărează hamsiile, apoi se curăţă. Se taie salata, cepele, ridichile, roşiile, pătrunjelul. Se amestecă peştele şi crudităţile, se asezonează cu un sos preparat din oţet, ulei, sare, piper, cimbru. Se lasă două ore la rece, apoi se aşază pe un platou brânza tăiată cubuleţe, presărată cu mărar şi de jur împrejur, salata.

Limbă cu sos remoulade

1 kg de limbă, 1 l apă, 2 cepe, 1 morcov, 1 pătrunjel, 10 boabe piper, sare. Pentru sos: 1 pahar maioneză, 2-3 castraveciori muraţi, 1 linguriţă muştar, 1 ceapă, 2 linguriţe mărar verde tocat, 1 linguriţă oţet, sare.

Se fierbe limba în apă cu zarzavat, în oala sub presiune circa 45 minute. Se curăţă fierbinte de pieliţă, se taie felii, se pune pe un platou şi se toarnă deasupra sosul remoulade, făcut din maioneză la care se adaugă castraveciorii tăiaţi mărunt, mărarul şi ceapa tocată, muştarul, sare şi piper, după gust.

Spaghete cu ciuperci

300 g spaghete, 150 g ciuperci proaspete, 100 g şuncă, 400 ml sos de roşii, 100 g unt, 50 g caşcaval, sare şi piper după gust.

Ciupercile proaspete se curăţă, se spală, se taie felii subţiri şi se înăbuşă în 50 g unt. Se adaugă şunca, sosul de roşii, sare şi piper, după gust. Spaghetele se fierb în apă clocotită cu sare, timp de 10 minute, se scurg, se trec printr-un jet de apă rece şi se scurg bine. Se pun într-un vas cu untul înfierbântat, călindu-se câteva minute. Se amestecă bine cu compoziţia de ciuperci, cu şunca şi cu sosul de roşii. Se presară caşcaval şi se servesc fierbinţi.

Crocant

250 g zahăr, 1 lingură de miere, zeama de la 1 lămâie, 250 g nuci tăiate bucăţele, 250 g făină.

Se pun într-un vas, pe foc moale, mierea, zahărul, zeama de lămâie şi nucile, să dea în 2-3 clocote; se lasă să se răcorească. Se adaugă făina. Se întinde o foaie groasă din care se taie pătrate. Se coc la foc tare, într-o tavă unsă cu unt.

Supă – cremă de cartofi „Crecy"

1-2 l apă, 600 g cartofi, 600 g morcovi, 150 g napi sau gulii, 250 g ceapă, 80 g unt, 1 legătură pătrunjel verde, sare şi piper după gust, 150 g crutoane.

Într-o oală se pune apa, împreună cu cartofii, morcovii şi guliile, tăiate bucăţele mici, sare şi piper. Legumele se fierb la foc mic, timp de o jumătate de oră, după care se trec prin strecurătoare sau prin mixer. Se călesţe în unt ceapa tocată mărunt, amestecând mereu. Se adaugă la supă şi se lasă să fiarbă circa 15 minute. Se adaugă verdeaţa tocată şi se serveşte cu crutoane prăjite în unt.

Remedii naturale

ABCESELE „se coc" vara

Abcesul se manifestă sub formă de colecţii de puroi, cu localizări sub piele, în muşchi sau în organe interne. Cauzele apariţiei pot fi diferite şi, în general, depind de locul unde se formează abcesul. Dacă ne referim la abcesele care apar imediat sub piele, cert este că vara este mai propice acestei infecţii: căldura, praful, transpiraţia, rosăturile etc. contribuie la deşlanşarea procesului inflamator. În cazurile uşoare, medicii recomandă diferite antibiotice iar în cele complicate, în care infecţia a pătruns în adâncime, se practică intervenţii chirurgicale (incizii) prin care se elimină puroiul. Totodată, se recomandă regim alimentar lactovegetarian, fără sare, precum şi sucuri de varză, mere, sfeclă roşie, portocale, păpădie, urzică, pătlagină.

Pentru ca abcesele să colecteze mai repede, se aplică pe porţiunea inflamată cataplasme cu:

- ceapă coaptă la cuptor, caldă (nu fierbinte!)
- brânză dulce de vacă
- frunze de lăptucă opărite în puţin ulei de măsline
- seminţe de in pisate, amestecate cu pulbere de muşeţel şi infuzie de muşeţel, până se obţine o pastă

- decoct de nalbă, de măciulii de mac sau de frunze de mătrăgună
- suc de praz cu lapte (proporţie 1 la 3), amestecat cu miez de pâine sau făină de secară

- frunze de sfeclă fierte
- frunze de varză, spălate cu nervura scoasă şi strivite cu o sticlă; se ţin 3-4 ore sau toată noaptea. În cazul senzaţiei de căldură mare, se schimbă frunzele de varză.

- morcov ras pe răzătoarea mică
- frunze de pătlagină opărite, unse cu puţin unt sau cu smântână proaspete; după ce a spart, abcesul se leagă tot cu frunze de pătlagină, pentru a trage puroiul afară.

DEPRESIA

poate fi învinsă de Soare!

Dacă sunteţi predispuşi la depresie, e bine să aveţi în vedere faptul că vara e mai uşor de luptat împotriva acestei stări psihice negative. De ce? Pentru că printre cauzele depresiei (încă neelucidate în totalitate) se numără şi lipsa luminii solare, adică durata zilei. Or, vara, zilele sunt lungi iar lumina este intensă. Se ştie că „sezonul depresiilor" începe la sfârşitul lunii septembrie şi durează până la mijlocul primăverii. Statisticile spun că circa 18-20% dintre persoane suferă de depresie şi că 80% dintre acestea sunt reprezentate de femei. Tratamentele care există astăzi au eficienţă, cercetările medicale care vizează depresia sunt promiţătoare, dar medicii susţin că metoda cea mai eficace, de înlăturare a acestei boli, este expunerea cât mai îndelungată la lumină, preferabil la cea solară.

Care sunt semnele depresiei?

- Oboseală fizică marcantă.
- Stare psihică proastă, tristeţe, melancolie, prezente zi de zi, 24 din 24 de ore.
- Diminuarea interesului pentru orice fel de activitate (legată de familie şi gospodărie, de profesie, de hobby-uri, de viaţa sexuală etc.).
- Pierderea poftei de mâncare sau, dimpotrivă, apetit exagerat, asemănător bulimiei.
- Insomnie sau tendinţa de a dormi cât mai mult, ca un fel de refugiu din realitate în somn.
- Lentoare în mişcări sau, la extrema cealaltă, agitaţie psihomotorie.
- Apariţia unui puternic sentiment de neîncredere în forţele proprii, de lipsă de valoare personală şi de autoculpabilizare.
- Diminuarea capacităţii de gândire, de concentrare şi de memorare.
- Prezenţa obsesiei morţii, chiar tentative de autodistrugere sau de sinucidere.

De ce sunt mai expuse femeile?

Cercetătorii tind să explice incidenţa mare a depresiei în rândul femeilor prin faptul că acestea se confruntă de-a lungul vieţii cu mult mai multe situaţii de dezechilibru hormonal (altă posibilă cauză a depresiei). Astfel:

- Mini-episoadele depresive care se asociază cu sindromul premenstrual ar avea drept cauză existenţa unui exces de estrogeni şi un deficit de progesteron.
- Depresia de după naştere, care se manifestă prin epuizare fizică, crize de plâns şi neîncrederea în capacitatea de a fi o mamă bună, este explicată printr-o scădere bruscă a nivelului estrogenilor şi progesteronului.
- Depresia de menopauză, exprimată prin iritabilitate, insomnie, crize de plâns etc., se explică, în parte, prin diminuarea ratei estrogenilor.

Alte ipoteze privind cauzele depresiei

1. Depresia este consecinţa unor conexiuni deficitare între neuroni.
2. Unele depresii, cum ar fi forma maniaco-depresivă, sunt ereditare. Descendenţii unor maniaco-depresivi sunt de 10 ori mai expuşi riscului de a dezvolta la rândul lor această boală.
3. Depresia este în legătură cu temperatura corpului; în mod normal, temperatura scade în timpul nopţii cu 1-2 grade C şi creşte peste zi. În cazul depresivilor, aceste variaţii nu există, fapt care perturbă ritmurile normale ale somnului. Ca urmare, depresivii nu se odihnesc bine noaptea iar ziua sunt somnolenţi şi lipsiţi de energie. Un duş cald sau practicarea unor exerciţii fizice dimineaţa ajută organismul să-şi crească temperatura, ceea ce duce la un tonus psihic mai bun.

Din 1991 până în prezent s-a înregistrat o creştere cu 42% a medicamentelor antidepresive comercializate în farmacii.

Se estimează că aproximativ 50% dintre persoanele depresive nu urmează un tratament medical corect, recomandat de un specialist.

60% dintre cazurile de sinucidere sunt puse pe seama depresiei

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Alex. Duţă din Oneşti. Există într-adevăr unii oameni care sunt alergici aproape la orice medicament. Acestea sunt însă cazuri foarte rare iar reacţia lor poate varia de la simple iritaţii ale pielii până la simptome care le pun în pericol viaţa. Penicilina şi derivatele ei fac parte din medicamentele care declanşează numeroase reacţii alergice, mergând

ALERGIA LA MEDICAMENTE

de la erupţii blânde, până la urticarie sau şoc anafilactic. Majoritatea reacţiilor la penicilină sunt însă erupţii minore şi se înregistrează la un număr relativ mic de persoane. Medicamentele care determină cel mai frecvent reacţii alergice sunt: sulfamidele, barbituricele, anticonvulsivantele, insulina şi anestezicele locale. Substanţele de contrast, folosite la unele examinări radiologice, conţin iod şi pot cauza şi ele o reacţie alergică. Semnele reacţiilor alergice la medicamente sunt următoarele: respiraţie şuierătoare şi dificilă; erupţie, urticarie, mâncărime; şoc. Majoritatea alergiilor medicamentoase nu pot fi vindecate, sensibilitatea la un anumit medicament putând fi doar influenţată în sens pozitiv, astfel încât persoana alergică să poată tolera în cazuri extrem de necesare medicamentul respectiv. Pentru a desensibiliza răspunsul alergic, se mai practică şi metoda administrării unor cantităţi mici de medicamente, crescute progresiv ca doză.

Soarele artificial, pe banca acuzaţilor

Academia naţională de medicină din Franţa a pornit un veritabil război contra institutelor de bronzare a pielii prin expunere la raze ultraviolete artificiale. Argumentul suprem? „Această practică este la fel de nefastă ca orice modalitate iraţională şi necontrolată de expunere la soare." În plus, mai susţin reprezentanţii amintitei instituţii, expunerea la raze ultraviolete de tip A este deosebit de periculoasă, ea fiind însoţită de riscul provocării de leziuni cutanate, a căror vindecare este relativ puţin controlată la ora actuală. Deşi aparatura care se foloseşte în acest scop dă impresia amatorilor de bronz artificial că nu prezintă nici un fel de pericol iar practica este permisă de legislaţia medicală, cercetările arată că efectele nu sunt chiar atât de inofensive pe cât se pretinde.

„Dacă în ciuda acestor avertismente continuaţi să fiţi fani ai metodelor artificiale de bronzare – concluzionează membrii Academiei franceze – împăcaţi-vă şi cu ideea că trebuie să apelaţi cât mai des, de-a lungul a zeci de ani, la controalele periodice de sănătate. Cel puţin, să diagnosticaţi din timp orice formă incipientă de boală cauzată de pasiunea pentru bronzare artificială".

Fii stăpân pe tine şi pe viaţa ta!

– Corespondentul nostru M. ne scrie că a depăşit o etapă critică a vieţii sale, aflându-se în situaţia că trebuie să aleagă una dintre cele două femei cu care este prieten. În plus, el se confruntă cu unele probleme de adaptare şi ne cere, din nou, sfatul.

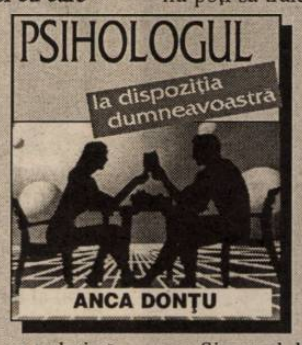

Dragă M., ştii cum se spune, ai grijă ce-ţi doreşti! Ţi-ai dorit femei, acum ai două şi nu ştii ce să faci, nu poţi renunţa la nici una. Eu înclin să întăresc sfatul pe care ţi l-au dat prietenii tăi, să te întâlneşti şi cu cea de-a doua, ca să poţi face o alegere mai în cunoştinţă de cauză. Doar prin corespondenţă nu poţi avea o relaţie, şi cine ştie, poate că dacă o vezi şi pe ea, te vei hotărî că nu-ţi place şi atunci rămâi cu A. Dacă îţi place şi fata din ziar, atunci va trebui să analizezi mult şi bine care e mai bună pentru tine, din toate privinţele: atracţie, depărtarea de casă etc. Din câte am înţeles, tu nu ai o situaţie foarte stabilă, deci dacă ai vrea, ai putea să te muţi în alt oraş? Sunt lucruri pe care numai tu le poţi hotărî pentru tine. Spui că vrei să fii cinstit faţă de cele două femei. Ceea ce este corect, nu poţi să trăieşti „cu amândouă" la infinit, fără să rişti să le pierzi pe amândouă. În definitiv, cel mai important lucru într-o relaţie este încrederea, sinceritatea. Dacă pierzi asta, ce rămâne este destul de alunecos. Ca să fii cinstit cu ele, trebuie să te şi hotărăşti cu cine ai vrea să rămâi. Poate cealaltă ar vrea să-ţi rămână amică, deşi e destul de complicat în situaţiile astea. Oricum, aşa poate suferi toată lumea, toţi trei. Dacă te decizi asupra uneia dintre ele, va suferi numai cealaltă, şi poate mai puţin decât dacă ar afla că ai înşelat-o. Eu cred că aşa e cel mai simplu, deşi pare mai greu.

Singurul lucru dificil aici este ca tu să-ţi asumi responsabilitatea alegerii tale. Dacă iei în considerare toţi factorii care sunt implicaţi, vei face o alegere corectă. S-ar putea ca peste un timp să-ţi dai seama că te-ai înşelat, dar asta e viaţa, nu putem avea garanţii. Dar dacă suntem cinstiţi, lucrurile evoluează bine, până la urmă. Asumarea răspunderii este o chestiune de maturitate. Eu cred că tu ai nevoie să demonstrezi, să-ţi demonstrezi în primul rând ţie că te-ai maturizat, că eşti bărbat şi că poţi lua decizii privind viaţa ta, fără să regreţi. Pentru moment, va fi decizia corectă, pentru că aşa simţi. Mai târziu, vei vedea. Dacă nu începi să-ţi asumi responsabilitatea, nu vei şti dacă ai făcut bine sau nu, şi nu vei putea face greşeli din care să înveţi.

Eu nu cred că eşti aşa de ciudat. Eşti *tu*, cu problemele tale şi atât. În privinţa agorafobiei sau sociofobiei, de fapt de ce ţi-e teamă – de spaţii închise, sau foarte largi, de mulţime, sau nu-ţi place pur şi simplu compania oamenilor, te face să te simţi stingher, nesigur? Eu cred că e vorba de a doua variantă, şi asta se poate rezolva dacă începi să fii stăpân pe tine şi pe viaţa ta. Asta te va face la fel de bun, sau chiar mai bun decât majoritatea oamenilor. În rest, mai scrie-ne, cu noutăţi. Noi îţi mulţumim pentru urări şi îţi dorim mult succes şi *curaj!*

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Cine a fost Joseph Pulitzer?

Marele supranume al ziaristului înfocat şi devotat până la sacrificiu unei prese americane „curate" este *Campionul luptei împotriva corupţiei.* În acest sens, laureaţii Premiului Pulitzer pot fi mândri că sunt urmaşii excepţionalului ziarist. Începând cu anul 1917, Şcoala de jurnalistică a Universităţii Columbia acordă peste 20 de astfel de premii celor care s-au remarcat în toate statele federale, urmărirea activităţii publicistice (şi literare) făcându-se de către un juriu numeros, compus numai din personalităţi, experţi în domeniile respective.

Joseph Pulitzer s-a născut în Ungaria, în 1847 (la 10 aprilie), având tată evreu şi mamă romano-catolică. Tânărul Joseph avea o statură impunătoare (1,86 metri la 17 ani) şi se gândea foarte serios să urmeze o carieră militară, inclusiv în deja celebra Legiune străină napoleoniană (voia să plece în Mexic!). Vocaţia şi-a descoperit-o într-un mod neobişnuit; fiind mare amator de şah, frecventa o bibliotecă specializată unde se desfăşurau partide aprinse. Într-una din zile, Joseph asistă la o discuţie înfierbântată dintre doi jucători şi rămâne profund impresionat de duelul de argumente pe care l-a savurat... Atunci, se pare, i-a venit ideea de a scrie articole de dezbatere socială. La numai 25 de ani devine un ziarist de atitudine remarcabil şi, stabilit în SUA, cumpără ziarul „St. Louis Post-Dispatch".

Marele ziarist la 48 de ani

A doua şansă a vieţii sale a fost căsătoria cu o militantă pe plan social, Kate Davis. Treptat, faima sa de om sobru, imparţial şi cu un condei redutabil, începe să deranjeze. Investigaţiile sale neobosite vizează sfera oamenilor de afaceri şi pe politicienii „pătaţi". I se înscenează procese, dar iese mereu învingător. Ajuns editor-şef la „The New York World", face din această publicaţie un monument al presei imparţiale şi neiertătoare. Tirajul ajunge, sub direcţia lui, la peste 600 de mii de exemplare după anul 1880! Scrie şi anchetează frenetic, dar începe să orbească. Boala nu-i afectează meticulozitatea şi cerbicia. În 1909 intră pe firul unei afaceri dubioase de 40 de milioane de dolari (în legătură cu Canalul Panama, „gestionat" pe atunci de o firmă franceză), în care era implicat, se pare, însuşi preşedintele Theodore Roosevelt. Pulitzer a fost dat în judecată de acesta, dar ziaristul a câştigat. A fost o victorie care a entuziasmat publicul american, mai ales că Th. Roosevelt primise în 1906 Premiul Nobel pentru Pace!

Credo-ul acestui mare ziarist şi mare caracter a fost: „Republica noastră va creşte împreună cu presa sau vor muri ambele... Cinismul, mercenariatul şi demagogia în presă o vor face de râs"... Ideea lui Pulitzer din 1904, aceea de a înfiinţa o şcoală de jurnalism, a fost pusă în operă de Universitatea Columbia în 1912, la un an de la moartea ziaristului. Joseph Pulitzer s-a stins orb aproape complet, în timp ce încerca să-şi refacă sănătatea pe iahtul său, unde se exilase scârbit de atacurile nefondate la adresa sa. A trăit numai 64 de ani, dar cu o intensitate excepţională Este, de aceea, o imensă onoare pentru ziariştii americani să-i primească premiul – un fel de Nobel publicistic.

TRADIŢII

Războinici pe timp de pace

Bogăţia de triburi a Nigeriei reprezintă o mină de aur pentru studiile sociologilor şi etnologilor occidentali, avizi de a descoperi manifestări culturale exotice. Într-o zonă sudică a acestei fabuloase ţări, numită Bena Bena, există obiceiul ca războinicii din trei triburi – altădată rivale – să se reunească în cadrul unor ceremonii şi să se „lupte" pe două fronturi: împotriva spiritelor malefice care le-ar putea afecta îndestularea şi împotriva duhurilor rele care le-ar putea face pe nevestele lor (în număr variabil) infertile. Cele trei triburi din Bena Bena care au îngropat securea războiului au nume la fel de ciudate precum veşmintele lor ritualice: Komo-Komo, Kuku-Kuku şi Geri-Geri (transcrierea fonetică cu caractere latine).

Războinic din tribul Komo-Komo, purtând o „cască" din argilă

Fiecare tip de războinic îşi caută în natură materia primă pentru ornamentele de ceremonie. Există un numitor comun al acestora, şi anume tot ceea ce poate oferi corpul şarpelui: piele, dantură, clopoţei. De asemenea, penele cu o cromatică stridentă ale unor păsări rare, precum papagalii specifici Nigeriei, nu lipsesc din recuzita războinicilor. Părul de cămilă şi de capră, precum şi fibrele unor plante „magice" sunt la mare preţ. Pentru bărbaţii din tribul Komo-Komo, argila recoltată de la malul râurilor reprezintă o sursă excelentă pentru fabricarea unor măşti terifiante. După cum se observă în ilustraţii, individualitatea fiecărui trib este conservată cu sfinţenie.

Vestimentaţie specifică bărbaţilor din tribul Geri-Geri

Dans al celor din tribul Kuku-Kuku

Ingres un geniu al sensibilităţii artistice

Cariera marelui pictor neoclasic francez Jean Auguste Dominique Ingres (1780-1867) poate fi caracterizată în mai multe moduri. Poate fi privită fie ca o răzbunare a unui fiu de mare succes faţă de o societate care a ignorat opera tatălui său, considerat un artist ratat, fie ca un succes în cadrul rivalităţii artistice faţă de marele Delacroix, un reprezentant emblematic al romantismului secolului XIX.

Izvorul

Născut la Montauban, Ingres se dovedeşte a fi, încă din copilărie, un excepţional desenator, la care părinţii au descoperit o sensibilitate neobişnuit de mare în ceea ce priveşte creionarea portretelor. La 17 ani pleacă la Paris şi devine elev al lui Jean L. David. Speranţele puse în acest tânăr timid şi retras sunt confirmate la 21 de ani, când câştigă Premiul Romei al Academiei de Arte Frumoase. Tânărul Ingres părea ecoul peste veacuri al lui Raphael, idolul său artistic. Un sejur de patru ani la Florenţa îl familiarizează pe deplin cu manierismul italian şi, întors la Paris, publicul îl primeşte cu entuziasm, declarându-l un opozant de geniu al lui Delacroix. Fineţea exprimării sale plastice trădează şi un spirit independent şi oarecum refractar la critici (lecţie învăţată de la dezabuzatul său tată). Când aude vorbe puţin măgulitoare despre unele pânze ale sale, Ingres se refugiază la Roma, unde este ales preşedintele secţiunii franceze a Academiei din capitala Italiei. După şapte ani de autoexil glorios, maestrul se întoarce din nou la Paris, unde confraţii l-au primit cum se cuvine. Ingres devine Comador al Legiunii de Onoare.

Autoportret (1815)

Marea odaliscă (1814), despre care criticii, contrariaţi de neobisnuita lungime a trupului, au spus că „femeia aceasta are trei vertebre in plus"

Apoi se petrece un fapt unic pentru lumea artistică a Franţei. Şi Ingres, şi Delacroix primesc Medalia de aur la Salonul Împăratului din Paris, în anul 1855.

„Campion al valorilor tradiţionale", cum a fost denumit în epocă, maestrul plin de glorie nu s-a putut bucura aşa cum s-ar fi cuvenit de respectul şi simpatia criticii şi a publicului. Mult iubita sa soţie, Madelaine, moare în 1849. Ingres este distrus şi, pe măsură ce anii trec, se dedică tot mai mult desenului, în dauna picturii. În

Jupiter si Thetis (1842)

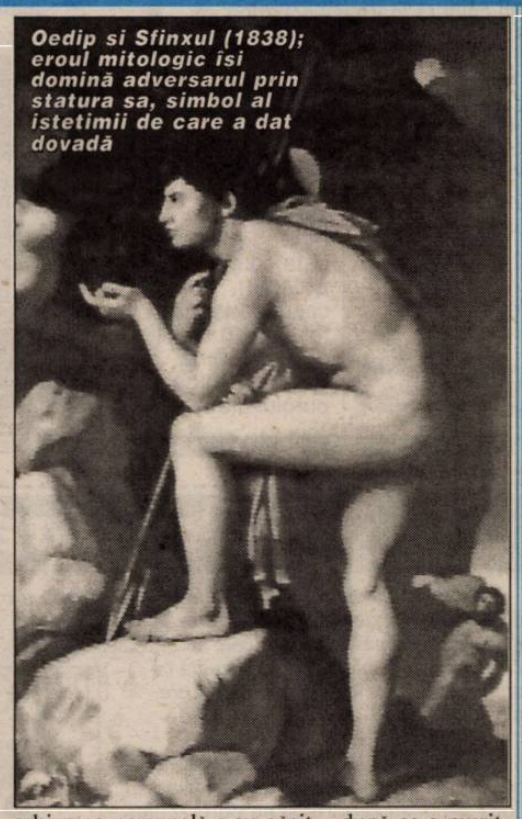
Oedip si Sfinxul (1838); eroul mitologic isi domină adversarul prin statura sa, simbol al istetimii de care a dat dovadă

arhiva sa personală s-au găsit – după ce a murit, în 1867 – doar câteva pânze, dar peste patru mii de schiţe fără titlu... Baudelaire spunea despre Ingres că este „un geniu al sensibilităţii". Într-adevăr, nudurile sale – maestrul fiind un iniţiator inegalabil al temei „femeia la baie" – sunt de un academism impecabil, raphaelianul pictor al secolului XIX sfidând parcă inspiraţia cu care Divinitatea a creat femeia. Mulţi artişti i-au căutat perfecţiunea, însă Jean Auguste Dominique Ingres i-a caligrafiat trupul.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...dromaderul a fost unul dintre ultimele animale domesticite de om,*

probabil în jurul anilor 1800 î. Ch.? Inițial era considerat un animal sălbatic, absolut inutil, al deșertului.

◆ *...strâmtoarea Drake este cea mai lată strâmtoare de pe Glob? Ea are 900-950 km și desparte Oceanul Pacific de Oceanul Atlantic, respectiv Țara de Foc de Insulele Shetland.*

◆ *...guma de șters a fost inventată nu de un elev sau de un papetar, ci de un reputat om de știință englez, chimistul și filozoful Joseph Priestley (1733-1804)? Printre altele, el a descoperit fenomenul de fotosinteză și a obținut în laborator, pentru prima oară în lume, oxigen în stare pură.*

◆ *...rege al Israelului, înțeleptul Solomon (c. 961-922) și-a atras o mare*

faimă în Orientul Apropiat datorită inteligenței și culturii sale? Lui i se atribuie, printre altele, Cântarea Cântărilor, un minunat poem de dragoste.

◆ *...breaza este un joc popular răspândit în zona subcarpatică din Muntenia și Transilvania? Se mai numește și „De doi" sau „Ca la Breaza".*

◆ *...experiențele au categorisit și clasificat circa 200 de paraziți ai mărului? Se știe însă că numărul lor depășește 500.*

◆ *...invenția „aerului condiționat" aparține americanului Willis Carrier? A fost realizat în 1911, după studii care au durat nouă ani.*

◆ *...marii consumatori de ceai au mai puține carii*

dentare? Acest lucru se datorează conținutului bogat în fluor, al frunzelor. (I.S.)

Știați că...

RODOS

INSULA SOARELUI

Pentru mulți dintre noi, insula Rodos înseamnă soare, lumină, căldură, pentru la fel de mulți reprezintă locul unde cândva se ridicase Colosul, una dintre cele șapte minuni ale lumii antice, și pentru absolut toti înseamnă un simbol al artei și civilizației.

Într-un mit menționat de Pindar se spune că, după ce i-au învins pe giganți, Zeus, devenit stăpânul suprem, s-a hotărât să împartă Pământul între zei. De la această împărțire lipsea însă Helios, care, venind în Olimp, i s-a plâns lui Zeus pentru nedreptatea suferită și l-a făcut să-i promită că îi va da primul pământ care va răsări din mare. În timp ce vorbeau, din apele mării s-a ridicat insula Rodos, pe care zeul a scăldat-o în razele sale, făcând-o cel mai frumos ținut de la Marea Egee.

Un alt mit atribuie originea Rodosului iubirii pe care Helios o nutrea față de nimfa Rhodos, fiica lui Poseidon. Căsătorindu-se, cei doi au avut o fiică și nouă fii, dintre care unul, Kerkafos, a avut la rândul său trei fii și unul dintre aceștia a înălțat cele mai mari trei orașe de pe insulă. Numele insulei pare însă a proveni nu de la nimfa Rhodos, ci de la cuvântul grecesc însemnând „trandafir".

Capul lui Helios (sculptură)

Insula își datorează renumele atât frumuseților naturale, cât și comorilor arheologice. „Valea Fluturilor" este celebră în toată lumea, iar orașul care poartă numele insulei pare binecuvântat de Dumnezeu.

Așezarea a cunoscut o istorie zbuciumată. Aflată pe ruta navigatorilor fenicieni a fost cucerită întâi de aceștia de la care nu a rămas însă altă urmă decât cultul solar al lui Helios.

În secolele VIII-VI î.Ch., Rodosul a făcut parte din marea grupare doriană, rodienii fiind recunoscuți ca marinari și meșteșugari pricepuți, dar spre sfârșitul secolului al VI-lea au căzut sub dominația perșilor. Eliberat de Alexandru Macedon, cunoaște o perioadă de mare prosperitate, pentru ca apoi, intrând când sub influența ateniană, când sub cea spartană, insula să fie atacată de Antigonos, cel mai puternic dintre diadohii Asiei. Acesta îl trimite pe fiul său, Demetrios, supranumit Poliorcetul (Cuceritorul de cetăți) în fruntea unei flote alcătuite din 370 de corăbii. A fost un asediu greu și îndelungat, și, cu tot eroismul lor, rodienii ar fi fost înfrânți, dacă nu ar fi intervenit Ptolemeu, recunoscător pentru ajutorul pe care el însuși îl primise nu cu mult timp în urmă, de la locuitorii de aici. În cinstea acestui eveniment a fost ridicat „Colosul", statuia trumfală, reprezentându-l pe Helios. Lucrarea, cu care a fost însărcinat Chares din Lindos, elevul preferat al lui Lisip, a durat 12 ani. Celebra statuie din bronz pe soclu de marmură a fost amplasată, după unii, la intrarea într-un port, dar nu se știe exact în care, pentru că viața ei a fost scurtă – numai 66 de ani. Dărâmată în timpul unui cutremur, nu a mai fost refăcută și materialele au fost folosite – conform obiceiului epocii – la alte lucrări.

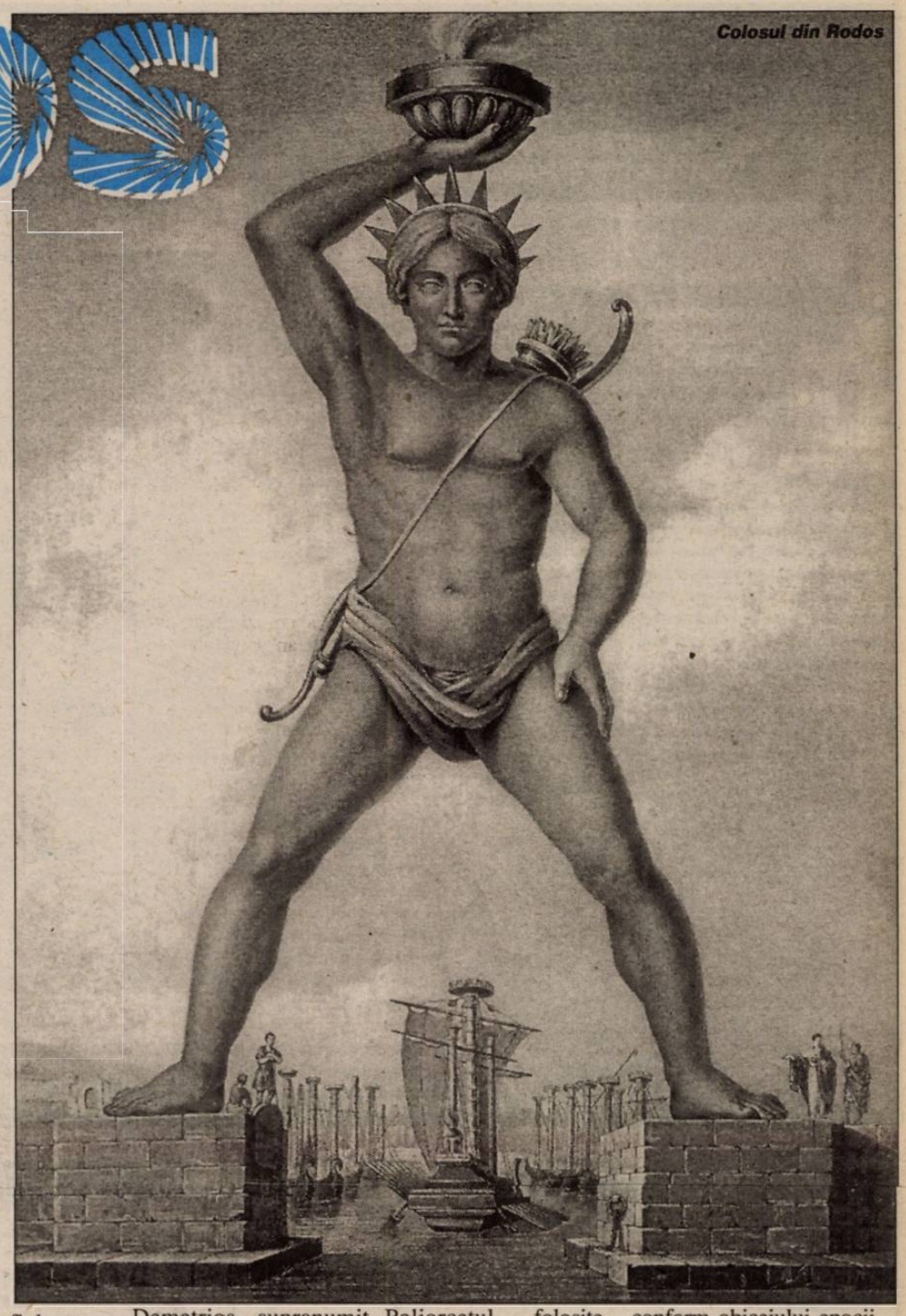

Colosul din Rodos

Aceasta nu a fost însă unica „minune" a insulei. Există comori de artă care au rezistat peste veacuri, cum este celebra statuie Laocoon, există ruinele din perioada romană, castelele și mănăstirile din perioada bizantină. Cea mai de preț podoabă o constituie însă oamenii, care, câștigânndu-și din 1912 independența față de turci, au făcut ca, în 1948, steagul grecesc să fluture deasupra capetelor locuitorilor.

Sunt oameni veseli, ospitalieri, cărora le place să sărbătorească absolut orice prin muzică și dans, care țes covoare, pictează porțelanuri și cutreieră mările la fel ca strălucitii lor înaintași, bucurându-se că trăiesc într-unul dintre cele mai însorite colțuri ale lumii.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

VECTORUL NUCLEAR MARȚIAN

Pentru zborul omului spre Marte, specialiștii americani consideră ca fiind insuficiente actualele rachete chimice – prea lente și neeconomice –, și apreciază necesitatea construirii de nave spațiale cu propulsie nucleară; cu atât mai mult, zborul spre alte planete apare de neconceput fără utilizarea motoarelor atomice.

În acest scop, după ce bugetul alocat programului rachetei nucleare al NASA pe anul 2003 s-a ridicat la numai 50 milioane de dolari, pentru 2004 administrația a susținut o importantă *Inițiativă a Sistemelor Nucleare* (NSI), căreia i s-a alocat nu mai puțin de 1 miliard de dolari!

Într-adevăr, acest pretențios program, denumit PROMETHEUS – de la numele eroului mitologiei grecești, care a fost înlănțuit de o stâncă de către Zeus –, urmează ca în 2004 să finalizeze proiectul unei variante constructive avantajoase de motor-rachetă termoatomic.

Acest motor, care ar urma să fie apt să dubleze viteza navelor spațiale pe care este amplasată o asemenea instalație de propulsie, se pare că va fi elaborat în varianta cu reactor solid, în care fisiunea controlată degajă o cantitate suficientă de căldură care să asigure fluidului de lucru expansiunea printr-un ajutaj reactiv cu peste 15 km/s!

Se presupune, de asemenea, că acest motor va utiliza ca fluid de lucru un amestec de apă și hidrogen și va dispune de materiale termorezistente la temperaturi de peste 3.000º K, temperatură la care, în mod normal, începe distrugerea structurii moleculare.

Totodată, specialiștii apreciază că ar putea fi folosită varianta de reactor solid și fluid de lucru la presiune redusă și cu destindere izotermă, schemă care, teoretic, asigură valori mari ale impulsului specific, coeficient determinant pentru aprecierea performanțelor oricărui motor-rachetă.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

PE URMELE SCRIERILOR NECUNOSCUTE

Dacă cele mai multe scrieri străvechi au fost descifrate, unele dintre ele continuă să rămână o enigmă pentru cercetători. Probabil, pentru totdeauna. Este şi cazul textelor scrise din Insula Paştelui sau a misteriosului disc al lui Phaistos din Insula Creta.

Documente pascuane nedescifrate

În urma expediţiilor navigatorilor europeni, sute de locuitori din Insula Paştelui au fost deportaţi şi transformaţi în sclavi. Printre ei a figurat şi cea mai mare parte a elitei, cea care deţinea informaţiile culturale locale. Şi singura care era capabilă să descifreze scrierile ancestrale din insulă. În momentul în care specialiştii s-au arătat interesaţi de această cultură, la începutul secolului XX, era însă prea târziu. Dintre autohtonii rămaşi pe insulă nimeni nu mai avea cunoştinţă de aceste scrieri.

Unui preot evanghelist pe nume Jansen, i s-a oferit de către localnici o frânghie din păr prevăzută cu un suport de înfăşurare, o planşetă din lemn gravată cu semne necunoscute. Era vorba despre o scriere locală denumită rongo-rongo. Până în prezent au fost salvate 24 de alte documente scrise, în majoritate tablete cu un presupus conţinut religios, cu povestiri mitice şi genealogice. Imposibil însă de descifrat. Limba e cunoscută dar nu şi modul în care a fost scrisă. Nu se ştie nici măcar dacă e vorba despre o scriere silabică sau despre un sistem hieroglific.

Cutie din lemn pe care au fost inscripţionate semne ale scrierii rongo-rongo

Din relatările orale se desprinde faptul că fondatorul civilizaţiei pascuane ar fi debarcat pe insulă în secolul al VI-lea purtând cu el 37 de tablete, istoria scrisă a insulei continuând de-a lungul a 17 secole. Până când ultimii cunoscători ai scrierii au plecat cu ea în mormânt.

Discul lui Phaistos

Este vorba despre un obiect rotund cu un diametru de 10 cm şi grosimea de 1,5 cm descoperit în 1908 printre ruinele palatului lui Phaistos din Creta meridională (secolul al XVII-lea î.Ch.) şi care nu seamănă cu nici un alt obiect arheologic de acest fel. Este cel mai vechi document cunoscut care a fost inscripţionat prin „ştampilare", o metodă necunoscută în epocă. În plus, semnele dispuse în spirală nu au nici o legătură cu nici o scriere cretană. Inscripţionarea a fost realizată prin presiune cu câte un poanson pentru fiecare dintre cele 45 de caractere, o tehnică ce poate fi considerată drept predecesorul tipografiei. Efortul şi timpul necesare pentru confecţionarea acestor instrumente de inscripţionare nu se puteau justifica decât în cazul în care ar fi fost realizat un număr mare de astfel de documente. Dar în 90 de ani de săpături în insulă nu s-a găsit un alt document similar. E posibil ca acesta să fi fost adus de pe alte meleaguri. Paradoxul discului lui Phaistos rămâne oricum intact.

DORIN MĂRAN

Celebrele statui din piatră, de pe Insula Paştelui

Pagini secrete ale omenirii

VECINII NOŞTRI NEVĂZUŢI

Sub Muntele Shasta se spune, cum aminteam, că ar exista una dintre intrările secrete spre imperiul lumilor subterane, respectiv spre oraşul Telos. Cu peste un milion de locuitori, Telos se spune că ar fi unul dintre cele şapte (sau chiar mai multe) oraşe subterane din zona Statelor Unite, existând din timpuri imemoriale şi redescoperite (şi „reactivate" pe vremea primilor locuitori ai Americii). Acolo locuiesc „vecinii noştri nevăzuţi", care de altfel ştiu în detaliu ce se întâmplă la suprafaţă, care ne sunt gândurile, la ce pericole putem da naştere – conştient sau nu. Dispunând de o tehnologie la care noi nici nu putem încă visa, se spune că ne monitorizează în permanenţă. Dezamăgiţi probabil de modul nostru de viaţă (sau poate urmărind răbdători consumarea unei perioade de timp prin care la rândul lor au trecut şi ei şi care, să nu uităm, le-a adus pieirea ca lume), ei aşteaptă să... ne maturizăm. Pentru că de-abia atunci vor putea reveni la suprafaţă, pentru a ne transmite şi nouă întreaga ştiinţă pe care au reuşit să o salveze de la dezastrele repetate prin care a trecut planeta. Deocamdată însă, asemenea lecţii, în ciuda a tot ce se susţine „oficial", nu ar fi foarte bine văzute...

Şi nu ar fi prima dată! Se vorbeşte că prin anii 1947 un grup de militari înarmaţi până în dinţi au încercat să ia cu asalt oraşul Telos, de sub Muntele Shasta! De atunci telosienilor li s-a interzis formal de către instanţa denumită „Consiliul Galactic al Celor Zece" să mai aibă legături şi să interacţioneze cu „oamenii de la suprafaţă" – să se amestece cu ei. De aceea „călătorii" stranii care puteau fi văzuţi destul de des la începutul secolului XX în jurul pantelor Muntelui, acum nu mai apar niciodată...

În faţa lor noi arătăm ca nişte studenţi în faţa profesorului venit să le predea. Ei ştiu foarte bine că noi, ca rasă, nu suntem încă pregătiţi să-i primim! Suntem prea încărcaţi de o teamă atât de adâncă încât ne face să vedem un duşman în orice necunoscut – conştiinţa noastră colectivă nu este pregătită pentru contactul cu ei! Iar, pe de altă parte, nici „ei" nu vor veni: suntem o lume prea violentă şi care nu a înţeles încă un lucru foarte simplu: că Pământul şi viaţa trebuie apărate prin orice metode şi sub orice formă. Tot ce există în jurul nostru este programat să susţină evoluţia ORICĂREI forme de viaţă, nu doar a celei „umanoide". Când vom înţelege asemenea lucruri simple, vom fi pregătiţi pentru pasul următor, cel care să ne ducă spre adevărata cunoaştere, spre „ştiinţa pierdută", cum ne place de atâtea ori să o numim, de fapt spre cunoaşterea păstrată şi apărată de supravieţuitorii lumilor dispărute înaintea noastră. Lumi care au învăţat ce înseamnă să trăieşti plătind un preţ foarte mare, cel al propriei existenţe. Există, e drept, şi oameni, puţini, care au înţeles toate aceste lucruri. Ei devin „deschizătorii de drum" şi, până la urmă, „călăuzele". Oricât de greu de acceptat ni s-ar părea acum, la un moment dat ne aşteaptă o adevărată vârstă de aur a omenirii – şi stă în puterea noastră de a o aduce mai repede, nu de a o întârzia peste măsură...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera de la Padina Matei

Peştera este situată în partea estică a Munţilor Locvei, în bazinul superior al Văii Mari. Zona în care se găseşte această peşteră coincide cu partea sudică a renumitei platforme calcaroase Reşiţa-Moldova Nouă, străbătută de mai multe văi carstice mici cu ape care, unindu-se între ele, se duc şi se varsă în Dunăre.

Pentru a vizita *Peştera de la Padina Matei* este nevoie să ajungi la Moldova Nouă, după care porneşti spre est, pe Valea Mare. Dincolo de instalaţiile miniere drumul urmează Valea Mare, pe fundul căreia apa curge pe un pat de calcar, până la confluenţa cu Ogaşu Găurii. Aici, în această rezervaţie botanică a Văii Mari, trăieşte *Dephne Laureola*, un arbust mediteranean foarte rar întâlnit la noi, înalt de circa o jumătate de metru, cu frunze mari, lucioase, dispuse în buchete pe ramuri şi cu fructe ca nişte bobiţe negre.

Apoi, drumul devine tot mai îngust, tot mai multe serpentine pe margine de prăpastie şi, după aproximativ 8 km de la Moldova Nouă, ajungeţi în satul Padina Matei. La marginea satului, parcă uitat de lume, se află intrarea în peşteră. Cartată şi descrisă de L. Botoşăneanu şi A. Negrea în 1961, peştera este cunoscută de toţi locuitorii satului, deoarece de sub ea ţâşneşte şi se prăvale o vână puternică de apă care, captată la baza peretelui, constituie sursă de apă potabilă.

Galeriile şi sălile accesibile totalizează o lungime de 94 m. Deschiderea are 2,4 m înălţime şi ne conduce într-o galerie înaltă de 7 m, unde curge un pârâiaş. Acesta trece pe sub o scurgere stalagmitică masivă, întâlneşte în cale două baraje de travertin, iese prin gura peşterii şi – sub numele de Ogaşul Peşterii – devine afluent al Văii Mari.

Înainte de primul baraj stalagmitic se află o galerie fosilă care se termină în *Sala Coloanelor*, unde există formaţiuni stalagmitice intacte, adevărate podoabe a căror frumuseţe îţi încântă ochiul. În gururile cu apă trăiesc crustacee tipic subterane.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Margine

Satul Margine din judeţul Bihor se poate şi el mândri cu o biserică de lemn, asemănătoare celor din zonă, dar, din nefericire, lăsată într-un fel de părăsire, din 1957, când a fost terminată biserica din zid.

Sursele bibliografice dau ca dată a înălţării acestui sfânt locaş cu hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril", anul 1700. De altfel, biserica păstrează o icoană din 1780, an înscris pe ea, foarte asemănătoare cu vechea pictură interioară, semn că au fost executate de acelaşi artist. Se pare că în acelaşi an 1780, biserica a suferit serioase reparaţii dar restaurările care i-au dat forma definitivă, sub care o vedem şi astăzi, sunt cele din 1889. Cu acest prilej i s-a adăugat corul şi zece ani mai târziu, în 1899, este rezugrăvită de pictorul Hackman Mor.

În primii ani ai secolului trecut, acoperişul de şindrilă a fost înlocuit cu unul din tablă, dar timpul a continuat să-şi pună amprenta asupra acestui edificiu suplu, cu turn înalt cu săgeată ascuţită.

Asemenea tuturor caselor din regiune, această Casă a Domnului are şi ea o prispă mărginită de stâlpi. Absida este uşor decroşată în raport cu nava, ceea ce a permis consolidarea pereţilor prin cheotori. O parte din bârnele pereţilor, mai exact trei dintre ele, sunt frumos profilate, prelungindu-se în console şi prezentând retrageri succesive spre bază. Suprafeţele frontale ale stâlpilor sunt ornamentate cu brâuri încadrate de linii în zig-zag, aceleaşi motive fiind reluate şi pe contrafişe şi chiar pe „fruntar", adăugându-li-se însă rozete şi vârtejuri. Un brâu torsadă înconjoară biserica, pe lăţimea unei bârne, fiind cioplit în motivul frânghiei. Motive în crestătură împodobesc şi ancadramentul uşii

naosului, iar piciorul mesei altarului, realizat din lemn de gorun, cu un brâu proeminent şi răsuciri ample, este o adevărată operă de artă.

Cel de al doilea strat de pictură nu se ridică la valoarea primului, cu toate că temele iconografice au rămas aceleaşi, schimbându-se doar culorile. Iconostasul ne prezintă temele general cunoscute: „Răstignirea", „Prorocii", „Apostolii" iar pe bolta naosului apar în colţuri cei patru evanghelişti. Pe uşile diaconeşti sunt pictaţi Sfântul Mihail şi Sfântul Petru iar pe cele împărăteşti „Bunavestire". În altar se mai pot vedea fragmente din portretele Sfinţilor încadrate în ghirlande baroc, de frunze şi flori. Pe trei dintre pereţii tindei fusese pictată „Judecata de Apoi", din care nu se mai păstrează astăzi, decât un fragment din corpul balaurului. Biserica a avut multe cărţi de mare valoare, însă o bună parte s-a pierdut, rămânând totuşi câteva tipărituri vechi dintre care cele mai numeroase aparţin secolului al XVIII-lea.

Caracteristică pentru acest gen de monumente, înălţată ca un spaţiu de legătură între cer şi pământ, biserica din Margine rămâne o capodoperă de arhitectură populară, tezaur de istorie, artă şi credinţă.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *De la o glumă nevinovată, un cuplu de australieni s-a destrămat după numai o săptămână de mariaj. Ce a făcut James Demitte, de a supărat-o atât de tare pe Jane, aleasa inimii lui? După cum se observă în fotografie, el şi-a scris pe tălpile pantofilor „Help Me!" (Ajutor), iar o bună parte din nuntaşi se distra copios în timpul ceremoniei. Când mireasa a văzut fotografia cu pricina, s-a făcut foc, pentru că a considerat că James i-a atacat grav sensibilitatea, în cea mai frumoasă clipă a vieţii ei, făcându-se de râs. De altfel, Jane s-a supărat şi pentru că nimeni nu-i atrăsese atenţia asupra „inscripţiei" purtate de mire.*

◆ *Fiind resemnat cu privire la posibilităţile sale de a-şi cumpăra o limuzină, M.T. din Galaţi şi-a montat caroseria unei maşini pe căruţă şi circulă astfel pe drumurile publice, afişând un zâmbet triumfător. Ce-i drept, mândria de a se simţi, oarecum, şofer este umbrită de faptul că nu prea mai este loc de mărfuri. Dar ce mai contează, acest hibrid face senzaţie pe unde trece!*

◆ *Jean Cottinant este un francez cu idei profitabile. Rămas şomer pe timpul verii, el şi-a deschis o firmă de ţinut în custodie câini, pe perioada când stăpânii pleacă în vacanţă. Jean este foarte solicitat şi nu-şi permite să iasă pe rând cu patrupedele la plimbare, aşa că-i scoate pe toţi o dată. Fotograful l-a surprins cu treisprezece căţei de rasă pe o stradă unde trecătorii îşi fac loc cu greutate.* (P.I.)

FRESCE abandonate de hoţi

Poliţia italiană a găsit cele două fresce vechi de 2000 de ani care au fost furate în urmă cu două luni dintr-o vilă romană din cetatea Pompei, vilă cunoscută sub denumirea de „Casa îndrăgostiţilor inocenţi". Frescele au fost descoperite într-un imobil abandonat din apropierea vilei, după nenumărate cercetări întreprinse de poliţia din Neapole, atât în Pompei, cât şi în cetăţile din împrejurimi. Hoţii, care nu au lăsat nici o urmă, şi-au dat probabil seama că nu au şanse să transporte mai departe frescele, aşa încât le-au abandonat.

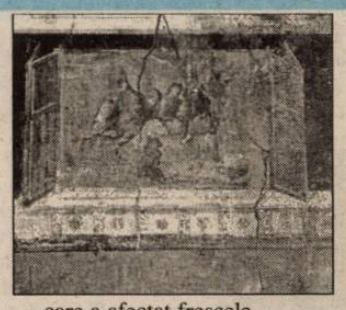

Acestea erau ambalate, pregătite aşadar să fie expediate. Pentru a le obţine, hoţii le-au decupat dintr-un perete, operaţie care a afectat frescele vecine. Poliţia, care presupune că delictul ar fi fost comis de mafia italiană, continuă cercetările, atât în zonă, cât şi în împrejurimi, urmărind totodată drumurile traficanţilor de artă internaţională. Oraşul Pompei, unul dintre primele situri turistice din lume, a fost victima erupţiei Vezuviului în anul 79 d.Ch., sute de temple, vile etc. fiind acoperite cu cenuşa vulcanică. Frescele vilei vizitate de hoţi au fost realizate între anii 45 şi 79 d. Ch., multe dintre ele rămânând neterminate, întrucât erupţia vulcanului a avut loc într-un moment în care vila se afla în renovare. *(D.M.)*

Baia de GHEAŢĂ

Deşi canicula nu a ocolit după cât se pare nici Elveţia, câţiva dintre locuitorii acestei ţări nu se pot văieta de căldură.

Aceştia sunt pacienţii clinicii „Cristal" din Bad Ragaz, supuşi unor tratamente insolite. Oameni suferinzi, având boli de coloană, de coapse sau depresii, ca şi cei bolnavi de astm sau cu diverse maladii de piele, sunt introduşi într-o cameră cu temperatura de -100 grade C. Pacienţii nu intră în sala respectivă oricum, ci în costum de baie. Îşi păstrează şosetele, pantofii, mănuşile, o bandă pe frunte şi o alta pe gură, pentru protecţia buzelor. Intrarea se face după un anume antrenament, adică după 20 de secunde petrecute într-o anticameră cu temperatura de numai -45 de grade C, îmbrăcaţi, evident, în acelaşi costum. În camera de tratament stau maximum trei minute şi Fabienne Schumacher, ne explică în calitate de purtător de cuvânt al clinicii că pacienţii nu au nimic de reproşat tratamentului. Cel puţin deocamdată, am putea adăuga noi... *(I.S.)*

Incantaţie pentru monstrul din Loch Ness

Kevin Carlyon, un vrăjitor britanic, susţine că în urmă cu doi ani a lansat o incantaţie către monstrul din Loch Ness, pentru a evita ca un om de ştiinţă suedez, care s-a deplasat într-o acţiune de cercetare în Scoţia, să fie atacat de creatura periculoasă, cunoscută sub numele de Nessie. Acum, Kevin Carlyon, mare preot al magiei albe, a efectuat o altă serie de incantaţii, menite să-l scoată la lumină pe fiorosul monstru, pentru a fi observat. „Consider că incantaţiile mele din urmă cu doi ani şi-au atins scopul, dovadă că în acest timp puţine au fost observaţiile pe care cercetătorii le-au putut obţine pe marginea acestui subiect. E momentul să inversăm cu blândeţe incantaţia, pentru a-l face pe Nessie să reapară", declara marele vrăjitor agenţiei Reuters.

Misterul legat de Nessie durează de secole şi se bazează pe faptul că ciudata creatură şi-ar face din când în când apariţia de pe fundul lacului, unde ar trăi la o adâncime de 200 m. Cei ce au pretins de-a lungul timpului că au văzut monstrul l-au descris ca pe un animal negru, de statură uriaşă, cu un gât lung, ca un şarpe... În anii 1930, când în jurul lacului s-a construit o şosea, a început şi aventura căutării lui Nessie. În prezent, pe Internet, numeroase situri prezintă lumii întregi imagini ale monstrului din Loch Ness, pe care le pretind a fi reale.

„În ce mă priveşte, mai declara Carlyon, eu cred că este vorba mai curând despre un spirit, o fantomă, decât altceva." Marele vrăjitor a explicat şi în ce constă acţiunea sa: a aruncat în lac o piatră plată cu inscripţii runice nordice şi simboluri specifice vrăjitoriei, în timp ce a cântat: „Lasă-l pe Nessie să fie liber, spiritul său să fie liber, ca să ni se arate". Carlyon şi-a descoperit abilităţile paranormale la vârsta de 5 ani, când a avut premoniţia că unul dintre prietenii săi de joacă va cădea dintr-un copac şi îşi va rupe o mână, ceea ce avea să se întâmple în realitate. *(A.P.)*

FERICIREA ŞI NENOROCUL UNOR FIGURI ILUSTRE

Omul care a pierdut o insulă

Au intrat în vorbirea curentă nişte sintagme curioase, ce parcă vor să tranşeze cumva societatea în categorii strict delimitate: *celebri şi bogaţi, sărac, dar cinstit* ş.a. m.d. Aţi observat că „bătaia" e aici orientată spre zeiţa Fortuna, aflată musai cu cornul abundenţei în braţe. Există însă şi excepţii care confirmă regula, mai mult sau mai puţin. Astfel, celebrul scriitor englez John Galsworthy a trecut în viaţa sa pământească prin şocuri ce au sugerat că are o inimă foarte puternică.

Momentele de senzaţie mai cunoscute se leagă, desigur, de opera sa. Se zice că după debutul ca poet, a încasat – cum era firesc – şi o sumă de bani ce constituia şi un bun stimulent pentru a merge mai departe. Dar – ghinion! – banii au ars într-un incendiu şi tânărul a trebuit s-o ia de la capăt, la capitolul profit. A venit deci al doilea volum, iar banii cuveniţi s-a gândit să-i investească în editarea unei reviste literare. Însă – al doilea mare ghinion: publicaţia a dat faliment, rapid. Oricum, scriitorul devenise deja celebru (să amintim numai remarcabila „Forsyte Saga") şi admiratorii roiau în jurul său. S-a întâmplat astfel ca un irlandez extravagant să-i ofere cadou... o insulă. Dar, cum pentru imprevizibilul literat valorile erau relative iar patimile inevitabile, a ajuns să-şi joace la cărţi insolita proprietate. Şi – aţi ghicit: alt ghinion! – a pierdut-o.

Viaţa (nechibzuită) dusă de Galsworthy i-a adus spre final şi mari împliniri, dar şi eşecuri personale răsunătoare. În 1932, a primit laurii Nobelului literar, dar cum averea şi-o tocase până la ultima centimă, se întâmpla să mai doarmă şi prin parcurile publice. A murit astfel în mizerie, totuşi – deşi pare un cinism – putem spune că nu a fost acesta ultimul ghinion ce i-l rezervase destinul. La scurt timp după deces se anunţa că moştenea 220.000 de franci francezi, de la un unchi din Canada. Dacă ar fi ştiut mai devreme...

„Biroul oval" de pe plantaţie

Al treilea preşedinte american, Thomas Jefferson (1801-1809), nu a avut parte – precum succesorul său peste timp, Clinton – de un „Birou oval", pur şi simplu deoarece Casa Albă funcţionează ca atare din anul 1902. O oarecare asemănare între cei doi totuşi există, întrucât părintele „Declaraţiei de Independenţă" a cunoscut bucurii incomparabil superioare, chiar la plantaţia sa din Virginia, Monticello. Cel puţin aşa susţin mai multe sute de persoane, absolut convinse (şi există probe genetice care le dau dreptate) că întâiul om în stat(e) a avut o foarte lungă relaţie cu o sclavă metisă, mai tânără decât el cu vreo 30 de ani. Aşadar, nici vorbă de Monica, de trabuc, de rochiţă albastră... Totuşi, povestea lui Jefferson are şi ea picanterii speciale.

Sally Hemings, tânăra cu pricina, era mezina altei sclave metise, Betty, şi îl avea drept tată nelegitim pe John Wayles – nimeni altul decât... socrul preşedintelui. Ceea ce înseamnă că soţia acestuia şi viitoarea amantă metisă erau surori vitrege! Un fel de „tradiţie" neoficială, care peste timp a născut mare discordie între descendenţii recunoscuţi ai lui Jefferson şi cei ce-şi revendică această descendenţă, venind dinspre Sally. Împreună cu aceasta, preşedintele a avut nu mai puţin de şase copii, concepuţi începând de la vârsta de 17 ani ai sclavei. Să remarcăm însă că relaţia dintre cei doi, chiar dacă nu putea fi făcută publică, era destul de onorabilă şi cinstită. Ea a debutat când bărbatul era văduv de cinci ani, iar pe copiii lor care au trăit (doi au murit înainte de majorat) i-a eliberat din sclavie sau i-a autorizat să părăsească plantaţia, la maturitate. Interesant amănunt – cea care nu a cunoscut această bunăvoinţă din partea stăpânului a fost tocmai Sally. Poate pentru că dragostea, care „mişcă soarele şi stelele", imprimă partenerilor şi o doză de egoism tiranic. Peste timp, lunga aventură a fostului preşedinte se propagă pentru urmaşi, ca o undă de şoc încă departe de a se linişti. *(A.N.P.)*

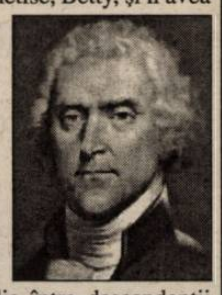

GENIU LA 15 ANI!

La doar 15 ani nu este căpitan, precum celebrul erou al lui Jules Verne, dar este pe cale de a realiza o performanţă încă şi mai remarcabilă: va deveni în curând cel mai tânăr doctor în ştiinţe din istoria Indiei! Considerat „copilul minune" al Indiei, Tathagat Avatar Tulsi este cu siguranţă un ambiţios: la 10 ani, pe baza unei dispense speciale a Tribunalului, a absolvit liceul. Doi ani mai târziu obţinea titlul de Master of Science. Altminteri, este un copil absolut normal, merge cu bicicleta la institutul de ştiinţe unde este înscris la doctorat şi singura sa dorinţă este ca atunci când vine vorba de matematică să fie considerat egal cu ceilalţi, nu doar un copil.

Născut în statul Bihar, unul dintre cele mai sărace, în nordul Indiei, într-o familie de nivel mediu, cel mai mic dintre cei trei fraţi, Tulsi a fost considerat încă de la vârsta de 6 ani (când părinţii i-au remarcat talentul) un „vrăjitor al numerelor". În 1996 câştigă un concurs local şi Prim Ministrul Biharului îi oferă ca premiu un PC. Dar el nu vrea să se dedice matematicii pure – preferă, cum spune el, „să meargă dincolo de aceasta şi să studieze fenomenele din natură, pentru binele umanităţii".

Tulsi recunoaşte: „Da, sunt ambiţios şi îmi plac provocările". Iar el, la rândul său, place şi colegilor, şi profesorilor: decanul său spune că îl îndrăgeşti uşor şi că munceşte într-adevăr din greu (12 ore pe zi!) pentru a-şi atinge scopul. Este un geniu? Prof. Subramaniam nu se pronunţă. Spune doar că este în mod evident diferit de ceilalţi, dar că au mai avut exemplul unui student la Facultatea de inginerie, care şi-a pregătit doctoratul în doar un an, la vârsta de 19 ani! Tulsi este un vegetarian convins, are un telefon mobil care este deschis 24 de ore pe zi şi recent a participat la o reuniune a... Premiilor Nobel, stârnind foarte multe gelozii. „Sigur, îmi va face o mare plăcere să câştig un Premiu Nobel", comentează el zâmbind, dar adaugă imediat că nu acesta este scopul său principal în viaţă! *(M.D.)*

20 MILIOANE DOLARI PENTRU O EXCURSIE ÎN COSMOS

Societatea americană Space Adventure, împreună cu Agenţia Aerospaţială Rusă au hotărât să vândă 2 locuri în Staţia spaţială internaţională (ISS) pentru anul 2005. Space Adventure e o firmă care a organizat până acum primele două călătorii private în spaţiu, în 2001 şi 2002. Preţul biletului pentru anul 2005 a fost fixat la 20 milioane dolari, inclusiv costul antrenamentelor care vor avea loc în centrul de testări astronautice din „Cetatea Stelelor" aflat în apropierea Moscovei. Candidaţii la această aventură spaţială vor avea nevoie nu doar de bani, ci şi de o sănătate de fier şi de abilităţi care să corespundă evoluţiei lor în staţia spaţială. Space Adventure se află în tratative cu mai mulţi candidaţi-astronauţi, dar doar 12 dintre ei sunt aşteptaţi să înceapă testele de calificare fizică din „Cetatea Stelelor". După pierderea navetei spaţiale Columbia, preşedintele G.W. Bush a declarat că acest eveniment nu va împiedica turismul spaţial, al cărui viitor se anunţă încă de pe acum strălucit. *(D.M.)*

VINERI - 25 iulie

România 1

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 12.00 Serial (r) 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Interes general 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Antitrust" (SUA, 2000) 0.55 Film: „Monstrul din Lake Placid" (SUA, 1999). Cu: Bridget Fonda.

PRO TV

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Vine Teo! 22.00 Garcea 22.45 Film: „Războiul viitorului" (SUA, 1991) 0.30 Film: „O idee sclipitoare" (SUA, 1997).

Antena 1

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispită" 12.00 Film: „Omul care aduce ploaia" (SUA, 1982) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Conspirație politică" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Salvați soldatul Ryan" (SUA, 1998). Cu: Tom Hanks.

Prima TV

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Regăsirea fiului" (SUA, 1995). Cu: Jessica Lange 23.00 Focus Plus.

Acasă

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel"

2

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Pionierii Egiptului antic" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Central Park West" 23.00 Film: „Un strigăt disperat" (partea a IV-a) 1.00 Remix.

Tele 7

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Șapte știri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Stația spațială 1" 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 26 iulie

7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârșit" (ep.1) 10.15 Serial: „Băieții de la Sport" 11.30 Casa de vacanță 12.10 Călătoriile lui 2003 13.10 Serial: „Aglomerație în garaj" 16.00 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.00 Spectacolul lumii 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Cerbul de Aur 0.10 Film: „Tentacule" (SUA, 1998).

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Lassie" 11.45 Film: „Moromeții" (partea a II-a) 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Zanga Party 15.00 Film: „Strada franceză" (Italia, 1977) 17.00 Film: „Parfumul dragostei" (SUA, 1996) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Risc maxim" (SUA, 1996) 22.40 Film: „Sânge și vin" (coprod., 1997). Cu: Jack Nicholson 1.20 Film: „Gia" (SUA, 1998). Cu: Angelina Jolie.

9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Film: „Operațiunea Monstrul" (România, 1976) 14.30 Serial: „Calea misterelor" 15.30 Western Uninon Footbal 16.30 Spectacol: Floare de colț 19.00 Observator 20.00 Film: „Conspirație politică" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Ochi pentru ochi" (SUA, 1996) 0.00 Film: „Aventuri în trecut" (SUA, 1993).

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 9.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.00 Serial: „Tracker" 17.00 Film: „Niagara" (SUA, 1953) 19.00 Focus 7 20.00 HI-Q noi doi 22.00 Film: „Jurnalul unui ucigaș" (SUA, 1991) 0.00 Film: „Camionagii spațiului" (SUA, 1997).

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Generația @ 10.30 Arca lui Noe 11.30 Rascruci 13.30 Insolit 14.00 Film puzzle 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Festivalul Mamaia copiilor 23.30 Serial: „Turneul".

9.00 Aventurile științei 12.00 Oglinda poveștilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Biserica primară 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „Stația spațială 1" 22.00 Film: „Justiție extremă" (SUA, 1993).

DUMINICĂ - 27 iulie

7.00 Universul credinței 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârșit" 10.00 Serial: „Dragă, am micșorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieții de la Sport" 11.15 Serial: „Așa e viața!" 12.00 Viața satului 15.30 Circul „Bouglione" 16.30 Ora olimpică 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.00 Film: „Viață dublă" (SUA, 2000) 23.45 Film: „La frontieră" (SUA, 1998).

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 15.00 Serial: „Jack și Jill" (ep.1) 16.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones - Lupte de stradă" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Armă mortală 3" (SUA, 1992). Cu: Mel Gibson 22.35 Film: „Blade" (SUA, 1998). Cu: Wesley Snipes.

8.00 Film: „Lovitură mortală" (SUA, 1954) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Doc.: „Secolul războaielor" (ultimul ep.) 12.30 Serial: „Dragoste cu obstacole" 13.40 Serial: „Pe cont propriu" 14.30 Serial: „Calea misterelor" 15.30 Serial: „MacGyver" 16.30 Film: „Dincolo de Mombasa" (coprod., 1956) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Devdas" (India, 2002).

7.00 Tradițiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 Air Play 13.30 Ambianța 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 17.00 Film: „Domnul Johnson" (SUA, 1990) 19.00 Focus 7 20.00 Mircea și Oreste Show 22.00 Film: „Cei mai buni dintre cei mai buni" (SUA, 1989) 1.00 Film: „Polițistul din spațiu".

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.30 Desene animate 9.00 Ferma 10.30 Medalion de interpret 11.30 Serial: „Mărul lui Newton" 14.00 Flori din... Floarea din grădină 15.30 Cronici mediteraneene 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Natație - C.M. Barcelona 21.30 Telejurnal 22.00 Piersic show 23.45 Film: „Întoarcerea mareșalului Rocca" (partea a IV-a).

9.05 Aventurile științei 12.00 Documentar 14.30 Prin lume calător 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „Stația spațială 1" 22.15 Film: „Foc ascuns" (SUA, 1991).

LUNI - 28 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanță în stil mare 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toți! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Dincolo de hartă 20.30 Serial: „Agenția" 23.30 Profesioniștii 0.30 Film: „Tocuri înalte" (coprod., 1991).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Slab de inimă" (SUA, 1990). Cu: Denzel Washington 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Căutări disperate" (SUA, 1994) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.15 Film: „Jerry și Tom" (SUA, 1998).

7.00 Observator 11.00 Serial: „Ispita" 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Camarazi în război" (SUA, 1991). Cu: Rob Lowe 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu și tataie" 23.00 „Benny Hill" 23.30 Divertisment: „Comedia animalelor" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Vidul" (SUA, 2001). Cu: Adrian Paul 22.00 Noaptea devreme.

6.00-12.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Călătorind prin țară 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.00 Film: „Muzica vieții" (Canada, 1994).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Crucea și pumnalul" 22.00 Viitorul azi.

MARȚI - 29 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Puterea iubirii" (SUA, 1999). Cu: Diane Keaton 22.30 Serial: „Unitatea specială" (ep.1) 1.20 Film: „Ed Wood (SUA, 1994).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Răzbunare dincolo de moarte" (SUA, 1994). Cu: Mia Sara 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Prețul pasiunii" (SUA, 1994) 2.00 Serial: „Parteneri în slujba legii" 3.30 Film: „Copiii teribili" (Australia, 1989). Cu: Kylie Minogue.

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Disperarea unui tată" (SUA, 1983) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ochiul din umbră" (SUA, 1995) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu și tataie" 23.00 „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 Noaptea devreme 23.30 Documentar.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Călătorie la pas 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Polițiștii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Profesionistul" de Dușan Kovacevici.

8.40 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Despre ce să cânți" 22.00 Destinația Germania.

MIERCURI - 30 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 20.55 Fotbal: Rapid București - Anderlecht Bruxelles 0.30 Film: „Salvarea din iad" (SUA, 1988).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Lupul singuratic" (SUA, 1983). Cu: Chuck Norris 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Academia de poliție" (SUA, 1984) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii".

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Familia Brady" (SUA, 1996) 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" (ep.1) 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „20.000 de leghe sub mări" (SUA, 1997) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu și tataie" 23.00 „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Film: „Banana Joe" (coprod., 1981) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 13.45 Desene animate 15.00 Ușa turnantă 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Anita nu pierde trenul" (Spania, 2001).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Chiar dacă pleci" 22.00 Germania azi 22.30 Vacanțe de pomină.

JOI - 31 iulie

7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanță în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.05 Film: „O iubire imposibilă" (coprod., 2000) 0.30 Film: „Ce e mai bun în viață" (SUA, 2000).

8.00 Știrile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 11.45 Învățați engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Sister Act" (SUA, 1992). Cu: Whoopy Goldberg 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.30 Serial: „Parteneri în slujba legii" (ultimul ep.).

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „20.000 de leghe sub mări" (r) 15.00 Serial: „Îngerul păzitor" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Păcate" (SUA, 1986, partea I) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu și tataie" 23.00 „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene și rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Serial: „Pensacola: Forța de elită" 19.00 Focus 7 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.30 Documentar.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Povești adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție" 2.15 Serial: „Amor de cățel".

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy și prietenii lor extratereștrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 19.00 Biserici de lemn 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Nero Wolfe, detectiv - Musafirul nepoftit" (SUA, 2001).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Joni" 22.15 Germania azi.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

10 TRUCURI PENTRU A FI PE PLACUL PUBLICULUI

Căvrem sau nu să credem, că putem sau nu să acceptăm această idee, starurile nu sunt întruchipări ale perfecţiunii. Cel mai bine o ştiu chiar ele însele şi mai ştiu că unul dintre marile „secrete" ale cooptării de fani este să mai lase la vederea publicului şi unele dintre imperfecţiuni, aşa, ca la... oamenii de rând. Iar admiratorii abia aşteaptă să se identifice cu „minusurile" idolilor lor şi să le imite „nota de personalitate". Aşa se face că, nu întâmplător, în multe reviste populare, starurile apar una-două „aşa cum sunt ele", la cumpărături, pe stradă, într-o cafenea etc., adică departe de covorul roşu al galelor de filme, unde imaginea este aproape standard. Dar să nu ne lăsăm total înşelaţi de aparenţe: nici stilul „casual" al actorilor în vogă nu este totuşi... purtat la întâmplare. Fiecare opţiune a vedetelor privind simplitatea imaginii vieţii lor de zi cu zi poate avea în spate (sau are, mai mult ca sigur!) o strategie destul de fin elaborată. Fanii starurilor se hrănesc însă cu iluzii, aşa că acceptă necondiţionat trucurile folosite de idolii lor pentru a le da senzaţia de normalitate. Iată câteva dintre aceste trucuri:

1 ***Haine de o singură culoare.*** Ca să lase impresia că renunţă la grija excesivă pentru imagine şi mai ales pentru îmbrăcăminte, Liz Hurley s-a hotărât să ia o decizie „drastică", sinonimă cu un punct pus o dată pentru totdeauna crizelor sale existenţiale: va purta fără excepţie iarna negru şi vara alb. Doar când va fi invitată la Elton John, prietenul ei devotat, va adopta ceva strălucitor, cu paiete. Tentaţia culorilor în vogă? Departe de ea!

2 ***Clasicul nemuritor.*** Să investeşti salariile pe câteva luni sau chiar pe un an pentru a fi doar un sezon la modă, dar şi „în ton" cu cine ştie ce idol al ecranului, e o opţiune cam... păguboasă. Dar altfel, cum să ţii pasul cu răsfăţaţii din lumea filmului? Poate doar procedând ca Gwyneth Paltrow, Natalie Portman sau Fanny Ardant..., adică adoptând nemuritorul stil clasic – fuste drepte sau cloşate, bluze albe, pulovere subţiri, cu nasturi în faţă...

3 ***XXXS sau XXXL.*** Decât să visezi la conturul perfect al cine ştie cărui trup de actriţă desemnată sex-simbol, mai bine te împaci cu propriile daruri venite de la mama-natură. Cam ăsta-i mesajul pe care, de exemplu, îl transmite necontenit Calista Flockhart, devenită totuşi sursă de inspiraţie pentru multe femei tinere, cu aspect anorexic. Celebra Ally MacBeal nu se sfieşte să poarte haine mulate pe trupul ei scheletic, spre încântarea unuia dintre cei mai interesanţi bărbaţi de la Hollywood – Harrison Ford. Cu blugii ei androgini şi în tricou de fetiţă la vârsta preadolescenţei, se plimbă prin parcuri la braţul celebrului Indiana Jones, total lipsită de complexe. La polul opus, Monica Bellucci nu pare deprimată de talia ei destul de planturoasă pentru standardele cinematografice, mai ales că acest lucru n-a împiedicat-o să devină un star internaţional, despre a cărei frumuseţe vorbeşte întreaga planetă. E conştientă că decolteul ei e de nota 10, aşa că nu uită niciodată să-şi pună în valoare bustul generos, atât pe ecran, cât şi în viaţa de zi cu zi.

Liz Hurley

Sharon Stone

4 ***Adio, plete!*** Dacă nu ştii ce coafură să mai adopţi, nu ezita să-ţi tai părul aproape de la rădăcină! Şi asta, chiar dacă pletele n-au mai simţit lama foarfecelor de pe vremea primilor ani de şcoală. Aşa au procedat şi Kim Bassinger, şi Demi Moore, şi Catherine Deneuve, şi Liv Taylor, şi Drew Barrymore..., când s-au plictisit de corvoada părului lung. Chiar şi actorii bărbaţi, celebri şi datorită podoabei lor capilare, şi-au sacrificat la un moment dat şuviţele lungi şi rebele, de dragul schimbării. E cazul lui Antonio Banderas sau Benicio del Toro.

5 ***Priviri filtrate prin ochelari.*** Or fi ele lentilele de contact o invenţie nemaipomenită, dar tot costisitoare şi uneori incomodă rămâne metoda aceasta de corecţie a vederii. De ce nu şi-ar asuma fiecare miopia „pe faţă", adică ajutată cu nemuritorii ochelari de vedere? Aceştia pot aduce un aer sexi, ştrengăresc, romantic sau... intelectual. Cu siguranţă, aşa gândesc Nicole Kidman, Carole Bouquet, Jodie Foster, Virginie Ledoyen, Richard Gere, Matthew Perry, când apar în lume purtând cu mândrie ochelari de vedere.

Monica Bellucci

6 ***Farmecul discret al uniformei.*** S-ar putea crede că uniforma nu este potrivită decât pentru... soldatul Ryan. Şi totuşi, fiecare

Leonardo DiCaprio

om, pentru activităţile de rutină, simple, de zi cu zi, preferă „ceva" comod şi simplu şi, dacă este şi şic cu atât mai bine. Pentru o fugă până la magazinul din colţ sau până la chioşcul de ziare, nu-i rău să ai la îndemână o „uniformă de urgenţă", uşor de îmbrăcat şi nepretenţioasă ca aspect. Madonna este un exemplu: deşi sofisticată pe scenă, în realitate nu-şi face probleme să apară zilnic la cumpărături în aceeaşi ţinută „de piaţă".

7 ***Ţinută de seară.*** Oricât ar fi ele de imbatabile, rochia neagră şi smochingul sau fracul nu merg să fie purtate la orice serată mondenă. Şi atunci? As în materie de ţinută de gală... nonconvenţională este Sharon Stone. Trucul folosit de ea: combinaţia între o fustă preţioasă şi un col roule de calitate, dar de zi, sau asortarea cămăşii partenerului ei cu una din culorile dominante ale rochiei pe care o poartă... Matt Damon este şi el adeptul acestei tehnici ce mizează pe originalitate şi combinaţii neaşteptate. El preferă să-şi facă de multe ori apariţia la petreceri mondene „deghizat" în băiat simplu, îmbrăcat doar în cămaşă şi pantaloni. E drept, cămaşa e Banana republic, iar zâmbetul actorului este de 10.000 de carate...

Calista Flockhart

8 ***Neglijent, în aparenţă.*** Fuste şifonate, jachete „deşelate", tricouri lălâi, pantaloni rupţi, tenişi, sandale în barete lăbărţate, bocanci obosiţi, geci de piele super-uzate, şepci uzate de vreme... Păi lucruri de-astea are orice om! Chiar aşa au ajuns starurile de pe ecrane? Meg Ryan, Julia Roberts, Leonardo DiCaprio, Bruce Willis sau Keanu Reeves nu au nici o reţinere a purta asemenea haine. Pare greu de crezut, dar, aşa, „la mâna a doua" cum par, hainele lor sunt produse de firme cu nume sonore. Aparent neglijent şi la îndemâna oricui, stilul acesta se potriveşte cu ei şi le exprimă personalitatea: capricioşi, celebri, puternici, bogaţi şi excentrici...

Gwyneth Paltrow

9 ***Secretul din geantă.*** De ce oare Gwyneth Paltrow nu se desparte aproape niciodată de sacul ei de mână, marca Hermes, sau Catherine Zeta-Jones de încăpătoarea geantă Tod's? Pentru că ele ştiu că e suficient să poarte o geantă de calitate şi de ultimă modă, pentru ca indiferent cu ce sunt îmbrăcate, oricât de simplu şi tern, să dea senzaţia de femei cu stil. E suficient ca pe umăr, pe braţ sau în mână să balanseze o geantă din piele fină, bine lucrată, de preferinţă italienească, şi look-ul e perfect.

10 ***NU, atunci când e nevoie.*** Cel mai greu este să spui NU tendinţelor modei şi capcanelor întinse de protagoniştii acesteia, printre care majoritatea starurilor de cinema îşi fac bine datoria. Să spui NU când creatorii de modă exploatează seifurile urâţeniilor, propunând ororri. Să spui NU, când ceea ce idolul tău poartă ţie de fapt nu-ţi place şi nu ţi se potriveşte. Dacă Uma Thurman preferă să poarte în plină iarnă, în locul clasicei fuste drepte de stofă, un şal transparent de mătase, inspirat legat în jurul taliei, exemplul ei nu e uşor de urmat. În schimb, o mini-cămăşuţă de noapte din batist frumos brodat poate fi purtată la blugi, după modelul actriţei Sarah Jessica Parker.

Madonna

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SISTEMUL GLANDULAR - „ROATA VIEȚII”

Bioterapeutul de clasă internațională *Volodea CIORICI* a trecut el însuși prin situații deloc agreabile, înainte să poată trata suferințele semenilor. A depășit momentele de cumpănă și, cu timpul, rezultatele obținute în domeniul terapiilor complementare au ajuns la nivelul performanțelor de necontestat. În practică, utilizează în mare măsură informația științifică, alături de cele specifice bioenergoterapiei, terapiei manuale, sacroterapiei, presopuncturii. Este o abordare absolut logică și firească, întrucât se știe că ființa umană nu înseamnă doar fizic, iar legile universale nu funcționează fiecare în parte, autarhic. În cele urmează, vă vom prezenta câteva date (încercăm să le facem cât mai concrete, mai practice) direct legate de sistemul glandular, numit de terapeut, care preia o sintagmă de la dr. Alexis Carrel, *roata vieții*. „Roată” care, din păcate, nu se învârte fără piedici.

Tratați-vă cu esența din care ați fost creați!

Celula umană conține informația necesară regenerării perpetue. La nivelul rațiunii, ea a fost „uitată”, dar anumite fenomene deocamdată inexplicabile, ca și unele cercetări științifice, confirmă aceasta. Bazându-se pe experiența sa, Volodea Ciorici ne aruncă o serie de provocări tranșante: ◆ măduva osoasă poate fi produsă de corp (nu e nevoie de transplant); ◆ Divinitatea ne-a înzestrat cu anticorpi proprii (nu trebuie consumate antibiotice, împotriva infecțiilor); ◆ organismul e capabil să elimine singur toxinele (fără folosirea unor substanțe chimice); ◆ tratarea picioarelor corectează coloana vertebrală, fără a o atinge; ◆ afecțiunile se tratează din interior spre exterior, și nu invers (însăși Creația s-a realizat astfel); ◆ glandele endocrine nu trebuie tratate separat, căci sistemul endocrin este integru (aici, un rol esențial îl joacă cifra 7, dincolo de trimiterile sale cu conținut religios).

Despre aceste șapte glande, terapeutul afirmă că „sunt centri de energie, cu funcția de reglare a

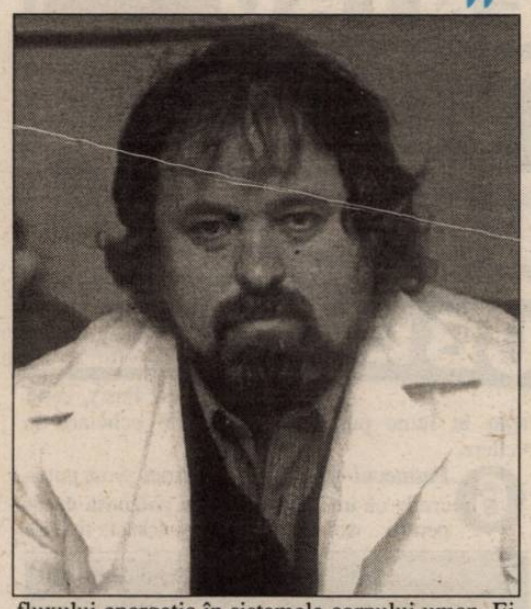

fluxului energetic în sistemele corpului uman. Ei sunt ca niște recipiente legate între ele printr-o serie de tuburi, astfel că fiecare glandă depinde de toate celelalte. De pildă, dacă glandele sexuale dețin o cantitate de energie mărită, aceasta din urmă se va dispersa încet și le va alimenta și pe celelalte șase. Pe de altă parte, dacă pancreasul este golit de energie, fiecare dintre celelalte șase glande va ceda o parte din rezervele sale, pentru a restabili echilibrul sistemului.”

Forma genetică de blestem

Pe parcursul cercetărilor sale, și alături de colegi de breaslă, Volodea Ciorici a reușit stimularea reproducerii măduvei osoase, stimularea propriilor anticorpi, a realizat dizolvarea depunerilor de calculi și de săruri din oase, din articulații, dizolvarea cheagurilor de sânge, a tratat ateroscleroza, hernia, ptoza renală, prolapsul uterin – ca să oferim doar câteva exemple. Mai există o formă gravă de agresiune, localizată la nivelul hipofizei (guvernează memoria, intelectul, gândirea), numită de terapeut „formă genetică de blestem” și exemplificată cu un caz concret.

O tânără pe care a avut-o ca pacientă trecuse printr-o experiență dură. La 17 ani, rămasă însărcinată, s-a trezit renegată de familie, dar și refuzată căsătoria de către tatăl copilului. Mai mult, mama a blestemat-o să nu aibă parte de copilul încă nenăscut și niciodată să nu devină mamă. Fata s-a speriat, informația a pătruns în subconștient, apoi, spre sfârșitul sarcinii, tânărul tată a fost constrâns să se însoare cu ea. S-a născut o fetiță sănătoasă, care însă a murit după nici două luni, iar tânărul cuplu s-a destrămat. Femeia s-a recăsătorit după un an și singura neîmplinire era eșecul procreării. Analize și tratamente efectuate în România, în Spania, în Grecia, indicau un organism normal, deși evidențele erau altele. Ajunsă la Volodea, acesta a lucrat pe sistemul endocrin, reacțiile înregistrându-se la nivel cerebral. După câteva ședințe, a realizat o eliberare puternică și, după încă șase luni, femeia a rămas însărcinată.

* * *

La origine, fiecare celulă este nemuritoare. Dar acest lucru e valabil atât timp cât celula nu e otrăvită cu aer poluat, cu alimente nenaturale ori contaminate cu diverse substanțe chimice, cu o cantitate prea mare de acizi în organism. Ceea ce nu se întâmplă niciodată. Ne stă însă în putere să influențăm pozitiv activitatea glandelor endocrine, cu ajutorul terapeutului, dar și prin noi înșine. Este singura modalitate de a face ca „roata vieții” să se poată învârti cât mai ușor.

„Neuro-apostolii” credinței

Ciudata denumire din titlu este dată – neoficial, desigur, ci mai degrabă metaforic – biologilor credinței, specialiștilor creierului, pentru care experiența religioasă și manifestările ei (apariții, viziuni, extaz etc.) pot fi inventariate prin studierea encefalului. Aceștia arată în ce măsură religiile instrumentalizează funcțiile profunde ale creierului, stimulând mai ales prin cântări, prin muzică specifică, secrețiile moleculelor plăcerii. Se mai poate constata cum meditația produce modificări ale conștiinței, până la extaz sau, de ce, la limitele cunoașterii propriei noastre lumi, suntem deseori tentați să credem în fantome.

Autorii acestor puncte de vedere fundamentate substanțial pe referințe literare și biblice merg pe calea demitizării Divinității, așa cum este ea înfățișată publicului sub cupolele lăcașelor sfinte (nu ne referim aici la o religie sau la alta), în scopul combaterii fanatismelor. Totuși, pe de altă parte, tocmai poziția lor oferă argumente solide practicilor terapeutice complementare care se bazează pe credință. Sacroterapia și reușitele sale remarcabile constituie o asemenea dovadă. Lucrurile ar sta însă incomparabil mai bine, dacă „părțile” în discuție nu s-ar mai situa pe poziții adverse, ci și-ar da mâna, în folosul sporit al oamenilor.

COPIII ȘI REGENERAREA ȚESUTURILOR

Refacerea structurilor organismului uman prin mijloace proprii nu mai este un mit ori un vis frumos, considerat și utopic. Cercetări științifice de ultimă oră confirmă ceea ce unele terapii complementare sugerau, însă fără argumente palpabile: țesuturile noastre se pot regenera. Sunt puse astfel pe tapet faimoasele celule sușe, adică acele celule încă nediferențiate, care pot repara numeroase țesuturi afectate. Un amănunt de senzație îl constituie depistarea de asemenea celule în pulpa dinților de lapte ai copiilor.

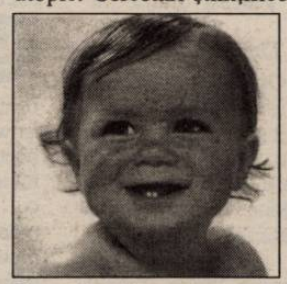

Teste de laborator pe cobai au dus la declanșarea unei producții osoase și la formarea dentiției, pasul următor constituindu-l atât îngrijirea cu mai mare eficacitate a danturii, cât și tratarea unor maladii neurodegenerative. Se afirmă chiar că este vorba despre celule sușe pluripotente, capabile să dea naștere oricărui țesut al organismului uman, așa cum se întâmplă cu celulele sușe embrionare. Iată așadar încă un orizont de speranță că omul își va redescoperi acele însușiri adânc îngropate în subconștient și, cândva, grefele, amputările, bolile cele mai cumplite vor mai exista doar ca amintiri urâte.

Poșta paginii

Emilia STINIGUȚĂ, București. Revine în discuție „preparatul având ca element de bază o crenguță de busuioc”. De fapt, n-aș zice că este vorba chiar despre un preparat, ci pur și simplu despre apa potabilă, ale cărei calități pot fi îmbunătățite substanțial, punând o crenguță de busuioc în ea. Aceasta poate fi și uscată, însă cea verde este, în mod logic, de preferat, între altele dând și o aromă puternică apei. Desigur, nu veți pune planta cu rădăcină și e bine să o scufundați cu vârful în apă, lăsând deasupra doar atât cât să o puteți prinde cu mâna. O puteți lăsa (schimbând apa, pe măsură ce o consumați) atâta timp cât observați că-și păstrează vigoarea, prospețimea și aroma: circa 2 zile, vara.

Petre DUMITRESCU, Rădăuți, jud. Suceava. Referirea la informațiile cu caracter practic este perfect justificată, o împărtășim și vom încerca să intensificăm colaborarea cu terapeuți precum Mihaela Opran, Gheorghe Scarlat ș.a. Cât despre Qigong și scrisoarea d-nei Aurelia Dascălu, ar fi nevoie de un întreg volum, pentru a publica toate amănuntele. Pe de altă parte, în general, terapeuții evită să indice abordarea anumitor tehnici „prin corespondență”, deoarece trebuie să existe un control avizat asupra practicării lor. V-am expediat, în schimb, adresa și numărul de telefon ale colaboratoarei noastre.

M. MÂNTOIU, Pitești, jud. Argeș. Am reținut nelămuririle și solicitarea dumneavoastră, legate de Qigong. Dacă i-ați cerut explicații d-nei A.Dascălu și nu v-ați edificat, vom căuta noi ca, în limita spațiului, să oferim câteva repere generale mai clare.

Pentru ***CVS, Vaslui*** (ca și pentru toți cei ce ne scriu): vă rog să vă precizați numele și adresa completă, spre a vă putea trimite răspunsul solicitat.

Lintița de baltă, ÎMPOTRIVA VITILIGO

Așa cum am promis, vă prezentăm noi sugestii primite de la colaboratorul nostru, dl Gheorge Scarlat, referitoare la boli considerate incurabile și, oricum, ce implică suferințe îndelungate. Astăzi, despre...

VITILIGO are o motivație pe sistem nervos (de pildă, traume psihice), pigmenții pielii fiind distruși. De aceea, sunt necesare tratamente de lungă durată, pentru ameliorare. Iată câteva remedii naturale.

–Cură cu țelină (reglează masa hormonală): la fiecare masă, se va consuma o țelină mijlocie, rasă, amestecată cu măr.

– Alifie preparată din 100 g ***argilă*** (de preferat roșie), 100 ml ***ulei de măsline*** sau de ***cătină*** și ***lintiță de baltă*** uscată și măcinată. Se amestecă bine și se ung zonele afectate; nu se fumează, nu se bea cafea, alcool, nu se consumă condimente, prăjeli, mâncarea trebuie să fie fiartă sau friptă și să conțină mult pește.

– Cură cu argilă, soluție băută de trei ori pe zi. Seara, se pun pentru a doua zi, la dizolvat, 3 linguriță de argilă în 700 ml apă. Se bea în trei reprize, cu o jumătate de oră înaintea meselor principale.

– Suc de legume, indicat în vitiligo, dar și un tonic și un regenerator foarte bun al întregului organism. Se storc legumele, până se obțin: 100 ml suc de morcovi, 100 ml suc de sfeclă roșie și 100 ml suc de țelină. Se amestecă și se bea întreaga cantitate de-a lungul unei zile, în trei reprize.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultații parapsihologice

CUNOAȘTEREA PRIN IUBIRE

Cum putem afla –despre noi înșine și despre tot ce se află în exteriorul nostru – lucruri noi, altele decât cele cunoscute prin intermediul celor (numai) cinci simțuri? Învățând – sună cel mai la îndemână răspuns; învățând din cărți, de la semeni, mergând la școală. Dar școala, ca instituție, este limitativă, rigidă și deseori intolerantă. De ce credeți că există școli paralele, care abordează moduri de învățare și dogme paralele? Pur și simplu, pentru că (și) acestea sunt realizări ale oamenilor, ce traduc public deosebirile principale dintre persoanele care le-au conceput. Avem în schimb marele avantaj al accesului la cunoaștere prin intermediul iubirii, o terapie afectivă și spirituală fără preț, în măsură să tămăduiască deopotrivă până la ultima celulă a corpului fizic. Iubirea este miracolul suprem ce i-a fost dat omului; cam așa ar putea suna concluzia celor spuse mai sus, problematică subtilă pentru a cărei dezbatere am abordat-o pe colaboratoarea revistei „Magazin”, Emilia VLĂDESCU, psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium.

O fată foarte frumoasă s-a prezentat la cabinetul acesteia, cu probleme de sănătate, având însă și un fel de ciudățenie: trăia mai mult izolată de ceilalți, deoarece nu suporta agresivitatea, nu-i plăcea viața tumultoasă și chiar nu înțelegea răutatea umană! După câteva întâlniri, Emilia a adoptat soluția considerată de ea cea mai indicată, ținând seama și de calitățile pacientei: regresia temporală. A accesat astfel câteva vieți anterioare, de fiecare dată ajungând la un punct culminant nefericit:violențe suportate ca subiect (în existențele respective fusese bărbat), pierderea familiei în accidente cumplite, toate încheindu-se cumva o dată cu „întoarcerea” într-o lume parcă nepământească, unde se simțise foarte bine, ca acasă, pentru că acolo relațiile dintre oameni se bazau pe iubire.

Modul de acumulare a informațiilor este esențial pentru sănătatea generală a fiecărui om (fizică, mentală, afectivă, spirituală). Dacă acumulezi prin dragoste, devii pozitiv. În primul rând, trebuie să-ți înțelegi existența, să ai dorința de a te cunoaște, de a crea o legătură între tine și Divinitate, prin ceea ce numim înger păzitor. Motivația cu care pornești pe drumul respectiv te va defini. Dorința de a acumula putere, bogăție, de a intra într-o competiție a orgoliilor cu semenii tăi – indiferent că aceasta e loială sau nu – ori, altfel spus, egoismul și egocentrismul, toate acestea te încarcă negativ, cunoașterea ta va fi nocivă. Rămâne și aici o șansă, aceea de a înțelege să te oprești, apoi să știi ce anume poate și trebuie să fie corectat. Dar câți dintre noi ne folosim de „șansa în plus”, pe care nu întâmplător ne-o scoate în cale Divinitatea? Încercați să vă analizați cu luciditate și calm existența și veți descoperi măcar o parte din adevărul ce vă reprezintă!

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin”. Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

SPORT

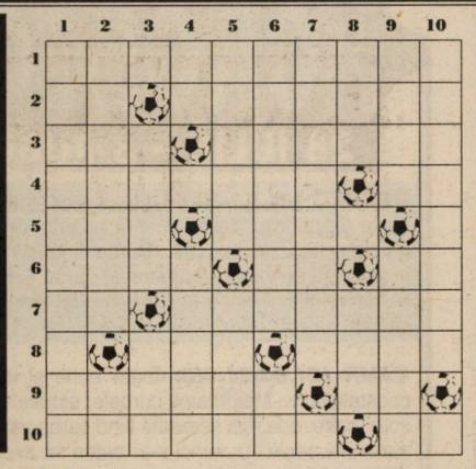

ORIZONTAL: 1) Sportivi care urcă în munţi. 2) Indicator de poziţie – Execută „serviciul" pe puntea navelor. 3) Element hotărâtor la triplu salt – Masiv pietros, test pentru alpinişti (pl.). 4) Depăşirea adversarului prin dribling – Plantă textilă. 5) Se prezintă înaintea începerii unor întreceri internaţionale – Evoluţie fără accidente. 6) Mare cât un munte – Zaharia Udrea – R. 7) Prezent la hipodrom – O poartă cu o linie de fundaşi puternică. 8) Munte în Corsica – Primul zburător (mit.). 9) Sportul plimbăreţilor – Conţinutul unei cupe! 10) Face legea pe teren – Durata unui campionat.

VERTICAL: 1) O partidă desfăşurată pe viaţă şi pe moarte. 2) Ameninţat cu retrogradarea – Tur neînceput! 3) Direcţie de atac – Are un concurs special la şah. 4) Dispun – Învinse de paraşutişti. 5) Coborâre alpină realizată printr-un sistem de coardă dublă – Loc în echipă. 6) Ultimul moment al unui zbor (verb.) – Mere. 7) Bază de pregătire şi de desfăşurare a întrecerilor sportive. 8) Strigăt în arenă – În acest moment (pop.). 9) A schimba rolurile la volei – O zi de campionat. 10) Traseul montan.

DICŢIONAR: ORO.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI ("Sport"): CATARATORI - AL - MATELOT - PAS - PERETI - TRECERI - IN - IMN - LINA - E - VAST - ZU - ER - AT - APARATA - N - ORO - ICAR - TURISM - UP - ARBITRU - AN.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VAGABONZI

1. Ce se înţelege în vorbirea curentă prin vagabond?
2. Unde se află lacul supranumit „Lacul Vagabond"?
3. Cine a scris poezia „Trec vagabonzii"?
4. Cine este interpretul cunoscutului şlagăr „Iubiţi şi câinii vagabonzi"?
5. Ce pictor german a relizat, la începutul secolului trecut, tabloul „Vagabonzii"?
6. Cine a realizat, în 1915, filmul „Vagabondul"?
7. Cine a compus muzica operetei „Vagabonzii"?

Poşta cititorilor

1) Un „izvor ordinar" este un izvor de apă cu conţinut de 0,1 la sută săruri minerale. 2) Personajul biblic care a făcut să ţâşnească un izvor lovind cu toiagul într-o stâncă este Moise. 3) Creştinii ortodocşi sărbătoresc „Izvorul Tămăduirii" în Săptămâna Luminată, în prima vineri după Sfintele Paşti. 4) Muzica pentru corul mixt „Pârâiaş cu trei izvoare" aparţine compozitorului român Gheorghe Şoima (1911-1985). 5) Tabloul „Izvorul" de Ingres este expus în muzeul parizian Orsay. 6) Poezia „Îngheaţă izvoarele" a fost scrisă de Lucian Blaga (1895-1961). 7) Lacul „Izvoru Muntelui" se află pe Valea Bistriţei, între munţii Ceahlău şi Stânişoarei.

Răspunsurile din numărul trecut

Mai mulţi cititori au revendicat drept răspuns corect la „Cea mai veche mănăstire din ţara noastră" – Mănăstirea Igriş din judeţul Timiş. Aceasta a fost însă atestată în 1179, pe când Mănăstirea Hodoş Bodrog este atestată cu doi ani mai devreme, în 1177. Cel puţin aşa susţin sursele noastre, printre care Dicţionarul Academiei. De altfel, date despre Mănăstirea Hodoş Bodrog au apărut chiar în revista noastră.

Ion Cristea – Ploieşti. Desigur că primim şi scrisori cu mai puţin de cinci răspunsuri corecte, dar publicăm mai rar numele respective, din lipsă de spaţiu. De altfel, şi prietenii rubricii trebuie stimulaţi să dea cât mai multe răspunsuri corecte, pentru a se vedea menţionaţi în rubrică. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

PAULINA IONAŞCU – Chitila

«A fost odată o mică prinţesă...»

ŞAH

Sikorsky – NN, 1934

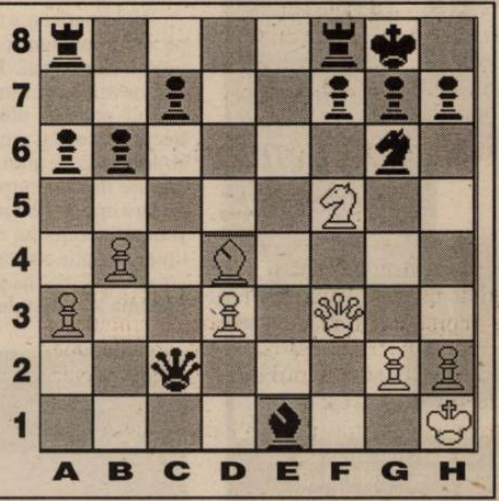

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Ch6! Rh8 (dacă 1... gh6 2. Df6 + –) 2. Df6! gf6 (2... Tg8 3. Cf7 X) 3. Nf6 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Marea Buclă, 100

Beloki şi „Săgeată"

În etapa a 9-a s-a înregistrat un nou abandon, de data asta al spaniolului Joseba Beloki, unul dintre favoriţii din acest an, aflat pe locul 2, după Armstrong. Bicicleta lui a derapat în ultima serpentină de coborâre de pe vârful La Rochette, la 4.400 metri de finalul de la Gap, Beloki a suferit câteva fracturi la femur şi încheietura mâinii drepte şi a părăsit Bucla la bordul ambulanţei. Etapa a 10-a a înregistrat cea mai lungă evadare de până acum, 207 km! La capătul acestei evadări s-au detaşat doi ciclişti – italianul Sacchi şi danezul Piil. Cei doi au făcut şi cel mai frumos gest al ediţiei: cu 2 kilometri înainte de linia de sosire, după ce au rulat zeci de kilometri împreună, şi-au dat mâna, luându-şi adio de la parteneriatul lor şi pornind fiecare spre victorie. A avut picioare mai bune Piil, care devine astfel primul danez din istorie care câştigă o etapă în Turul Franţei. O etapă în care plutonul a fost în vacanţă, Armstrong sosind la peste 21 de minute de învingător! În etapa a 11-a, o victorie incredibilă a spaniolului Juan Antonio Flecha (argentinian, de naţionalitate) care a făcut un gest rar în momentul trecerii liniei de sosire: el a mimat scoaterea din tolba de pe spate a unei săgeţi, încordarea unui arc imaginar şi lansarea săgeţii spre public. Gest semnificativ pentru cei care ştiu că Flecha înseamnă în limba spaniolă „săgeată".

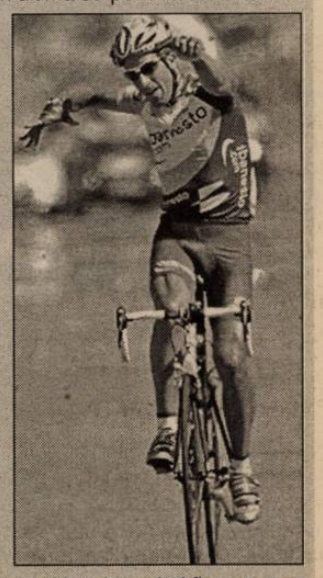

Sastre – suzetă

Eroul etapei a 12-a a fost germanul Ian Ullrich, cel care a zdrobit toţi cicliştii în contratimpul individual, surclasându-l şi pe marele favorit Armstrong, cu mai bine de un minut şi jumătate. O etapă care a măsurat 47 de kilometri şi în care s-a înregistrat o temperatură record de 61 de grade Celsius la sol, pe podiumul de plecare de la Gaillac. Cu toate acestea, Ullrich n-a reuşit să ajungă decât pe locul 2, în spatele americanului. Cu etapa a 13-a, de sâmbătă, Turul a intrat în munţii Pirinei. Aici, se spunea, Armstong urma să obţină mult aşteptata sa victorie, dar ca şi până acum, americanul pare mai slab „în picior", preferând să controleze turul din pluton. Surpriza etapei a produs-o un alt spaniol, Carlos Sastre. Cu două căţărări dificile, una trecând pe la Port de Paiheres (2001 m altitudine), Sastre a avut plămâni pentru a-şi finaliza evadarea, ajungând pe Plateau de Bonsacre cu aproape 2 minute înaintea lui Armstrong. Pe locul doi a sosit Ullrich care, la capătul celor 197,5 km ai etapei, a reuşit să se apropie de boss-ul Turului la numai 15 secunde! Boss, care, fără să câştige, în continuare, nici o etapă, este tot posesorul tricoului galben, de lider. O fotografie simpatică ni-l arată pe Sastre trecând linia de sosire cu o suzetă în gură! „În onoarea copilului meu", a declarat învingătorul de sâmbătă, bucuros că a câştigat „cea mai importantă etapă din carieră". Etapa a 14-a a Turului a trecut câţiva kilometri şi prin Spania şi trebuia să fie prima victorie a lui Armstrong în această ediţie. N-a fost aşa, etapa a fost a câştigătorului Turului Italiei, Gilberto Simoni, care a trecut primul linia de sosire. De remarcat că Vinokurov era, cu 20 de kilometri înainte de final, virtual purtător al tricoului galben în faţa unui Lance Armstrong neputincios. Până la urmă, americanul şi-a salvat tricoul. În etapa a 15-a s-a înregistrat prima victorie a lui Armstrong în această ediţie a turului. El a sprintat pe ultima căţărare, lăsându-şi urmăritorii cu gura căscată. Acum pare mai sigur ca niciodată că americanul va câştiga al 5-lea trofeu consecutiv.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Vara, plantele au nevoie de două îngrijiri, în mod deosebit: 1. în funcţie de rezistenţa lor la insolarea directă, trebuie amplasate fie în locuri semiumbrite, fie lăsate să se înfrupte din văpaia soarelui; 2. oricât de puţin ar fi, le merge bine dacă sunt udate ritmic şi corect.

Petuniile, bogate în flori din iunie până toamna târziu, riscă să se usuce rapid dacă nu sunt udate frecvent; trei tufe stufoase de petunii dintr-o jardinieră de aproximativ 1 m lungime au, de exemplu, nevoie într-o zi cu soare puternic de 4 până la 6 litri de apă. Ideal este să fie udate de două ori pe zi, dimineaţa şi seara. Pentru a uşura înflorirea abundentă, e bine să fie hrănite o dată la două săptămâni cu soluţie slabă de îngrăşământ. Cojile de ouă sunt un îngrăşământ de excepţie; acestea se lasă câteva zile într-un vas cu apă care apoi va fi folosită la udarea florilor. Atenţie, însă! Acest gen de îngrăşământ nu este suficient pentru orice plantă, unele fiind mai „lacome".

Căldură mare...

Nu uitaţi că plantele sensibile şi mai ales cele cu frunze păroase nu suportă să fie udate pe frunze şi flori, chiar dacă este căldură foarte mare. Picăturile de apă „ard", lăsând în urma lor pete închise la culoare.

Plantele care provin din zona tropicală, obişnuite cu arşiţa, nu suportă totuşi aerul uscat, specific climei noastre din perioada de vară. Pulverizaţi-le cât mai des posibil cu apă la temperatura camerei şi umbriţi-le cu un paravan când soarele este necruţător.

Unele plante suferă din cauza prafului care se aşază pe frunze. Cele mai afectate sunt plantele cu frunze mari (ficus, filodendron etc.) sau cel cu frunze păroase (cum sunt violetele). Acestea trebuie curăţate din când în când, fie folosind un şervet moale şi umed, fie o pensulă cu păr moale. Dacă dimensiunea şi greutatea ghiveciului permit, planta poate fi dusă în cadă şi spălată cu duşul, folosind apă uşor călduţă, la presiune scăzută. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„COLAJ"

ZBURĂTOARE (pl.) / IMITAŢIE ENERVANTĂ		PRIETENI / A SE ÎNTUNECA CERUL		FIRE / CÂNTEC DE LEAGĂN		BERE! / INTRAT ÎN PÂINE			DE ŞTERS PRAFUL / ÎN BECI!		DĂ IAMA PRIN COTEŢE / BRUNET			
PREPARAT DIN CARNE / CASĂ DE BANI								AFEMEIAT / TRAGE CU URECHEA						
					UNITED STATES / A OŢELI				INRUDIT CU BRADUL / VÂNT UCIGĂTOR					
A FORFOTI / RĂSUCIT LA TORS				A UMBLA DUPĂ CEVA / SUC DE PLANTE								UCIDE FIARE		
			COLONIE DE RROMI / NEGOŢ								VRACI! / VIOREL IANCU			
	ALA... DIN NACELĂ! / RAMURĂ					REGINA A SCENEI / A PUNE ÎN FUNCŢIE							SPRINTENĂ DE MINTE	
		OIESC / CÂNTATE LA OPERĂ						SUAVĂ, DELICATĂ / PRIVEŞTE						
SEC! / VÂSLĂ / ORIZONT					CHIOT LA HORĂ / A RĂSUNA VALEA						ÎN ŞAGĂ! / CAP DE ACUZARE			
				LĂSATE DE AZI PE MÂINE / CUCU!										
CABLAJ IMPRIMAT / A ŞTÂRNI VÂNĂTUL										GRUP VOCAL				
						ŢINUTĂ ÎN MERS								

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FORMULE DE JOC"

Orizontal: C - S - F - R - V - A - MATEMATICIAN - SARATA - AERE - STRAI - COR - DX - RAION - TACEA - CUB - RAPITA - T - O - EZ - PATARE - NA - AFARA - PRO - OPRIRI - BIET - GLIE - CAPA - IE - EP - MI - AUZIT - SUAVA - ORTACI.

Ce înseamnă „miau-miau”?

Takara, unul dintre cei mai mari fabricanţi japonezi de jucării, a anunţat săptămâna trecută că va lansa pe piaţă în luna noiembrie o jucărie numită „Miaulingual”, un aparat capabil să le „traducă” posesorilor de pisici mieunatul calinelor feline. Consola electronică, (vezi foto) numai bună de a fi ţinută în palmă, afişează pe ecran traducerea mieunatului şi totul pentru un preţ de numai 75 dolari. Compania, cunoscând aplecarea japonezilor pentru jucăriile electronice, speră să vândă „miaulingual”-ul cel puţin la fel de bine ca pe „lătrălingual”, o altă jucărie care traduce lătratul câinilor şi care s-a vândut de anul trecut în Japonia în peste 300.000 exemplare, urmând ca versiunea în limba engleză să înceapă să fie comercializată din august, şi în SUA.

Canibalul din inima Europei

Armin M. este un german de 41 de ani care a fost trimis în faţa unui tribunal din Kassel fiind acuzat că a omorât şi a mâncat parţial un bărbat în anul 2001. Neamţul a ucis în faţa camerei de luat vederi instalată în imobilul său din Rotenbourg un bărbat de 43 de ani, i-a băgat corpul într-un congelator şi apoi a mâncat o parte din el, după cum a precizat un magistrat. Acţiunea a fost posibilă „cu consimţământul victimei”, dar, spune procurorul, „dorinţa arzătoare a acesteia de a muri” nu a schimbat cu nimic „dorinţa de a ucide” a canibalului. Armin M. Nu e acuzat de ucidere la comandă, pentru care ar putea lua 5 ani de închisoare, ci de crimă. „Ne aflăm într-o situaţie juridică complet necunoscută”, a recunoscut procurorul din Kassel, mai ales că acţiunea abominabilă a fost filmată pe patru casete video. O hotărâre grea, cu atât mai mult cu cât poliţia a descoperit că Armin M. a contactat 430 de persoane pe Internet, toate „interesate de canibalism şi execuţii”, bănuind, în consecinţă, că acesta mai este implicat şi în alte acte de canibalism.

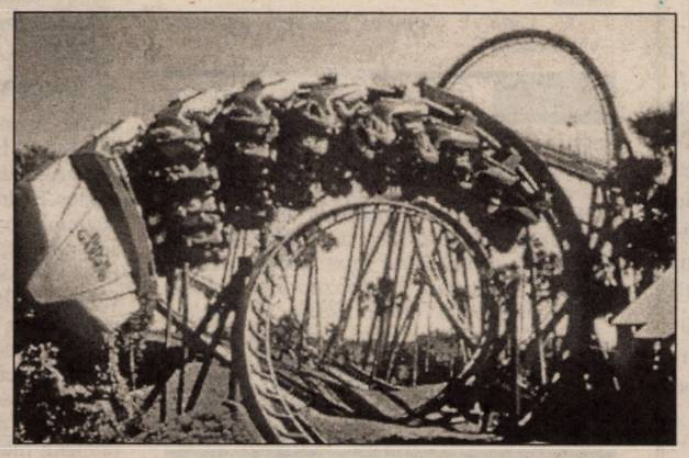

Record la „maşinuţe”

Un american a reuşit, la capătul a 147 de ore, cel mai lung circuit pe un „montagnes russes” aflat în parcul de distracţii Hassloch, în vestul Germaniei. Richard Rodriguez, un învăţător de 43 de ani, a fost nevoit să-şi întrerupă încercarea care dura de şase zile, din cauza vremii proaste, altminteri începuse să-i placă. El a bătut sâmbăta trecută recordul mondial înscris în Cartea Recordurilor, de 35 de ore şi jumătate, deţinut de doi japonezi. Conform condiţiilor de concurs impuse de Guinness, americanul a putut face o pauză de 15 minute la fiecare opt ore. Să mai spunem că recordul de anduranţă a fost posibil şi datorită faptului că „vagonetul” său a fost echipat cu toaletă, iar pe timpul nopţii acesta se deplasa pe un circuit redus. Cu toate acestea, „maşinuţa” a atins pe circuit o viteză maximă de 120 km/h, înălţimea maximă a circuitului fiind de 62 de metri.

Un orb foarte bun la golf

Un fost genist de 50 de ani, actualmente orb, a reuşit să câştige două turnee de golf în Israel, raportează cotidianul „Haaretz”. Evreul Zohar Sharon, care a orbit în timpul unei operaţii militare a unităţii din care făcea parte, are două pasiuni: pictura şi golful. Câştigarea celor două turnee, printre care şi prestigiosul turneu de la Cesarea, a fost posibilă datorită ajutorului său, Shimshon Levy, 42 de ani, care îi este şi prieten de-o viaţă. Shimshon îi pune în mâini lui Zohar crosa necesară, după care îi indică direcţia şi distanţa şi configuraţia terenului. Rămâne un mister cum îşi coordonează jucătorul orb loviturile de fineţe, atunci când trebuie să introducă mingea în gaură, ştiut fiind faptul că se cunosc ratări mai mari sau mai mici chiar şi la golferii cu privirea ageră.

Prima căsătorie în Cosmos, ratată!

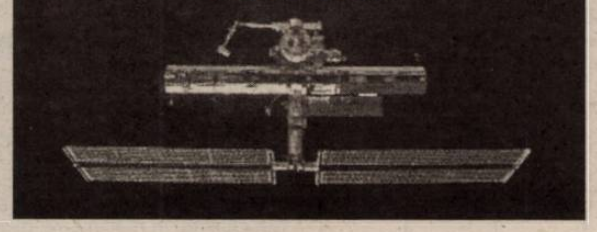

Cosmonautul Iuri Malencenko, 41 de ani, avea totul pregătit pe Staţia Spaţială Internaţională: fracul şi autorizaţia de căsătorie prin corespondenţă emisă de districtul Fort Bend din Texas, unde se află logodnica sa. Căsătoria trebuia să se oficieze la bordul Staţiei, dar în ultimul moment, Iuri a fost convins că nu e bine ce face şi a renunţat, deşi ar fi intrat în Cartea Recordurilor pentru multă vreme de-acum încolo. Logodnica sa, Ekaterina, 26 de ani, a părăsit URSS la vârsta de 4 ani şi se stabilise la Houston, în Texas, împreună cu părinţii săi. Căsătoria urma să se facă în timpul unei legături radio dintre Staţia spaţială şi Houston, lucru inacceptabil pentru oficialităţile ruse: „Comunicările radio au un calendar precis, la secunde, nimeni nu poate apela Houstonul din Cosmos. Statia spaţială nu e un butic privat, ci un obiectiv de stat”. Iuri, care a divorţat cu câteva luni înainte de misiunea sa spaţială, este nevoit să aştepte aterizarea de la toamnă, pentru a se căsători terestru, într-o biserică moscovită, după care va urma o lună de miere în Australia.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Armata soldaţilor invizibili
- Vase sangvine fabricate în laborator
- *Astrologia, un pericol public?*
- Câteva sfaturi pentru un concediu... sănătos
- Întoarcerea regelui Solomon
- Eroi şi monştri din lumea filmului

HOROSCOP

28 IULIE - 3 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Luni sau marţi veţi primi o veste foarte importantă despre bugetul dv., care vă va umple inima de bucurie. Curba financiară „confirmă” întărirea venitului personal, dar în a doua jumătate a intervalului. Atenţie la un Scorpion din mediul profesional!

TAUR (21.04-21.05): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Majoritatea curbelor astrale se situează la cote înalte, cea mai semeaţă fiind curba psihicului. Dacă sunteţi la serviciu, atunci s-ar putea să aveţi o realizare deosebită în domeniu, cu urmări materiale consistente.

GEMENI (22.05-21.06): Două veşti bune vor umple această săptămână plină de evenimente favorabile. Marţi sau miercuri veţi primi bani, iar spre finele perioadei veţi primi o ştire sentimentală care vă va reda speranţele pentru restabilirea unei legături mai vechi ce doare.

RAC (22.06-22.07): Curba financiară parcă este nehotărâtă la începutul intervalului, apoi o ia razna spre culmi nebănuite, aşa că joi sau vineri are un maxim triumfal. Probabil că veţi primi o sumă frumuşică şi vă veţi putea permite câteva zile de vis, într-o scurtă vacanţă.

LEU (23.07-22.08): Curbele astrale sugerează că sunteţi în vacanţă, cel puţin cu spiritul. Din păcate, acest aspect îl are şi curba financiară, care parcă a adormit la un nivel destul de coborât. În schimb, curba afectivităţii zvâcneşte spre cote foarte înalte, semn că staţi bine cu dragostea.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Din nefericire, se pare că vă paşte un ghinion financiar sau în dragoste – în prima jumătate a săptămânii. Ar fi bine să fiţi cât mai prudent în tot ce faceţi şi să nu luaţi decizii importante în această perioadă. Atenţie la un Capricorn de la serviciu!

BALANŢĂ (22.09-22.10): Două veşti bune, ambele din domeniul material, vor sosi în această săptămână „glorioasă” din punct de vedere al banilor. Probabil că veţi reuşi să puneţi deoparte ceva, dacă nu cumva aveţi de făcut o investiţie urgentă şi cam costisitoare.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară nu se încumetă deloc spre înălţimi, ci stagnează la o cotă satisfăcătoare. Din păcate, se pare că se vor ivi cheltuieli neprevăzute şi asta vă va modifica oarecum programul de investiţii. Despre dragoste, numai de bine.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba afectivităţii prezintă oscilaţii periculoase, semn că în viaţa de cuplu s-ar putea ivi ceva neplăcut. Dacă sunteţi în concediu, atunci lucrurile pot lua o întorsătură mai gravă, căci v-ar putea afecta întreaga vacanţă. Cenzuraţi-vă orgoliile!

CAPRICORN (21.12-19.01): În primele zile ale săptămânii veţi avea, se pare, un ghinion financiar destul de important, aşa că păziţi-vă cu străşnicie buzunarele! Apoi, curba cu pricina se ridică spre nivele mulţumitoare, semn că situaţia bugetului dv. se va întări. Atenţie la un Capricorn de la serviciu!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate curbele astrale se află mult peste normal. Luna şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde, aşa că şi la serviciu, şi acasă veţi lua câteva decizii foarte profitabile. Câteva probleme trecătoare s-ar putea ivi, în weekend, în viaţa sentimentală.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi o sumă drăgălaşă de bani, dar vă va ajunge doar pentru onorarea unor datorii mai vechi. Din păcate, viaţa sentimentală nu merge pe roze, căci unele răni „vechi de când lumea” nu vor să se vindece. În weekend, o întâlnire profitabilă.

Personalităţile săptămânii: *Păstorel (Al.O. Teodoreanu), Pan Halipa, Gellu Naum, Victor Ion Popa, Mihail Jora;* El Greco, Alexandre Dumas-fiul, Peter O'Toole, Arnold Schwarzenegger. ***Notă:*** *în luna august 1883, a apărut în „Convorbiri literare” poemul „Luceafărul”, de Mihai Eminescu.*

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN” !
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 636 • ANUL XLVI • 31 IULIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 31 (2386)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cu cât eşti mai tăcut, cu atât eşti mai respectat.*
(Sandrine Bonnaire)

■ *Lumea e atât de rea, încât cei care nu fac rău sunt consideraţi buni.*
(Ducele de Lévis)

■ *Dreptatea costă, de aceea e economisită.*
(Marcel Achard)

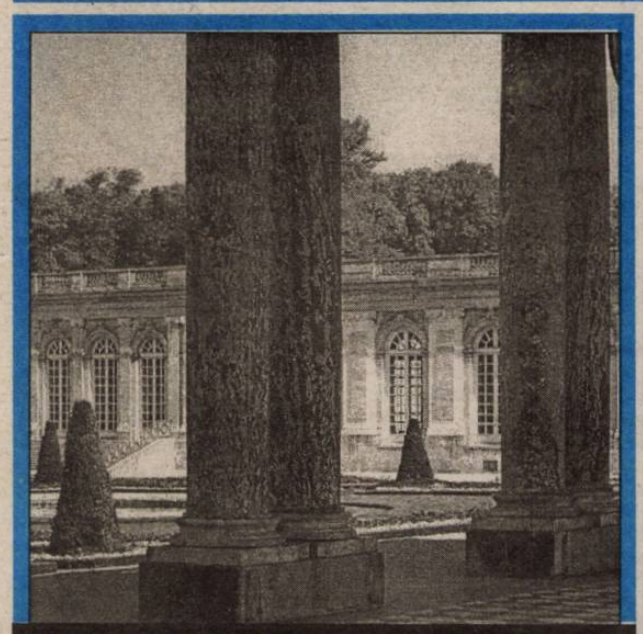

MARELE TRIANON

Femina club

Indiscreţii
Regina, în vacanţă

Dosarele frumuseţii
Ten deshidratat

TV
■ Pro TV
■ România 1
TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

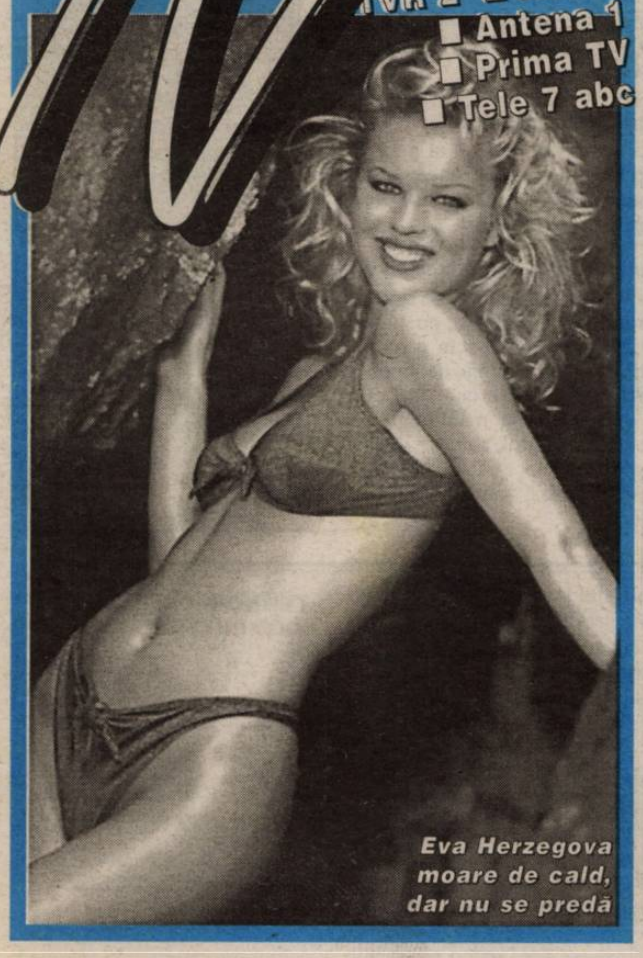

Eva Herzegova moare de cald, dar nu se predă

Planeta noastră este atacată din Univers şi din interiorul ei

PĂMÂNTUL, O FIINŢĂ VULNERABILĂ

Bomba nucleară care a explodat în Siberia

Simulare pe computer a exploziei din 2002

La aproape o sută de ani, Siberia este din nou lovită de un meteorit, dacă se consideră că un meteorit a fost cel care a lovit zona Tunguska, în anul 1908, o întâmplare reală, cauzele ei rămânând în continuare controversate. În urmă cu aproape un an, în septembrie trecut, un meteorit gigantic a căzut în regiunea Irkuţk din Siberia, afectând o suprafaţă de 100 km pătraţi, efectele asupra mediului fiind echivalente cu cele ale exploziei nucleare de la Hiroşima. De-abia după şase luni, o expediţie ştiinţifică s-a deplasat la locul impactului, într-o regiune semi-muntoasă acoperită de păduri dese, foarte izolată, undeva în zona Vitimsk, la nord-est de Irkuţk şi lacul Baikal. „Pe o suprafaţă de aproximativ 100 km pătraţi, arborii au fost raşi într-o manieră care este specifică efectului de suflu foarte puternic" a declarat Vadim Cernobrov, şeful expediţiei, în cadrul unei conferinţe de presă recentă. „Explozia meteoritului, care s-a dezintegrat înainte de a atinge solul, a produs, după observaţiile noastre, 20 de cratere în sol al căror diametru atinge 20 de metri". Arborii au fost rupţi de la jumătate şi au ars în incendiul care a izbucnit imediat după explozia meteoritului. „În noaptea de 24 spre 25 septembrie, la ora 1,47, oră locală, martorii au văzut o sferă incandescentă care lăsa în urmă o coadă lungă şi care cobora pe o traiectorie oblică (vezi foto realizată pe computer). Traiectoria meteoritului a fost observată şi de un satelit-spion american. Căutătorii de aur care trăiesc rupţi de lume, au crezut că a început războiul nuclear şi a venit sfârşitul lumii", a mai spus cercetătorul rus. După explozie, care a carbonizat vegetaţia pe o rază de 15 kilometri, locuitorii din zonă au observat, timp de două săptămâni, fascicule luminoase care au luminat cerul exact deasupra locului impactului. Vadim Cernobrov a mai destăinuit că populaţia din zonă s-a plâns, două luni după explozie, de dureri articulare şi renale, de creşterea tensiunii arteriale. În plus, a mai spus şeful echipei de cercetători, după eveniment s-a constatat o creştere a radioactivităţii. „Nu putem spune cu exactitate că a fost un meteorit, ci mai curând poate fi vorba de un corp celest de natură necunoscută, ca şi în cazul meteoritului din Tunguska", a concluzionat cercetătorul. Despre impactul din 1908, azi se crede că ar fi putut fi un fragment de cometă care s-a dezintegrat la altitudine, distrugând o suprafaţă împădurită de peste 100 km pătraţi. Un mateorit cu un diametru de peste 100 km, care ar lovi Pământul, ar putea distruge viaţa pe întreaga planetă, spun savanţii, lucru care s-ar fi putut întâmpla de mai multe ori în decursul existenţei ei de peste 4 miliarde de ani.

Tunguska, 1908

numărul de săptămâna trecută al revistei britanice *Nature*. Mantaua terestră, compusă din roci încinse, este situată sub crusta terestră, la o adâncime cuprinsă între 10 şi 2.900 km. Aici se află o cantitate de carbon gigantică în comparaţie cu cea stocată în atmosferă, sol şi oceane, este de părere Hans Keppler de la Universitatea din Tubingen. Scăpări în atmosferă din acest rezervor gigant, mai ales sub forma gazului carbonic (CO_2), ar provoca un gigantic efect de seră şi o încălzire necontrolată a planetei. Pentru a determina probabilitatea unei asemenea catastrofe, este imposibilă prelevarea rocilor din mantaua terestră. De aceea, Keppler, împreună cu colegii lui, a recreat în laborator condiţiile de presiune (3,5 gigapascali) şi de temperatură (în jur de 1.200 grade Celsius) din mantaua terestră pentru a-şi proba ipoteza. Trecând peste amănuntele tehnice, rămâne de subliniat că, după teoria cercetătorilor germani, cantităţi enorme de CO_2 scăpate din manta în atmosferă prin crăpăturile scoarţei terestre, aici sunt incluşi şi vulcanii, au dus la dispariţia speciilor pe Pământ. Fenomene de acest gen, când pe planetă s-a schimbat brusc concentraţia de CO_2, s-au produs în mai multe epoci ale Terrei. Astfel, în urmă cu 245 milioane de ani, 96 la sută din speciile care trăiau în oceane şi mai bine de trei sferturi din cele vertebrate care trăiau pe sol au dispărut. Mai aproape de noi, la sfârşitul triasicului, în urmă cu 208 milioane de ani, jumătate din speciile de pe glob au dispărut brusc, fără ca nimeni să aibă, deocamdată, o explicaţie convingătoare. Noroc că de atunci e mai linişte, dacă excludem dispariţia dinozaurilor, contorizată în urmă cu 65 milioane de ani, despre care nimeni nu ştie cu exactitate de ce au dispărut. Rămân doar ipotezele...

Vulcanii pot sufoca Terra

Mantaua terestră ascunde un imens rezervor de carbon care ar putea scăpa în atmosferă în timpul unor erupţii vulcanice şi ar putea distruge o mare parte din viaţa de pe Pământ. Aceasta este concluzia unei echipe de cercetători germani apărute în

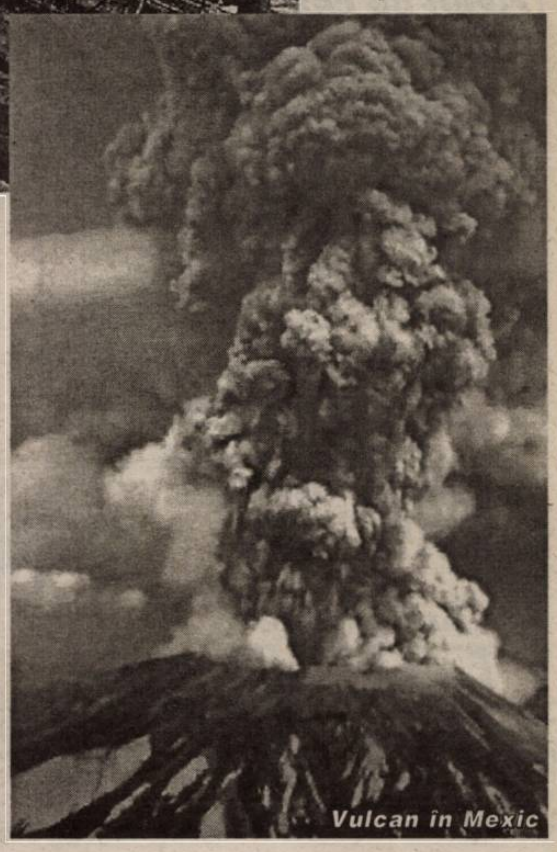

Vulcan in Mexic

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

divanul galben

Mariana Nicolesco pe faleza Dunării

Peste 1.000 de brăileni au asistat, vinerea trecută, pe faleza Dunării, la deschiderea Concursului Internaţional „Haricleea Darclée", unde a fost prezentă şi iniţiatoarea şi susţinătoarea acestui Festival, celebra soprană Mariana Nicolesco (Preşedinta Fundaţiei Darclée). În deschidere a avut loc Concertul de Coruri Celebre din Opere, în care Orchestra de Cameră şi Corul Radio, dirijate de Marco Balderi, au interpretat arii celebre din opere compuse de Mozart, Ceaikovski, Wagner şi Bizet. Sâmbăta pe faleza Dunării, mai exact la Teatrul „Maria Filotti", au răsunat acordurile operei „Boema" de Puccini, iar duminică seara s-a desfăşurat o splendidă Gală a Laureaţilor în care o parte din cei 58 de cântăreţi prezenţi la această a 3-a ediţie a Festivalului a fost premiată de Juriul prezidat de baritonul Nicolae Herlea. „Nivelul ridicat al calităţii tinerilor cântăreţi nu este altceva decât nivelul la care a ajuns Festivalul", a spus soprana Mariana Nicolesco. Muzicianul olandez Rene Seghers a evocat personalitatea Haricleei Darclée, „cea mai completă voce a vremii sale", marea cântăreaţă de la sfârşitul secolului al 19-lea, care a reprezentat „o răscruce în stilul interpretativ al operei", chiar în clădirea Operei din Brăila, unde Haricleea Darclée (născută pe 10 iulie 1860 la Brăila şi decedată pe 10 ianuarie 1939 la Bucureşti) a debutat în 1881. Mariana Nicolesco n-a pierdut ocazia să amintească faptul că Haricleea Darclée a apărut de 116 ori pe scena Scalei din Milano, în 60 de spectacole diferite, datorită vocii ei pline de forţă dramatică şi nuanţe şi a unei prezenţe scenice extrem de expresive.

Cărţi printre Motoare

Editura Humanitas a lansat, joi seara, pe terasa La Motoare, primele volume, din colecţia „Muzzak", ale lui Miron Ghiu-Caia, care prezintă poveştile fascinante ale legendelor muzicale Iris, Ozzy Osbourne şi The Beatles, eveniment ce a fost marcat de un concert *live* al trupei Iris. Cartea dedicata trupei The Beatles este scrisă într-un mod cu totul inedit, sub forma unor scrisori imaginare ale lui John Lennon, o carte văzută prin ochelarii lui rotunzi. Despre Ozzy Osbourne, cea mai controversată personalitate a muzicii rock contemporane, cel care a inventat heavy metal-ul, autorul a spus: „A fost şi Prinţ al întunericului, şi nebun incurabil". Cartea „Iris – Spectacolul abia începe" nu a mai avut nevoie de nici o prezentare. „Suntem onoraţi că suntem aşezati, alături de Ozzy Osbourne şi John Lennon. Această realizare este un omagiu pe care vi-l aducem pentru că aţi crezut, credeţi şi veţi crede în noi", s-a adresat fanilor Cristi Minculescu, legendarul solist al trupei Iris, o trupă care cântă de peste trei decenii în ţara noastră.

Figuri de ceară, mohorâte

Muzeul figurilor de ceară din Londra, numit „Madame Tussaud", va renunţa la câteva statuete ale Familiei Regale britanice care îi reprezintă pe prinţul Andrew, prinţul Edward şi prinţesa Anne. Este pentru prima dată în 200 de ani când sectorul Familiei Regale a renuntat la membrii de gradul 1 ai familiei, aflaţi încă în viaţa. Această decizie face parte din iniţiativa muzeului Madame Tussaud de a se baza mai mult pe divertisment şi mai puţin pe acele personalităţi „valoroase, dar mohorâte". Muzeul Madame Tussaud va păstra figurile istorice ale Reginei Mamă şi Dianei, prinţesa de Walles, şi plănuieşte să realizeze şi statuia în mărime naturală a prinţului William, în viitorul apropiat.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

VALERIA CONSTANTIN, Constanţa: *„...De ce ne atrage mai mult zodiacul chinezesc? Aţi răspuns unei cititoare într-un număr anterior cu privire la zodiile chinezeşti şi compatibilităţile dintre ele. Pentru zodia Fecioarei, în care m-am născut eu, corespondentul este Cocoşul. Aş dori să ştiu cine sunt cei mai nimeriţi bărbaţi pentru femeile din această zodie şi pe ce criterii se face această alegere? Aş mai dori să ştiu dacă în astrologia clasică europeană se respectă aceleaşi date sau afinităţile sunt altele. Vă mulţumesc anticipat".*

Cocoşii se împacă de minune cu... Şerpii

– Stimată doamnă, atracţia exercitată de zodiacul chinezesc are mai multe explicaţii. Poate că una dintre acestea ar fi simplitatea sa, întrucât apelează la elemente foarte simple şi nu la simboluri de planete cu complicaţiile geometrice şi trigonometrice atât de „savante". Pentru zodia dumneavoastră, Fecioara sau Cocoşul, bărbatul ideal se află în zodia Şarpelui (Taur) şi în cea a Boului (Săgetător), deoarece acestea formează un triunghi echilateral pe cercul celor douăsprezece necuvântătoare. Nu ar fi bine, după aceleaşi criterii, să aveţi de-a face cu bărbaţi din Iepure (Peşti), Cal (Gemeni) şi Şobolan (Săgetător). În astrologia clasică europeană, Fecioara are afinitate maximă faţă de Gemeni şi Peşti şi minimă faţă de Berbec, Rac şi Vărsător. Rămâne la alegerea dumneavoastră să stabiliţi zodia bărbatului ideal, însă vă atrag atenţia că indiferent de provenienţă, astrologia este doar orientativă.

Leoaicele adoră Berbecii

– Stimate domn, Leoaicele şi Berbecii – spune teoria – se împacă foarte bine, indiferent cine este persoana dominantă în cuplu. Se pare că Leoaicele nu sunt chiar atât de dure, ba chiar se spune că atunci când iubesc, o fac cu o pasiune debordantă, copleşitoare. Tot teoria spune că este un mare noroc să fii iubit de o astfel de femeie, pentru că îţi va merge bine toată viaţa. Despre femeia din Capricorn se spune că este foarte adaptabilă în dragoste şi, fiind zodie de Pământ, are afinitate maximă pentru zodiile de Apă, adică Peşti, Scorpion şi Rac. Atenţie! Femeia din Capricorn este răzbunătoare faţă de bărbaţii din Gemeni şi Leu. Alături de femeia din Scorpion, ea este una dintre cele mai capricioase în dragoste.

Săgetătoarele sunt nestatornice

– Dragă Doru, teoria spune că Săgetătoarele nu prea sunt statornice. Ba chiar sunt considerate cele mai dificile femei în dragoste, dar foarte bune colege de serviciu. Cu alte cuvinte, e bine să ai o prietenă din Săgetător, dar să nu pui mare bază pe ea în dragoste, dacă ai intenţii serioase. Desigur, aceasta este o exagerare a celor care fac statistici astrologice. Doar experienţa personală te poate lămuri complet, fără să generalizezi. Nu ştiu dacă e bine sau nu să te căsătoreşti cu o colegă de facultate. E foarte greu de anticipat, depinde numai de voi doi. Pe de altă parte, faptul că ai numai 1,65 metri nu este deloc o problemă. Îţi dau un singur exemplu: Napoleon Bonaparte. Gândeşte-te la acest mare cuceritor scund şi atunci îţi vor dispărea aceste complexe de inferioritate.

RADU IANIERI

VASILE C., Bucureşti: *„...Sunt un mare admirator al celor care se pricep la astrologie. Şi nu întâmplător, ci pentru că acum aproape zece ani, cineva mi-a prezis că planeta Venus va fi protectoarea mea toată viaţa (...) Aşa s-au şi petrecut lucrurile cu destinul meu. Am cunoscut două femei minunate şi am fost foarte fericit cu amândouă. Acum trei ani am cunoscut-o actuala mea soţie şi a trebuit să fac o alegere grea. Crezând în protecţia planetei Venus, m-am despărţit amical de cele două femei şi m-am căsătorit cu E., cu care sunt foarte fericit (...) Soţia mea este din zodia Leului, iar eu sunt din Berbec. Există vreo regulă care spune că ne potrivim foarte bine? Dacă soţia mea ar fi din Balanţă, ce s-ar fi întâmplat? Aş mai dori să ştiu cu cine se înţelege femeia din Capricorn (pentru sora mea), întrucât aceasta este nefericită cu bărbatul pe care-l are acum şi care este din Scorpion?"*

DORU M., Iaşi: *„...Am observat că vă scriu mai mult femeile, dar nu ştiu de ce. Eu sunt foarte interesat de problemele sentimentale aşa cum sunt prezentate la această rubrică, pentru că mă distrează (...) Nu am cunoscut încă marea iubire, deşi cred că îmi plac foarte mult două colege de facultate (ambele sunt din Taur, eu fiind din Rac). Vă întreb în primul rând dacă este bine să te căsătoreşti cu o colegă, pentru că ştiu cazuri în care astfel de mariaje au capotat foarte repede (...) Am cunoscut şi o fată din Săgetător, dar ea locuieşte la Bucureşti şi ne vedem destul de rar. Oare fetele din Săgetător sunt statornice, sau doar se prefac? Aş mai dori să ştiu dacă Racii sunt sortiţi să aibă necazuri mari în dragoste, aşa cum se spune? Are importanţă faptul că sunt mic de statură (am numai 1,65 metri)? Ar trebui să mă feresc de fetele mai înalte decât mine?"*

ANCHETA săptămânii

Îţi plac scrisorile de dragoste?

O serie de scriitori au trimis, uneori aceleiaşi femei, zeci sau sute de scrisori de dragoste, semn că această formă de adresare are nu doar valenţe afective ci şi spirituale. (Să ne amintim doar cele ale lui Eminescu pentru Veronica Micle). Dar mai ales oamenii obşnuiţi, înamoraţi, atinşi de flacăra romantismului. Se mai scriu azi scrisori de dragoste? Mai au ele farmecul de altădată? Mai simt tinerii nevoia să se confeseze pe această cale?

◆ Urăsc modalitatea asta de comunicare. Trebuie să-l văd pe cel pe care-l iubesc când mi se adresează. *(Ramona, 26 ani)*

◆ Oh, da! Şi m-am simţit în centrul Universului. I-am răspuns şi a fost şi el foarte fericit. Şi culmea, stăteam în aceeaşi bancă. Scrisorile au un mister, un farmec special, un parfum care te umple de fiori. *(Mirela Popescu, 16 ani)*

◆ Din păcate doar de la nefericiţi... Lecturile au fost, vă rog să mă credeţi, stânjenitoare. Penibile. Dacă aş fi primit un singur rând de la bărbatul pe care l-am iubit din clasa a X-a şi-l mai iubesc – încă – şi care acum e soţul meu, cred că aş fi fost în stare să-mi tatuez acele cuvinte. Asta până să termin liceul. *(Laura Prisecaru, 24 ani)*

◆ E un mod sublim de a-ţi mărturisi sentimentele, gândurile, de a le nuanţa. Când eşti lângă el (ea) intervin tot felul de paraziţi care te împiedică să te concentrezi, să fii f.f. sincer, să fii tu însuţi. În plus, hârtia te inspiră. Pe cale orală, mesajele sunt mai directe şi întotdeauna rămân lucruri pe care ai vrea să le spui şi nu mai apuci pentru că le uiţi. *(Ioana, 22 ani)*

◆ Prin clasa a IV-a s-a întâmplat. Şi am avut un sentiment de jenă. Acum aş fi îngrozită să mai citesc astfel de inepţii. *(Anonimă, 24 ani)*

◆ Nu ştiu. Am primit munţi de scrisori dar n-am răspuns niciodată. *(Anonimă, 19 ani)*

◆ Trimit şi primesc foarte multe email-uri în fiecare zi. Idem SMS-uri. Viaţa mea e o corespondenţă nesfârşită. Cred că acest mod de a comunica e o oglindă în care ne vedem. *(Dinu Florea, 17 ani)*

◆ Scrisorile sunt în primul rând o autoscopie care nu foloseşte la nimic. *(Dănuţ, 18 ani)*

◆ Scrisorile electronice sunt la modă. Cine mai scrie azi o scrisoare pe hârtie? Chestia asta e de pe vremea bunicii. Pe internet totul e rapid, palpitant, „viu". *(Mircea Pop, 17 ani)*

◆ Băieţii de azi care merg la punct fix, nu scriu scrisori. Adevărul e că nici nu prea au talent la scris. Ei încep o relaţie cu „Bună, ce faci?" şi nu cu scrisori lacrimogene. *(Angela, 17 ani)*

◆ Îmi plac, adică mi-ar plăcea dacă aş primi vreuna. Dar ştiu că aşa ceva n-o să se întâmple niciodată. Dar, poate, cine ştie? Aş vrea să citesc ceva în genul: „E miezul nopţii şi sunt plină de tine. Aş vrea să simt braţele tale cum îmi ating pielea ca o briză, cum mâinile tale îmi sculptează părul, cum mă ard privirile tale în lumina Lunii etc. etc." *(Anonim, 16 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

O realitate incredibilă a zilelor noastre

Sclavia, în sensul larg al cuvântului, a fost de mult abolită: de englezi în 1833, de francezi în 1848, de americani în 1865 etc. iar în 1948 a fost condamnată prin Delaraţia universală a drepturilor omului. Şi totuşi, această racilă socială continuă să existe şi în zilele noastre. Sub forma sclaviei sexuale – o sintagmă care îţi dă fiori. Potrivit unui raport al UNICEF, peste şase milioane de copii sunt vânduţi în acest abominabil scop. De pildă, în India 400.000 de copii sunt supuşi exploatării sexuale, 300.000 în SUA, 200.000 în Thailanda, 175.000 în Europa centrală şi de est. etc. În urma acestei constatări, UNICEF a tras un prim semnal de alarmă propunând organizarea unei campanii mondiale în vederea eradicării exploatării sexuale a copiilor şi adolescenţilor.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont:.4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Armata soldaților INVIZIBILI

◆ Tehnici de vârf secrete, folosite în scopuri războinice ◆ Soldatul viitorului va împlini visul lui H.G. Wells ◆ USArmy își va îmbrăca oamenii în ecrane ◆ Nanotehnologiile – „balanța" progresului lumii viitoare

NATICK, MASSACHUSETTS

– *Institutul de cercetări al armatei americane.* O pleiadă de savanți lucrează la mai multe proiecte *top secret*, în domeniul echipamentelor militare *hi-tech*. Scopul este de a-i transforma pe soldații americani în veritabile mașini de război invincibile. Dar, cum se știe că un om oarecare, fie el și cel mai mare culturist, înveșmântat doar cu ceea ce i-a dat mama Natură, nu face prea mulți bani, într-o eventuală luptă directă cu (alți) prădători, crescuți în savană sau în junglă, balanța e înclinată hotărâtor de partea făpturii bipede, datorită accesoriilor folosite de ea. De această dată, din nefericire, nu este vorba despre lupta în cadrul selecției naturale a speciilor, ci despre vânătoarea de semeni întru impunerea forței – confirmare a vechiului dicton „Homo homini lupus". Totuși, savanții USArmy sunt mândri de realizările lor, care spulberă pas cu pas mituri ale literaturii SF, pentru a le reclădi în realitatea noastră de azi și de mâine.

UNIFORMA IDEALĂ

pare a fi unul dintre țelurile majore ale senzaționalelor lucrări. De exemplu, se află în curs de realizare „ținuta instantanee", care se mulează direct pe corpul combatantului, ca o a doua piele; un alt tip de uniformă devine etanșă și impermeabilă, dacă purtătorul ei este sub apă și permite aerisirea normală a corpului, la suprafață (destinată soldaților-amfibieni, un fel de scafandri și infanteriști, totodată). Totuși cea care creează cu adevărat senzație este uniforma capabilă să-l facă invizibil pe militar. Atenție: nu este vorba despre tehnicile deja cunoscute, destinate „înșelării" sistemelor electronice de detecție ale adversarului. De exemplu, dispozitivele care blochează radiațiile infraroșii emise de corp sau materialele care fac să lunece undele radar, cum sunt și cele folosite la camuflarea avioanelor-fantomă. Cercetătorii de la Natick vorbesc despre un sistem ce face ca soldatul să nu fie văzut de inamic, element incomparabil superior ținutelor de camuflaj tradiționale. Revoluționara uniformă reproduce contururile și culorile decorului, cam în același mod cu schimbarea petrecută cu pielea cameleonului.

FUTUR WARRIOR 2025,

astfel este numit „soldatul-cameleon", bun de trimis la luptă – se zice – peste mai mult de două decenii. Cât despre uniforma sa comparabilă cu tichia fermecată din poveste, deși responsabilii de la Natick spun că nici un secret nu va fi divulgat, tocmai pentru ca războinicii americani să fie „cei mai buni", se mai știe totuși câte ceva. Aceasta, pentru că nici alte minți inteligente nu au rămas fosilizate în trecut. S-ar spune deci că un fel de... strămoș preistoric al uniformei cameleonice s-a creat deja. France Telecom a prezentat în urmă cu câteva luni prototipul unui „tricou inteligent", al cărui principiu de funcționare se crede că-l perfecționează americanii. Pe scurt, ar fi vorba despre utilizarea unei țesături de fibre optice, conectate la mii de diode, astfel încât uniforma respectivă să fie de fapt un ecran cu care combatantul... se va îmbrăca. Zeci de minicamere video, „împrăștiate" în mod regulat pe toată suprafața costumului, transmit imaginile decorului către un creier electronic (miniaturizat, și el), acesta prelucrând informația și retransmițând imaginea respectivă pe partea opusă a corpului soldatului. Nanotehnologiile vor juca așadar un rol esențial, aici. Deocamdată, o problemă ce dă de gândit mai mult ar fi aceea că imaginile trimise pe suprafața costumului nu formează un întreg uniform, ci segmente „lipite" discontinuu. Să avem totuși răbdare, până în 2025, când savanții militari ne vor arăta de ce sunt în stare. Dacă vom putea să vedem ceva!...

❶ *Minicamere video răspândite pe suprafața costumului*
❷ *„Creierul electronic" care controlează proiectarea imaginilor pe costum.*

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Privirea" care trece prin zid

Nimic paranormal în realizarea firmei Star Tiger, creată de Agenția Spațială Europeană. Este vorba despre o cameră video care folosește raze T (de la terahertz), putând fotografia astfel obiecte sau persoane aflate în spatele unor ecrane sau ziduri, o armă sub îmbrăcăminte, starea unei răni sub pansament sau... interiorul unei cozi de cometă. Primul rezultat concret – o mână reperată sub o foaie de hârtie groasă de 15 milimetri. Alte avantaje ale „camerei T" constau în posibilitatea focalizării imaginii pe detaliile dorite și nocivitatea scăzută față de razele X. Se-nțelege de ce se preconizează adevărate revoluții în astronomie, în medicină, în securitate etc.; și, evident, în armată. Nu însă mai devreme de doi ani, când – spun specialiștii – indiscreta cameră video se va afla pe piață.

Plantații de cafea decofeinizată

Se știe că pentru consumatorii „înrăiți" de cafea, cărora însă cofeina le dăunează, s-a inventat cafeaua decofeinizată.

De fapt, un procedeu industrial de extragere a compusului nociv, ceea ce face ca produsul finit să fie mai scump și cu un gust mediocru, față de cafeaua „adevărată". Cercetătorii de la Institutul de Știință și Tehnologie din Nara (Japonia) sugerează o metodă care elimină aceste complicații. Ei au obținut deja plante de cafea modificate genetic, având un conținut scăzut de cofeină. Pe cale artificială, cercetătorii au determinat reducerea activității genelor ce contribuie la fabricarea cofeinei în plantă, raportul de scădere fiind de 70%, iar băutura ca atare, mult mai parfumată decât cea obținută prin decofeinizare industrială. Și, cum cererea acestui sortiment e tot mai ridicată (din cauza suspiciunii de creștere a tensiunii, a palpitațiilor, a insomniilor – în cazul consumului de cafea tradițională), niponii se pot mândri datorită realizării lor, chiar și în fața brazilienilor.

Fenomene normale de mediu

Curenți de aer, iluminare proastă, câmpuri electromagnetice ce ies uneori din normal – iată doar câteva argumente științifice măsurabile, pe care o echipă de cercetători britanici le aduce în sprijinul ideii lor, că fantomele nu există. Ei au realizat un studiu foarte amplu, ajutați de sute de voluntari ce s-au lăsat duși în celebre castele bântuite, însă și în locuri unde nu se semnalaseră asemenea apariții. În unele situații, cel puțin jumătate din subiecți au simțit o prezență nevăzută și nelinștitoare, în preajmă, alții s-au simțit rău, alții însă nu au simțit nimic neobișnuit – în condițiile în care cei testați nu știau nimic despre locul respectiv. Deși se pare că rezultatele studiului amplasează problematica undeva, pe la mijloc, unul dintre psihologii care l-au realizat susține că fantomele există doar în măsura în care există unele locuri ce pot crea anumitor persoane impresii deosebite, dar în nici un caz nu e vorba despre apariții supranaturale, ci despre „fenomene normale de mediu". Dacă ar ști Hamlet!... *(A.N.P.)*

Vase sangvine fabricate în laborator

Se știe că un pacient care e supus unui pontaj coronarian are nevoie de vase sangvine de schimb. Deocamdată chirurgii folosesc vase de sânge prelevate din membrele inferioare, fie vase produse din materiale sintetice care au însă tendința de a se obstrua după o perioadă de timp. Orice chirurg visează să poată folosi vase de sânge biologice cultivate pe baza celulelor pacientului, vase care să nu fie respinse de organism. O echipă de cercetători de la Universitatea Duke din Carolina de Nord a conceput asemenea țesuturi, obținând în cultură 4 artere cu o lungime de 8 cm și un diametru de 3 mm. În prima fază au prelevat un eșantion de celule musculare, un material de bază al vaselor sangvine, pe care le-au introdus într-un mediu de cultură în vederea multiplicării lor. Acest tip de celule prezintă însă o deficiență majoră: proliferează în mod limitat. Cercetătorii au găsit însă o soluție pentru a trece peste acest neajuns, introducând o genă cunoscută pentru capacitatea ei de a contribui la proliferarea celulelor umane. Cercetătorii americani au așezat apoi țesuturile cultivate pe suporturi cilindrice fabricate dintr-un material biodegradabil. După două luni, suporturile s-au dizolvat și țesuturile au luat forma vaselor sangvine. A mai rămas un singur lucru de făcut – „căptușirea" interiorului cu celule care formează stratul interior al vaselor sangvine. Înainte de a fi grefate se impun câteva verificări. O primă verificare, deosebit de importantă, constă în supunerea vaselor la o presiune superioară celei a sângelui pompat de inima umană. Pe de altă parte, cercetătorii trebuie să se asigure că gena introdusă în cultura de celule (TRTh) prezentă în 90% din celulele canceroase cărora le asigură imortalitatea, nu va fi responsabilă de apariția unor disfuncții biologice. Cercetările efectuate în ultimii ani atestă faptul că această genă nu generează cancerul dar e posibil să producă unele dereglări ale comportamentului celular.

DORIN MĂRAN

Documente medievale renăscute din cenușă

Aproape incredibil: știința cea mai avansată și supertehnologiile utilizate în cercetările spațiale vor face posibilă recuperarea majorității manuscriselor medievale carbonizate în timpul unui raid aviatic din 26 mai 1944. Este vorba de cea mai mare bibliotecă de profil, o adevărată comoară națională a Franței, aflată la Chartres. Atunci când a fost bombardată, biblioteca funcționa într-o anexă a Primăriei și conținea peste 2.000 de cărți și pergamente medievale, multe din ele datând din secolul XII. După ce focul a fost stins, s-a reușit salvarea unora dintre texte din ruinele fumegânde. Dar majoritatea fuseseră carbonizate – speranțele de a le mai putea citi vreodată erau practic nule. Până când a apărut...

Tehnica salvatoare

Este vorba de o tehnologie digitală denumită *„imagistică multispectrală"* care permite recuperarea textelor originale chiar și de pe manuscrise arse aproape total. Și mai important, este vorba despre ceea ce se numește o *„tehnică non-invazivă"* – documentele nici nu sunt atinse! Echipa care lucrează la Chartres a reușit deja adevărate minuni la Herculaneum, oraș ars din temelii de erupția Vezuviului din anul 79 d. Ch. *„Biblioteca de la Chartres a fost probabil cea mai mare bibliotecă medievală"* a declarat prof. Constant Mews, expert în literatura medievală la Universitatea australiană Monash. Metoda multispectrală, folosită până acum pe scară largă la realizarea formei finale a imaginilor extrem de detaliate ale Terrei obținute cu ajutorul sateliților, se poate dovedi de acum încolo inestimabilă și în arheologie! De fapt, în ce constă ea?

Se iau, pentru început, imagini ale manuscrisului cu o cameră multispectrală. Fotografiile sunt apoi trecute prin mai multe filtre și se produc mai multe imagini, fiecare la o altă lungime de undă. Se „acoperă" astfel un spectru foarte larg, de la cel vizibil până la cele în infraroșu și ultraviolet, care sunt invizibile. În felul acesta sunt readuse la lumină atât textele, cât, ceea ce este la fel de important, și culorile! Să mai spunem că daunele de la Chartres au fost încă și mai grave decât cele de la Herculaneum, pentru că după ce fuseseră afectate de foc ele au mai fost și inundate în timpul acțiunii de stingere a incendiului! Documentele au fost astfel... vitrificate! Au devenit casabile, ceea ce ridică un obstacol nou și foarte dificil de depășit în calea aplicării metodei multispectrale.

Una din comorile tezaurului de la Chartres

O tehnică incredibilă: se pot recupera chiar și culorile!

Dar efortul merită să fie făcut. Pentru că de fapt se realizează...

O corectare a istoriei

Ziarele vremii au pretins că bombardamentul distrugător a fost al unui avion britanic. După aceea s-a spus că de fapt fusese un bombardament german: după ce, pentru a arăta oamenilor că nu au de ce se teme, autoritățile naziste impuseseră mutarea înapoi la Primărie a manuscriselor, un aviator dement a început bombardarea acesteia, îndemnându-și colegii din alte avioane să-i urmeze exemplul. Unul din manuscrisele cele mai afectate a fost Hepateuhul, un tratat de istoria artei datând de la anii 1100 și aparținând filosofului Thierry de Chartres. Actualul custode, dl. Poirel, așteaptă o propunere clară și oficială din partea specialiștilor pentru a găsi și fondurile necesare. În speranța că redând lumii comorile medievale de la Chartres tristele umbre ale trecutului își vor găsi măcar o clipă de pace...

MIHAELA DOROBANȚU

Răpiți de OZN-uri

Invazie pe valea fluviului Hudson

La începutul anilor optzeci, pe lângă rapoartele izolate şi-au făcut loc tot mai mult observaţiile de grup care semnalau apariţii repetate ale unor OZN-uri spectaculoase. Un exemplu ilustrativ este cel al observaţiilor din anii 1982-1987 de pe valea fluviului Hudson, imediat la nord de oraşul New York. Observaţiile au fost sintetizate de prof. J. Allen Hynek, împreună cu Philip J. Imbrogno şi Bob Pratt, în volumul Night Siege – The Hudson Valley UFO Sightings (1987).

Un oraş zburător

În şapte ani au fost adunate din această zonă, relativ mică, peste şapte mii de rapoarte. Dintre acestea au fost reţinute pentru investigaţii doar cele venind de la persoane care prezentau toate garanţiile şi doar cele descriind fenomene care nu puteau fi explicate prin cauze cunoscute.

De exemplu, în seara zilei de 17 martie 1983, un obiect, plin de lumini multicolore, în formă de V foarte deschis, ca un bumerang (sau poate o formaţiune de sfere luminoase organizate astfel?), cu anvergura de circa 50 de metri, a staţionat timp de 15-20 de minute, la o înălţime apreciată la numai 10-20 de metri, deasupra autostrăzii I-84. Traficul s-a blocat, sute de persoane coborând din automobile să urmărească strania apariţie. Peste o săptămână acelaşi „obiect" sau unul identic a produs o busculadă pe şoseaua *Taconic Parkway* plutind fără zgomot, emiţând din când în când un fascicul luminos către o maşină sau alta. Unii au afirmat că dimensiunile sale erau cele ale unui portavion, alţii că era un oraş zburător.

OZN-urile sfidează zonele interzise

În noaptea de 24 iulie 1984 un OZN, având forma unui cornet de îngheţată, mare „cât trei terenuri de fotbal", împodobit cu opt lumini orbitoare, a plutit aproape un sfert de oră deasupra complexului de reactoare nucleare de la Indian Point, pe malul fluviului Hudson, într-un spaţiu total interzis zborurilor. Între timp s-au blocat sistemul de alarmă şi calculatoarele care controlau securitatea şi comunicaţiile complexului.

Din octombrie 1985 în rapoarte a început să predomine un grup de şase lumini, formând un hexagon care se rotea ca un carusel de bâlci sau, mai rar, o formă de cruce luminoasă. Ele au fost înregistrate pe numeroase fotografii şi filme video, autentificate prin cele mai sofisticate procedee.

Nu s-a găsit nici o explicaţie

OZN-urile aveau proprietatea de a apărea la orizont ca apoi, aproape instantaneu să fie deasupra ta, ori să stea nemişcat în aer chiar şi la rafale de vânt de 50 de kilometri pe oră, ceea ce a exclus explicaţiile avansate în grabă: dirijabil, formaţie de avioane uşoare etc. Evident, s-au întreprins cercetări asidui pentru a demasca o posibilă farsă, dar nu s-a găsit nici un dirijabil în zonă şi s-a dovedit că de pe nici un aeroport nu decolaseră avioane uşoare în timpul observaţiilor. Faptul că obiectul nu făcea zgomot excludea elicopterele. Administraţia Aeronautică Federală a recunoscut oficial, după trei ani de investigaţii minuţioase, că nu dispunea de indicii care să explice natura fenomenului. Varianta unui vehicul militar secret a fost abandonată, întrucât un vehicul atât de performant nu putea rămâne tot secret şi după atâţia ani. Unii vorbeau de proiecţii holografice. La ora actuală nu există însă echipamente capabile să facă holograme multicolore şi de asemenea dimensiuni.

Un premiu de 1.000 de dolari oferit celui care va aduce orice informaţie care să permită elucidarea cazului, a rămas neatins.

DAN D. FARCAŞ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Comunicarea telepatică

Într-una din mărturiile înregistrate pe internet, tânăra Edith, din oraşul australian Victoria, vorbeşte de o evidentă legătură mentală care, spune ea, **trebuie** să existe între părinţii săi: *„este suficient ca mama să se gândească la ceva de care are nevoie, că tata, atunci când vine acasă, îi aduce exact lucrul la care ea s-a gândit"*. Şi câte asemenea exemple nu ar putea da oricare dintre noi... În toate există şi un foarte clar element comun: atunci când se manifestă, comunicarea telepatică nu este afectată în nici un fel de distanţa dintre cei doi participanţi! Acest aspect devine încă şi mai interesant atunci când se depăşeşte şi ultima barieră: zidul luminii, viteza considerată de către fizicieni ca limita superioară la nivelul întregului Cosmos.

Un alt fel de comunicare

Deschis oricăror idei şi fascinat de legăturile care se pot face între fizică şi problema conştiinţei, J. Sarfatti a sugerat o altă metodă de comunicare telepatică: prin intermediul tahionilor, încă nedescoperitele particule care se deplasează cu viteze mai mari decât viteza luminii. Este, desigur, doar o tentativă de explicare, ceea ce lasă loc şi altor idei. Cum ar fi cea inspirată din chiar teoria einsteiniană a relativităţii, în care se consideră că noi, fiinţele vii, putem modifica, prin intermediul conştiinţei noastre, câmpurile biogravitaţionale ale fiecăruia din noi şi în felul acesta ajungem să deformăm spaţiul şi timpul care ne înconjoară. Sunt deformaţii foarte mici la nivel cosmic, dar care pot atinge valori foarte mari în spaţiul şi timpul subiectiv al fiecăruia, oricum, suficente pentru a explica cel puţin fenomenele de bază: pre- şi retrocogniţia, clarviziunea şi proiecţia astrală.

Şi timpul poate fi schimbat...

Asemenea perturbaţii ar putea fi manipulate în aşa fel încât până şi timpul să curgă altfel, cu altă viteză, pentru cel care îşi exercită influenţa şi pentru „zona" în care se află obiectul-ţintă (un lucru sau o fiinţă). Şi atunci... totul devine explicabil. Timpul „celuilalt" poate fi dilatat sau contractat după voie, ceea ce permite incursiuni fie în trecut, fie în viitor. Iar existenţa tahionilor, care pot „călători" în afara domeniilor marcate de lumină, nu face altceva decât să ofere vehiculul ideal pentru transmiterea la distanţe oricât de mari a unor experienţe individuale care în prezent sunt amintite doar în legătură cu clarviziunea sau proiecţia astrală.

Şi dacă vreţi să spuneţi că toate acestea par cel puţin exagerări, gândiţi-vă mai întâi cât de greu au fost acceptate la început până şi ideile lui Newton care demonstra un lucru obişnuit astăzi pentru toată lumea: că legile fizicii sunt aceleaşi pe Pământ şi în Cer...

EUGEN CELAN

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____ M/31

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Paşi peste bariera timpului

VIAŢA VĂZUTĂ ÎNTR-O CLIPĂ

Revederea întregii vieţi într-o singură clipă, ca într-o străfulgerare, chiar aşa spectaculoasă cum pare, este departe de a fi o situaţie atât de greu de realizat. De fapt, se ştie de mult că stimularea celulelor din lobul temporal al creierului poate produce experienţe instantanee care au aspectul retrăirii amintirilor. Experienţe similare sunt produse de atacurile de epilepsie ale aceleiaşi zone, dar şi ale altor structuri cerebrale, cum ar fi amigdala şi hipocampus-ul, şi ele asociate cu memoria.

De altminteri, legătura între epilepsia de lob temporal şi experienţele în vecinătatea morţii a fost pusă în evidenţă şi a devenit baza unui complex model al acestui tip de trăiri-limită ale fiinţei omeneşti în studii recente şi extrem de elaborate de neurologie. Concluzia este că un episod în vecinătatea morţii este urmat de o „descărcare" de neuropeptide şi neurotransmiţători (în particular endorfine endogene) în creier care, la rândul lor, stimulează sistemul limbic şi alte zone conexe. În plus, prezenţa endorfinelor ar putea explica şi stările emoţionale pozitive şi sentimentul de beatitudine comune aproape tuturor descrierilor de astfel de experienţe.

Amănunte extrem de interesante sunt aduse de studiile efectuate pe copii. Un copil care a trecut printr-o experienţă în vecinătatea morţii la vârsta de 5 ani a povestit cum, fiind în spital, s-a văzut dintr-o dată pe el însuşi, în afara propriului corp, cum stătea şi se privea întins pe masa de operaţie. Când a conştientizat că el era cel pe care îl vedea, scena s-a modificat imediat şi s-a văzut cătărat într-un copac şi stând de vorbă cu un alt copil, de aceeaşi vârstă cu care făcea planuri cum să se întâlnească mai târziu, dar TOT ÎN TIMPUL ÎN CARE TRĂIA EL. Lăsând la o parte toată simbolistica legată de prezenţa unui copac în viziunea copilului (care poate foarte bine să simbolizeze Arborele Vieţii), existenţa lui de atunci încolo a fost profund marcată de „aşteptarea" celuilalt copil. Care încă nu a sosit...

Dr. Melvin Morse, care a studiat mult asemenea cazuri la copii, a putut arăta în acelaşi timp că, lipsiţi de oxigen şi administrându-li-se opiaţi, unii copii nu prezintă halucinaţii de tipul „experienţe în vecinătatea morţii", descrise la adulţi. De unde concluzia că rolul fundamental l-ar juca nu endorfinele, ci serotonina (care este un neurotransmiţător). În ceea ce priveşte un alt element comun aproape tuturor relatărilor şi anume considerarea cu detaşare şi toleranţă a propriului trecut, aici probabil că factorul cel mai important care intervine este schimbarea totală de perspectivă asupra vieţii în momentul în care simţurile normale nu mai funcţionează şi tot ce are aspect de realitate sunt amintirile. Oricum, cercetările de neurochimie ale experienţelor în vecinătatea morţii, deşi sunt abia la început, sunt pline de promisiuni privind o mai bună înţelegere a unui fenomen cu adevărat extraordinar şi tulburător.

MIHAELA DOROBANŢU

Halucinaţii sau legende?

Fantoma bunicului spune poveşti...

Există cu adevărat cazuri de fantome care bântuie prin casele oamenilor, în scopuri paşnice? Experţii în parapsihologie se împart în două tabere: sceptici şi credulii. Printre cei care cred în astfel de apariţii se numără şi Edward Glenn, care s-a specializat în „fotografierea" fantomelor din locurile considerate „sigure", adică unde îşi face veacul o stafie fără odihnă. Astfel, într-un apartament dintr-o suburbie a Londrei, Glenn a reşit să imortalizeze stafia lui Donald Summer, bunicul lui Reginald, puştiul din imagine. Fără să sufere de vreo afecţiune psihică, micuţul Reginald pretindea că aproape în fiecare seară fantoma bunicului său dispărut intră pe uşă şi-i citeşte basmele preferate. Părinţii copilului au încercat să-i scoată din cap această idee, dar au rămas încremeniţi atunci când chiar au auzit vocea răposatului Donald Summer! N-au văzut pe nimeni, şi atunci l-au chemat pe Glenn să fotografieze ceea ce li se părea imposibil de fotografiat. Când clişeul a fost developat, s-a observat silueta fulgurantă a bunicului care căuta cartea cu poveşti a nepoţelului său... imaginea pare destul de elocventă, dar cu mijloacele tehnice de astăzi nu se ştie niciodată. Să mai spună cineva că stafiile nu sunt fotogenice!

PAUL IOAN

DEI în dezbatere

ASTROLOGIA, un pericol public?

- *Una din opt persoane din Comunitatea europeană şi două persoane din zece din SUA cred în predicţiile astrologice publicate sau în cele primite în cadrul consultaţiilor de profil.*
- *Asiaticii – în special japonezii, thailandezii, philipinezii şi singaporezii – au peste 50 la sută din populaţie „ataşată" de predicţiile astrologice.*
- *În ultimii zece ani s-au înregistrat numeroase cazuri de influenţe negative a prezicerilor astrologice, unele soldându-se cu crime şi sinucideri.*

Destinul, o marfă oarecare?

Trei cazuri similare petrecute anul trecut în Franţa, Argentina şi SUA au condus la efectuarea unor anchete sociologice în cadrul unui colocviu desfăşurat recent la Pasadena, California. Toate cele trei exemple au un numitor comun: disperarea unor femei în a-şi găsi „exact" alesul inimii prezis de astrologi particulari. Cazul din Argentina este cel mai dramatic. Consuela T. din Buenos Aires, de 31 de ani, a primit – în urma unei consultaţii de profil – informaţia conform căreia viitorul său bărbat se va numi Ramon, având vârsta de 41 de ani şi fiind ofiţer de marină. Atât de mult s-a întipărit în conştiinţa femeii această idee, încât a dorit cu orice preţ să cucerească pe primul bărbat cu „semnalmentele" respective. Soarta a făcut să cunoască un Ramon ofiţer de marină, soţul unei proaspete angajate la firma sa. Fără a intra în detalii, amintim numai că femeia cu pricina a ucis-o pe nevasta acelui Ramon şi a ajuns la puşcărie. În celelalte două cazuri, un bărbat (din Franţa) şi o femeie (din SUA) s-au sinucis pentru că predicţia astrologică întârzia să se confirme şi nu au mai rezistat psihic. Practic, în toate aceste cazuri s-a produs o modificare dramatică a destinului unor oameni care au crezut orbeşte în preziceri. A cui a fost vina?

Sociologii consideră că gradul de instruire şi personalitatea respectivelor victime sunt principalii vinovaţi. Toate cele trei cabinete astrologice erau autorizate şi cine apelează la ele, o face pe propria răspundere. Dar răspunderea astrologilor respectivi?, s-au întrebat anchetatorii celor trei cazuri. Aceasta este, spun specialiştii, o problemă actuală foarte spinoasă. Există şi o etică a astrologilor conform căreia aceştia trebuie să spună clienţilor lor că prezicerile sunt orientative şi nu au caracter decisiv pentru destin, care astfel nu poate deveni o marfă pentru cititorul în stele. Dar cum toate consultaţiile s-au desfăşurat într-un cadru strict confidenţial, nu s-au putut reconstitui cu exactitate modul, atmosfera în care s-au purtat convorbirile. În consecinţă, astrologii respectivi nu au putut fi acuzaţi de nimic.

Viitorul nu poate fi forţat şi nici anticipat

Prof. Antoine Saluttaire de la Universitatea din Paris (ca şi alţi oameni de ştiinţă care au participat la colocviul suspomenit) au subliniat faptul că persoanele care au ajuns în situaţii limită în urma unor predicţii au încercat să forţeze destinul propriu în urma instalării unei psihoze, a unei obsesii la nivelul subconştientului. De aici un prim avertisment: astrologii nu trebuie să consulte persoane cu probleme psihice! Dar cum disperarea este cea care le mână spre astrologi, înseamnă că deja echilibrul psihic este precar. Şi atunci, ce este de făcut?

O metodă subliniată de experţi, prin care se doreşte evitarea unor cazuri limită, este aceea de a conştientiza marele public asupra faptului că astrologia nu este o ştiinţă, ci o falsă metodă de speculare a unor fenomene astronomice reale. De aceea astrologia este inclusă printre „ştiinţele oculte", din care mai fac parte vrăjitoria, numerologia, taumaturgia, alchimia etc. Numeroase publicaţii de popularizarea ştiinţei din lume se ocupă, aperiodic, de evidenţierea falsităţii principiilor astrologice. Dar cum poate fi stăpânit apetitul pentru a şti ce-ţi va aduce ziua de mâine? Parafrazându-l pe Mircea Eliade, am spune că acest apetit va dispărea o dată cu omul.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Pusă unui preot, imam sau rabin, întrebarea de mai jos va primi fără îndoială un răspuns amplu, dar situat în afara cadrului ştiinţelor; se ştie că aceste trei mari religii (creştinism, islamism şi iudaism) afirmă accederea omului la o viaţă eternă, după moartea sa, lucru neagreat de cei ce vor dovezi reperabile prin cele cinci simţuri.

Există însă şi o altă cale spre domeniul respectiv, explorată chiar prin ştiinţă: longevitatea. În vremurile preistorice, speranţa medie de viaţă se situa abia la circa 30 ani, dar ea a urcat permanent de-a lungul istoriei, ajungând astăzi la 78 ani, într-o ţară cum este Canada. Prin urmare, e firesc să ne întrebăm dacă nu cumva omul va ajunge într-o zi să... nu mai moară deloc (sic!). *A priori* – zic cercetătorii – acest lucru va fi imposibil, întrucât celulele noastre sunt programate încă de la naştere pentru a muri cândva. O făptură e alcătuită din miliarde de celule. Unele trăiesc mult timp (celulele creierului), altele mor foarte repede (celulele pielii), înainte să dispară creându-şi şi propriile copii, pentru ca organismul respectiv să-şi continue funcţionarea normală.

Este posibilă viaţa veşnică?

Imaginea mărită a unui telomer (din două unghiuri diferite)

Celule clonate? Nu e vorba despre aşa ceva. Fiecare copie conţine elemente ce o fac diferită de „predecesoarele" sale: în nucleu, cromozomii ştiu, de exemplu, că s-a realizat a 28-a replică a aceleiaşi celule. Ei au un fel de antene (telomeri), care se scurtează la fiecare replicare şi înregistrează astfel adevărata vârstă a persoanei. Când nici un cromozom nu mai are telomeri, celulele nu se mai reproduc şi... gata! Se estimează că speranţa medie de viaţă va avansa „doar" până în jur de 120 ani. Şi poate e mai bine aşa, dar să nu uităm un lucru: este vorba, totuşi, despre viaţa corpului fizic.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Şi ascuţimea minţii naşte monştri

„Culturi de fetuşi avortaţi!"; „Vor lipi embrioni şi vor crea himere!"; „Se va naşte din pântecul din care s-a născut propria mamă!"; „Toţi savanţii au fost nebuni?"; „Oamenii de ştiinţă pot deveni proprii lor duşmani!..." Cam aşa au arătat titlurile de pagina întâi ale reportajelor despre recenta conferinţă de la Madrid a Societăţii Europene pentru Reproducere Umană şi Embriologie (SERUE), organizată la un sfert de veac de la naşterea Louisei Brown – primul copil în eprubetă. Articolele publicate conţin ştiri şi ilustraţii care par desprinse din filme de groază, îngrămădite în aceleaşi rânduri cu probleme reale şi grave ale bioeticii privind limitele extreme ale cercetării ştiinţifice. Aşa că cine citeşte doar titlurile poate avea senzaţia că a intrat, cum se spunea la BBC, într-o lume bizară în care câteva sute de savanţi s-au luat la întrecere să producă cele mai stranii modificări ale vieţii umane. Oricum, se pare că scopul a fost atins şi mulţi s-au întrebat: chiar au scăpat, ştiinţa şi industria, de sub control pierzând contactul cu realitatea şi cu nevoile actuale ale societăţii omeneşti? Şi totuşi conferinţa a fost una de rutină. Sub posibila deviză:

Tot ce facem este să oferim soluţii mai bune...

Dar aici se ridică – a câta oară?! - problema impactului mediatic şi a reacţiei societăţii, deci a oamenilor care de fapt contribuie la asemenea cercetări. Şi care sigur că nu vor fi atraşi să citească despre „*De la 25% la 30%:câştigarea a cinci procente în şansele de a rămâne însărcinată*", nici despre „*o reducere minoră dar sigură a riscului de reacţii adverse la medicaţie*" – nu acestea sunt subiecte pe care să-ţi arunci ochii la micul dejun. Astfel, aceasta devine „şansa" medicilor şi a cercetătorilor care nu se dau în lături de la nimic pentru a obţine recunoaştere, admiraţie şi, cel mai important, fonduri... De când celebrul Aldous Huxley a scris „*Bravă Lume Nouă*", multă lume are o singură întrebare: putem vorbi despre „o fabrică de copii?"

„*Nu suntem nişte savanţi nebuni!*", spune dr. Françoise Shenfield de la University College, Londra, expert în probleme de etica tratamentului fertilităţii, menţionând că savanţii sunt uneori propriii lor duşmani, şi chiar cei mai răi! Motivul principal: mari deficienţe de comunicare, mai ales folosirea unui limbaj practic de neînţeles pentru marele public. Iar ceea ce priveşte subiectele alese în unele pot fi fascinante pentru cercetare dar lipsite de orice interes pentru noi cei care suntem, în fond, beneficiarii!

Ştiinţa trece... în ilegalitate?

Consecinţele pot fi dramatice. Prof. Sunde consideră că dacă nu se reuşeşte să se convingă lumea că cercetarea adevărată porneşte tocmai de la respectarea cu sfinţenie a tuturor aspectelor etice, atunci se vor pierde şi finanţările şi reglementările corecte. Excesul de conservatorism nu va duce decât la „mutarea" cercetărilor în cine ştie ce colţ obscur al globului. Fără legi, fără limite. Şi atunci răul chiar nu va mai putea fi controlat – şi nici oprit. S-a spus, la vremea respectivă, chiar şi despre Bob Edwards, unul din pionierii fertilizării in vitro, că „nu prea era în minţile lui". Dar şi datorită lui s-a ajuns ca din ce în ce mai multe cupluri să îşi poată vedea împlinit astăzi visul de a avea un copil. Se spune de fapt că ştiinţa a gândit totdeauna „negânditul".

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Moriştile submarine

Pe fundul mării, lângă coastele Marii Britanii, la locul numit Hilford Haven, stă o turbină, care înseamnă doar vârful de lance al unei instalaţii ce va costa nu mai puţin decât 2,23 milioane dolari. Este un fel de schelă pentagonală din oţel, grea de 200 de tone, având în colţuri 5 instalaţii cu câte 4 pale, lungi de 6 metri fiecare. În estuarul în care se face experienţa fluxul şi refluxul mişcă valuri înalte, cam între 12 şi 15 metri, munţii de apă fiind împinşi cu viteză considerabilă: 24 de kilometri pe oră. Mişcarea apei antrenează uriaşele pale ale turbinelor şi le face să se rotească, de 10 ori pe minut, în cele două perioade ale zilei, de flux şi reflux, iar axul turbinei, în chip de rotor, se răsuceşte în interiorul statorului pe care îl reprezintă corpul turbinei şi, conform legilor fizicii, produce curent electric. Care este „pescuit" prin cabluri şi trimis pe uscat, pentru a fi vârsat în reţeaua energetică britanică. Intitulată Tidal Hydraulic Generator (THG), tehnologia s-a dovedit rentabilă încă de la primele experienţe, când o microturbină instalată în estuar s-a dovedit imediat capabilă să furnizeze suficinetă energie pentru a acoperi nevoi ale 500 de locuinţe de pe ţărm.

Apa este de 800 de ori mai compactă decât aerul, spune Richard Ayre, director la proiectul THC, de aceea, pentru a exploata mareea, nu avem nevoie de turbine cu pale de 80 de metri, ca la eoliene, ci ne sunt suficiente instalaţii de 10 ori mai mici, cu producţie de energie cu 50% mai mare decât pot da eolienele. În plus, putem croi palele turbinelor în furcţie de poziţia în care este aşezată, deci în funcţie de viteza curentului mareomotric. Chiar şi cel mai modest flux-reflux, spune inginerul hidrotehnician, poate produce energie – mai mult, poate fi rentabil relativ repede, în aproape toate cazurile. A proiecta, deci, o reţea de mii de THG-uri, adaptate la coasta britanică, înseamnă a fora, de fapt, într-o rezervă nemărginită de energie, spun hidrotehnicienii, care ne asigură că, practic, în orice loc de pe Pământ cu maree consistente se poate asigura toată energia de care au nenoie locuinţele, oraşele, chiar industriile zonei. Iar prima utilitate ar fi, după părerea inventatorilor, aceea de a desaliniza ieftin apa mării, pentru a o folosi în sistemele de irigaţie.

Aventura tehnologiilor mareomotrice, imaginate chiar de Jules Verne – a început cu adevărat cu uriaşa centrală de la Ranque, din vestul Franţei, acolo unde fluxul şi refluxul învârt de mai bine de 30 de ani roţi unor turbine instalate într-un fel de baraj de hidrocentrală. A fost, după cum s-a demonstrat, doar instalaţia-pilot, centrala de la Ranque neavând urmaşi, nicăieri în lume. Britanicii vin însă acum cu această idee nouă, a tehnologiilor mareomotrice pentru zone de coastă, instalate pe fund de mare.

Şi au toate şansele să contribuie substanţial la revoluţia în energetică ce se desenează, invevitabil, la orizont.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

O afecţiune carenţială, frecventă la sugarul şi la copilul mic este rahitismul. Interesând în mod special scheletul, boala este indusă în organism de lipsa vitaminei D. Acest fapt duce la o proastă fixare a calciului la nivelul oaselor în creşetere şi acestea, sub acţiunea greutăţii corporale, se deformează.

Craniul, toracele, membrele inferioare sunt afectate în mod deosebit. Între vârstele de 1-3 ani, se constată frecvent la rahitici, în primul rând, întârzierea creşterii corporale care poate influenţa creşterea în înălţime a copilului.

RAHITISMUL

De asemenea, apare scăderea rezistenţei faţă de infecţii, la cele cauzate de viruşi, în mod deosebit, dar şi la cele determinate de bacili, mai ales pulmonare.

Dar rahitismul se asociază şi cu alte carenţe alimentare cum ar fi: lipsa de proteine, de fier, de vitamine şi, în general, cu o nutriţie hipocalorică.

Nu-i mai puţin adevărat că şi atunci când alimentaţia este „aparent" perfectă, dar lipsită de aportul necesar de vitamina D, rahitismul are poarta deschisă.

Aşadar, între lunile de viaţă 3-18, se observă manifestări osoase dar şi hipotonia musculară la cei atinşi de rahitism.

Astfel, se constată mai întâi întârzierile la închiderea fontanelei care trebuie să se producă între lunile 12-18 de la naşterea copilului. În plus, în zona toracelui apar aşa-numitele „mătănii costale". La copiii rahitici, se evidenţiază ieşirea proeminentă a sternului şi lărgirea bazei toracelui. De asemenea, se poate instala şi o hipotonie a musculaturii spatelui dând ceea ce se numeşte cifoza dorsolombară.

În profilaxia rahitismului trebuie să stea următoarele: aportul crescut de vitamină D, dar şi de calciu şi de fier, administrate prin nutriţia copilului mic. Prima doză de vitamina D este administrată nou-născutului încă în maternitate. Dar, ca orice medicament, mamele trebuie să ştie că aportul de vitamina D trebuie individualizat de către medicul pediatru.

Aceasta pentru că, dată copilului în doze necorespunzătoare, însăşi vitamina D poate cauza o intoxicaţie medicamentoasă. În astfel de cazuri, pofta de mâncare scade, creşterea în greutate se opreşte, apar stări de vomă etc.

Aşadar, mare atenţie! Construirea unui corp sănătos frumos al copilului pe care l-am adus pe lume, este o obligaţie fundamentală, dragi părinţi!

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Regina, în vacanţă

Frumoasa regină Rania a Iordaniei, aflată în vacanţă în Insula Mayorca a afişat încă o dată naturaleţe, simplitate şi rarisimă feminitate. Mamă model, tânăra femeie îşi tratează cu tandreţe mica prinţesă (Salma, 3 ani). Acelaşi ochi de mamă grijulie se îndreaptă şi spre ceilalţi copii ai săi: prinţul Hussein (9 ani) şi prinţesa Iman (7 ani). Pentru a-şi păstra silueta perfectă, nici în vacanţă regina nu şi-a întrerupt şedinţele matinale de jogging.

În apele Adriaticii

Noua destinaţie de vacanţă, la modă în această, vară este Croaţia. O demonstrează şi opţiunea prinţesei Caroline de Monaco. Prinţul Ernst de Hanovra şi-a instalat yahtul „Pacha III" în apele Adriaticii. Caroline şi fiica sa, Alexandra, de 4 ani, au inclus în programul de vacanţă şi o vizită la grădina zoologică, pentru a fi cât mai aproape de ponei sau zebre...

Eternul îndrăgostit

Salman Rushdie, autorul „Versetelor satanice", îşi împarte viaţa cu un înger: un superb manechin indian, Padma Lakshmi, pe care a întâlnit-o în august 1999 la New York. Considerată drept noua Sophia Loren, după apariţia sa în două filme, această tânără femeie, de 32 de ani, născută la New Delhi, stă la baza ultimului divorţ al scriitorului englez.

STRESUL poate fi învins

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Specialiştii ne asigură că ne stau la îndemână numeroase metode simple de relaxare, capabile cel puţin să diminueze, dacă nu chiar să învingă stresul.

➤ *Băile de plante* au efecte miraculoase. Dacă doriţi să vă relaxaţi după o zi stresantă, faceţi o baie cu *flori de levănţică.* Puneţi în cada plină cu apă caldă un săculeţ din tifon plin cu flori de levănţică. Rămâneţi în apă jumătate de oră. Când ieşiţi din baie veţi constata că toate problemele grele ce vă stresau vi se par nişte... fleacuri ce îşi pot găsi rezolvarea.

Dacă vă simţiţi prea agitată, puneţi în apa din cadă o infuzie concentrată de flori de tei. După 20-30 de minute veţi simţi efectul calmant. În plus, veţi constata cât de catifelată a devenit pielea dv. Cercetătorii apreciază că florile de tei acţionează şi ca afrodisiac...

Tot pentru catifelarea pielii, puteţi pune în apa din cadă un săculeţ cu tărâţe de grâu.

➤ *Pentru tonifierea şi călirea organismului* folosiţi *duşurile alternative:* 5-10 secunde duş cu apă rece, 1-3 minute, duş cu apă caldă. Începeţi de la tălpi şi plimbaţi duşul spre creştet. Repetaţi de trei ori.

➤ *Pentru stimularea eficientă a circulaţiei,* încercaţi *efectul frecţiilor cu prosopul umed.* Cum procedaţi? Înmuiaţi în apă un prosop, pe care apoi îl stoarceţi bine şi fricţionaţi, cu el, tot trupul: începeţi cu picioarele, urcaţi spre abdomen, mâini, spate, umeri, piept şi ceafă. Pe măsură ce v-aţi obişnuit cu acest tip de automasaj, folosiţi, pentru udarea prosopului, apă din ce în ce mai rece.

➤ *Băile de aer* reprezintă o altă soluţie, simplă, în lupta cu stresul. Mai ales acum, vara, obişnuiţi-vă să începeţi ziua cu o baie de aer de o jumătate de oră. Dacă locuiţi în apropierea unui spaţiu verde sau, dacă nu, în faţa ferestrei larg deschise, faceţi exerciţii de respiraţie. Inspiraţi adânc, pe nas, aer, ţineţi-l în piept, timp de câteva secunde, apoi expiraţi pe gură, lent. Rezervaţi-vă şi seara o jumătate de oră pentru acelaşi tip de exerciţiu. Eficienţa unei bune oxigenări a organismului se va face simţită rapid.

➤ *Mersul în picioarele goale* reprezintă o veritabilă autopresopunctură. Pentru că, potrivit unor opinii din ce în ce mai des acceptate, talpa piciorului are zone ce corespund fierărui organ sau sistem al organismului, activarea acestora prin mersul în picioarele goale – prin casă, prin iarbă sau pe nisip, la malul mării – reprezintă o modalitate simplă de deblocare.

Dosarele frumuseţii

Ten deshidratat

Expunerea prelungită la soare, dar şi insuficienta îngrijire a tenului pot conduce la pierderea apei din straturile pielii. Tenul deshidratat este lipsit de suplete, elasticitate şi devine predispus la ridare. Cum pot fi prevenite toate acestea? În primul rând, trebuie respectate bunele deprinderi despre care am vorbit de multe ori:

- *Seara,* demachierea este obligatorie, indiferent de tipul de ten şi, indiferent, dacă v-aţi machiat sau nu. Apoi, în funcţie de tipul de ten, trebuie să aplicaţi o *infuzie din plante.* (Sunt miraculoase cele din mărar, pătrunjel, gălbenele, ca să vă reamintim câteva dintre plantele ce pot fi folosite)
- *Dimineaţa* ştergeţi obrazul cu un lapte demachiant, apoi aplicaţi o loţiune tonică emolientă. În final, hidrataţi tenul cu o cremă de zi, recomandată pentru ten uscat.
- Folosiţi creme grase, ce au în formulă apă şi uleiuri.
- Pulverizaţi faţa des cu apă minerală.
- Beţi multe lichide şi reduceţi consumul de cafea şi alcool.
- Beţi multe sucuri naturale, ceaiuri din plante şi apă plată.
- În prepararea măştilor, recomandate mai ales din pulpa sau sucul fructelor şi legumelor de sezon, folosiţi caimacul de la lapte sau smântână.
- Faceţi săptămânal o baie de aburi de 5-10 minute.
- Testaţi produsele cosmetice pe bază de aloe vera, cu proprietăţi hidratante deosebite.

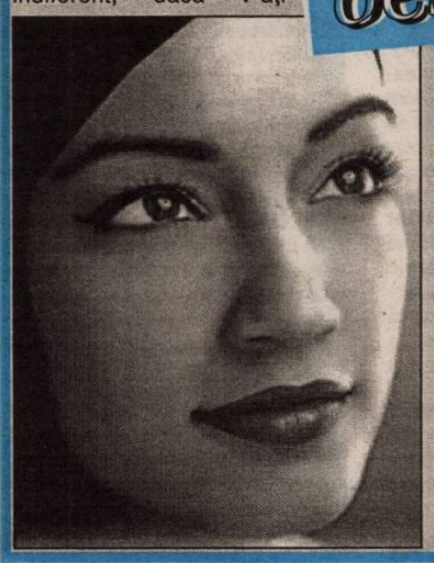

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţete pentru meniurile săptămânii:

Borş moldovenesc

3 l apă, 1 kg carne de vită, 1 rădăcină de pătrunjel, 1 morcov, 2 cepe, 1 varză mică, 1 sfeclă roşie, 350 g cartofi, 2 ardei graşi, 250 g roşii, mărar, pătrunjel, 750 ml borş, 3 linguri smântână, sare, piper.

În 3 l apă se fierbe carnea tăiată bucăţele. Se ia spuma şi se adaugă zarzavatul tăiat mărunt. Când carnea este fiartă se pun roşiile şi borşul fiert separat. La sfârşit se adaugă smântâna şi verdeaţa tocată fin.

Pui cu smântână

1 kg pui, 1 ceapă, 100 g unt, 250 g smântână, 50 g făină, verdeaţă, sare, piper.

Se taie puiul în bucăţi şi se fierbe în apă cu ceapă şi sare. Se face un sos din unt, făină şi zeama de la pui. Se pune sosul la fiert şi se adaugă smântâna, amestecând continuu ca să nu se taie. Se sărează, se pipărează, se pun bucăţile de pui înăuntru şi se mai dau câteva clocote. Se servesc cu verdeaţă şi cu mămăliguţă.

Omletă cu verdeţuri

8 ouă, 40 g unt, 5 linguri lapte (smântână), 1 linguriţă mărar tocat fin, 1 linguriţă pătrunjel tocat, sare şi piper după gust, caşcaval (facultativ).

Ouăle se sparg într-un castron. Se adaugă sdarea, piperul măcinat, laptele sau smântâna şi se bat fără să se spumeze. Se pun la încălzit într-o tigaie 30 g unt şi se adaugă ouăle. Se coace omleta pe ambele părţi. Se poate umple cu caşcaval, se rulează şi se serveşte.

Ruladă de carne cu brânză

900 g carne de porc tocată, 50 g pesmet alb, 1 praz tocat, 250 g brânză Chedar (rasă mare), 2 căţei de usturoi pisaţi, 2 linguriţe muştar, 1 lingură cimbru, 1 lingură de salvie, 1 lingură pătrunjel, toate proaspăt tocate, 1 ou bătut.

Se amestecă bine carnea cu pesmetul, brânza, prazul, usturoiul pisat, muştarul şi cimbrul, salvia şi pătrunjelul proaspăt tocate. Se adaugă oul şi se frământă totul bine. Se pune într-o tavă de cozonac unsă şi se nivelează. Se dă la cuptor şi se lasă până se rumeneşte şi nu mai curge zeama când se înţeapă cu scobitoarea (cam o oră şi jumătate).

Budincă de peşte

800-1000 g peşte, 500 g roşii, 3 ouă, 30 g unt sau margarină, 1 lingură ulei, 1 lingură pesmet, maioneză preparată dintr-un ou, sare, piper.

Peştele se curăţă, se spală, se fierbe pe jumătate, se curăţă de oase şi se taie în bucăţi potrivite. Roşiile spălate şi decojite se taie felii şi se înăbuşă în ulei, până devin pastă; se lasă să se răcorească, apoi se amestecă cu peştele şi ouăle bătute, se sărează şi se pipează după gust. Compoziţia obţinută se toarnă într-o formă de budincă (sau o cratiţă potrivită), unsă bine cu unt şi presărată cu pesmet, apoi se fierbe pe baie de apă 1 1/2 oră. Budinca se serveşte caldă cu maioneză sau unt topit şi cartofi fierţi.

Remedii naturale...

NEGII

Negii sunt mici umflături care apar la suprafaţa pielii, pigmentaţi sau nu (roz-gălbui, galben-brun). De obicei aceştia nu evoluează spre o formă malignă, dar trebuie protejaţi pentru a nu deveni factori de risc de îmbolnăvire; nu trebuie iritaţi cu îmbrăcămintea, rupţi, tăiaţi sau zgâriaţi. În cazul în care se observă o dezvoltare mai rapidă, o ulceraţie sau modificarea culorii, trebuie mers la medic.

Când se fac diferite tratamente împotrivă lor se recomandă ca pielea din jur să fie protejată cu o bucată de plastic cu un orificiu la mijloc.

◆ *Masaje uşoare* (fără a-i irita) cu ceapă roşie, tăiată rondele. De asemenea se poate fo-

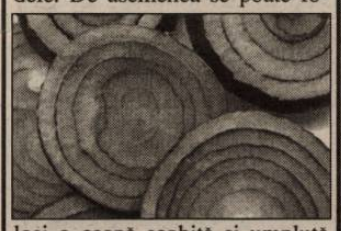

losi o ceapă scobită şi umplută cu sare de mare; cu sucul astfel obţinut se ung negii dimineaţa şi seara.

◆ *Cataplasme din ceapă* rasă fin şi amestecată în părţi egale cu sare grunjoasă şi argilă; se ţin cât mai mult posibil, fixate cu un leucoplast.

◆ *Decoct din iarba negilor* (2 linguriţe la 100 ml apă); se aplică sub formă de cataplasmă.

◆ *Macerat din cojile de la două lămâi;* se macerează opt

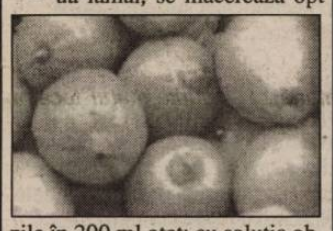

zile în 200 ml oţet; cu soluţia obţinută se badijonează negii.

◆ Coaja de pe ramurile de nuc mai tinere se pisează şi se pun cataplasme pe negi.

◆ *Suc de frunze verzi de nuc* şi de *nuci verzi;* se fac badijonări de trei ori pe zi, timp de 3-4 zile.

◆ *Cu sucul lăptos de păpădie* sau cu cel roşu de *rostopască*

sau cu *suc de ceapă, usturoi* sau *lămâie,* se tamponează negii.

◆ *Ulei de ricin;* se fac badijonări dimineaţa şi seara; ziua următoare se ung negii cu miere de albine şi se repetă alternativ tratamentul atât cât este nevoie.

Câteva sfaturi pentru

UN CONCEDIU... SĂNĂTOS

Îmbolnăvirea departe de casă nu numai că strică tot concediul, dar implică şi multe complicaţii cărora pe moment nu li se găsesc foarte uşor soluţii. În câteva zile sau doar în câteva secunde sănătatea se poate deteriora dacă nu sunt luate elementarele măsuri de precauţie înainte de a pleca de acasă în vacanţă. Chiar şi pentru o călătorie scurtă e bine să fie luate în seamă unele măsuri de prevedere. Aşadar:

Faceţi un examen medical complet, mai ales dacă vă număraţi printre persoanele cu probleme cronice de sănătate. Dacă aţi suferit recent o intervenţie chirurgicală sau aţi avut un infarct miocardic, o fractură, un accident vascular cerebral, o cădere nervoasă sau orice altă formă de boală care v-a afectat sănătatea, medicul vă poate spune cu certitudine dacă puteţi călători, în ce condiţii şi unde este cel mai potrivit să vă petreceţi sejurul.

Gândiţi-vă dinainte la programul zilnic din perioada vacanţei, la solicitările fizice şi psihice impuse de acesta şi amintiţi-vă că plecarea în călătorie nu înseamnă că indicaţiile medicului intră şi ele în concediu, cu atât mai puţin dacă urmaţi un tratament, o dietă specială sau un program de exerciţii fizice.

Rezolvaţi-vă înainte de a pleca problemele stomatologice acute. Nu lăsaţi o durere de dinţi sau o lucrare dentară deficitară să vă strice vacanţa.

Luaţi în calcul mai multe situaţii atunci când vă faceţi bagajul. Diverse circumstanţe neaşteptate s-ar putea ivi în timpul călătoriei sau în locul de destinaţie. Cumpăraţi-vă dinainte toate medicamentele pe care vi le administraţi uzual, eventual luaţi câteva tablete în plus.

La destinaţie, luaţi-vă toate măsurile de protejare a sănătăţii.

1. *Evitaţi diareea turistului.*

■ Mâncaţi numai alimente bine pregătite termic, de preferinţă din categoria celor care sunt servite fierbinţi. ■ Evitaţi salatele cu diferite sosuri sau maioneză, bufetul rece, carnea preparată insuficient, prăjiturile cu cremă, legumele şi fructele crude îndoielnic spălate ■ Beţi numai apă provenită din surse sigure, sau apă îmbuteliată, sucuri, bere etc. servite în recipiente originale. Băuturile preparate din apă fiartă, cum ar fi cafeaua sau ceaiul, sunt de asemenea, de obicei, sigure. ■ În locuri nesigure din punct de vedere al calităţii apei (în Deltă, de exemplu), folosiţi apă îmbuteliată chiar şi pentru spălatul pe dinţi. ■ Puneţi în trusa medicală de voiaj şi medicamente antidiareice.

2. *Fiţi atenţi la epuizarea prin căldură.*

În zonele sau zilele foarte călduroase, după o zi de plajă, de plimbare, de excursii, pot apărea semnele unei oboseli epuizante, ameţeli, senzaţie de greaţă, transpiraţii abundente, tulburări de ritm cardiac etc. Pentru a preveni această situaţie: ■ începeţi sejurul cu 2-3 zile de adaptare, în care organismul să se obişnuiască treptat cu solicitarea. ■ Dacă mergeţi mult pe jos, pentru vizita diferite obiective turistice, deplasaţi-vă mai încet în primele zile. ■ Planificaţi-vă perioade regulate de odihnă şi de repaus la umbră. ■ Nu faceţi abuzuri alimentare şi evitaţi băuturile alcoolice. ■ Beţi lichide înainte de senzaţia de sete, în scopul de a hidrata constant organismul. ■ Purtaţi îmbrăcăminte uşoară, din bumbac sau in, de culori deschise, şi pălării cu boruri largi. ■ La primul semn de epuizare datorată căldurii exagerate, nu vă mai expuneţi la soare şi odihniţi-vă undeva la umbră sau într-un spaţiu dotat cu aer condiţionat.

3. *Aveţi grijă să nu faceţi băşici, rosături sau răni la picioare,*

atunci când mergeţi mult pe jos, pe cărări de munte de exemplu. Pentru a le evita: ■ purtaţi încălţăminte comodă. ■ Purtaţi ciorapi de bumbac în care anterior aţi presărat pudră de talc.

4. *Ţineţi sub control răul de altitudine.*

Scăderea concentraţiei oxigenului din aer la altitudini mai mari poate cauza senzaţia de rău, manifestată prin dureri de cap, pocnituri în urechi, senzaţia de imposibilitate de a respira la cel mai mic efort, oboseală, greaţă, insomnie. Ce-i de făcut? ■ Dacă ştiţi deja că reacţionaţi negativ la altitudini mai mari, stabiliţi un sejur într-o localitate moderată din acest punct de vedere şi ascensiuni limitate. ■ Respectaţi timpul de adaptare, odihniţi-vă o zi după ce aţi ajuns la locul de destinaţie. ■ Păstraţi un ritm de urcat pe munte moderat şi încetiniţi-l dacă simţiţi că respiraţi greu sau sunteţi obosit. ■ Evitaţi ţigările şi alcoolul.

5. *Luaţi măsuri pentru a evita răul de mişcare,*

care poate apărea brusc, evoluând de la o senzaţie de nelinişte, până la transpiraţii reci, ameţeli, vărsături şi diaree. Răul de mişcare dispare de obicei imediat ce se opreşte mişcarea şi, de asemenea, călătorind mai mult adaptarea se face treptat. Cum se poate evita răul de mişcare? ■ În tren, optaţi pentru locul de lângă geam, în sensul de mers al trenului. ■ În automobil, ocupaţi locul din faţă. ■ În avion, solicitaţi un loc în dreptul marginii anterioare aripii, ■ În călătoriile cu vaporul, aşezaţi-vă la mijlocul navei, aproape de linia de plutire.

Organismul uman nu resimte decalajul de fus orar de fiecare dată la fel. Zborul cu avionul în direcţie estică – când ceasul „se dă înainte" – este mai greu resimţit decât zborul în direcţie vestică – când se adaugă ore zilei. Majoritatea organismelor umane se adaptează la un ritm de aproximativ 1 oră pe zi, astfel încât după o schimbare de 4 fusuri orare, organismul are nevoie de 4 zile pentru a se resincroniza cu ritmul său obişnuit.

Cabina presurizată a avionului are o umiditate extrem de scăzută, de numai 5-10%, fapt ce favorizează deshidratarea organismului. Ingestia de lichide (apă, suc de fructe) previne apariţia deshidratării.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

TRUSA DIN BAGAJ

În bagajul pregătit pentru concediu trebuie să-şi găsească în mod obligatoriu locul şi trusa cu medicamente, necesară în cazuri „de faţă majoră". Ce trebuie să conţină?

Pentru plăgi prin tăiere: feşe, tampoane, bandă adezivă, soluţie antiseptică pentru dezinfectarea rănilor, un unguent antiseptic pentru prevenirea infecţiei.

Pentru arsuri: spray pentru arsuri, unguent antiseptic, comprese sterile.

Pentru durere şi febră: aspirină (numai pentru adulţi) sau un antiinflamator nesteroidian, termometru.

Pentru leziuni oculare: colir, comprese sterile, plasturi pentru ochi.

Pentru întinderi musculare şi ligamentare şi pentru fracturi: pungi în care se va pune gheaţă, feşe elastice.

Pentru înţepături şi muşcături de insecte: pensetă pentru îndepărtarea acului, unguent cu hidrocortizon pentru ameliorarea usturimii şi mâncărimii, un antialergic.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Georgiana Miticău din Buzău. O infecţie puternică sau un traumatism pot duce la perforarea timpanului. Semnele unei perforări sau a unei rupturi sunt: durere, pierderea parţială a auzului, sângerarea uşoară sau evacuarea unei secreţii. În cazul unei infecţii otice, durerea dispare adesea chiar după ce se produce ruptura timpanului, deoarece puroiul este pe această cale evacuat. Se întâmplă destul de frecvent ca ruptura, dacă nu este de proporţii semnificative, să se vindece de la sine, fără complicaţii, fără pierderea totală a auzului, ci doar cu o discretă diminuare a acestuia. Perforaţiile extinse pot însă favoriza infecţii repetate. Dacă suspectaţi că aveţi timpanul spart, consultaţi cât mai repede posibil un ORL-ist. Medicul vă poate prescrie un antibiotic pentru a fi sigur că nu se dezvoltă nici o infecţie în urechea medie. În unele cazuri se aplică un tampon de plastic sau de hârtie peste timpan, pentru a „sigila" intrarea în timpul vindecării. Timpanul se vindecă în general cam în două luni. Numai medicul poate decide dacă este nevoie de o procedură chirurgicală minoră pentru a repara ruptura.

Timpanul spart

O problemă feminină în context... masculin

–Continuând categoria de preocupări din scrisoarea primită de la dna A.M. din Cluj-Napoca, privind libidoul, în alte câteva scrisori primite la redacţie, suntem întrebaţi asupra motivelor pentru care problema sexualităţii este atât de discutată dar, cum spune dra Amalia P. din Constanţa, „cu atât de puţine rezultate"...

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Probabil că una din cele mai bune caracterizări a situaţiei generale este cea formulată foarte clar de dr. Rosemary Smart, psiholog, psihoterapeut, cu ani buni de experienţă (inclusiv în evaluarea cazurilor de transsexualitate în care se solicită o intervenţie chirurgicală). Ea spune: ***„Din păcate, problema sexualităţii femeilor s-a pus totdeauna într-un context masculin... Şi tot ce nu se potriveşte cu această schemă a fost considerat ca prezentând disfuncţionalităţi... Doar când o femeie consideră că ceva devine o problemă suntem confruntaţi cu... adevărata problemă!"***

Sigur, lucrurile sunt departe de a fi simple şi totul trebuie studiat din mai multe puncte de vedere. De multe ori, cum remarca un specialist neozeelandez cu mare experienţă în domeniu, dr. John Doig, când pacienţii se prezintă, ei vorbesc despre cu totul alte probleme şi de-abia după multe întrebări şi cu multă răbdare se poate ajunge la dezvăluirea adevăratului subiect de preocupare. Şi pe parcursul unor astfel de discuţii, laborioase şi de multe ori incomode mai ales pentru pacienţi, se evidenţiază multitudinea de aspecte de educaţie, tradiţie istorică şi culturală, obiceiuri, ca să nu mai vorbim de influenţele şi chiar limitările religioase. Oricum, nu se pot face generalizări. Comportarea, atitudinea la nivel individual sau de cuplu nu sunt niciodată determinate de aceiaşi factori – peste tot şi mereu apar particularităţi, inclusiv de vârstă, căci de exemplu se poate lesne observa că tinerii sunt aproape dominaţi de ideea „rezultatului", confruntarea lor permanentă la serviciu cu evaluarea performanţei „transferându-se" şi aici, într-un domeniu de o intimitate absolută a vieţii lor personale...

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 31 (238

RARITĂŢI FAUNISTICE

VIEŢUITOARE CU DOUĂ CAPETE

De fiecare dată când zoologi descoperă câte o vieţuitoare cu două capete (foarte rar s-au consemnat mai multe legate de acelaşi trup), vina a fost aruncată asupra unor grave mutaţii genetice. A trecut vremea interpretării acestor grave anomalii ca fiind blesteme ale naturii sau semne

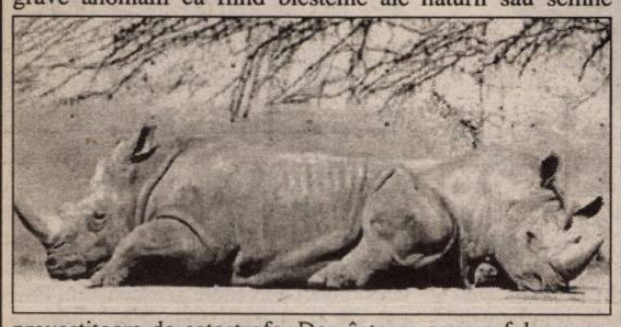

prevestitoare de catastrofe. Dar, într-un anume fel, „monştrii" respectivi chiar reprezintă un avertisment asupra anumitor degenerări la care sunt supuse componentele codului genetic, de cele mai multe ori imprevizibile. Cine poate prevedea apariţia unui rinocer alb care are în partea posterioară a corpului al doilea cap, independent de cel aflat la locul lui? Viţeii cu două capete au devenit în secolul XX ceva aproape „obişnuit", ca şi şerpii şi ţestoasele bicefale... Să fie un joc macabru al metabolismului, ca şi în cazul gemenilor siamezi?

PIGMEII

marii vânători ai junglelor africane

O recentă estimare ONU arată că totalul comunităţilor tribale cunoscute sau doar bănuite că mai supravieţuiesc în centurile de păduri tropicale ale Terrei s-ar putea ridica la 50 de milioane de suflete. Dintre acestea, una din cele mai mari necunoscute o reprezintă triburile de pigmei: câte mai există şi unde sunt repartizate în jungla africană cu o suprafaţă tot mai mică?

Cea mai nou descoperită comunitate de pigmei este numită Benzelele şi numără aproape 150 de persoane trăitoare în pădurile luxuriante din Burundi. Înălţimea maximă a unui bărbat este de 1,20 metri, însă exploratorii au constatat că sunt experţi în vânătoare, deşi folosesc doar un fel de arbalete şi cuţite din oase de animale. Traiul le este mult îngreunat de micşorarea suprafeţei de vânătoare, iar în aceste condiţii ei s-au adaptat extraordinar de bine, concurând vieţuitoarele în ceea ce priveşte abilităţile de a simţi prada, de a se deplasa cu ajutorul lianelor dintre copaci şi de a se feri de inamicii neîndurători – cei mai redutabili fiind consideraţi şerpii veninoşi.

Un vânător din tribul Benzelele poate simţi de la o sută de metri prezenţa unei maimuţe – delicatesă – şi poate nimeri un şarpe de la 15-20 de metri cu săgeata. Cei care le-au studiat tradiţiile

Pigmei Benzelele la vânătoare cu o arbaletă primitivă

nu au reuşit însă să afle mai multe despre obiceiurile lor şi nici de ce folosesc trei dialecte, toate nedesluşite. În pofida faptului că sunt atât de dibaci vânători, aceşti pigmei nu ştiu să-şi construiască o colibă durabilă şi nici să facă focul. O parte din bărbaţi s-au specializat în prinderea peştilor în râuri; în general, pigmeii Benzelele se feresc de apa curgătoare, căci o consideră purtătoare a unor spirite malefice. Aceeaşi frică de apă a fost constatată şi la pigmeii Batwa (din Burundi) şi la cei numiţi Chirichiri (din Uganda). Probabil că în mitologia lor, Soarele reprezintă zeitatea pozitivă, Pădurea este mama ancestrală, iar Apa este cea care colecţionează sufletele după moarte...

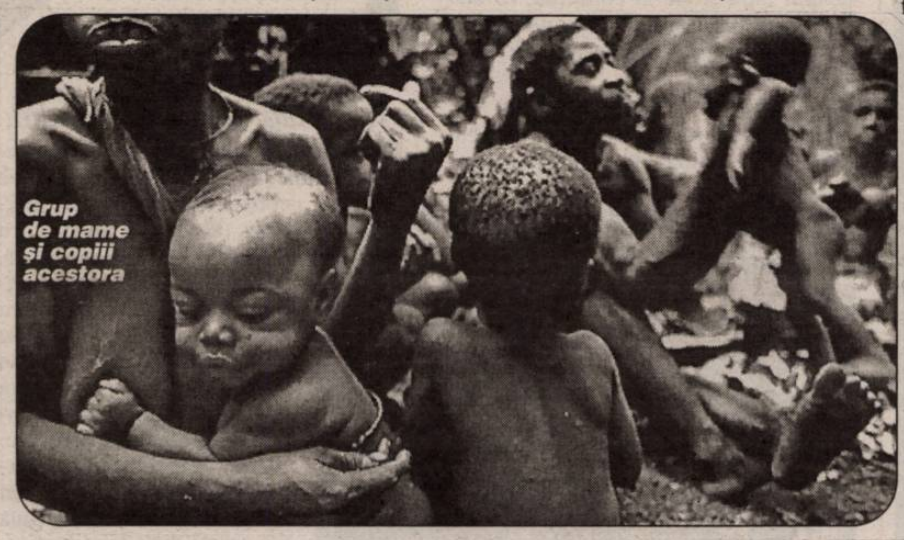

Grup de mame şi copiii acestora

Cu toate că unele comunităţi de pigmei sunt bine cunoscute (au apărut CD-uri cu muzică specifică), mai ales cele din Congo, această populaţie africană reprezintă una din cele mai misterioase şi mai fascinante, dar este extrem de discretă faţă de lumea civilizată care-i distruge sistematic arealul supravieţuirii.

ARTĂ MODERNĂ INDIANĂ

Meditaţie în lemn de santal

Ultimele generaţii de artişti indieni continuă să-şi dedice operele – aparţinând modernismului – tradiţiilor sacre ale ţării lor. Evident, meditaţia şi asceza sunt temele predilecte, ambele derivate din principiile esenţiale ale hinduismului. Sculptura modernă în lemn se remarcă printr-un amestec savant al formelor şi al aromelor naturale ale materiilor prime folosite; dintre acestea, lemnul de santal este cel mai adesea preferat.

Sculptorul I Nyoman Karsa (născut în 1973) este un adept al artei de redescoperire a sistemelor practice, mentale şi fizice, folosite de yoghini. Aşa cum yoghinul parcă încremeneşte timpul atunci când meditează într-una din poziţiile clasice (principalele opt aparţinând de categoria Hatha-yoga), Karsa „obligă" lemnul de santal să facă acelaşi lucru: să unească sufletul individual cu cel Universal pentru întreruperea ciclurilor de reîncarnare. Yoga este foarte importantă pentru arta indiană întrucât derivă direct din hinduismul ortodox – adică cel bazat pe canoanele vedice, vechi de peste patru mii de ani. Fie că este vorba de controlul respiraţiei, de direcţionarea strictă a intelectului sau de tehnicile de îmbunătăţire a sănătăţii somatice, poziţiile în care apar yoghinii artistului sunt spectaculoase şi prin modul de realizare modulară. Practic, corpul statuetei este alcătuit din module reprezentând anumite componente sau grupuri de componente ale sale. Prin acest efect spaţial, I Nyoman Karsa sugerează una din principalele stagii ale yoga, şi anume „prana-yama" (oprirea respiraţiei).

Operele acestui tânăr sculptor indian atrag atenţia privitorilor neavizaţi asupra puterilor supranormale ale yoghinilor, aducând un omagiu celor mai faimoşi asceţi ai religiilor asiatice.

Meditaţia de seară a femeii

Controlul respiraţiei

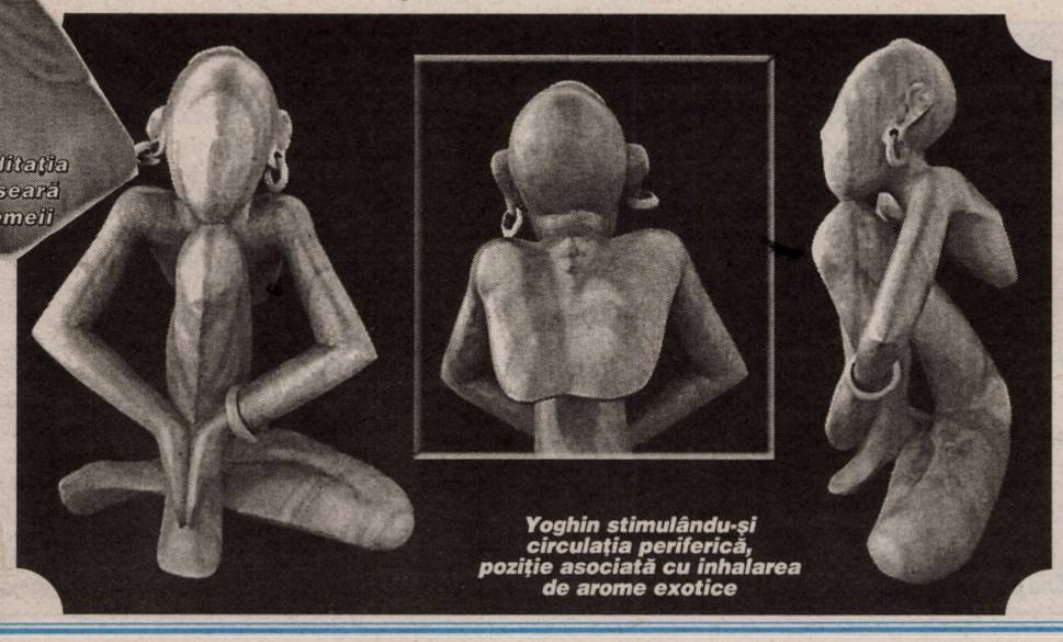

Yoghin stimulându-şi circulaţia periferică, poziţie asociată cu inhalarea de arome exotice

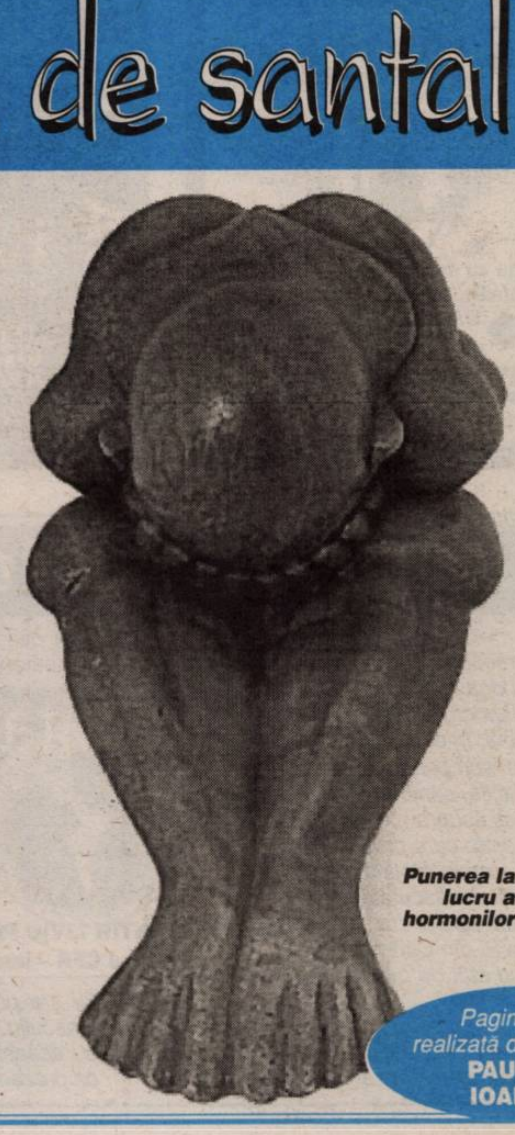

Punerea la lucru a hormonilor

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...la Geneva există cel mai mare muzeu al ceasurilor? Aici este expus cel mai mic ceas mecanic din lume care are diametrul de 11 mm și cântărește doar cinci grame.*

◆ *...în „Peștera Mamutului" din Statele Unite temperatura este uniformă tot*

timpul anului? Termometrele arată în jur de 12 grade.

◆ *...dunitul este o rocă eruptivă ultrabazică, formată aproape exclusiv din olivină? Are o culoare galben-verzuie, este relativ greu iar în interiorul său se găsesc adesea zăcăminte de cromit și platină.*

◆ *...jupanul este un titlu dat în evul mediu, în țările române? Era folosit pentru cei mai de seamă boieri ai țării.*

◆ *...idele erau zile din calendarul roman? Ele reprezentau a cincisprezecea zi din lunile martie, mai, iulie și octombrie și a treisprezecea zi din celelalte luni.*

◆ *...„gaia" este o pasăre răpitoare de zi asemănătoare uliului, dar cu coada*

bifurcată? Aduce mari foloase agriculturii prin distrugerea rozătoarelor.

◆ *...prin „mihrab" se înțelege o nișă bogat ornamentată într-o moschee? Are funcție de sanctuar și indică direcția spre Meca.*

◆ *...potronicul era o monedă polonă de argint? A circulat și în țările romane, mai ales în Moldova în secolele XVII-XVIII.*

◆ *...Oceanul Pacific prezintă cea mai mare adâncime medie? Aceasta*

este de circa 4.282 m sau chiar 5.000 după alte surse de cercetare. (I.S.)

Știați că...

Marele Trianon

Trianon a fost inițial numele unui sat cumpărat de Ludovic al XIV-lea în 1668 cu scopul de a-l reuni cu parcul Versailles și de a construi aici un pavilion unde să ia micul dejun sau o gustare ușoară împreună cu cineva drag. Pavilionul respectiv a fost construit în 1670 de Le Vau și împodobit cu faianță albastră și albă, imitație a celebrei faianțe din Delft. Acest lucru a făcut ca micul edificiu să primească numele de „Pavilionul de Porțelan". Întreținerea acestuia era însă deosebit de costisitoare așa că, în 1687 ajunsese aproape o ruină, iar regele a hotărât să înalțe aici un castel unde să locuiască doar împreună cu familia, spre deosebire de alte reședințe unde puteau fi invitați și anumiți curteni privilegiați.

Celebrul arhitect Hardouin Mansard înalță castelul, un parter împodobit cu pilaștri de marmură de Languedoc. Edificiul se numea Marele Trianon, doar, datorită înfățișării sale era numit Trianonul de Marmură. Arhitectura este simplă, în stil italian. Construcția are un singur etaj cu un acoperiș drept și este alcătuită din două ansambluri legate între ele printr-o galerie între ele aflându-se „curtea de onoare". Aici au locuit: Marele Delfin, Doamna de Maintenon, ducesa de Bourgogne împreună cu Ludovic al XIV-lea care a petrecut multe ore relaxate în castel. Ludovic al XV-lea a lăsat mult timp în părăsire Trianonul, pentru ca, din 1750, să-l folosească pentru el și Doamna de Pompadour.

În timpul Revoluției de la 1789, palatul a fost golit de mobile, dar a început să fie folosit din nou în timpul Imperiului. Napoleon I l-a folosit întâi pentru mama sa, apoi, a locuit aici el însuși, după căsătoria cu arhiducesa Maria Luiza, căreia i s-a oferit aripa stângă în vreme ce Împăratul cu gărzile sale stăteau în aripa dreaptă. În timpul Restaurației palatul a fost folosit destul de puțin, dar aici și-a ținut Carol al X-lea ultimul consiliu de miniștri, în 1830. Așezământul a fost foarte apreciat de Ludovic-Filip care a amenajat în aripa dreaptă un apartament pentru fiica sa și soțul acesteia, suveranul

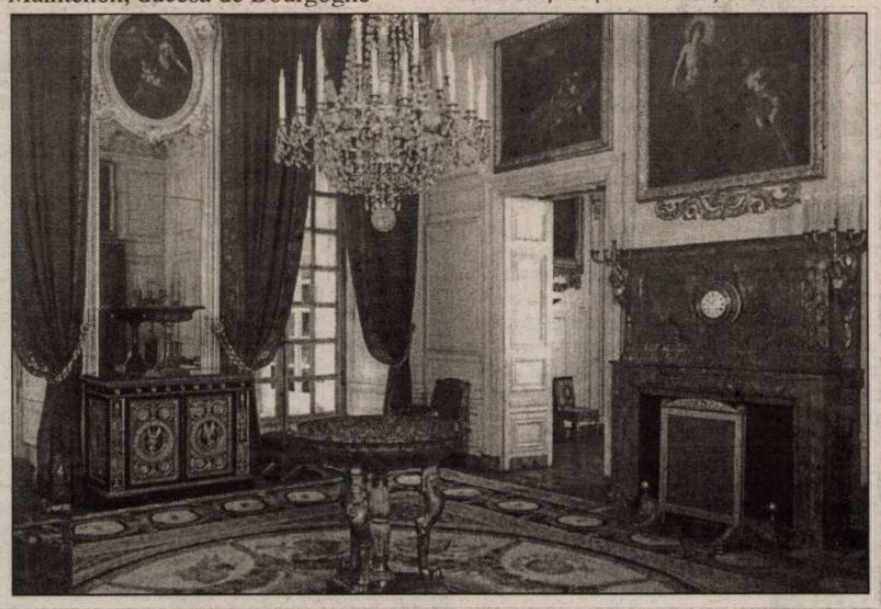

Belgiei, regele și regina locuind în aripa dreaptă în timpul lucrărilor care transformau Palatul Versailles în muzeu. Neglijat iarăși în timpul Celui de al Treilea Imperiu și de-a lungul Celei de-a III-a și a IV Republici, Trianonul a fost amplu restaurat în secolul trecut, în timpul generalului de Gaulle. Decorul mural a păstrat picturile epocii lui Ludovic al XIV-lea, iar mobilierul reține multe piese din vremea lui Ludovic-Filip, în special cele din Salonul de Familie. Aripa stângă a fost transformată într-o galerie de tablouri numită Cotelle, după numele pictorului care a executat majoritatea lucrărilor.

De o deosebită importanță pentru Palat au rămas grădinile, aranjate în trepte. „Grădina de sus" la care se accede prin galerie, este o revărsare de flori înmiresmate, cu bazine cum este cel octogonal împodobit cu statuia unui copil înconjurat de viță de vie cu struguri, operă a lui Marssy. „Grădina regelui" se află în dreptul aripii drepte și tot aici există „Grădina izvoarelor" un adevărat labirint de canale și fântâni. Ajutat de toate restaurările ulterioare, Marele Trianon și-a păstrat intactă vechea frumusețe, un popas aici întorcându-te cu câteva veacuri în timp.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

„Rachete" cu... deșeuri atomice!

Aglomerarea de deșeuri nucleare provenite fie de la centrale nucleare dezafectate, fie de la focoasele atomice scoase din dotarea unor armate, ca urmare a eliminării treptate a consecințelor „războiului rece", constituie o certă primejdie pentru umanitatea actualului mileniu.

Un proiect interesant, care este reluat recent de câțiva specialiști în tehnologii spațiale, prevede îndepărtarea de pe Terra a acestor deșeuri atomice și trimiterea lor pe o orbită circumsolară, folosind în acest scop o... flotilă de rachete solare automate!

În linii mari, principiul acestui interesant proiect pare a fi următorul: conteinere de 13-15 tone de material radioactiv uzat –, dar foarte periculos datorită și extrem de îndelungatei sale perioade de înjumătățire –, reprezintă încărcătura utilă a unor rachete automate monoetajate; fiecare din aceste originale ansambluri este adus pe o orbită joasă circumterestră, folosind în acest scop navete clasice recuperabile.

După extragerea automată din magazia navetelor, fiecare din aceste „rachete solare cu deșeuri nucleare" este orientată și îi este pornit motorul-rachetă cu combustibili solizi (v. desenul alăturat). Ținta rachetelor nu este Soarele, cum ne-am fi așteptat, ci... planeta Jupiter! Alegerea acestei planete-gigant a Sistemului Solar nu este întâmplătoare, ci provine de la luarea în calculul a traiectoriei complexe a rachetelor solare, a efectelor „propulsiei gravitaționale" pe care puternicul câmp gravitațional jovian o „impune" fiecărei sonde solare care, orientată de această dată spre Soare, pornește cu viteză mărită spre adevărata țintă.. Deci sondele solare vor evolua pe orbite de transfer interplanetar, astfel încât să se apropie continuu de astrul zilei. Asemenea orbite foarte alungite, cu periheliul de mărime relativ redusă, se numesc „orbite-kamikadze", deoarece o dată intrate pe astfel de orbite, sondele solare sfârșesc prin a se prăbuși și a arde în uraşul furnal solar...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

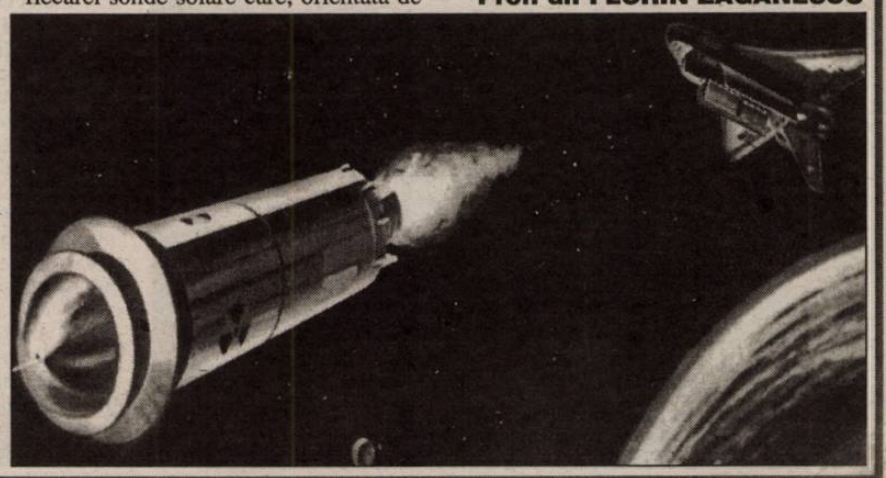

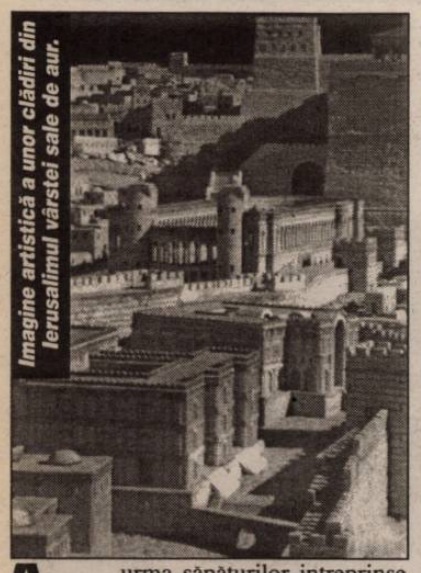

Imagine artistică a unor clădiri din Ierusalimul vârstei sale de aur.

Întoarcerea regelui SOLOMON

Un arheolog israelian afirmă: Solomon a existat! Acest personaj a cărui domnie, atestată de Biblie, ar coincide cu vârsta de aur a Israelului, se reinstalează pe scena istorică.

Document grecesc din secolul al IX-lea reprezentându-l pe regele Somon.

Siturile discordiei

În urma săpăturilor intreprinse de arheologul Ygal Yadin, prin anii '50, marile situri arheologice precum Hazor sau Megiddo s-a ajuns la concluzia că aparţin celei de-a doua jumătăţi a secolului al X-lea î.Ch., adică în perioada în care, conform Bibliei, a domnit Solomon (965-928 î.Ch.). În aceste locuri Yadin şi succesorii săi au descoperit construcţii colosale. Cetatea din Megiddo, de pildă, e înconjurată de un zid de incintă care se întinde pe o distanţă de câteva sute de kilometri, fiind străpuns de o intrare fortificată cu şase porţi. Aici au mai fost descoperite şi două grajduri care puteau adăposti mii de cai de război. Solomon, conform Bibliei, a fost cel mai mare rege pe care l-a avut Israelul, un rege a cărui putere s-ar fi întins de la Nil la Eufrat. Înainte de cuceririle egiptene şi asiriene din secolele IX-VIII î.Ch. se pare că puternicul regat al lui Solomon nu a reţinut atenţia vecinilor săi. Nu a fost făcută nici o menţiune legată de un imperiu evreiesc aflat la est de Egipt sau la vest de Mesopotamia.

Marele regat al lui David şi Solomon a existat într-adevăr, aşa cum spune Biblia? În urma studiilor efectuate în ultimii 10 ani numeroşi arheologi sunt de părere că nu. Perioada care se întinde de la sfârşitul secolului al XI-lea şi până în secolul al X-lea î.Ch. şi care ar corespunde celei a Regatului unificat al Israelului este lipsită de indicii arheologice probatoare. Imperiul lui Solomon ar fi fost inventat târziu de scribii din Ierusalim. Palatele şi giganticele grajduri aflate în Megiddo, Haror sau Gezer ar fi aparţinut unei dinastii israelite mai recente, cea a omrizilor din secolul al IX-lea î.Ch. datările cu carbon 14 confirmând acest lucru. Amihaï Mazar, unul dintre cei mai importanţi arheologi ai Universităţii ebraice din Ierusalim, încearcă să repună în discuţie această ipoteză, după ce a refăcut analizele cu carbon 14 a unor eşantioane, în special sâmburi de măsline şi bucăţi de lemn, prelevate din siturile Hazor, Megiddo şi Gezer (eşantioane trimise în Laboratorul Groningue din Ţările de Jos). În urma analizelor s-a ajuns la concluzia că eşantioanele datează din secolul al X-lea şi nu al IX-lea î.Ch. aşa cum au declarat arheologii care res-ping ideea că Regatul Unit al Israelului coincide cu domnia regelui Solomon (în cazul în care acesta ar fi fost un personaj real şi nu inventat de scribii Bibliei). Dacă datările lui Amihaï Mazar ar fi corecte, întoarcerea la viziunea tradiţională a istoriei Israelului antic marcat de vârsta de aur din secolul al X-lea î.Ch. în care toate triburile poporului evreu, din Moab (la sud) şi până în Liban (la nord), erau unificate, ar fi reală. În contextul conflictului israeliano-palestinian, arheologia e larg instrumentalizată în scopuri politice. Pentru unele cercuri politice sau intelectuale, existenţa sau nonexistenţa unui regat israelian unificat dintr-o epocă veche nu e o problemă istorică ci una de actualitate care poate legitima revendicări teritoriale.

DORIN MĂRAN

Un loc de cult din situl arheologic Hazor

Vestigii din situl arheologic Gezer

Pagini secrete ale omenirii

„ORAŞELE ÎNTUNERICULUI"

Una dintre cele mai teribile ipoteze lansate de cei care aduc în discuţie posibilitatea existenţei unor civilizaţii subterane paralele este cea a unor forţe întunecate, ameninţătoare, locuind în nişte adevărate „oraşe ale întunericului". Cum au ajuns ei aici? Aceşti oameni, se precizează, nu sunt adevăraţii locuitori ai adâncurilor Terrei. Sunt doar nişte „refugiaţi". Din diverse motive au decis să părăsească ţările lor de origine. Aceasta s-ar fi întâmplat în general în ultimii o sută de ani. Ipoteza şi mai extraordinară este că ei au pus la punct succesiv două „alternative", care însă au eşuat! „Alternativa 1" a fost un exod spre Lună: au descoperit însă că Luna este... locuită de alte civilizaţii, care le-au făcut imposibil accesul! Au încercat alte soluţii extra-terestre. Din nou eşec! Preocupaţi şi alarmaţi că planuri construite cu migală şi în cel mai desăvârşit secret pe parcursul a câteva sute de ani (!) ar putea cunoaşte eşecul final, ei au trecut la „Alternativa 2": construirea de oraşe şi chiar de întregi colonii sub pământ, cât mai aproape de locul lor de origine. Un aşa-zis guvern secret controlează situaţia şi conduce întreaga lor lume subterană. Mai mult, după experienţele precedente, acest „guvern" se spune că ar fi dat semnalul de demarare a celei de-a treia alternative: construirea unei noi Arce a lui Noe, de data aceasta... sub pământ!

Motivul acestui incredibil „scenariu"? Cel mai vechi şi mai simplu din lume: puterea? Cu siguranţă, dar nu singurul, se pare. Pe lângă visul unui unic şi atotputernic „guvern mondial" căruia să i se supună toată lumea, un alt motiv, încă şi mai puternic, dar şi mult mai subtil, se profilează – imposibilitatea de adaptare la o viaţă trăită sub semnul bunătăţii şi înţelegerii.

Semne, fragmente de informaţii, aparent fără sens, ajung din când în când la noi. Uneori sunt alarme false. Dar unii dintre semenii noştri, oamenii obişnuiţi, ajungând mai mult sau mai puţin din întâmplare în situaţia de a descoperi accesul spre această stranie lume subterană, aleg să se refugieze şi ei „acolo". Dar cei în rândul cărora pătrund nu sunt adevăraţii „oameni ai adâncurilor" despre care povestesc vechile legende. Aceştia, după ce au fost încercaţi de atâtea ori de soartă şi au găsit în fine calea salvării lor, au dobândit în acelaşi timp înţelegerea şi bunătatea care să-i facă să încerce să-i lumineze şi să-i ajute pe ceilalţi. Se vorbeşte de posibilitatea ca într-un viitor previzibil reprezentanţii străvechilor civilizaţii, care şi-au apărat tezaurul de cunoaştere şi civilizaţie, sau cel puţin atât cât au reuşit să salveze şi să reconstituie din el, vor considera că a venit timpul ca ei să revină pentru totdeauna la suprafaţă. Când problemele, situaţia generală a societăţii noastre „obişnuite" vor face absolut necesar ajutorul din partea celor care, trăind cel puţin o dată sfârşitul lumii ştiu acum ce trebuie făcut pentru a evita revenirea lui.

Cum va arăta întâlnirea „publică" dintre cele două „populaţii" ale lumii terestre, dacă aşa ceva se va întâmpla vreodată, ar putea fi un eveniment încă şi mai spectaculos decât prima – şi atât de aşteptata! – întâlnire cu reprezentanţii unei posibile civilizaţii extraterestre.

Sigur, toate acestea, pot fi simple fabulaţii. Dar dacă...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Scaloianul sau Caloianul (Ienele)

Este tot un obicei de invocare a ploii care se practica, până nu demult, prin Oltenia, Muntenia, Moldova şi Dobrogea. Spre deosebire de Paparudă, despre care am vorbit într-un alt material, *Caloianul* este o păpuşă din lut, cârpe sau crenguţe de lemn îmbrăcată în hăinuţe confecţionate din resturi de material textil. Dar, ca să ne dăm seama cum decurgea desfăşurarea acestui obicei, o citâm pe Elena Udrea din Mihăileşti care, prin 1949 spunea: „Când este secetă se adună un grup de copii, băieţi şi fete care se duc la gârlă pentru a lua humă ca să facă păpuşa. Păpuşa de pământ se cheamă *Iene*. Mâinile i se aşază pe piept ca la mort. De jur împrejurul păpuşii se pun flori. Pe piept se pune o lumânare şi alături alte două lumânări. La cap se aşază o cruce. Când *Ienele* este gata, fetele încep să bocească şi să plângă." De obicei acest ritual avea loc în seara de sâmbătă iar duminica Ienele era dus cu alai de înmormântare şi aruncat în apă. În unele locuri pregătirile pentru Caloian începeau cu o săptămână înainte. Înmormântarea se făcea după toate rânduielile tradiţionale. Era lăsat să plutească pe apă, împodobit cu flori şi cu lumânări arzând. Ritualul avea un pitoresc deosebit. Pe parcursul ceremoniei, copiii erau stropiţi cu apă. Acolo unde nu exista un râu pe aproape, *Scaloianul* era dus la o fântână şi îngropat lângă ea. Urma apoi o pomană. În anumite localităţi, ca de pildă, pe lângă Galaţi, *Scaloianul* era băgat în fântână şi apoi îngropat în câmp, „în bucate, în grâu, în orz" iar după pomană se încingea un joc cu lăutari şi se împărţeau flăcăilor şerveţele. În Moldova, *Scaloianul* se chema „chelogaş" iar în Vrancea „momâie". O altă variantă a acestui obicei este *muma ploii sau mumuliţa ploii*, întâlnit mai ales în Oltenia şi prin Făgăraş.

Caloianul este purtătorul mesajului către divinitate să dezlege ploile. El este „chemat" prin texte rituale, precum: Caloiene, Ene / Du-te în Cer şi cere/ Să deschidă porţile/ Să sloboadă ploile/ Să curgă ca grânele/ Caloiene, Ene/ Cum ne curg lacrimile/ Să curgă şi ploile/ Zilele şi nopţile/ Să umple şanţurile/ Să crească legumele/ şi toate ierburile.../" Variantele acestui cântec erau mult răspândite în Oltenia. „Muma ploii" ne arată că suntem în faţa unui rit de invocare a ploii combinat cu alungarea secetei.

Acestea nu sunt simple jocuri de copii, fără nici un interes pentru colectivitate, ci sunt considerate părţi integrante în sistemul de credinţe şi obiceiuri superstiţioase.

IOANA PROCA FLORIA

Sărbători creştine

Schimbarea la Faţă

Săptămâna viitoare, mai exact miercuri 6 august, Biserica Ortodoxă prăznuieşte Schimbarea la Faţă, una dintre cele mai mari sărbători creştine.

Sărbătoarea este strâns legată de minunile pe care Mântuitorul le-a făcut în viaţa sa pământeană. Aflat cu ucenicii Săi în ţinutul Cezareei lui Filip, Iisus şi-a întrebat ucenicii ce spun oamenii despre El. Aceştia i-au răspuns că oamenii îl cred Ioan Botezătorul, sau Ilie, sau Ieremia sau, în sfârşit, unul dintre proroci. Mântuitorul i-a întrebat ce cred ei despre El iar Petru a răspuns în numele celorlalţi „Tu eşti Hristosul, fiul lui Dumnezău cel viu". Atunci, aşa cum ne spune preotul Nicolae Barbu, Mântuitorul a urcat pe Muntele Tabor împreună cu Petru, Iacob şi Ioan.

Schimbarea la faţă (Rafael)

Aici, Mântuitorul şi-a schimbat înaintea lor faţa, care strălucea ca soarele iar hainele i s-au făcut albe ca lumina. Poate de aceea credincioşii catolici şi alţii din vestul Europei şi de peste Ocean numesc această sărbătoare „Transfigu-rarea". Apoi, în faţa celor trei ucenici s-au arătat Moise şi Ilie vorbind cu Mântuitorul. Un nor luminos i-a umbrit, iar din cer s-a auzit glasul lui Dumnezeu Tatăl spunând: „Acesta este Fiul meu Cel iubit, în care am binevoit; pe Acesta să-l ascultaţi!"

Cei trei ucenici, speriaţi, au căzut cu faţa la pământ, dar Mântuitorul s-a apropiat de ei şi le-a spus să se ridice şi să nu se teamă. Sculându-se în picioare ei nu au mai văzut pe nimeni în afară de Iisus care, coborând împreună cu ei, le-a spus să nu vorbească nimănui despre cele văzute până când El nu va învia din morţi.

Peste câteva zile le-a spus ucenicilor că El se va da în mâinile oamenilor care Îl vor omorî dar că va învia a treia zi. Ucenicii au fost copleşiţi de durere la auzul acestei veşti, şi se gândeau să-l roage pe Mântuitor să nu se ducă la Ierusalim, pentru a nu mai suferi chinurile dar gândurile lor nu au fost rostite şi, oricum, nu ar fi fost ascultaţi.

Muntele Tabor, pe care a fost înfăptuită minunea domină înălţimile Galileei. Aici a fost construită în 1870 o biserică ortodoxă de preotul eroschimonah Irinarh Rosetii. Biserica are trei altare. Sfânta Liturghie se oficiază în zilele obişnuite la altarul din dreapta, numit al Sfântului Ilie, iar duminica şi în zilele de sărbătoare la altarul din mijloc, numit al Mântuitorului. Altarul din stânga este închinat lui Moise pentru că toţi trei au fost văzuţi stând de vorbă pe Muntele Tabor. Schimbarea la Faţă (Pobrejenia) este sărbătoarea care marchează faptul că Mântuitorul avea puterea de a face minuni şi asupra Sa însuşi.

Multe biserici şi mănăstiri din ţara noastră au ca zi de hram această sărbătoare, care este des reprezentată în iconografia creştină.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Supărat* că locul de parcare i-a fost ocupat de un necunoscut, Jim McNaaffy a decis să-şi plaseze maşina aşa cum se observă în fotografie. Cu ajutorul unei macarale speciale, Jim şi-a pus, totuşi, limuzina la locul plătit, cu toate că spaţiul de parcare era aproape complet liber. Omul se aştepta la o ceartă grozavă cu proprietarul maşinii, însă n-a fost deloc aşa. Maşina intrusă era una de furat şi nimeni n-a revendicat-o, astfel încât gestul disperat s-a dovedit a fi inutil. Păcat de vopsea!

◆ *Daniel Linders* n-a vrut să-şi ducă maşina îmbătrânită la cimitirul de profil şi a abandonat-o în pădure. Dar pentru a face o glumă pe seama vechimii vehiculului, el şi-a chemat soţia şi i-a arătat că era atât de veche, încât au crescut falnici câţiva copaci prin caroseia lui. Nu se ştie cum a reuşit Daniel performanţa de a simula această situaţie inedită. Pare că maşina a căzut din cer prin arborii respectivi...

◆ *O plimbare* cu elicopterul costă destul de scump. Însă francezul Jean Malois a câştigat bani buni făcând un zbor aşa cum se vede în fotografie. El a făcut un pariu că poate sta suspendat sub „burta" aparatului şi poate călători astfel jumătate de oră, deşi era recunoscut că avea rău de înălţime. Prins cu curele foarte solide, Jean a văzut lumea de la înălţime în poziţie orizontală fără să i se întâmple nimic. *(P.I.)*

CREIERUL din Capela Sixtină

Despre celebra Capelă Sixtină din Vatican se ştie că include şi decoraţiuni realizate de genialul Michelangelo, lucrări între care se remarcă în mod deosebit fresca intitulată *Crearea lui Adam* (1511) – una dintre cele nouă teme ale *Genezei*, situate pe axa bolţii capelei. Totuşi, un amănunt mai mult decât tulburător se pare că a scăpat, secole întregi, atenţiei milioanelor de vizitatori, dar şi specialiştilor care au analizat cu lux de amănunte detalile operei lui Michelangelo. La vremea respectivă, acesta i-a scandalizat pe mulţi contemporani pentru „îndrăzneala" de a fi pictat personajele goale. În zilele noastre, s-au iscat controverse aprinse legate de culorile cu totul speciale folosite de artist. Dar cea mai şocantă descoperire îi aparţine americanului Frank Linn Meshberger, care este... medic ginecolog: norul pe care se află Dumnezeu, în amintita compoziţie, înfăţişează de fapt un creier uman!

Totul a început în 1962, când Frank era student la medicină. La puţin timp după ce studiase disecţia creierului, răsfoia o revistă unde se aflau reproduse imagini ale picturilor cu care decorase Michelangelo Capela Sixtină, când a avut o puternică impresie de *déjà vu*. Nu a ştiut de la început despre ce anume era vorba, dar a început să cerceteze imaginile cu foarte mare atenţie. Abia câteva decenii mai târziu, după restaurarea frescei, a avut ideea să redeseneze conturile norului de pînză purpurie ce îi înconjoară pe Dumnezeu, pe Eva şi pe îngeri. Comparând rezultatul cu schema simplificată a secţiunii în creierul uman, a constatat că se suprapun aproape perfect. Partea de jos a pânzei fluturânde devine o arteră vertebrală. Piciorul drept al îngerului pe care pare aşezat Dumnezeu corespunde părţii de pornire a măduvei spinării. Piciorul stâng şi genunchiul drept, ale îngerului din stânga lui Dumnezeu, înfăţişează

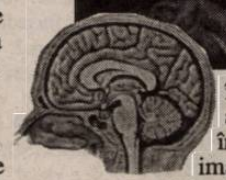

hipofiza şi partea incipientă a nervului optic...

De altfel, în memoriile unui contemporan al lui Michelangelo se afirmă că pictorul făcea disecţii interzise, pentru a descoperi secretele anatomiei corpului uman. Se pare că un asemenea secret l-a relevat lumii întregi, disimulat într-o capodoperă artistică a geniului uman. Nu întâmplător, a apărut ideea că – probabil inspirat de o forţă spirituală extraumană – artistul a introdus în opera sa un mesaj codificat. În cazul *Creaţiei...*, informaţia trans-artistică ar fi aceea că Dumnezeu nu viaţă i-a dat omului, ci inteligenţa, gândirea. Iar căile acestei cunoaşteri fabuloase abia s-au deschis. *(A.N.P.)*

HOŢUL GHINIONIST

La o secţie de poliţie din Berlin a venit un bărbat de 47 de ani reclamând faptul că i s-a furat portofelul. Conform regulilor impuse în asemenea situaţii, omul a trebuit să răspundă la câteva întrebări şi să completeze un formular. El a ezitat însă chiar de la început, când a trebuit să-şi spună numele. Acest lucru i-a pus pe gânduri pe poliţiştii care l-au căutat imediat în calculator şi, spre marea lor surpriză – dar şi bucurie – au descoperit că e vorba de un hoţ de buzunare pe care îl căutau de multă vreme. Simţind o oarecare agitaţie în jur, bărbatul respectiv a declarat că renunţă la reclamaţie şi a vrut să plece. A fost însă imediat înhăţat de oamenii legii care, după ce i-au luat amprentele, l-au arestat pentru furt de buzunare. Se poate spune că a găsit un hoţ mai abil decât el şi că furtul i-a adus ghinion. Un ghinon evaluat la câţiva ani de odihnă în spatele gratiilor. *(I.S.)*

O lume nebună

Bijuteria vindecătoare. *Coreea de Nord a anunţat recent că a pus la punct... o bijuterie, menită să convertească energia solară într-un câmp foto-electromagnetic, capabil să purifice sângele şi să vindece multe boli grave. De forma unei brăţări – anou, acest system teraputic purtat la mână ar fi vindecat în numai câteva ore 98,8 % din 500 de bolnavi care au alcătuit lotul experimental. Toţi pacienţii fuseseră fie victime ale unor crize cardiace, fie în pericol de accident vascular cerebral din cauza aterosclerozei avansate... au pretins autorii... acestei bijuterii terapeutice, fără să ofere însă precizări suplimentare. Au ţinut doar să sublinieze că e mai bine şi mai uşor să porţi o brăţară decât să urmezi tratamente medicamentoase, să ţii regim şi să faci exer-ciţii fizice. Că este vorba sau nu de o invenţie miraculoasă rămâne de văzut. Cert este că în Coreea de Nord populaţia recurge din-totdeauna, cu încredere, la tratamente alternative.*

Logodnă în aer, căsătorie în apă. *Protagoniştii unei perechi de îndrăgostiţi indieni – Dipti Pradhan, 31 de ani, şi Chandan Thakoor, 33 de ani – au vrut să-şi unească destinele într-un mod cu totul inedit; când s-au logodit, s-au legat cu corzi şi s-au lăsat suspendaţi în aer la o înălţime de 16 metri, deasupra unei piscine; acolo şi-au făcut declaraţii de iubire şi şi-au dăruit inelele de logodnă. Când s-au căsătorit s-au îmbrăcat în costume de scafandri, special create pentru acest eveniment, şi au ales apa unei piscine din Bombay, ca loc de oficiere a căsătoriei. Oficierea a fost făcută de Ravi Kulkarni, un monitor de scufundări în vârstă de 35 de ani, care timp de o lună înainte i-a instruit pe viitorii miri în scufundări subacvatice. „La început amândoi aveau groază de apă", povestea Kullarni. Tatăl miresei şi alţi patru membri ai familiei au fost martori... submarini la ceremonie, în timp ce invitaţii – 250 de personae – au urmărit pe un ecran amplasat în dreptul piscinei oficierea căsătoriei. Costumele mirilor au păstrat nota tradiţională a căsătoriilor hinduse, fiind împodobite cu panglici... de metal.* (A.P.)

UN CÂINE DE... DIAMANT!

Joy Kilner este proprietara unui magazin de bijuterii din centrul oraşului Santa Cruz, California. Îi merge bine, este mulţumită iar probleme cu magazinul nu are pentru că tot timpul se află acolo, atentă, „asistenta" sa, Lola – un frumos exemplar de baset. De fapt ar trebui spus mai bine că „era" mulţumită. Pentru că după ce s-a întâmplat cu doar câteva seri în urmă...

Joy şi soţul ei care venise să o ajute tocmai transportau diamantele din vitrine în safe-ul în care erau păstrate peste noapte. Lola îi supraveghea, ca de obicei. Numai că atunci când a văzut săculeţele de plastic în care era pusă fiecare piatră preţioasă, n-a putut rezista tentaţiei de a vedea... ce gust are un asemenea săculeţ. Aşa că, pe furiş, s-a „deplasat" la căruciorul pe care erau puse punguţele şi şi-a înfipt colţii în una din ele. Şi cum „avea gust", a ales-o pe cea în care se afla o adevărată mândrie a

colecţiei magazinului, un diamant cu o perfectă tăietură triplă, inscripţionat cu laserul şi care era evaluat... o mică avere.

Când atenţia soţilor Kilner a fost atrasă de o mică fulgerare de lumină şi s-au uitat în direcţia de unde venea aceasta, ei au avut oarecum neplăcuta surpriză de a o vedea pe Lola ţinând în gură diamantul! Imediat, Paul şi Joy s-au repezit la ea, au strâns-o de fălci, i-au deschis gura dar... cu un zgomot tipic diamantul a alunecat pe gâtul căţeluşei!

A urmat, cum e lesne de închipuit, o „veghe" permanentă în speranţa recuperării, dar... inutil. Mai mult, când i s-a făcut radiografia – nici urmă de diamant! Medicul veterinar i-a „liniştit" spunându-le că probabil se blocase pe undeva prin intestine... Acum Joy s-a resemnat şi a trecut preţiosul obiect la capitolul „perderi". Şi în orice caz i-a anunţat pe toţi că s-a hotărât ca de acum înainte să aibă mult mai multă grijă la ce se întâmplă în jur... *(M.D.)*

UN VETERAN ÎŞI DESCOPERĂ PROPRIUL MORMÂNT

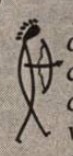

Recent, un veteran britanic al celui de-al doilea război mondial a descoperit cu stupoare că pe monumentul eroilor din oraşul său (Middlesbrough, nord-vestul Angliei) era inscripţionat şi numele său, ceea ce însemna că omul era considerat mort de aproape 60 de ani. Intrigat peste măsură de această eroare, George O'Key, în prezent în vârstă de 83 de ani, s-a prezentat la directorul parcului unde se află amplasat monumentul comemorativ şi i-a spus: „Vreau să constataţi, fără nici un dubiu, că eu încă trăiesc. A fost să mor de mai multe ori în timpul războiului, dar nimeni n-a reuşit totuşi până acum să mă ucidă". Într-adevăr, în urma reverificării documentelor, s-a constatat că fratele lui George O'Key – Frederick – îşi pierduse viaţa pe front, ca prizonier de război, în 1944. Dintr-o greşeală, pe monument fusese însă trecut numele lui George, care luptase şi el, ca soldat înrolat în marină, dar scăpase cu viaţă. (A.P.)

VINERI - 1 august

România 1

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 12.00 Serial (r) 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Piaţa şi banii 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Un poliţist cumsecade" (SUA, 1992). Cu: Michael Keaton 0.45 Film: „Regula jocului" (SUA, 2000) 3.35 Film: „Lanţul crimei" (SUA, 1998).

PRO TV

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vine Teo! 22.00 Garcea 22.45 Film: „În ringul vieţii" (SUA, 1994) 0.30 Film: „Vârcolacul" (SUA, 1996) 4.15 Film (r).

Antena 1

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 11.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Dezastru în parc" (SUA, 1979) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Steaua – Modena 22.30 Film: „Circuit întrerupt" (SUA, 1996) 0.30 Film: „Asasinul din umbră" (SUA, 1995).

Prima TV

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Revanşa 20.00 Film: „Substituirea" (SUA, 2000). Cu: Anne Heche 23.00 Focus Plus 0.00 Doc.: „Dosarele FBI".

Acasă

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel"

TV 2

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Pionierii Egiptului Antic" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor, extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Pescar hoinar 19.00 Televiziunea, dragostea mea! 20.00 Festivalul Mamaia 2003 21.30 Telejurnal 22.00 Fotbal: Ajax Amsterdam - Liverpool 1.00 Remix.

Tele 7 abc

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 2 august

7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârşit" 10.15 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.30 Casa de vacanţă 12.10 Călătoriile lui 2003 13.10 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 15.00 Formula 1: M.P. al Germaniei 16.00 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.55 Fotbal: Dinamo – Rapid 0.30 Film: „Şcoala sub teroare" (SUA, 1998).

7.45 Desene animate 9.15 Serial: „Lassie" 11.45 Documentar: „Dalai Lama – Mărturisiri în exil" 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Party pe plajă 15.00 Film: „Patru pentru Texas" (SUA, 1963) 17.00 Film: „Alibi din dragoste" (SUA, 1988) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Teren minat" (SUA, 1994). Cu: Steven Seagal 22.30 Film: „Interviu cu un vampir" (SUA, 1994) 1.30 Film: „Nebuna" (SUA, 1987).

9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Dragoste cu obstacole" 12.30 Serial: „Îngerul păzitor" (ep.1) 13.30 Film: „La mulţi ani!" (SUA, 1986) 16.30 Doc.: „Incredibil, dar adevărat" 17.30 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vinovat e valetul" (coprod., 1992) 22.00 Film: „Cameristă de ocazie" (SUA, 1987) 0.00 Film: „Aşa e viaţa!" (SUA, 1986).

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 9.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.00 Film: „Casa plină" (SUA, 1952) 18.00 Focus 7 19.00 Serial: „Pensacola: Forţa de elită" 20.00 HI-Q noi doi 22.00 Film: „Intrusul" (coprod., 1992) 0.00 Film: „Gemenele" (SUA, 1992).

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cătel".

7.15 Desene animate 9.00 Generaţia @ 10.30 Arca lui Noe 11.30 Răscruci 13.30 Insolit 14.00 Film puzzle 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Festivalul Mamaia 2003 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Turneul" 22.50 Film: „Emma" (SUA, 1996). Cu: Gwyneth Paltrow.

9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Biserica primară 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.00 Film: „Zile toride în L.A." (SUA, 1989).

DUMINICĂ - 3 august

7.00 Universul credinţei 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârşit" 10.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.15 Serial: „Aşa e viaţa!" 12.00 Viaţa satului 14.55 Formula 1: M.P. al Germaniei 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Mamaia 2003 23.50 Film: „Manuscrisul ucigaş" (SUA, 1998). Cu: Cuba Gooding Jr.

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 15.00 Serial: „Jack şi Jill" 16.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones - Cântecul dragostei" 18.00 La bloc 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Insula secretelor" (SUA, 1995). Cu: Geena Davis 22.45 Film: „Atac în forţă" (SUA, 1993). Cu: Lances Henriksen.

8.00 Film: „Baiatul de aur" (SUA, 1939) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Serial: „Dragoste cu obstacole" (ultimul ep.) 12.30 Serial: „Îngerul păzitor" 13.40 Film: „În libertate" (SUA, 1996) 15.30 Serial: „Rockface" (ep.1) 16.30 Film: „Bufniţa cenuşie" (SUA, 1999). Cu: Pierce Brosnan 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 22.00 Film: „Cine-i Harry Crumb?" (SUA, 1989).

7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 Air Play 13.30 Ambianţa 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 16.00 Film: „Love me tender" (SUA, 1956). Cu: Elvis Presley 18.00 Focus 7 19.00 Serial: „Pensacola: Forţa de elită" 20.00 Mircea şi Oreste Show 22.00 Film: „Cei mai buni dintre cei mai buni 2" (SUA, 1993).

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 2.15 Serial: „Amor de cătel".

7.30 Desene animate 9.00 Ferma 10.00 Caiac-Canoe - Campionatele Naţionale 14.00 Flori din... Floarea din grădină 15.30 Cronici mediteraneene 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Film: „Bubuială în Bronx" (SUA, 1995) 21.30 Telejurnal 23.45 Film: „Prin ochii asasinului" (Italia, 2001).

9.05 Aventurile ştiinţei 12.00 Documentar 14.30 Prin lume călător 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.15 Film: „Juramântul onoarei" (SUA, 1993).

LUNI - 4 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanţă în stil mare 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toţi! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.30 Serial: „Agenţia" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Iubiri încurcate" (SUA, 1997). Cu: Ben Affleck.

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Atacul marţienilor" (SUA, 1996). Cu: Jack Nicholson, Glenn Close 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Recurs pentru dreptate" (SUA, 1990) 2.45 Film: „Hamlet" (coprod., 1996). Cu: Kate Winslet.

7.00 Observator 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Identităţi multiple" (SUA, 2000) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu şi tataie" 23.00 „Benny Hill" 23.30 Divertisment: „Comedia animalelor" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Film: „Maestrul kung fu" (Hong Kong, 1993) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-12.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel" 3.00 Muzica de acasă, muzica nopţii.

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Călătorind prin ţară 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.00 Film: „O zi dintr-o viaţă" (Canada, 2000).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Gaşca din Pund Hill" 22.00 Viitorul azi.

MARŢI - 5 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Antonia" (Germania, 2001, partea I) 22.00 Serial: „Unitatea specială" 1.00 Film: „Ţinutul florilor sălbatice" (SUA, 1994).

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Serial: „Familia Bundy" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Blackjack" (coprod., 1998) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Teroare în aer" (SUA, 2001). Cu: Rutger Hauer 2.45 Film: „Prinţese de culoare" (SUA, 1997). Cu: Halle Berry.

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Aterizare imposibilă" (SUA, 2000) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu şi tataie" 23.00 „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Reuniunea de clasă – 2002 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus plus.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Călătorie la pas 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Spitalul Special" de Iosif Naghiu.

8.40 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Tăcerea sufletului" 22.00 Vacanţe de pomină.

MIERCURI - 6 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Convieţuiri 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.20 Fotbal: Anderlecht Bruxelles – Rapid Bucureşti 1.00 Film: „Să înceapă jocul" (SUA, 1998) 3.30 Film: „Hollywood în flăcări" (SUA, 1997).

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Focul ucigaş" (SUA, 1991). Cu: Kurt Russell, Robert De Niro 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Academia de poliţie 2" (SUA, 1985) 2.45 Film: „Vaporul terorii" (SUA, 1996).

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Scanlon" (SUA, 1977) 15.00 Serial: „Mac Gyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dragoste periculoasă" (SUA) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu şi tataie" 23.00 „Benny Hill" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Film: „Par şi impar" (Italia, 1978) 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus plus.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel" 3.00 Muzica de acasă, muzica nopţii.

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 13.45 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Eco-Magazin 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Dincolo de frică" (Anglia, 1997).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Comoara" 21.10 Film: „Nu mai sunt singură" 22.00 Germania azi 22.30 Vacanţe de pomină.

JOI - 7 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanţă în stil mare 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.05 Film: „Antonia" (ultima parte) 0.30 Film: „Wyatt Earp" (SUA, 1993). Cu: Kurt Russell, Val Kilmer.

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.45 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sister Act 2" (SUA, 1993). Cu: Whoopy Goldberg 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" – aniversarea celor 200 de ep. 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.25 Vara lui zero.

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „O problemă de dragoste" (SUA, 1978) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pacate" (partea a II-a) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tâticu şi tataie" 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus plus 0.00 Doc.: „Dosarele FBI".

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cătel".

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.00 Enigmatica Terra 19.20 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Nero Wolfe, detectiv - Jocul cu moartea" (SUA, 2001).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Surprins" 22.15 Germania azi.

KURT RUSSELL – miercuri, 20.00 –

MICHAEL KEATON – vineri, 21.00 –

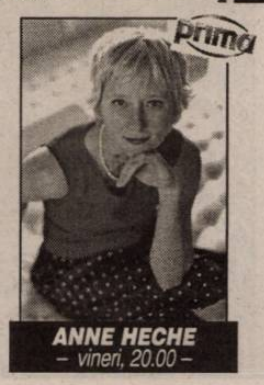

ANNE HECHE – vineri, 20.00 –

GWYNETH PALTROW – sâmbătă, 22.50 –

KATE WINSLET – luni, 2.45 –

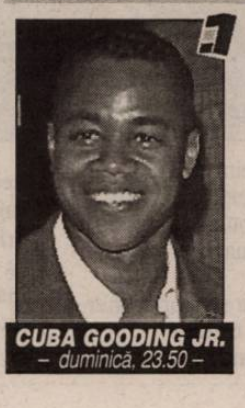

CUBA GOODING JR. – duminică, 23.50 –

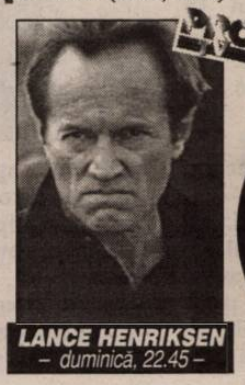

LANCE HENRIKSEN – duminică, 22.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

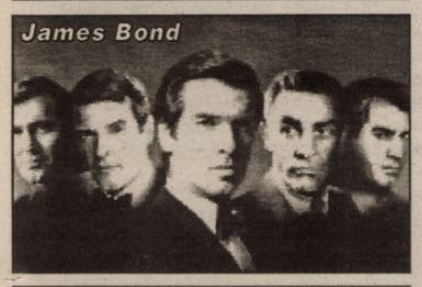

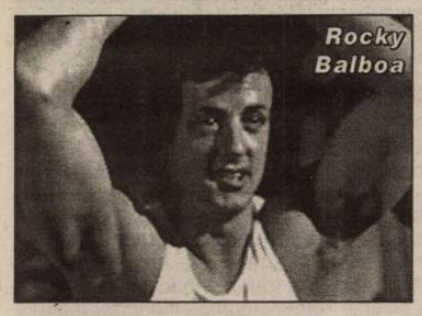

EROI ŞI MONŞTRI DIN LUMEA FILMULUI

Institutul American de Film a alcătuit şi în acest an clasamentul celor 100 „cei mai...". După ce în anii precedenţi s-a ocupat de cele mai... 100 de comedii, 100 de thriller-uri, 100 de filme romantice, 100 de staruri, 100 de mari filme, anul acesta s-a oprit la cei mai mari 100 de eroi şi de personaje negative din istoria cinematografiei. 1500 de membri ai Academiei – regizori, actori, critici etc. – au votat 50 de buni şi 50 de răi din filmele din toate timpurile. Unele dintre personajele alese – mai mult sau mai puţin cunoscute sau îndrăgite de public – se aflau de mult timp pe soclul celei de-a şaptea arte, fiind considerate de critici veritabile repere valorice.

În frunte...

Avocatul *Atticus Finch* (Gregory Peck) a fost considerat cel mai mare erou al tuturor timpurilor pentru felul cum a luat apărarea unui afro-american, acuzat pe nedrept de viol (*Să ucizi o pasăre cântătoare* – 1962). La polul opus, lista „băieţilor răi" s-a deschis cu Hannibal Lecter (Anthony Hopkins), terifiantul canibal din *Tăcerea mieilor*, care a întrunit majoritatea voturilor.

Câteva surprize...

Dacă Indiana Jones, James Bond, Terminator şi alţii de talia lor nu puteau fi uitaţi, interesant este că la capitolul răi au intrat în clasament şi personaje mai puţin obişnuite, cum ar fi computerul Hal 9000 din *Odiseea spaţială. 2001*, regina din filmul animat *Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici*, rechinul din *Dinţii mării* sau vânătorul lui *Bambi*. Surprize au mai fost pentru că printre buni s-a numărat şi Lassie, dar a fost uitat Bruce Lee, Sarah Connor din *Terminator* 1 şi 2 sau Luke Skywalker din saga *Star Wars* (deşi alte personaje desprinse din *Star Wars* au intrat în competiţie, e vorba de Darth Vader, Han Solo şi Obi-Wan Kenobi.

Arnold Schwarzenegger a avut un statut aparte deoarece a figurat şi pe lista răilor *(Terminator)* şi pe cea a eroilor *(Terminator 2)*.

Primii 10 mari eroi

Atticus Finch (Gregory Peck) – Să ucizi o pasăre cântătoare

Indiana Jones (Harrison Ford) – Indiana Jones şi templul blestemat

James Bond (de când a apărut personajul şi până în prezent)

Richard Blaine (Humphrey Bogart) – Casablanca

Will Kane (Garry Cooper) –

Clarice Starling (Jodie Foster) – Tăcerea mieilor

Rocky Balboa (Sylvester Stallone) – Rocky

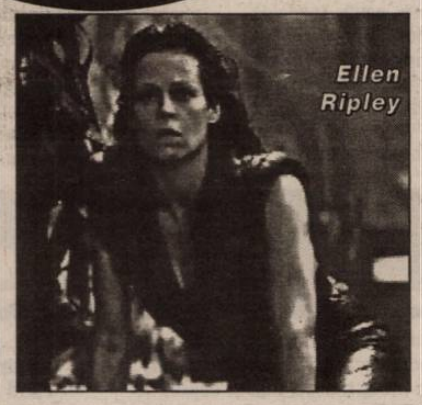

Ellen Ripley (Sigourney Weaver) – Aliens, întoarcerea

George Bailey (James Stewart) – Viaţa e frumoasă

T.E. Lawrence (Peter O'Toole) – Lawrence al Arabiei

Primii 10 răi

Hannibal Lecter (Anthony Hopkins) – Tăcerea mieilor

Norman Bate (Anthony Perkins) – Psihoza

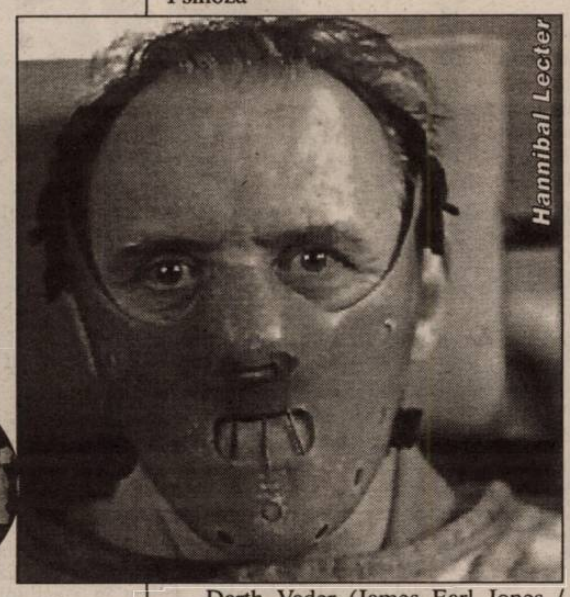

Darth Vader (James Earl Jones / David Prowse) – Imperiul contra-atacă

Zâna cea rea (Margaret Hamilton) – Vrăjitorul din Oz

Infirmiera Ratched (Louise Fletcher) – Zbor deasupra unui cuib de cuci

Mr. Potter (Lionel Barrymore) – Viaţa e frumoasă

Alex Forrest (Glenn Close) – Legături primejdioase

Phyllis Dietrichson (Barbara Stanwyck) – Asigurare pentru moarte

Regan MacNeil (Linda Blair) – Exorcistul

Regina – Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici

George Clooney şi Confesiunile unei minţi periculoase

Asemenea multor actori care şi-au încercat talentul şi ca regizori, George Clooney apare în *Confesiunile unei minţi periculoase* în dublă ipostază: de regizor şi actor. Povestea filmului a fost pe placul lui iar echipa cu care a dus la îndeplinire proiectul se bazează pe... state vechi de colaborare soldată cu succes.

Viaţă dublă

În paralel cu o carieră de succes ca animator al unui Show TV, Chuck Barris a dus o viaţă secretă. Fusese recrutat de CIA, mai întâi pentru munca de informator, apoi ca agent şi, în cele din urmă, ca ucigaş plătit, numele său conspirativ fiind Sunny Sixkiller. Această existenţă ascunsă îl marcase în asemenea măsură încât practic pierduse contactul cu existenţa simplă, adevărată.

Sam Rockwell si Chuck Barris

Totul s-a sfârşit pentru el când prietenul şi mentorul său a dispărut iar spionul căruia îi ţinea spatele l-a trădat. Disperat şi în pragul nebuniei, Barris se închide într-o cameră de hotel şi porneşte o dificilă confesiune pe marginea unui destin neobişnuit.

Un scenarist talentat

Povestea filmului este scrisă de Charlie Kaufman care a debutat ca scenarist în televiziune. În 1999, a scris pentru prima oară în cariera sa scenariul pentru un lung metraj – *Being John Malkovich* (*În pielea lui John Malkovich*), film regizat de Spike Jonze, dovedind că are mână sigură. În 2001, este scenaristul primului film semnat de Michel Gondry, *Human Nature*, în 2002 realizează scriptul pentru *Adaptation* şi apoi colaborează cu George Clooney, actorul-regizor din *Confesiunile unei minţi periculoase*.

Secţia opt a spitalelor de psihiatrie

Confesiunile unei minţi periculoase pare un film făcut între prieteni. Producătorul este nimeni altul decât... regizorul Steven Soderbergh, alături de care Clooney a făcut multe filme şi a realizat numeroase proiecte. În 1998, Clooney obţinea

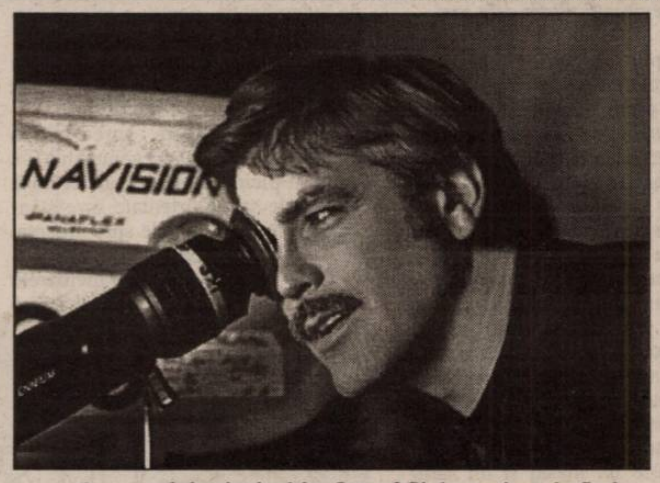

rolul principal în *Out of Sight*, regizat de Soderbergh, în 2000 fondau împreună societatea Section Eight, bazată pe Warner Bros şi intitulată aşa, ca o trimitere la secţia opt a spitalelor de psihiatrie, rezervată pacienţilor periculoşi. La... Section Eight au fost produse filme precum : *Far from heaven* (*Departe de Paradis* – 2002, regizor Todd Haynes) sau *Insomnia* (2002, regizor Christopher Nolan) şi, după cum era şi firesc, Section Eight a participat la toate proiectele fondatorilor săi; societatea a co-produs *Ocean's Eleven* (2001) şi *Solaris* (2002), două filme regizate de Soderbergh şi avându-l ca protagonist pe George Clooney. Acum, sub girul societăţii Section Eight, Clooney debutează ca regizor iar Soderbergh ca producător executiv.

Dar, prietenia nu se reduce doar la aceste două nume. În 2001, Steven Soderbergh îi adunase la un loc pentru *Ocean's Eleven* pe George Clooney, Julia Roberts, Matt Damon şi Brad Pitt. Au făcut atunci o echipă pe cinste. Clooney n-a uitat acest lucru, aşa că acum i-a oferit un rol mai substanţial Juliei Roberts iar lui Brad Pitt şi lui Matt Damon le-a rezervat, aşa, de plăcere, câte o apariţie pasageră în filmul lui.

Rolul principal feminin i-a revenit însă lui Drew Barrymore, care în 2000 se juca de-a şoarecele şi pisica cu Sam Rockwell în *Îngerii lui Charlie*. Acum, în *Confesiunile unei minţi periculoase* joacă din nou împreună. Sam Rockwell este la rândul lui un colaborator mai vechi al lui Clooney (*Welcome to Collinwood –Bun venit la Collinwood*).

O poveste adevărată?

„Numele meu este Chuck Barris. Am scris cântece pop, am fost producător de televiziune, am invadat micul ecran cu emisiuni de o stupizenie cutremurătoare. Şi am ucis 33 de persoane..." Iată cum îşi rezumă Chuck Barris viaţa. Filmul se bazează pe biografia acestui om real care de altfel apare şi în film în propriul său rol. A propos de povestea lui incredibilă, George Clooney declara: „Să vezi un om bogat şi celebru făcând asemenea mărturisiri e fascinant şi profund şocant. Doar Chuck ar putea însă să ne spună dacă e vorba de adevăr sau de invenţie, numai că el păstrează foarte bine secretul."

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Detoxifierea prin Panchakarma

Medicina tradiţională indiană, AYURVEDA, include şi sisteme complexe de tratament, perfecţionate de-a lungul secolelor şi mileniilor, pentru a da rezultatele cele mai bune. Destul de bine cunoscută şi apreciată în Occident, Ayurveda face de câţiva ani primii paşi şi în România, mai ales datorită dr. Shawki Abed Salman, directorul centrului de medicină ayurvedică din Bucureşti. Pentru cititorii revistei „Magazin", domnia sa ne-a vorbit despre PANCHAKARMA – terapia de purificare a vieţii.

Eliminaţi elementele negative!

Organismul uman se încarcă permanent cu toxine, pe lângă elementele care hrănesc şi dezvoltă pozitiv celulele. Din aer, din alimente, din lichide, din gândurile şi sentimentele negative, acumulăm în noi neînchipuit de multe structuri materiale sau nemateriale ce duc la instalarea şi la evoluţia bolilor. De aceea, majoritatea terapiilor complementare indică, drept primă etapă a tratamentului, şi esenţială pentru evoluţia spre ameliorarea şi vindecarea maladiilor, eliminarea toxinelor, într-o cantitate cât mai mare şi în special din zona afectată. Or, Panchakarma chiar aşa ceva urmăreşte: purificarea corpului de toxine şi aducerea lui într-un echilibru armonios cu natura.

În sanscrită, *pancha* înseamnă „cinci", iar *karma* – „activitate" sau „procedeu" şi se referă la cele cinci procedee de bază prin care se purifică atât trupul, cât şi partea spirituală şi afectivă. Iar dacă la acestea din urmă ne gândim, în mod obişnuit, ca la părţi oarecum abstracte (nevăzute, nepalpabile ş.a.m.d.) ale fiinţei noastre, totuşi procedurile sunt cât se poate de concrete.

Cele cinci proceduri

Există o etapă prealabilă, prin care se pregăteşte organismul pentru tratament. Pacientului i se aplică comprese calde şi alte procedee de provocare a transpiraţiei, i se fac masaje şi i se dă să bea o cantitate de ulei, pentru „înmuierea" organismului. *Vomismentele* reprezintă primul procedeu de bază, aplicat în afecţiuni ale sistemului respirator (bronşită, tuse, astm, răceală), dar şi în anorexie şi anemie, dermatoze, diabet, tulburări digestive, sinuzită şi amigdalită, epilepsie, stagnări de limfă ş.a. Se folosesc produse exclusiv naturale (ceaiuri, apă sărată), ca şi procedee simple, precum frecarea limbii, pentru a se declanşa astfel eliminarea lichidului nefolositor organismului şi pentru uşurarea pacientului. Există şi o serie de contraindicaţii, pe care specialistul i le prezintă acestuia, de la bun început, pentru a nu risca o slăbire şi mai accentuată a corpului bolnav.

Dacă secreţia biliară este în exces, se recurge la *purgaţie*. Nu este vorba doar despre administrarea unor substanţe adecvate (prune, tărâţe, lapte de vacă, stafide, rădăcină de păpădie etc.), ci se indică şi o anumită dietă care să echilibreze energiile în organism, în deplină concordanţă cu metoda aplicată. Se curăţă astfel traiectul digestiv, dar şi sângele, glandele sudoripare, rinichii, ficatul, splina.

Creierul – tratat prin stomac, intestinele – prin nas...

Poate exista o legătură strânsă între funcţia stomacului şi dereglările nervoase? Un fel de „bun simţ empiric" ne spune că nu, dar o asemenea replică indică pierderea de informaţii din memoria ancestrală şi îndepărtarea de natură. În patologii complexe, precum constipaţiile, balonările, dureri de coloană, reumatisme, dar şi în dereglări sexuale sau nervoase, dureri de cap, pietre la rinichi etc., un procedeu Panchakarma este *irigaţia* (clisma). Există uleiuri şi decocturi speciale pentru fiecare afecţiune, dar acţiunea purificatoare şi revigorantă se manifestă asupra întregului organism. În numeroase situaţii, irigaţiile sunt considerate chiar remedii complete.

Inhalaţiile nazale (prizarea) ale produselor terapeutice au un efect deosebit de puternic în patologiile localizate în zona capului: de la respiraţie, vedere, sinuzite, până la dureri de cap, probleme ale mentalului şi chiar sentimente. Procedeul este foarte blând, ţesuturile sunt hrănite pe această cale, ajungându-se până la tratarea epilepsiei, a viermilor intestinali, a unor boli de piele sau a bolii Parkinson. Al cincilea procedeu – *flebotomia* (sângerările) – urmăreşte eliminarea din sânge a toxinelor preluate pe cale digestivă. Se stimulează astfel producerea anticorpilor şi deci întărirea sistemului imunitar. Afecţiunile vizate preponderent sunt cele ale pielii, dar şi problemele ficatului şi ale splinei, guta şi altele. Acestea sunt doar câteva referiri succinte la o metodă de tratament multimilenară, pe alocuri foarte asemănătoare cu medicina tradiţională românească – atât prin proceduri, cât şi prin elementele naturale folosite (plante, în primul rând), aspect la care sperăm să ne putem referi într-un articol viitor.

Consultaţii parapsihologice

CANCERUL MAMAR

Colaborarea noastră cu Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium – se orientează din acest număr spre un nou tip de dialog cu cititorii revistei „Magazin". Manifestarea bolilor pe corpul fizic, în marea majoritate a cazurilor singura percepută ca atare (de către pacient, dar şi de către medici), constituie premisa cercetării foarte serioase a cotloanelor ascunse din fiinţa umană. Omul lovit de boală nu are nevoie de iniţiere specială, ca să priceapă că-l doare un anume organ. Lui i se poate demonstra însă relaţia strânsă dintre suferinţa actuală şi alte detalii ale vieţii sale, astfel uşurându-se foarte mult tratamentul şi deci grăbindu-se vindecarea.

O adevărată psihoză o creează informaţia haotică, incompletă, alarmistă, despre o afecţiune sau alta. Este şi cazul *cancerului mamar*, boală violentă, aflată ce-i drept în ascensiune, dar tratabilă. Emilia Vlădescu afirmă că „diagnosticarea este uşor forţată, la noi, excesul de foliculină (hormonul sexual feminin natural, care declanşează ciclul lunar, n.n.) e tratat frecvent ca şi cancerul – prin chimioterapie, radiaţii – inducându-i pacientei ideea neechivocă şi distrugătoare că are cancer, că nu se va vindeca şi că va muri. Iar gândul, fixat pe acest program, nu face altceva decât să construiască boala respectivă, mai curând sau mai târziu."

Cunoaşterea propriului organism, foarte bine, este o condiţie primordială pentru pacientă. Excesul de foliculină poate fi depistat şi de către aceasta, constatând dacă în ultimii ani a avut un ciclu dereglat, foarte scurt, dacă nu are viaţă sexuală, dacă are un temperament nevrotic. Bolnavului trebuie să i se explice detaliat, cu calm, asemenea lucruri şi nu de pe poziţia superioară a „micului Dumnezeu", de cunoştinţele căruia se presupune că atârnă multe vieţi omeneşti, ci din postura unui om mai instruit, mai informat, care e calm şi înţelegător, la fel ca un prieten înţelept. În cazuri precum nodulii la sân, o astfel de relaţie ar salva de la suferinţă multe persoane, cu atât mai mult, cu cât, acolo unde s-a instalat cu adevărat cancerul, acesta nu este decât începutul.

Reacţia pacientului contează foarte mult. Panica face – metaforic vorbind – să se răsucească în rană cuţitul. Influenţarea psihicului (de fapt, e o veritabilă manipulare, chiar dacă neintenţionată) duce la dezastruoasa plăsmuire a bolii şi a morţii, pe care, cum se spune, bolnavul ajunge să o vadă cu ochii. Dacă apare cu adevărat cancerul, trebuie ştiut că este o boală karmică, faţă de care subiecţii au reacţii dintre cele mai diferite. Există oameni cu credinţă, care recurg la terapii diverse (ideală ar fi combinarea tratamentului medical tradiţional cu diverse remedii complementare, bioterapia fiind foarte eficace, în acest sens), dar se lasă cu totul în voia Divinităţii şi a bioterapeutului. Nu luptă şi atunci boala e imposibil de învins, deoarece ofensiva împotriva ei trebuie dusă pe toate fronturile, principalul rol aparţinându-i bolnavului.

Bioterapia ajută omul, calmându-i durerile, îi redă starea de linişte, dar nu aduce vindecarea propriu-zisă, decât în cazuri de excepţie, care nu pot fi anticipate. Oricum, important este că speranţa există. „În cei zece ani, de când lucrez în domeniu, cancerele vindecate au însemnat o schimbare structurală, mentală totală, a pacientului: acesta a luat-o de la zero şi a pornit în viaţă pe un drum cu totul nou, s-a născut într-un fel a doua oară." – afirmă Emilia Vlădescu. Despre această boală gravă, despre „extensiile" ei, despre tratarea bioenergetică, mentală, comportamentală, vom continua să vorbim, prezentându-vă şi cazuri mai mult decât senzaţionale. Semnalarea necosmetizată a unor asemenea aspecte reprezintă şi oportunitatea unei informări de o factură aparte, la concretizarea căreia vă invităm să participaţi activ.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

ULEI împotriva OBEZITĂŢII

Aţi cam luat în greutate, în ultima vreme şi perniţele de grăsime vă îngrijorează, dar nu prea ştiţi cum să le eliminaţi? Vă gândiţi la soluţia rapidă a liposucţiei, dar teama şi „buzunarul" nu vă permit să vă operaţi? Aţi testat o mie şi una de reţete „miraculoase" pentru slăbit, totuşi cântarul se încăpăţânează să indice un plus neliniştitor şi jenant?

Între terapiile blânde care se încumetă să se ia la trântă cu kilogramele nedorite, există şi o soluţie cunoscută de unii dintre noi, chiar dacă sub o altă formă, încă din copilărie: linguriţa cotidiană cu ulei de peşte. În urma unor cercetări de durată, s-a constatat că o asemenea cură provoacă reducerea considerabilă a depozitelor adipoase de pe abdomen, fără ca alte ţesuturi să fie afectate şi indiferent că este vorba despre obezitate nutriţională sau genetică. Se ştie, de asemenea, că uleiul de peşte are capacitatea de a diminua nivelul trigliceridelor din sânge şi de a limita riscurile cardio-vasculare. Lupta simultană împotriva rotunjimilor exagerate de sub piele şi a aterosclerozei ar putea chiar să ne aducă o plăcere neaşteptată, venită din subconştient: consumând ulei de peşte, ne vom aminti de copilărie, cea mai frumoasă vârstă a omului.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Simplu şi eficace:

MASAJUL CU PROSOPUL

Pielea sănătoasă reprezintă o barieră protectoare împotriva frigului, a canicule, a vântului, a infecţiilor microbiene. Dar, flască şi neelastică, ea se achită cu greutate de funcţiile sale. Remediul cel mai frecvent utilizat în asemenea cazuri îl constituie exerciţiile fizice şi masajul – mult superioare zecilor de cosmetice indicate în situaţii dintre cele mai diferite.

În timpul exerciţiilor şi al masajelor, sângele circulă cu viteză către şi dinspre piele, activând astfel hrănirea ei şi solicitând în mod deosebit aparatul nervos dermic şi hipodermic. Sunt, aşadar, practici terapeutice utile atât pentru piele, cât şi pentru sistemul nervos.

Despre masajul manual s-au scris numeroase tratate, cu informaţii din abundenţă. De aceea, ne vom opri mai jos asupra unui mijloc foarte simplu şi eficace: *masajul cu prosopul* (sau cu orice altă ţesătură ce se pretează unei asemenea operaţiuni). Obişnuiţi-vă să executaţi dimineaţa câteva mişcări de gimnastică, adăugându-le un masaj şi nu săriţi peste ele, sub pretextul crizei de timp.

Pentru masaj, folosiţi un prosop cu ţesătură solidă şi moale. Începeţi cu atingeri uşoare, urmate de tamponări şi apăsări mai ferme. Mişcările mâinilor vor urma linia directă, în sus şi în jos, la dreapta şi la stânga, alternând cu mişcări circulare. Executaţi-le fără grabă, între ele păstrând câteva secunde de repaus total. Urmaţi, la masare, succesiunea: gât, faţă, cap, corp (piept, abdomen, şolduri, spate), braţe, picioare.

1. Prosopul se află pe piept. Prindeţi-l cu ambele mâini şi frecaţi uşor partea din faţă a gâtului, orientând mişcările de sus în jos. În acelaşi mod, masaţi faţa şi capul.

2. Prosopul se află pe abdomen. Realizaţi masajul abdominal, prin mişcări de mare amplitudine. Orientaţi-vă spre şoldul drept, apoi reveniţi la abdomen, după care masaţi spatele, mai întâi folosind câte o mână, apoi pe amândouă (nu uitaţi că palmele sunt aplicate pe prosop). La început, probabil nu veţi fi suficient de îndemânatic, pentru a atinge părţile corpului mai greu accesibile. Aveţi răbdare: de la o zi la alta, veţi observa că agilitatea şi supleţea dumneavoastră sunt în creştere.

3. Întoarceţi-vă spre partea dreaptă şi îndoiţi uşor genunchii (vă aflaţi în picioare). Faceţi astfel încât picioarele să fie orientate spre stânga, iar corpul şi braţele spre dreapta. Frecaţi uşor pielea şoldului drept şi pe cea a spatelui. Întindeţi picioarele şi executaţi jumătăţi de răsucire, o dată la dreapta, o dată la stânga, schimbaţi poziţiile braţelor, încercând să atingeţi spatele şi să-l masaţi astfel cu prosopul.

4. Prosopul se află pe piciorul drept. Îndoind piciorul spre abdomen, masaţi-l de sus în jos.

5. Prosopul se află pe piept, braţele încrucişate. „Frământaţi"-vă astfel braţele cu prosopul.

Ridicaţi-vă, umeziţi prosopul cu apă la o temperatură percepută de corpul dumneavoastră drept agreabilă şi aplicaţi-l pe faţă, pe gât, pe piept, pe abdomen, pe spate, pe picioare şi pe braţe. Pielea absoarbe astfel rapid apa şi se răcoreşte. Nu ştergeţi umezeala de pe ea, pentru că se va usca singură. Dacă aveţi obiceiul să folosiţi şi anumite creme pentru piele, acum este momentul potrivit s-o faceţi. Există şi o continuare a masajului cu prosopul, dar trebuie parcursă mai întâi această etapă. Vom reveni la timp, cu informaţiile în plus necesare.

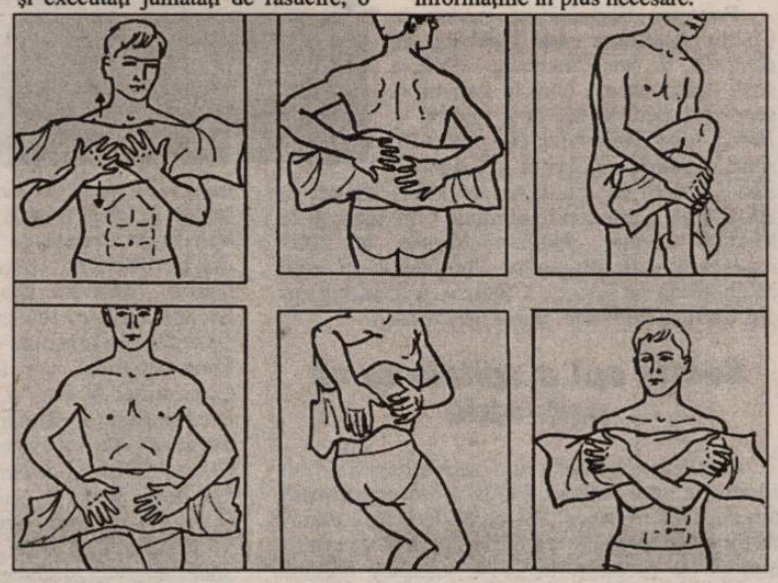

CÂNTĂ LA...

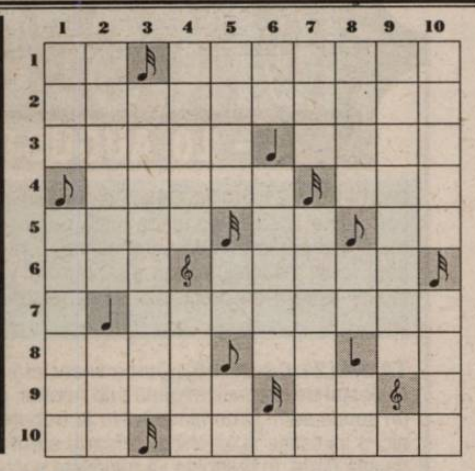

ORIZONTAL: 1) La film! – Buclaţi. 2) *„Cântă”* pe... bandă. 3) Fără pete! – Nătâng. 4) *„Cântă”* la nunţile ţărăneşti – A avut o barcă renumită. 5) Instituţie care controlează şi taxează mărfurile la intrarea în ţară – Zgârie placa pentru a *„cânta”* – Camere! 6) Plin de admiraţie! – *„Cântă”* dacă e pusă la picup. 7) *„Cântă”* la manivelă. 8) Plantă medicinală – Bluze înflorate – În cerc! 9) Jignit, ofensat – Centru de înot! 10) Intrare în ateneu! – *„Cântă”* cu plăci.

VERICAL: 1) Indicele de masă corporală (abr. med.) – *„Cântă”* pe patru coarde. 2) *„Cântă”* la nunţi – Ochi viclean. 3) *„Cântă”* în pâlnie. 4) Vânzători de in – Scriitor german (Nord – land.). 5) Precisă – Cupă în Spania! – Cărată în spate! 6) Început de etapă! – Artificiali. 7) Parcelă – Privitor la câine. 8) Fără voce – Ceai! – Ofiţerul din faţă! 9) *„Cântă”* cu... fişe. 10) Jucător de lângă centrul înaintaş – Specie de arbore, cu frunze ovale şi flori verzui-roşiatice.

DICŢIONAR: IMC.

ELISABETA PESCARIU – *Timişoara*

SOLUŢIA CAREULUI („Cântă la...”): IL - INELATI - MAGNETOFON - CURAT - TONT - TARAF - NOE - VAMI - AC - MR - IRA - PLACA - O - FLASNETA - ALOE - II - ER - RANIT - NO - I - AT - PATEFON.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VULCANI

1. Ce este un vulcan din punct de vedere geologic?
2. Ce este un vulcan noroios?
3. Care este cea mai întinsă arie vulcanică?
4. Cine era, în mitologia greacă, patronul vulcanilor?
5. Cine a scris cartea „Vulcanul de aur”?
6. Cine este cel mai cunoscut vulcanolog din ultimii 100 de ani?
7. Cine a regizat în 1997, filmul „Vulcanul”?

Poşta cititorilor

1) În vorbirea curentă un vagabond înseamnă un hoinar, un om rătăcitor, un nestatornic dar şi un derbedeu, o haimana, simpatică sau nu. 2) Lacul Lab Nor, supranumit „Lacul Vagabond” se află în China, la vărsarea râului Ronche Daria. 3) Poezia „Trec vagabonzii” a fost scrisă de Ion Minulescu (1881-1944). 4) Interpretul cunoscutului şlagăr „Iubiţi şi câinii vagabonzi” este Mihai Constantinescu. 5) Tabloul „Vagabonzii” aparţine pictorului german Emil Nolde (1867-1957). 6) Filmul „Vagabondul” a fost realizat în 1915 de Charles Chaplin (1889-1977). 7) Muzica operetei „Vagabonzii” aparţine compozitorului vienez Carl Ziehrer (1843-1922).

Fotografii de la cititori

MIRUNA ALEXANDRA MOLDOVEANU – Bucureşti

Răspunsurile din numărul trecut

Nicoleta Dima – Bucureşti. Nu publicăm în rubrică probleme de perspicacitate ci de cultură generală. Ne pare bine că vă place cum sunt formulate şi aşeptăm să ne trimiteţi şi dumneavoastră răspunsuri, nu doar cuvinte de apreciere, pentru care vă mulţumim.

Mihai Waspusch – Bucureşti. După cum cred că aţi observat noi luăm în considerare toate variantele de răspuns. Evident, atunci când este cazul. Cât priveşte lansarea unui nou concurs ne vom mai gândi, dar, în orice caz, trebuie să aşteptăm să treacă perioada de vacanţă pentru a nu-i nedreptăţi pe unii cititori. *(Irina Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Von Mingrelien – Kochtaria, 1892

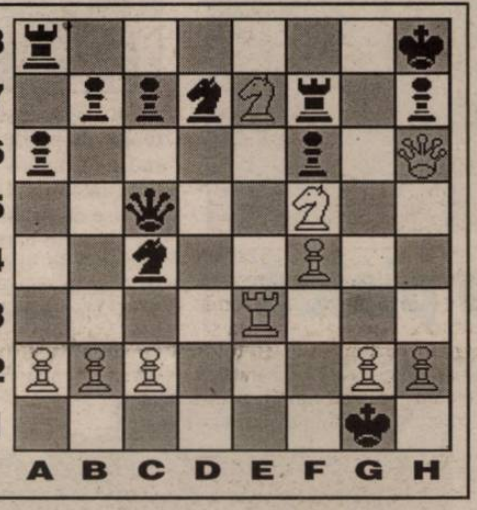

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Speciile de ficus sunt sensibile, mai ales în perioada de vară, faţă de boli şi dăunători. Care sunt cele mai frecvente îmbolnăviri şi cum se tratează?

◆ *Pătarea neagră* – se manifestă sub formă de pete unghiulare neregulate, necrotice, pe marginea frunzelor. Se tratează prin stropiri cu Captan sau Zineb – 0,3%.

◆ *Antracnoza* – pe frunze şi pe scoarţa ramurilor tinere apar pete mari neregulate. Atacul porneşte de la vârful frunzei către bază. Culoarea petelor este iniţial galbenă, apoi virează în brun. Boala este favorizată de excesul de umiditate. Se combate cu soluţii de Captan sau Zineb – 3%.

◆ *Pătarea brună* – pe ambele feţe ale frunzelor apar pete circulare sau neregulate, bine delimitate, de 1-2 cm mărime. Pentru combatere se folosesc aceleaşi substanţe prezentate.

Inamicii ficusului

◆ *Alternariosa* – se manifestă sub forma unor pete mari, neregulate, de culoare albicioasă. Se tratează cu soluţii pe bază de cupru.

Dintre bolile fiziologice, mai des întâlnite sunt:

◆ *Înnegrirea, uscarea şi căderea frunzelor* – se datorează umidităţii prea mari în pământ, oscilaţiilor mari de temperatură, curenţilor de aer, temperaturii scăzute şi luminii puţine în timpul iernii.

◆ *Umflături şi dungi de culoare brună* pe scoarţa tulpinii şi a ramificaţiilor – sunt cauzate de excesul de substanţe nutritive sau de înţepături ale insectelor.

◆ *Păduchele lânos* – insectele adulte sug seva frunzelor, provocând ofilirea rapidă a acestora. Se combat cu soluţie de Sinoratox – 0,15%.

◆ *Păduchele ţestos* – se fixează de-a lungul nervurilor pe frunze şi pe tulpini. Căldura şi umezeala favorizează dezvoltarea insectei. Se tamponează cu soluţii toxice, se îndepărtează frunzele şi porţiunile de plantă puternic atacate. *(A.Popescu)*

„ZICERI CU TÂLC”

Integramă de GHEORGHE POPESCU

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „COLAJ”

Orizontal: P - A - A - B - C - G - MAIMUTAREALA - SNITEL - CRAI - BANCA - US - PIN - ROI - CAUTA - A - FIR - SATRA - VR - U - ACEL - DIVA - SC - OVIN - FINA - RAMA - UIU - AG - ZARE - AMANATE - CIRCUIT - COR - HAITUI - ALURA.

SPORT FLASH

Marea Buclă, 100 ARMSTRONGEST

Un singur lucru nu trebuia să se întâmple în penultima etapă, de sâmbătă, pentru ca suspensul să persiste până în ultima zi a Turului Franţei: să nu plouă. Şi ca un făcut, după ce 18 etape Turul n-a văzut picătură de ploaie, în ultimul contracronometru individual al acestei ediţii, o etapă în care Jan Ullrich, principalul contracandidat al lui Armstrong, putea să-i fure tricoul galben, a plouat cu găleata. O ploaie care l-a încurcat cel mai rău pe Ullrich, pus pe fapte mari, zicea, gata să joace totul la

Paris. Şi când lumea credea că va vedea ceva senzaţional, ca un făcut, la o curbă, neamţul a şi căzut! Căzătura l-a împiedicat pe Ullrich să câştige etapa, să micşoreze diferenţa dintre el şi Armstrong, şi să relanseze Turul. Armstrong a păstrat diferenţa de timp, ba chiar a şi mărit-o,

anunţând că în ultima etapă nu se mai poate întâmpla nimic notabil şi el intră în posesia celui de-al cincilea titlu consecutiv al acestei importante competiţii cicliste.

Povestea „eternului secund”

Că Ullrich nu voia să-l atace pe Armstrong s-a văzut cel mai bine în etapa a 15-a, ultima etapă din Pirinei. Atunci s-a întâmplat ceva uluitor: Ullrich pedala liniştit pe serpentine, alături de Armstrong, aşteptând să se termine etapa fără nici un fel de probleme. Se afla în urma bossului american la doar 40 de secunde în clasamentul general. Şi când pedala conform planului, lovitură de teatru: Armstrong agaţă o pungă de plastic a unui spectator de pe marginea drumului şi cade! Ullrich îl evită, îl depăşeşte şi are victoria în picioare. Numai că în loc să sprinteze spre tricoul galben, el începe să se uite neliniştit... în urmă. În loc să sprinteze, încetineşte! Îl aşteaptă pe rivalul lui să-şi revină din şoc. Numai că nu se dă jos de pe bicicletă să-l ajute să încalece. Ba, după aia, îl şi lasă să-l depăşească şi să atace nestingherit. Armstrong trece linia victorios, câştigă prima etapă din acest Tur, îşi consolidează poziţia şi-şi asigură victoria finală. Unii au văzut în privirea rătăcită de incertitudine a neamţului un gest de fair play, alţii au sesizat în debusolarea lui Ullrich intenţia vădită de a nu-i da peste cap americanului planul minuţios pregătit. „Eternul secund” a vrut să rămână aşa. Şi totuşi, în etapa a 18-a, Lance Armstrong şi toţi ceilalţi ciclişti din pluton ar fi trebuit descalificaţi din competiţie pentru că plutonul a ajuns în urma spaniolului Lastras cu o întârziere de 24 de minute, regulamentul stipulând faptul că acela care întârzie 20 de minute după învingător este descalificat. Dar, spuneţi-mi şi mie, cine ar fi avut curajul să-l descalifice pe Armstrong, planificat să câştige cea de-a cincea victorie?

Steagul american la Paris

În fine, duminică, a fost consfinţită cea de-a cincea victorie consecutivă a lui Armstrong, steagul american a fluturat pe cel mai faimos bulevard din lume, Ullrich a câştigat al cincilea loc doi, iar Virenque a dobândit a şasea oară tricoul cu buline roşii. Ultima informaţie este că Armstrong a declarat că deşi a fost cel mai greu titlu, el se va prezenta şi la anu, pentru al şaselea, o premieră absolută în istoria Turului. Deocamdată toţi ceilalţi patru ciclişti care s-au prezentat pentru o a şasea victorie în Tur (în afară de Jacques Anquetil, ceilalţi trei, Bernard Hinault, belgianul Eddy Merckx şi spaniolul Miguel Indurain au fost prezenţi duminică alături de Armstrong) n-au reuşit acest lucru. Eu sunt sigur că Lance Armstrong va reuşi. În fond, Champs Elysees i-a strigat numele, Sena l-a preluat din zbor şi chiar şi Oltul, se zice, îl repetează: Armstrongest! Acesta a fost Turul Franţei centenar. Ne revedem la anu!

GEORGE CUŞNARENCU

Pisicile aristocrate

Nemuritorul film de desene animate, creat în 1970 de Wolfgang Reitherman (cel care a realizat pentru casa Disney şi „Doamna şi Vagabondul"), prinde viaţă şi în realitate. În Malaezia, la Kuala Lumpur, se organizează în fiecare an un concurs de costume pentru pisici. Săptămâna trecută, peste 200 de motani, împopoţonaţi cu pălării, rochii şi pelerine, au defilat pe pasarelă pentru titlul de cea mai frumos îmbrăcată pisică. Didi (foto), un motan de un an şi jumătate, a rupt inima târgului cu pălăria lui de muşchetar şi pelerina roşie ornată cu pietre preţioase. Cine ştie, poate iese din asta un Cătălin Botezatu...

Un hobby:

COLATELISMUL

Colatelismul poate fi numele pentru o pasiune artistică: realizarea colajelor după opere de artă din timbre fără valoare. Jean Alexandre, un vechi filatelist, este un specialist în arta colajului, el realizând, de-a lungul anilor, în casa lui din Cussy (Franţa), copii după operele unor pictori celebri, folosind ca materie primă timbrele fără valoare. Cu un aer de Marcello Mastroiani, francezul a dat în pasiunea asta de la vârsta de 10 ani, dar de-abia de la 50 de ani s-a pus pe treabă mai serios. Aşa a ajuns să reproducă în colajele sale tablouri de Renoir sau de Van Gogh şi Millet, de fiecare dată introducând un element personal. După Van Gogh, de pildă, a realizat o parodie intitulată „omul cu urechea intactă". Timbrele îi sunt trimise de prieteni, iar inspiraţia vine din cărţile poştale sau fotografiile din reviste. „Nu ştiu să desenez", a mărturisit Jean Alexandre.

Elefanţi cu ochi de pisică

De-acum încolo, toţi elefanţii care bat străzile din New Delhi vor fi echipaţi cu plăcuţe reflectorizante plasate pe crupă pentru a fi observaţi mai bine de automobilişti în timpul nopţii. „Este metoda cea mai simplă de a proteja elefanţii" spune un iniţiator al măsurii, aparţinând „Fundaţiei pentru fauna indiană". Proprietarii de elefanţi indieni sunt angajaţi pentru a folosi pachidermele nu doar la tot felul de ocazii, nunţi şi festivaluri, ci şi la transportul prin oraş al turiştilor, fapt ce explică prezenţa masivă a acestora pe străzile aglomerate ale capitalei indiene, unde parcurg distanţe impresionante printre maşini, biciclete şi trecători.

În numărul viitor:

- Hubble face o descoperire excepţională
- Timiditatea, arma celor puternici!
- Calciul şi magneziul – vitale pentru sănătate
- Lumea instrumentelor sacre
- Bandele din New York – un spectacol al costumelor
- Combateţi sforăitul, cu... creionul

Mesaj în sticlă, 60 de ani după. O scrisoare scrisă, după toate probabilităţile, în urmă cu 60 de ani, şi sigilată într-o sticlă aruncată în mare, a fost descoperită, săptămâna trecută, pe o plajă suedeză izolată, din Oxeloesund, un oraş situat la 90 km sud-vest de Stockholm. Scrisă în limba engleză, scrisoarea este datată 1943 pe vremea când armata germană ocupa Estonia aflată la 320 km de Suedia. O oarecare Maja Westerman scrie că ea şi sora ei au ajuns cu bine pe insula Gotska Sandoen, la 110 km de Stockholm, în marea Baltică. „Ne gândim doar la casa noastră. Războiul s-a terminat?" se poate citi pe scrisoarea îngălbenită de vreme. Deşi nu e clar cum a ajuns scrisoarea, care pare adresată unei persoane precise, într-o sticlă şi de acolo în mare, descoperirea este emoţionantă atâta vreme cât autoarea ei poate fi încă în viaţă. În timpul războiului, peste 2.000 de locuitori din cele trei ţări baltice, majoritatea originari din insulele estoniene Saarema şi Kaerdla, şi-au găsit refugiu pe Gotska Sandoen.

Un egiptean îl „vede" pe Saddam

Acum, că fiii fostului conducător al Irakului pare-se că au fost împuşcaţi, ultima ţintă rămâne rais-ul însuşi, Saddam Hussein. Recompensa e mare, vânătorii sunt, în consecinţă, mulţi. Un egiptean spune chiar că are „viziuni" cu ascunzătoarea lui Saddam şi pretinde cei 25 milioane dolari puşi la bătaie de americani. Magdi Mahram, un funcţionar de 41 de ani, s-a prezentat la Universitatea americană din Cairo, cerând să vorbească urgent cu un responsabil american căruia să-i pună la dispoziţie viziunile sale în care apare clar locul în care s-ar ascunde Saddam. Egipteanul a fost arestat şi interogat de poliţie, dar el a declarat în presa locală că nu va spune nimic dacă n-o să aibă certitudinea că va intra în posesia recompensei. Neimpresionată, poliţia l-a trimis direct la psihiatrie, pentru analize. La noi, „vizionarii" sunt trimişi la televiziune...

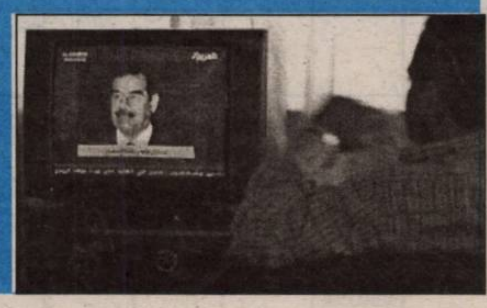

HOROSCOP
4 – 10 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Două evenimente fericite vor umple această perioadă fastă pentru dv. Luni sau marţi veţi primi, în mod surprinzător, o mare sumă de bani, iar în a doua jumătate a săptămânii veţi avea o întâlnire extrem de profitabilă cu o persoană din Scorpion.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are o scădere destul de dramatică, până sub normal, ceea ce este un serios semnal de alarmă. Nu ar trebui să mai faceţi nici o investiţie şi să chibzuiţi foarte atent toţi banii. Pe de altă parte, în dragoste vă păndeşte norocul cel mare.

GEMENI (22.05-21.06): Luni sau marţi veţi primi o veste foarte bună din domeniul profesional, cu urmări favorabile pe plan financiar. Jupiter şi Soarele vă sunt acum aliaţi de nădejde, aşa că veţi lua numai decizii înţelepte. Atenţie la un Vărsător din anturaj!

RAC (22.06-22.07): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Va fi o săptămână liniştită, fără nici o şcamă de nor, iar în dragoste lucrurile decurg excelent. În weekend s-ar putea să primiţi o vizită neaşteptată, cu consecinţe foarte bune pe plan profesional şi nu numai.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară are o ascensiune accelerată până spre un maxim de toată frumuseţea (joi sau vineri). Se pare că veţi primi o sumă importantă de bani şi vă veţi putea achita toate datoriile. Norocul este de partea dv., aşa că jucaţi la loterie cu încredere!

FECIOARA (23.08-21.09): Aveţi toate şansele să faceţi cunoştinţă cu o persoană foarte plăcută şi nu este exclusă o dragoste la prima vedere. Venus este aliata dv. Şi veţi avea noroc în iubire, chiar dacă sunteţi destul de capricios. Nu daţi cu piciorul nici unei ocazii serioase.

BALANŢA (22.09-22.10): Luni sau marţi, curba psihicului are un minim periculos, semn că traversaţi o perioadă plină de pesimism şi gânduri cenuşii. Nu e cazul să vă faceţi probleme inutile, în constelaţia dv. nu se produce nimic nefavorabil în acest interval.

SCORPION (23.10-21.11): Ar fi bine să aveţi mare grijă pentru bugetul dv., întrucât curba cu pricina prezintă oscilaţii foarte mari. Se pare că Mercur nu vă este deloc prielnic şi s-ar putea ca ghinioanele să se ţină lanţ în această săptămână mai dificilă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sunteţi mai nervos decât de obicei şi aveţi tendinţa de a vă certa cu toată lumea. Disensiunile din mediul profesional nu vor lipsi şi chiar în familie pot apărea divergenţe gratuite. Ar fi bine să vă cenzuraţi mai drastic ieşirile temperamentale, altfel...

CAPRICORN (21.12-19.01): Miercuri sau joi veţi primi o veste foarte bună de departe (probabil de natură financiară), iar în weekend veţi avea o întâlnire parfumată asezonată cu toate cele... Curba afectivităţii staţionează la cote înalte şi se pare că altceva nu vă mai interesează.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Dacă în primele zile ale săptămânii curba financiară se află la un nivel coborât, începând de miercuri ea urcă semeaţă până spre un maxim (vineri sau sâmbătă). Se pare că veţi intra în posesia unei sume consistente de bani, în mod neaşteptat.

PEŞTI (19.02-20.03): Cei aflaţi în vacanţă ar putea avea o surpriză foarte plăcută, de natură sentimentală. Configuraţia astrală este favorabilă dobândirii de noi cunoştinţe de sex opus, cu urmări excelente. Nu este cazul să vă faceţi probleme, Venus vă ocroteşte.

Personalităţile săptămânii: *Marin Preda, Al. Voitin, Panait Istrati, Saşa Pană, Ion Negoiţescu, Dimitrie Onofrei;* Luigi Cherubini, Amedeo Lorenzo Avogadro, Anton Rubinstein, Guy de Maupassant, Paul Claudel, Georges Clémenceau.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 637 • ANUL XLVI • 7 AUGUST 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 32 (2387)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Adevărul este cel mai preţios lucru pe care îl putem avea. Prin urmare, să-l economisim!
(Mark Twain)

E mai uşor să nemulţumeşti pe toată lumea decât s-o mulţumeşti.
(A. Tolstoi)

Nu poţi fi atât de bun pentru a-ţi permite să fii şi modest.
(Albert Einstein)

ZEII APELOR

Femina club

Indiscreţii
Tandreţe

Dosarele frumuseţii
O mască celebră

Pamela Anderson crede că temperaturile din vara asta sunt din silicon

Un „Icar modern" a reuşit să traverseze Canalul Mânecii în cădere liberă

OMUL-PASĂRE

Un parașutist și cascador austriac, echipat cu un costum special și o aripă din carbon atașată pe spate a reușit să traverseze, în cădere liberă, Canalul Mânecii care separă Marea Britanie de Franța, zburând ca o adevărată pasăre din localitatea engleză Douvres până la Calais. Cei 34 kilometri ai Mânecii au fost parcurși de Felix Baumgartner (34 ani) după o lansare din avion de la altitudinea de 9.000 metri. Saltul a avut loc la ora 6,09 dimineața și după doar 14 minute, timp în care a planat cu o viteză de mai bine de 200 km/h, și-a deschis parașuta la o mie de metri altitudine în dreptul localității franceze Calais, mai exact la Cap Blanc-Nez unde a aterizat perfect. Omul-pasăre, spre deosebire de alte zburătoare, a fost nevoit să poarte un costum special, care i-a asigurat, în prima parte a căderii libere, oxigenul necesar respirației, dar și o protecție față de temperatura de -50º C cât se înregistrează la altitudinea de 9.000 metri. Pentru a putea menține o linie oblică necesară zborului descendent, Felix Baumgartner și-a fixat pe spate o aripă triunghiulară aerodinamică din fibră de carbon a cărei anvergură a fost de 1,80 m. „Au fost reunite toate condițiile pentru acest salt. M-am simțit efectiv ca o pasăre și în ciuda unor mici probleme, totul a fost fabulos" a declarat la sfârșitul misiunii sale parașutistul austriac. Felix, care pregătește de trei ani acest pariu de traversare a Mânecii, botezat „Icar II", a declarat, fără să precizeze și amănuntele, că mai coace în minte câteva proiecte de acest tip. Omul, fost mecanic auto, a mai realizat la viața lui câteva isprăvi cu parașuta, cum ar fi saltul de pe statuia lui Christ din Rio (cel mai scurt salt cu parașuta, 29 metri), dar și de pe turnurile gemene din Kuala Lumpur (451 metri) sau de pe un vârf muntos de 1.500 m aflat pe insula canadiană Baffin.

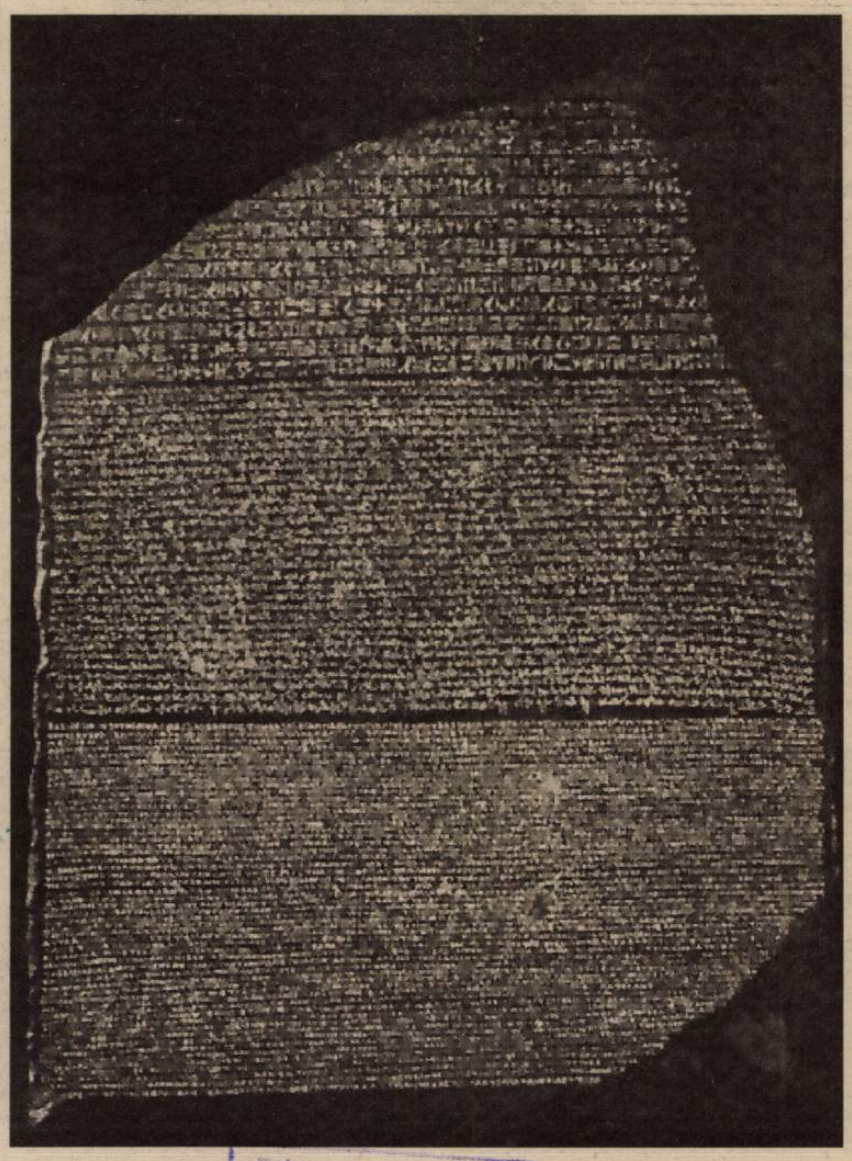

Celebra piatră care i-a permis lui Champollion să descifreze scrisul faraonilor

SECRETUL PIETREI DE LA RACHID

Ciudată bucata de bazalt pe care un soldat din armata lui Napoleon a descoperit-o în 1799! Piatra a fost descoperită în timpul campaniei napoleoniene, din Egipt, desfăşurată între 1789 şi 1801, în localitatea Rachid (Rosetta) în Delta Nilului şi se află actualmente la British Museum din Londra. Autorităţile egiptene, mai ales după înfiinţarea noului muzeu de la Alexandria, nu renunţă la ideea de a readuce celebra piatră pe pământul egiptean după mai bine de două secole de înstrăinare. Dimensiunile ciudatei pietre, despre care unii cercetători spun că este un fragment meteorit ajuns în urmă cu mai multe milioane de ani pe Pământ, sunt 114,4 cm în înălţime, 72,3 cm în lăţime şi 27,9 cm în grosime. Pe suprafaţa ei sunt săpate texte în trei limbi. În treimea de sus este un text în scrierea faraonilor, celebrele hieroglife, în zona centrală, un text pe 32 de rânduri în demotică şi în treimea de jos, 54 de rânduri în limba greacă. Istoria traducerii acestor texte este şi ea interesantă. Textul în limba greacă a fost repede descifrat: este vorba despre un decret care infiinţa un cult în onoarea lui Ptolemeu, în anul 196 î.Ch. Apoi au fost făcute câteva încercări pentru descifrarea secretelor celorlalte două scrieri egiptene. S. De Sacy, J. D. Akerblad şi apoi Thomas Young n-au reuşit să descopere decât câteva semne (cuvântul „Ptolemeu", de pildă). A fost nevoie să se aştepte până în anul 1822, când intuiţia şi geniul lui Jean-François Champollion (1790-1832) l-au condus pe acesta la descifrarea completă a pietrei de la Rachid (Rosetta). Atunci s-a născut egiptologia. Astăzi, Agenţia Spaţială Europeană a pus la punct o misiune, denumită Rosetta, al cărei ţel este de a studia „piatra de la Rachid", pe motiv că acest meteorit poate deschide o nouă eră pentru cercetarea originii Sistemului nostru Solar.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

divanul galben

Ce are kitsch-ul cu postmodernismul?

În afară de faptul că prostul gust, numit de mai bine de o jumătate de secol kitsch, poate fi întâlnit la mai tot pasul nu doar pe stradă, ci chiar în săli de expoziţie sau scene care mai de care mai muzicale, ei bine, kitsch-ul, atunci când este manifest, anunţat de un artist ca o modalitate artistică

personală, cu un profund sens estetic, poate fi numit artă. Altminteri, nu este decât divertisment pe gustul îndoielnic al publicului, de la bibelourile de ceramică reprezentând sirene, fetiţe şi băieţi, peşti de plastic, contrafaceri de artă neagră sau covoraşe cu răpirea din Serai, până la fotografiile cu apusuri de soare, cu lanuri de floarea soarelui, femei cu trandafirul în gură, filme hollywoodiene sau benzi desenate. Postmodernismul, pe de altă parte, este un curent artistic care în principiu se opune exceselor „modernismului" şi este prezent în arhitectură, pictură, film, literatură, complex şi greu de definit.

La noi, de pildă, Mircea Cărtărescu este cel care a studiat cel mai bine problema cu bune exemple din literatura română contemporană. Oricum, postmodernismul n-are nimic în comun cu kitsch-ul, prostul gust, şi cu gustul facil al publicului. Am făcut acest sumar preambul teoretic pentru a ajunge să pomenesc expoziţia tânărului artist George Nichita, vernisată de curând la Galeria Galateea din Bucureşti şi intitulată „Planeta Chitila". Sunt 23 de lucrări pentru care artistul a folosit mai multe materiale convenţionale, ca: tabla, sticla, plasticul, textile şi fotografii. „Planeta Chitila nu are o semnificaţie aparte. Planeta Chitila este cartierul în care locuiesc eu. Sunt multe planete, cum ar fi Berceni, Balta Alba şi altele", a precizat tânărul creator. Toate bune şi frumoase, în fond mai sunt şi alte planete, de la Jupiter la Bronx, de la Marte la Vama Veche, ca să nu mai vorbesc despre planeta Hollywood unde nu locuiesc eu. Lucrările lui George Nichita sunt postmoderniste fără să deranjeze pe nimeni, dar problema este că atunci când vorbeşte despre ele, autorul însuşi este cel care amestecă aproape nepermis termenii. El spune că iubeşte kitsch-ul, lucru lăudabil ca artist, dar spune apoi, aproape fără să facă o pauză de respiraţie, că „în postmodernism, nu contează tehnica folosită, ci trebuie să placă publicului" (sic!). Dacă ar mai fi citit câteva cărţi despre postmodernism ar fi observat că acesta şi acţiunea de „a plăcea publicului" nu se intersectează nici măcar în gară la Lehliu. În schimb, dacă în termeni lupta este inegală, pariul tânărului artist plastic este grandios: el vrea să formeze nici mai mult nici mai puţin decât „gustul clasei de mijloc, gustul mijlociu". Peste câteva decenii, tânărul artist va afla, poate, că acest gust este format de secole bune şi că el n-are nici un merit în afacerea asta.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

GEORGIANA MIREA, Bucureşti: *„...Aţi scris foarte puţin despre zodia care mă interesează cel mai mult, cea a Taurului. Cred că este una dintre cele mai frumoase zodii din punct de vedere sentimental, căci toate cunoştinţele mele cu succes în dragoste şi cu o căsnicie fericită sunt din Taur (...) Este adevărat că este patronată de Venus, planeta iubirii? Dacă da, atunci cum se face că iubirea lor este una statornică şi nu se înregistrează necazuri mari în viaţa sentimentală? Care sunt cele mai potrivite perechi pentru femeile-Taur şi de cine trebuie să se ferească? Există şi alte criterii pentru ca fericirea lor să fie completă? Dar zodiacul chinezesc ce spune despre Taur? Menţionez că vă pun atâtea întrebări şi din partea multora dintre colegele mele de serviciu. Vă mulţumim!"*

Tăuroaicele sunt răzbunătoare

– Stimată doamnă, îmi pare rău că nu aţi precizat care sunt perechile reale ale Tăuroaicelor fericite pe care le cunoaşteţi. Teoria spune că, dominantă din fire, femeia-Taur are afinitate maximă pentru Scorpioni şi Vărsători şi ar trebui să nu stea în calea Gemenilor. Într-adevăr, planeta guvernatoare este Venus, dar aceasta nu aduce numai lucruri pozitive în dragoste, ci, în compensaţie, şi fapte mai puţin plăcute, întrucât nu există idealitate în nici o privinţă. Dumneavoastră cunoaşteţi numai cazurile fericite, dar asta nu este o regulă. Este o zodie de Pământ şi are o mare sensibilitate a aparatului digestiv; piatra preţioasă protectoare este agatul, floarea preferată este liliacul, cifra norocoasă este 7, iar ziua aducătoare de mari şanse este vineri. Cărţile mai vechi spun că trebuie să te fereşti de pasiunile Taurilor, să nu te intersectezi cu ei când îşi pun ceva în cap în privinţa dragostei sau a profesiunii, căci au o voinţă de fier şi sunt răzbunători, mai ales femeile...

Fereşte-te de crengile Salciei!

– Dragă *Manole*, ţi-ai poreclit iubita „Salcie", dar care este data ei de naştere? Afli acum că perioadele acestei zodii japoneze sunt 1-10 martie şi 5-12 septembrie. Într-adevăr, caracteristica principală a Salciilor este melancolia, dar experţii japonezi mai spun că aceste femei sunt de fapt foarte temperamentale şi chiar îi pot agresa fizic pe bărbaţii care le supără peste anumite limite. „Să te fereşti de crengile salciilor!", spune un proverb nipon şi e bine să-l iei în serios. Lacrimile stoarse de anumite filme siropoase nu sunt specifice numai Salciilor... Tu, ca bărbat din zodia Fecioarei NU te potriveşti de minune cu nimeni în mod ideal, aşa zice teoria. Ai relaţii neplăcute pe plan sentimental cu dame din Berbec, Scorpion şi Vărsător. Pentru tine, cea mai interesantă zodie japoneză care se suprapune peste perioada Fecioarei este cea a Curmalului, cea mai optimistă persoană în concepţie japoneză, care are intervalele 14-23 august şi 9-18 februarie.

MANOLE A., Piteşti: *„...I-am promis prietenei mele că-i spun mai multe despre zodiile arborilor din Japonia, căci am citit câte ceva la această rubrică despre acest zodiac (...) Eu am poreclit-o «Salcia», pentru că plânge foarte uşor, se emoţionează la unele filme de dragoste şi cred că şi din această pricină o iubesc foarte mult. Care este zodia Salciei şi ce se spune despre ea? Eu sunt născut în zodia Fecioarei şi aş vrea să ştiu dacă mă potrivesc sentimental şi amoros, căci s-ar putea ca în iarnă să facem nunta şi ai mei sunt cam împotrivă, pentru că nu are de lucru şi este şi cam zgârcită, dar ce importanţă are asta?"*

De ce dau papucii Leoaicele?

– Dragă *Raluca*, Leoaicele au afinitate maximă pentru Berbeci, Lei şi Scorpioni şi afinitate minimă faţă de Tauri şi Capricorni. Deci teoria spune că faţă de Balanţă eşti indiferentă. După patru ani, nu cred că mai contează cine cui a dat papucii, cum spui tu, căci a trecut suficient timp de reflecţie, v-aţi maturizat – presupun. În aceste condiţii, nu văd de ce n-ai putea avea o discuţie deschisă cu „ex-ul", pentru a vă spune ochi în ochi ce aveţi în suflet şi dacă mai este cazul să vă vedeţi. Eu nu vreau să te influenţez, dar există o zicală cu „ciorba reîncălzită..." Despre zodiacul indian, la fel de interesant precum cel japonez, voi scrie cu un alt prilej; acesta cere spaţiu foarte mare, având 36 de zodii.

RADU IANIERI

RALUCA D.MARINESCU, Galaţi: *„...Deşi au trecut patru ani de când m-am despărţit de ultimul meu prieten, totuşi el vrea să se împace cu mine, pretinzând că i-am dat papucii fără nici un motiv. Nu este adevărat, pentru că nu mai suportam să se înfurie din orice şi să-mi vorbească pe un ton jignitor. Eu le-aş sfătui pe toate fetele să rupă orice legătură cu astfel de băieţi care se cred prea devreme bărbaţi, şi poate că nu ajung niciodată bărbaţi (...) Sunt singură şi vreau să-mi fac un prieten dintr-o zodie mai liniştită, eu fiind din Leu (ex-ul este din Balanţă). Cine sunt aceşti bărbaţi şi ce vârstă pot avea ca să am încredere în ei? Aş vrea să vă mai spun că n-aţi spus niciodată nimic despre zodiacul indian. Vă mulţumesc!*

ANCHETA săptămânii

Căsătoria, o „instituţie" perfectă?

Căsătoria se poate defini în fel şi chip. Să admitem că este o convenţie prin care un bărbat şi o femeie care se iubesc îşi alătură două lumi distincte pentru a forma o nouă lume, un nou univers. O relaţie de cuplu care presupune dragoste, creaţie dar şi consum şi mai ales responsabilităţi. În acest context, mai poate fi căsătoria o „instituţie" perfectă?

◆ O „instituţie" (nu-mi place cuvântul) care poate fi perfectă. Dar care, după cum bine se ştie, nu e. Prietenia e, din anumite puncte de vedere, deasupra căsătoriei. Într-o relaţie de prietenie poţi alterna zile şi nopţi petrecute împreună cu zile şi nopţi de singurătate, în care te poţi „aduna", te poţi relaxa, ceea ce în căsătorie e interzis. *(George Pascu, 24 ani)*

◆ Teoretic, da. practic, parţial. E nemaipomenit să stai mereu lângă omul pe care-l iubeşti, să împarţi totul cu el şi cu care înainte te întâlneai aşa, pe fugă. Dar pe de altă parte, căsătoria e ca un spaţiu închis. Acolo egoismul funcţionează cel mai bine, acolo tabieturile se conservă cel mai bine şi tot acolo se aprind focurile uneori greu de stins, care mocnesc în noi. Toate astea lasă urme şi fac din această instituţie la care aspiră întreaga omenire, una imperfectă şi deseori periculoasă. *(Dan Raicu, 28 ani)*

◆ E mai bine decât să fii singur. Singurătatea te urâţeşte, te duce la disperare, la nebunie. În doi fericirea se amplifică, suferinţele se atenuează. Salut această „instituţie" în care sper să intru cu drepturi depline în curând. *(Andi Teodosiu, 25 ani)*

◆ Atâta vreme cât poţi să vezi doar partea însorită a lucrurilor şi să fii nepăsător faţă de partea lor întunecată, căsătoria e un

rai pe Pământ. Când sentimentele mor, devine iad. *(Adela, 19 ani)*

◆ E o loterie. Câştigi sau pierzi. *(Stela P., 23 ani)*

◆ E o „instituţie" necesară. Pentru că trebuie să faci copii, că aşa e de la Dumnezeu, şi copiii nu se fac din flori. *(Elena Florea, 40 ani)*

◆ Având în vedere faptul că din ce în ce mai mulţi însuraţei ajung la a doua sau a treia căsătorie, presupun că această „instituţie" e super, dar pe timp limitat. *(Mircea, 18 ani)*

◆ Dacă există sinceritate, respect, sentimente, se poate numi o „instituţie" perfectă. Dar dacă unul din soţi, după ce s-a văzut cu sacii în căruţă, îşi dă arama pe faţă, devenind posesiv, mitocan sau mai ştiu eu cum, „instituţia" asta poate deveni la fel de chinuitoare ca puşcăria. *(Ion Manolea, 30 ani)*

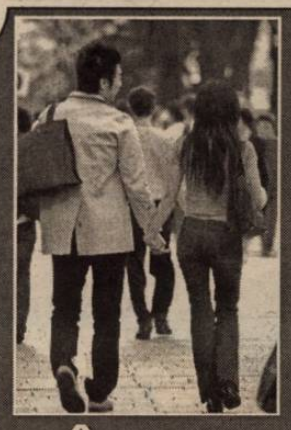

Întâi munca şi apoi dragostea

Frica de şomaj şi stagnarea economică stârneşte nelinişte în sufletul tinerilor japonezi, mare parte dintre ei mărturisind că munca are prioritate absolută în raport cu viaţa amoroasă. 79% din tinerii chestionaţi şi-au anulat în ultimul an întâlnirile cu aleasa inimii în zilele în care patronul le-a cerut să facă ore suplimentare. În urmă cu 10 ani, doar 62% din tineri erau atât de ataşaţi de locul lor de muncă încât îşi sacrificau momente importante din viaţa sentimentală. În acest an, potrivit unor anchete guvernamentale, procentul celor „căsătoriţi" cu întreprinderea lor a atins un nivel record şi asta pentru că securitatea muncii lor e compromisă de recesiunea economică. Femeile sunt mai preocupate decât bărbaţii de securitatea postului lor, 85% dintre ele preferând să rămână la serviciu peste orele de program decât să se întâlnească cu iubitul lor.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Zone misterioase ale planetei

TRIUNGHIUL NEGRU

◆ *O mică zonă depresionară din Franța „orbește" sateliții și instrumentele electronice de observație* ◆ *Vaci care sângerează și dau lapte prins* ◆ *Fenomene bizare, exploatate de infractori evadați* ◆ *Cercetătorii cred că pot explica anomaliile, dar...*

...ÎN CANTAL, E DOAR ÎNCEPUTUL

O zonă unde nimic nu părea a tulbura vreodată liniștea și ordinea tradițională, este răscolită dintr-o dată, de o constatare halucinantă. Potrivit publicației SVJ, totul a început în toamna trecută, când primarul unei comune de numai câțiva kilometri pătrați a solicitat o serie de imagini mărite, realizate de sateliții care scanează zona de mulți ani. *Spot V* survolează planeta pe o orbită de circa 800 km altitudine, dar niciodată imaginile transmise la sol nu au dat de gândit. De data aceasta, mărite, ele au relevat o imagine șocantă: pe o suprafață restrânsă, având aproximativ forma unui triunghi, aparatele de măsură electronice se arătau neputincioase, înregistrând doar o pată neagră. Și nu într-un singur caz, ci, revizuindu-se fotografiile realizate de sateliți, s-a constatat că de la jumătatea anilor 80, anomalia persistă. Dar nimic, absolut nimic nu putea să sugereze măcar o explicație teoretică a fenomenului.

CERCETĂTORII, ÎN ALERTĂ

Comunitatea științifică a fost de-a dreptul siderată, pentru că se afla în fața unei manifestări cu totul neobișnuite. La sfârșitul anului 2002, o echipă complexă a descins în zonă, pornind cercetările practic de la zero. Firește, primii investigați au fost localnicii din zonele învecinate, căci exact în aria vizată nu se locuiește, fiind vorba despre păduri, pășuni submontane și o baltă de dimensiuni ceva mai mari, înghețată. Nimic deosebit, cu excepția unor mărturisiri stranii: în mod frecvent, vacile care pasc în zonă au hemoragii nazale și dau... lapte prins, imediat după mulgere; lapte din care, de altfel, se obține faimoasa brânză *cantal!* Astfel, din surpriză în surpriză, cercetătorii au primit și lovitura de grație: nici un aparat nu le mai funcționa, în interiorul „triunghiului negru", telefoanele mobile erau și ele „moarte", iar receptoarele radio emiteau doar un țiuit penibil. La nici 100 de metri în interiorul zonei vizate, întreaga echipă științifică se vedea cu totul ruptă de lume.

„MORTUL" CARE... DOARME

Tot răul pare a fi spre bine. „Orbirea" aparaturii le-a sugerat specialiștilor o posibilă pistă, ei intuind existența unui câmp electromagnetic foarte puternic, ceea ce ar fi explicat perturbarea măsurătorilor, dar și coagularea laptelui vacilor; deocamdată, nu și sângerările nazale ale animalelor. Drept urmare, cercetătorii au revenit în zonă cu aparatură imună la influențele electromagnetice exterioare, iar rezultatul măsurătorilor a fost stupefiant: intensitatea câmpului din triunghi era de câteva milioane de ori (?) mai mare decât

cea a câmpului magnetic terestru! Așadar, încă un pas înainte. Rămânea de identificat sursa acestui fenomen nemaiîntâlnit. În primăvara acestui an, s-a propus o explicație geologică, bazată pe faptul că relieful din Cantal are origine vulcanică. Ideea ar fi că, la o adâncime de câțiva kilometri, există galerii cu magmă provenită de la vulcanul Puys (stins), care transportă particule încărcate electric. Dacă aceste cavități formează o buclă, apare astfel un fel de bobină naturală extrem de puternică. Deocamdată, cercetările sunt în curs de desfășurare, mai ales că ipoteza teoretică nu explică și forma triunghiulară a bizarei zone.

OPERAȚIUNI TOP SECRET

Fantastica descoperire nu putea lăsa indiferente anumite cercuri militare. Totuși, la bursa zvonurilor, primii „întreprinzători" ar fi unii indivizi certați cu legea. Evadați din arestul poliției, ei au găsit în pădurile din „triunghiul negru" o adevărată Curte a Miracolelor, unde mijloacele de comunicare între jandarmi sunt neputincioase. Au apărut însă și numeroși doritori să-și cumpere terenuri în zonă, pentru a-și construi reședințe, deși autorizații încă nu se dau. E clar că străinii nu s-ar stabili aici, pentru a fabrica faimosul *cantal*... Și, ca peste tot în lume, printre primii care s-au precipitat spre bucolicele meleaguri au fost americanii, agasați de colțișorul francez ascuns mereu „privirilor" sateliților lor de spionaj. Altfel, se pare că zona ar fi ideală pentru operațiunile *top secret* de nivel high-tech, pentru care deja s-au elaborat proiecte. Spiritele s-au înfierbântat, ecologiștii au intervenit și ei, în apărarea patrimoniului mondial al umanității, dar e clar cam încotro vor evolua lucrurile. Pentru muritorii de rând, ar fi bine de știut măcar ce se întâmplă cu-adevărat în straniul perimetru, aflat – totuși – pe Pământul pe care trăim. Sau poate că la mijloc e cu totul altceva...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ADIO, ACUMULATORI REÎNCĂRCABILI!

Problemele pe care le prezintă aparatele electronice portabile constau în faptul că necesită reîncărcări periodice cu propriul lor încărcător. Când ești în weekend, într-o deplasare profesională sau în vacanță, transportul încărcătoarelor și cablurilor aferente devine o adevărată povară. Soluția ar fi să se renunțe la legăturile prin fire cu aceste aparate. E posibil acest lucru? Ei, bine, da. Acest tip de aparat a fost conceput și realizat deja de societatea engleză SplashPower. Denumit SplashPad, acest încărcător se prezintă sub forma unei plăci de aproximativ 6 mm grosime care se branșează la o priză obișnuită și poate reîncărca bateriile aparatelor electronice portabile așezate pe suprafața sa, principiul funcționării constând în

transferul de energie prin inducție electromagnetică. Placa nu emite un câmp electromagnetic decât în momentul în care detectează, la un centimetru distanță, semnalul emis de un circuit integrat aflat în aparatul care urmează a fi reîncărcat, un circuit integrat denumit SplashModule. În momentul în care bateria e încărcată, în mod automat SplashPad își întrerupe furnizarea de energie. În varianta actuală, SplashPad poate reîncărca simultan până la cinci aparate electronice portabile dacă acestea sunt echipate cu SplashModule. Singura sa limită e puterea de alimentare de 10 w, insuficientă, de pildă, pentru reîncărcarea bateriilor unui calculator portabil. Problema majoră e legată însă de interesul producătorilor de aparate electronice portabile de a le dota cu SplashModule. Având în vedere faptul că printre clienții potențiali cei mai importanți se numără (deocamdată) proprietarii aeroporturilor, hotelurilor și restaurantelor, e foarte posibil ca în următorii ani, producătorii de aparate electronice portabile să-și doteze produsele cu SplashModule.

DORIN MĂRAN

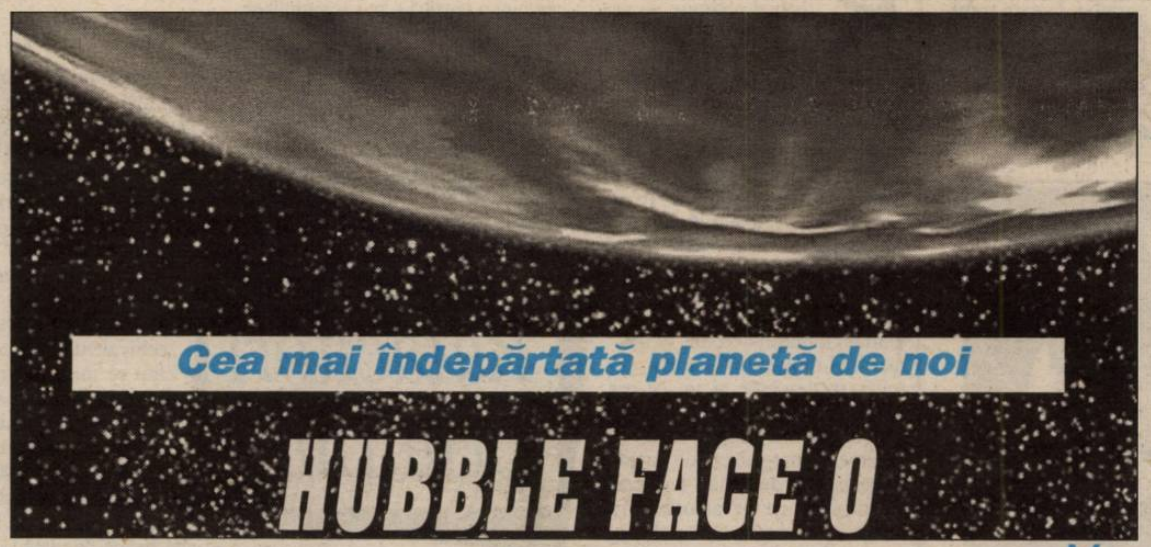

Cea mai îndepărtată planetă de noi

HUBBLE FACE O DESCOPERIRE EXCEPȚIONALĂ

La 10 iulie, anul acesta, pe imaginile primite de la telescopul spațial Hubble, astronomii au descoperit semne ale existenței unei planete extrasolare cu totul specială. În primul rând pentru că datorită distanței la care a fost identificată, la 5600 ani lumină de noi, ea devine în acest moment cea mai îndepărtată planetă cunoscută de noi. Mai mult încă, momentul când s-a format a avut loc acum 13 miliarde de ani, deci ea este totodată și cea mai bătrână planetă din Univers localizată până acum. De 2,5 ori mai grea decât Jupiter, ea s-a format deci cu mult înainte ca Pământul și chiar Soarele nostru să existe! Elementul cel mai senzațional al descoperirii este concluzia pe care aceasta o impune, și anume că planetele nu s-au format în Univers „în vremea noastră", ci încă din primul miliard de ani după Big Bang!

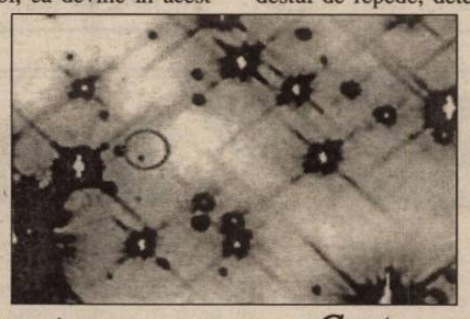

O planetă și doi sori!

Noua planetă se află aproape de centrul roiului globular M4, un roi foarte bogat în stele, și se rotește nu în jurul unui singur soare, cum se întâmplă cu Terra, ci a unui sistem de doi sori – o stea neutronică (cele mai dense corpuri cerești, cu diametre uneori de doar câțiva kilometri) și o așa-numită pitică albă (stele „muribunde", de dimensiunea Pământului). Timpul în care o asemenea planetă efectuează o rotație completă în jurul sorilor ei este un secol pământean! Povestea descoperirii noii planete a început de fapt încă din anul 1998, cu identificarea pulsarului PSR B1620-26, în roiul globular M4. Acest pulsar este o stea neutronică rotindu-se în jurul axei sale de practic 100 de ori pe secundă și emițând în mod regulat pulsuri radio. Ca un adevărat far, care însă în loc de lumină emite pachete de unde radio (motiv pentru care de multe ori pulsarii sunt considerați „farurile" Cosmosului). Companionul său, pitica albă, a fost găsit apoi destul de repede, detectându-se efectul pe care îl avea asupra „ceasului" pulsarului. Cele două stele se rotesc una în jurul celeilalte de două ori într-un an. Ceea ce s-a întâmplat apoi a fost că astronomii au observat că mai există și alte iregularități ale mișcării sistemului celor două stele, denotând o influență gravitațională a unui corp foarte masiv: așa s-a născut ideea, presupunerea, că ar exista în apropiere și o planetă de mari dimensiuni.

Controversa stelelor bătrâne

În fine, o altă consecință importantă a descoperirii o constituie posibilitatea de a tranșa o veche dispută, cunoscută drept „controversa stelelor bătrâne" care considera că aceste stele nu pot conține elementele grele din Tabelul lui Mendeleev, din care sunt alcătuite cu preponderență planete de tipul Terrei. Autorii descoperirii au fost Stein Sigurdsson, de la Pennsylvania State University, și colegii săi. Astronomii sunt acum obligați să reexamineze cât mai multe din stelele „sterpe", cum li se spune de obicei, despre care se crede că nu au sau chiar că nu pot avea planete care să se rotească în jurul lor.

MIHAELA DOROBANȚU

Călătoriile stimulează memoria

Ornitologii Institutului „Max Planck" (Germania) au demonstrat în premieră că păsările migratoare au o memorie categoric superioară celei dovedite de suratele lor sedentare. Ei au ales peste o sută de pitulice

din două specii – una migratoare și cealaltă sedentară – în prezența cărora au așezat o cutie cu două compartimente, cu decoruri diferite, numai unul conținând mâncare. După familiarizarea cu obiectul respectiv, acesta li s-a prezentat la intervale diferite. După două săptămâni, păsările sedentare uitaseră unde pot găsi hrana, pe când cele migratoare au mers direct la „adresa" bună, chiar după un an. Aceasta ar explica mecanismul prin care speciile ce părăsesc toamna regiunile ce vor trece prin iarnă, se întorc primăvara exact în locurile de unde au plecat.

Mașina de citit gândurile

Odinioară profitabilă idee de SF, astăzi a devenit realitate; sau undeva, pe aproape. Firma americană Teradata lucrează la un proiect referitor la un computer capabil să asocieze anumite stări emoționale, diverselor expresii ale feței. Baza procedeului stă în imaginea preluată de o cameră video, pe care sunt recunoscute opt zone faciale ale căror modificări pot fi percepute, până la cea mai mică tresărire. Se compară apoi informațiile primite cu propria bază de date (fețe și expresii preluate de la peste 150 de persoane) și se „deduce" starea afectivă a subiectului, dintr-o multitudine de triste și bucurii, furii și dezgust, surpriză și melancolii ș.a.m.d. O primă utilizare preconizată – instalată pe diverse automate publice – se speră că va duce la îmbunătățirea relației om-mașină. Totodată, ar putea contribui la sporirea securității pe aeroporturi, la frontiere și în alte locuri publice. Singurul amendament: posibile abuzuri în materie de respectare a vieții private.

Amazonia secretă

La început de mileniu trei, când pământenii plănuiesc zboruri intergalactice, pe Terra mai există comunități umane încă necunoscute. Amazonia se pare că reprezintă zona cea mai misterioasă din acest punct de vedere. Potrivit FUNAI (Fundația Națională a Indienilor), în vestul extrem al imensei păduri virgine trăiesc cel puțin șase grupuri de indieni pe care nimeni nu i-a văzut vreodată. Dovezile aduse de cercetători – zgomote de deplasări precipitate prin junglă, în preajma unor așezări părăsite în grabă, unde s-au găsit de pildă colibe, depozite de manioc și diverse obiecte de uz

curent. În același timp, echipele de cercetători au întâmpinat și ostilitatea nevăzuților oameni ai pădurii, opt dintre colaboratori fiind masacrați în misiuni recente. Totuși, studierea și delimitarea teritoriilor respective nu suportă amânare, date fiind defrișările și prospecțiunile de-a dreptul barbare, ce se desfășoară în Amazonia de mai mulți ani. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Dispariţii pe valea fluviului Hudson

Philip J. Imbrogno, coautor al cărţii consacrate cazurilor de pe valea fluviului Hudson, despre care relatam în episodul precedent, a fost contactat de circa 75 de martori ai straniilor apariţii OZN, care i-au spus că au sentimentul că „s-a mai întâmplat şi altceva" cu ocazia acelor întâlniri, gândindu-se la răpiri. Profesorul J. Allen Hynek, autorul principal al cărţii (dar care, din păcate, a murit puţin înainte de apariţia ei), l-a sfătuit pe Imbrogno să nu dea publicităţii aceste istorii până va avea dovezi mai consistente. Iată totuşi câteva dintre aceste cazuri:

Un obiect imens şi zeci de martori

La 24 martie 1983 o persoană care, dorind să-şi păstreze anonimatul, a fost numită **John Wright**, fost ofiţer de poliţie, a plecat, cu o maşină de teren, împreună cu doi copii ai unui vecin: *Jack*, de 16 ani, şi sora lui *Ellen*, de 13 ani, într-o mică excursie în zona montană de lângă Stormville (New York). La un moment dat, (era deja întuneric), zăresc toţi trei, staţionând, la circa 60 de metri deasupra capetelor lor, un obiect în formă de V având de la un cap la altul circa 120 de metri. Câteva persoane urmăreau acelaşi obiect de pe terasa unui restaurant aflat la circa 200 de metri. Luminile semănau, după descrierea lui Wright, cu nişte ferestre, îndărătul cărora parcă se mişca ceva, însoţit de fulgerări ca de la blitz-urile aparatelor de fotografiat. Întregul obiect părea să fie o structură unică, solidă. Lumina dădea impresia că vine prin nişte tuburi. Cei trei au urmărit obiectul timp de circa douăzeci de minute. La un moment dat, copiii au devenit panicaţi şi i-au cerut lui Wright să plece imediat. Au pornit maşina, dar în aceeaşi clipă s-a urnit şi obiectul deasupra, în aceeaşi direcţie cu ei, arborând un joc de lumini în care alternau culorile roşu, verde şi alb. Au mers astfel, mai mult de o oră, cu viteza de circa 30-35 km/oră, până la întâlnirea cu autostrada I-84, deasupra căreia obiectul s-a oprit din nou, la circa 60 de metri de sol. Wright a coborât din maşină şi a schimbat câteva impresii cu alte persoane care se aflau în acel loc. La un moment dat, luminile au început să joace dezarticulat, în sus şi în jos, de parcă s-ar fi desprins de obiect, după care s-au adunat din nou, iar obiectul a plecat, pierzându-se curând din vedere.

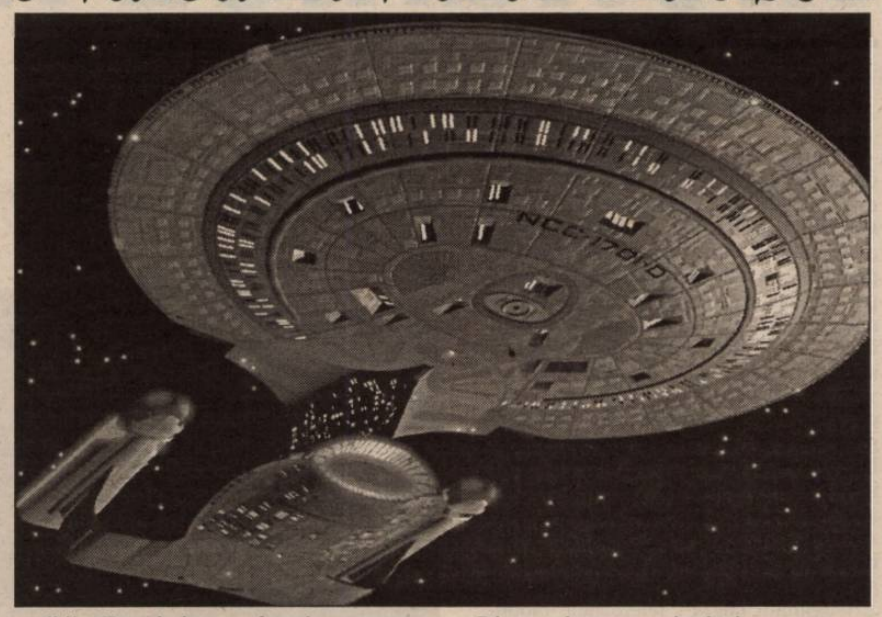

Regresia hipnotică atestă o triplă răpire

După această întâlnire Wright a început să viseze, repetat, că este răpit şi dus la bordul unei nave spaţiale, aşezat într-un fotoliu şi examinat. În urma mai multor discuţii cu investigatori OZN, el s-a supus unei regresii hipnotice. În această stare, a povestit că, în timp ce privea de pe şosea ciudata apariţie, . s-a văzut brusc în interiorul „obiectului". În jurul său se găsea un soi de panou de comandă circular, la care trebăluiau cinci făpturi, înalte de circa 1,60-1,65 metri, cu capete mari, guri foarte mici, urechi abia vizibile. Erau îmbrăcate în salopete negre. Unul dintre vizitatori i-a spus lui Wright să nu-i fie frică, deoarece vor să-i facă doar un test inofensiv. A adăugat că vin de pe o planetă îndepărtată, într-o misiune paşnică, efectuând un studiu asupra oamenilor din zonă. L-au aşezat apoi într-un fotoliu, după care a fost examinat cu nişte aparate plimbate în sus şi în jos pe corpul său. Cei doi copii se aflau în aceeaşi încăpere, aşezaţi pe alte fotolii, efectuându-li-se o examinare similară. Dintr-o dată, tot atât de brusc precum veniseră, s-au pomenit cu toţii îndărăt în maşină. Copiii urlau îngrozitor că vor să plece de aici, Wright a demarat, iar obiectul de deasupra lor a pornit să alunece în aceeaşi direcţie cu ei.

Independent şi cu toată discreţia s-a luat legătura şi cu cei doi copii. Amândoi au relatat că au avut, după excursie, nişte vise stranii, care coincideau până la detalii cu informaţiile aflate de la Wright.

DAN D. FARCAŞ

POVEŞTI CU REÎNCARNĂRI

Rătăcitori prin timp

Roger era un tânăr şofer, proaspăt căsătorit, care tocmai obţinuse un weekend liber şi se grăbea acasă. Conducea camionul firmei pe autostradă – traficul nu era cu nimic deosebit faţă de alte dăţi. Ajuns într-o zonă cu restricţii, vede cum se pune stopul, frânează, dar în aceeaşi clipă, observă un camion Toyota venind cu viteză atât de mare încât realizează că nu va putea opri la timp. Şocul este extrem de puternic. Este pur şi simplu aruncat în mijlocul şoselei şi se răstoarnă cu maşină cu tot. În momentul impactului, trusa de scule se deschide şi tot ce era înăuntru zboară afară, aproape străpungându-i corpul! Mai are puterea să înregistreze un vacarm de scrâşnituri de frână – realizează că maşinile de pe autostradă au reuşit să oprească fără să-l ciocnească. Îşi pierde cunoştinţa. Următorul element de care îşi aminteşte este un necunoscut ajutându-l să iasă din maşină şi apăsându-l pe braţe şi pe piept ca să se convingă că nu avea nimic rupt. Din fericire nu avea. Îl întreabă dacă totul e în regulă. La răspunsul afirmativ al lui Roger, se ridică, îl asigură că ambulanţa e pe drum şi îi spune că trebuie să plece. Uluit, Roger constată că era teafăr. Dar binefăcătorul căruia voia să-i mulţumească nu mai era acolo. După cum i s-a părut, nu se urcase în nici o maşină – pur şi simplu se strecurase printre cele care staţionau şi dispăruse. Nimeni nu l-a mai găsit... Când ambulanţa a ajuns, au constatat că Roger avea, incredibil, doar câteva zgârieturi.

...Prima oară când a povestit ce i s-a întâmplat şi a spus că nu vedea altă explicaţie decât că omul care îl salvase fusese de fapt îngerul său protector, a fost după câteva zile, la o petrecere cu prietenii. Trecând însă din grădină prin casă pentru a-şi lua ceva din maşină, observă o fotografie pe o etajeră şi rămâne uluit în faţa ei: era tocmai cel care îl salvase. Stăpâna casei se apropie şi îi spune că era fotografia fiului ei, mort într-un accident, strivit pe autostradă în urma ciocnirii de un camion venind prea rapid, din spate. Murise din cauza unei greutăţi care-i căzuse pe piept şi îl strivise.

* * *

Credinţa în reîncarnare, în migraţia sufletelor, este cunoscută încă de pe timpul egiptenilor şi este categoric chiar şi mai veche. De fapt ei îşi îmbălsămau morţii, pregătindu-le corpurile pentru a deveni gazdele unor adevăraţi „rătăcitori prin timp".

La început, noţiunea de suflet nu exista aşa cum o percepem noi astăzi – probabil că era „echivalentă" cu cea de viaţă: cine se mişca, trăia, cine nu... De-abia apoi a apărut ideea că sufletul are o existenţă independentă de corpul fizic şi că se separă de acesta la moarte, având posibilitatea să revină „pe scena lumii", uneori într-o altă formă de viaţă – inclusiv una inferioară celei pe care o avusese. Alteori tot ca om, încercând, dacă nu să repare ceea ce a greşit el sau să împlinească ceea ce a lăsat neîmplinit, măcar să-i scutească pe alţii de aceleaşi suferinţe. De cele mai multe ori, inconştient, fără să-şi amintească nimic de avatarurile vieţilor sale anterioare...

EUGEN CELAN

Paşi peste bariera timpului

VISUL DE LA CAPĂTUL CĂLĂTORIEI

Într-o relatare din 3 octombrie 2002, Steven B. vorbeşte despre tristeţea care l-a cuprins în momentul când a realizat că îşi părăsise forma fizică care îl găzduise (murise, cu alte cuvinte) şi că privea la ea ca şi cum s-ar fi aflat în spatele unui zid – nu unul fizic, evident. Şi nu era vorba de vreun sentiment al depărtării, al distanţei de ceea ce fusese, nici de un regret personal, ci doar de faptul că era conştient de tristeţea pe care urma să o producă familei sale!

Această combinaţie între vis şi o călătorie în afara corpului până la limita constatării propriei morţi, aduce în atenţie un aspect cu totul extraordinar al experienţelor în vecinătatea morţii: lumile de dincolo de tunel. Steven B. vorbeşte la un moment dat despre o prezenţă feminină care îl aştepta „dincolo" – poate sufletul său pereche; poate o formă superioară a propriului eu; sau poate că nu există un singur suflet-pereche, iar ceea ce a întrezărit el dincolo de lumină să fi fost unul din „membrii" unui adevărat complex de suflete-pereche...

Oricine este adus într-o stare extraordinară în momentele legate de o asemenea experienţă sau cele în care constată, de-a dreptul şocat, că „pluteşte" în jurul propriului corp (pe care l-a putut „părăsi" fără nici o problemă), capabil de orice mişcare şi de orice deplasare într-o lume în care distanţele în spaţiu şi timp au o cu totul altă unitate de măsură. Este însă aceasta o stare într-adevăr extraordinară? Sunt cercetători care pretind că nu: de fapt, în această stare, lumea exterioară şi-a pierdut realitatea – reale devin acum lumile interioare! În momentul morţii se imaginează ceea ce doreşti, speri sau te temi să vezi! Şi ceea ce îţi poţi imagina cu suficientă claritate, devine real. Oameni pe care i-ai cunoscut sau iubit şi au dispărut înaintea ta, apar din neant. Şi par perfect reali. Acolo, într-o lume care se întinde – cât de mult nu ştii încă - dincolo de capătul tunelului.

Mai există, desigur, şi aspecte inefabile ale unei experienţe în apropierea morţii, experienţe care nu pot fi descrise în cuvinte. Pentru că ele se consumă în momentul în care se trece din fiinţă în nefiinţă. Un pas fundamental. Şi decisiv.

Şi atunci se mai adaugă o întrebare: ce este, în fond, conştiinţa? Mai simplu ar fi de spus ce NU este: nu este un „altcineva", nici un alt corp, nici vreun alt fel de substanţă... Mai curând se poate spune că este unul dintre modelele mentale pe care ni le formăm, de care suntem conştienţi, de fiecare, dar unul singur dintre ele este real, este „eul" care ne defineşte. Este punctul de referinţă al vieţii fiecăruia dintre noi. Când se apropie moartea, acest punct de referinţă intră într-un fel de ceaţă. Modelul „eului" nostru se prăbuşeşte. Şi aceasta este cea mai stranie şi mai teribilă experienţă: pentru că eul nu mai există, deci nu mai există... cine să treacă prin experienţă! Există numai experienţa...

Şi când – dacă, evident! – „se" revine dintr-o asemenea experienţă, dacă se reconstituie deci „eul", „sinele", acesta nu va mai fi niciodată acelaşi...

MIHAELA DOROBANŢU

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/32

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Halucinaţii sau legende?

Găselniţa numită CORP ASTRAL

Inventarea conceptului de corp astral a uşurat – speră unii specialişti – explicarea unor fenomene inexplicabile cum ar fi: evadarea în alte lumi (sau în alte dimensiuni alte timpului, cum spun cei „savanţi" în materie) şi biolocaţia – a fi în două locuri simultan. Pentru Gilles Lebrun, un parapsiholog englez contemporan, existenţa corpului astral este „o gogoriţă transformată în maşină de făcut bani pentru creduli, căci dacă există ceva ce ar putea purta această denumire, atunci acel ceva nu ne-ar fi accesibil nouă, muritorilor". Lebrun exemplifică prin cazul doamnei Hellen. G. din Londra, care a fost văzută în acelaşi timp la o partidă de tabinet, la un „five o'clock" tradiţional, şi într-o garnitură de metrou care a luat foc într-o staţie. Dna H.G. a fost dusă la spital pentru că leşinase din cauza fumului, iar de la spital s-a dus direct acasă. De aici a dat telefon prietenelor de „five o'clock" la câteva minute după ce ea însăşi plecase de la partida de tabinet, relatând ceea ce i se întâmplase în metrou şi lăsându-le cu gura căscată pe amicele sale... Cum s-ar putea explica această biolocaţie?

Corpul astral, dragul de el, poate sugera că omul poate trăi în doi timpi diferiţi, care de fapt se suprapun, iar prezenţa corpului fizic într-un anume loc este aleasă aleatoriu, cealaltă prezenţă fiind una „fantomatică". Aşa o fi?

PAUL IOAN

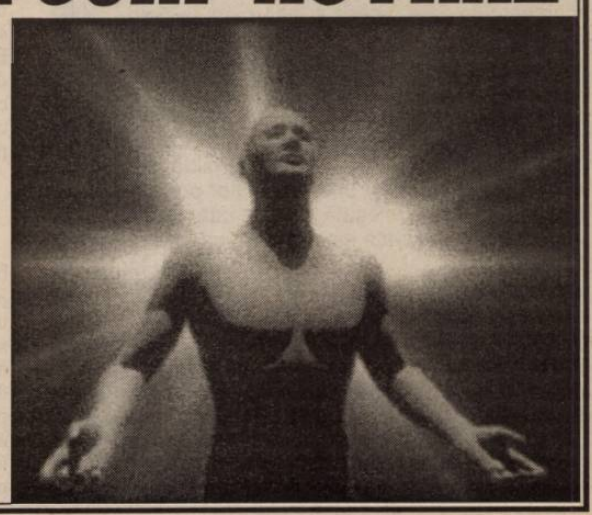

OMUL în oglindă

Timiditatea, arma celor puternici!

- Mai există persoane timide astăzi, când emanciparea debutează de la vârstele adolescenței?
- Ce șanse au timizii să reușească în carieră și în dragoste? Pot fi ei considerați „loviți de soartă”?
- Statisticile unor anchete sociale arată că, surprinzător, norocul surâde preponderent celor care „știu” să roșească și când au devenit adulți
- Unii criminali în serie au fost niște timizi în viața publică

O problemă ereditară și de adaptare

Un grup de psihologi de la Universitatea Harvard a reușit să monitorizeze (cu ajutorul părinților, profesorilor și colegilor) un lot impresionant de persoane, de la vârsta de 2 ani și până la 22 de ani. Experții, considerând că timiditatea se instalează de la 2-3 ani, au urmărit evoluția psihică a „cobailor”, ajungând la concluzia că există o moștenire genetică clară în această privință și, probabil, un grup de gene care dictează o activitate cerebrală mult mai intensă (într-o anume zonă a creierului) la timizi. Cu alte cuvinte, dacă te-ai născut timid, așa rămâi toată viața. Dar de ce mediul social nu poate schimba nimic din comportamentul acestor persoane?

Se pare că timiditatea este indisolubil legată de personalitatea omului, așa cum este și scrisul sau amprenta vocală. Majoritatea timizilor din lotul respectiv a fost masculină. Fetele au mai mult tupeu și se descurcă întotdeauna mai bine, mai ales dacă-l au și pe „vino-ncoace”, reiese din studiul amintit. În consecință, timizii ar trebui să nu aibă același succes – profesional și în viața sentimentală – dar lucrurile nu stau deloc așa. Un sondaj efectuat în Anglia, Franța și Germania demonstrează următoarele aspecte sociale esențiale: *1. Timizii câștigă repede simpatia celorlalți, de multe ori mai repede decât tupeiștii; 2. Timizii, mai sensibili decât media, simt de care persoană trebuie să se apropie (în anturaj) pentru a se descătușa; dacă o astfel de persoană descătușantă nu există, atunci eșecul îi pândește pe timizi.*

Unii specialiștii susțin că introvertirea și extrovertirea, deși pot fi ereditare, depind în mod esențial de mediul familial al copilului și adolescentului. Părinți prietenoși și deschiși în orice problemă vor avea copii fără inhibiții, iar dacă s-au născut timizi, vor scăpa cu timpul de această tară. Părinții severi nu fac decât să accentueze introvertirea copilului.

Dar cu dragostea cum stau?

Mult mai delicată, problema vieții sentimentale și amoroase este cea care a adus marea surpriză experților în psihologie. De ce fetele și femeile se simt atrase mai mult de către timizi decât de către cei perseverenți? Unul dintre răspunsurile posibile este următorul: tendința femeilor de a se purta (întrucâtva) ca o mamă cu bărbatul și dorința de a-l modela se pot manifesta mai lesne cu timizii. Bărbatul impetuos impresionează plăcut, dar pare de neîmblânzit, și atunci orgoliul femeii nu este satisfăcut pe deplin. O altă explicație, având un caracter mai mult esoteric, este faptul că timizii sunt ca un magnet pentru noroc. Opt din zece persoane de acest fel au șansa unui mariaj fericit, deși debutează greu în viața sentimentală și amoroasă. Norocul la femei „ideale” este har ascuns al introvertiților. Ei se dedică total femeii iubite, iar acestea simt că nu au de-a face cu aventurieri, cu instabili sentimentali.

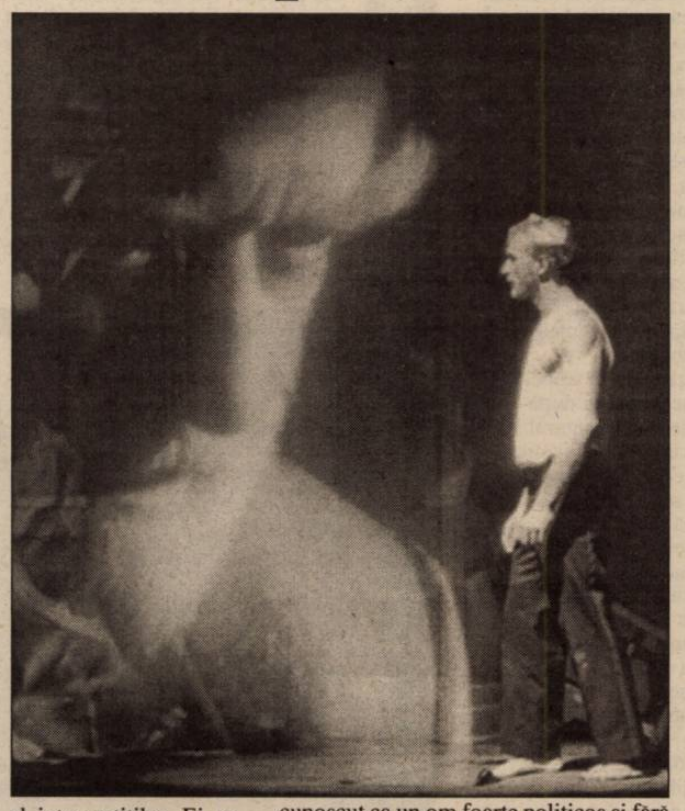

Aspecte macabre

Marea excepție de la regula de mai sus o reprezintă, după unii psihologi experți în criminalistică, criminalii în serie. Inhibițiile față de femei, coroborate cu deficiențe sexuale înnăscute, generează uneori asasini odioși și foarte inteligenți. Un singur exemplu: în anii 70, americanul Louis Kanthel a ucis șase femei de vârstă medie, într-un interval de 14 luni. Era angajat la o stație de benzină și cunoscut ca un om foarte politicos și fără legături sentimentale serioase. Se pare că o iubea enorm pe o anume T., dar de care nu știa cum să se apropie. Această dragoste imposibilă l-a determinat (alături de unele deviații psihanalitice, evident) să omoare femei care aveau o fizionomie asemănătoare cu a lui T. și aceeași vârstă. Criza prelungită de timiditate, spun experții, a degenerat în impulsuri criminale imposibil de stăpânit...

Timizii se încadrează perfect într-o societate sănătoasă din toate punctele de vedere. Dar dacă mediul social este „sălbatic”, introvertiții se vor baza mai mult pe șansă decât pe propriile forțe.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Peștii nu simt durerea?

Poate pentru a scuza o anume înclinație a omului către a ucide, trecută chiar în categoria sporturilor (!), unii au sugerat că, oricum, peștele – căci despre pescuit este vorba – nu simte nici o durere, atunci când perfidul ac i se înfige în gură și că de fapt el moare din lipsa apei. De curând, neurologii scoțieni de la Institutul Roslin au pus în evidență exact contrariul ideii respective. Ei au injectat în diferite zone ale capului unor păstrăvi soluții acide (oțet) sau care produc căldură (venin de albine). S-au înregistrat astfel răspunsuri clare la aceste agresiuni, din partea a 22 de neuroni, în cazul căldurii, și a 18 neuroni, în cazul acidului.

S-a pus însă întrebarea: semnalele respective ajung totuși și la creier? E adevărat, aceste vertebrate, spre deosebire de mamifere, nu au neocortex – o regiune cerebrală implicată în transmiterea mesajelor durerii. Cu toate acestea, experimentul cercetătorilor scoțieni demonstrează că, deși într-o tăcere deplină, specifică de altfel acestor viețuitoare, durerea se manifestă la fel de puternic și la ele, ca și la mamifere. Aviz pescarilor amatori!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Biotehnologiile,

SOLUȚIE CONTRA FOAMETEI

Problema malnutriției din zone întinse ale globului devine atât de pregnantă încât doar ingineria genetică mai poate oferi speranțe de rezolvare. Cu ce riscuri? Rămâne de văzut

Șocul anului 2015

O recentă conferință internațională a discutat la Tokyo perspectiva realizării unui important obiectiv în lupta generală de ridicare a nivelului de civilizație și bunăstare a lumii: reducerea cu 50% până în anul 2015 a ceea ce a fost numită „foametea globală” – în 1992 se estimase că 815 milioane de oameni se află la pragul foametei totale. Dar s-a constatat că o serie de factori, printre care războaiele, seceta, creșterea scăpată de sub control a populației planetare fac practic imposibilă realizarea acestui țel. Singura salvare poate veni de la implicarea totală a științei. Inițiatorii conferinței din capitala Japoniei, GCCDA – Grupul Consultativ de Cercetare privind Dezvoltarea Agriculturii – au estimat că fără decizia unei finanțări prioritare a dezvoltării agriculturii, inclusiv mult discutatele și uneori contestatele biotehnologii, sute de milioane de oameni vor rămâne într-un viitor foarte apropiat fără nici o sursă de hrană. „În următorii 50 de ani populația globului va crește cu aproximativ 50%, depășind 9 miliarde, iar necesitățile de hrană vor crește cu 100%. Nu văd altă posibilitate de a face față acestei situații decât creșterea productivității agriculturii prin aplicarea cunoștințelor și tehnologiilor de care dispunem la ora actuală și prin încurajarea cercetării”, a declarat la Tokyo, Robert Mc Namara, președintele GCCDA și fost președinte al Băncii Mondiale.

Revoluția verde

GCCDA numără printre membrii săi grupuri guvernamentale, instituții de cercetare publice și private. Toți aceștia sprijină ideea biotehnologiilor în vederea promovării dezvoltării agriculturii, intrând astfel de multe ori în conflict cu adversarii declarați ai recurgerii la produse agricole modificate genetic, invocând în acest sens motive de securitate a populației. Situația actuală însă – de la războaie și calamități naturale, la corupția politică – face ca biotehnologiile să devină o necesitate mai stringentă ca niciodată în majoritatea țărilor sărace. Keijiro Otsuka, viitorul președinte al Institutului Internațional de Cercetări privind Orezul este foarte categoric: „Cred că sunt întrunite condițiile unei revoluții verzi în multe țări ale lumii, inclusiv Cambodgia și Africa”. Conform estimărilor sale, o investiție de 10-20 de milioane de dolari în Africa poate duce la schimbări revoluționare în această zonă! Inovații tehnice în agricultura Asiei s-au dovedit deja capabile să producă o asemenea revoluție în anii 1960-1970! Dar în 2002 Africa de Sud (cu 13 milioane de muritori de foame) și Zimbabwe (cu 6 milioane) s-au opus vehement alimentelor modificate genetic oferite de SUA. GCCDA nu neagă importanța unei politici de bio-securitate, combinând ideea biotehnologiilor cu eforturile de asigurare a unor culturi mai rezistente la secetă și optimizarea resurselor de apă.

O mână întinsă

Universități de stat și fundații de cercetare au inițiat recent o acțiune care completează fericit aceste inițiative: punerea la dispoziția universităților, cercetătorilor și instituțiilor de cercetare din țările care au asemenea probleme, a întregii informații științifice și tehnologice privind biotehnologiile. Pentru început se vor realiza baze de date incluzând rezultate și reglementări oficiale ale cercetării, accesul la date fiind deci liber pentru aceste țări, iar într-un viitor care se speră să fie cât mai apropiat, ele vor fi ajutate și cu materialele și substanțele necesare.

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

Petrol din ulei și geotermie

Clar, bătălia pentru alți combustibili decât hidrocarburile fosile, a luat alură, tot mai mulți energeticieni sunt implicați în tot mai multe proiecte și crește chiar susținerea statelor și companiilor pentru căutarea de noi „fabrici” de energie, căci toată lumea pare convinsă că nu se poate miza doar pe petrol și gaz care vin din zone cu mare risc geopolitic.

Într-un articol trecut vorbeam despre obținerea petrolului din deșeurile abatoarelor: fabrica din statul Missouri folosește o tehnologie numită „Proces de depolarizare termală” (în englezește: „TDP”), în care un joc subtil de presiuni și temperaturi face ca din 200 de tone de mărunțaie de păsări, prin cracarea moleculelor organice, să se obțină aproximativ 47 tone petrol și 8 tone gaz (din corpul unui om de 85 kg greutate, scria revista „Discover”, ies 20 litri petrol, 3,5 litri gaz, 3,5 kg diverse metale și 60 litri apă distilată!...). Rentabilă, atunci când va fi generalizată (la toate abatoarele lumii), ecologica instalație permite un aport consistent în carburanții artificiali.

Austriecii și spaniolii fac însă altceva: preiau uleiul alimentar folosit în restaurante și cantine (mii de tone!), îl procesează printr-o tehnologie nouă și obțin din el așa-numitul biodiesel, deci un fel de motorină care pune în mișcare, fără probleme, autobuzele din orașul Graz și reprezintă cam 25% din combustibilul consumat de autovehiculele din Catalonia. Trei instalații de biodiesel pot furniza 125.000 tone combustibil anual, evitând și poluarea gravă pe care, altfel, o provoacă uleiul prăjit, aruncat în sistemul de canalizare al orașelor.

În ambele cazuri – și în varianta TDP și în cea a biodieselului din uleiuri vegetale – creșterea anuală va fi, spun prognozele, de circa 8% adăugându-se, la un moment dat, și uleiuri vegetale, preluate direct din recoltele de măslin, de floarea soarelui, rapiță.

Și încă un domeniu stimulat de nesiguranța din Orientul Apropiat: cel al energiilor geotermale, în care Islanda – cu ai săi nenumărați vulcani – Noua Zeelandă și Italia sunt campioane mondiale. La Vale del Diavolo, de pildă, în Toscania, italienii exploatează fierbințeala apelor termale subterane, centrala de la Lardarelo fiind în funcțiune de mai multe decenii. Ea reprezintă 10% din energia geotermală exploatată în întreaga lume (are o producție de 4,8 miliarde kwh pe an), servind interesele a aproape 1.000.000 de locuințe. Din păcate, de câtăva vreme, resursa principală a început să scadă, apa fierbinte din adâncuri nemaifiind de ajuns pentru nevoile tehnice ale centralei. Ce idee le-a venit, însă, energeticienilor italieni? Să toarne, de sus, apă, peste rocile fierbinți din adâncuri, alimentând în felul acesta bazinul natural, cu retur al apei astfel înfirbântate, deci cu abur sub presiune, care va mișca palele unei turbine și așa se va produce curent electric.

Cercetări în acest domeniu se mai fac și în Franța, Filipine, Bolivia, Hawaii, în Tibet – semn că lumea energeticii geotermale mișcă. S-a ajuns, în 2002, la aproape 20 Mw putere instalată și la o producție mondială de 50 miliarde kwh. Și lucrurile nu se vor opri aici. Foamea de energie crește mereu, pe măsură ce tot mai mulți cetățeni ai planetei Pământ vor să-și satisfacă nevoile elementare ale civilizației acestui veac. De aceea criza din Irak s-ar putea dovedi, în timp, ca un moment decisiv în explozia către noile tehnologii energetice care ne așteaptă la orizont.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

MICOZA

Parcă mai frecvent în ultimele decenii, oamenii sunt năpădiţi de infecţii cu ciuperci din specia *candida albicans*. De fapt, acestea sunt nişte microorganisme care se află pe pielea şi în mucoasele omului, aparent fără nici un semn de boală. Pe măsură ce rezistenţa organismului scade, datorită unor infecţii cronice, înmulţirea germenilor cauzatori de micoze se produce într-un procent exagerat. Aceştia se fixează pe mucoasele interne ale organismului (esofag, stomac, intestin, plămâni) şi pun în pericol însăşi viaţa.

Este interesant de ştiut că în tratamentul cu antibiotice, când echilibrul florei bucointestinale se rupe, în perioadele când se folosesc contraceptive hormonale, ori în lunile de graviditate, germenii micozei se înverşunează să se înmulţească exagerat.

Dacă viitoarea mamă prezintă o afecţiune micotică la naşterea naturală a copilului, îl poate infecta şi pe acesta. Dar transmiterea micozei este posibilă la orice vârstă prin contactul cu obiectele infectate.

La nivelul cavităţii bucale, persoanele infectate cu micoză prezintă depozit albicios sub formă de vezicule de mărimea unei gămălii de ac, până la cea a unui bob de linte. Zona este mai întotdeauna înroşită şi prezintă un prurit insistent, enervant.

Micoza cavităţii bucale este mai frecventă la sugari şi se observă la nivelul limbii, pe mucoasa bucofaringiană ori pe gingie. Aici îşi fac apariţia depozite lipicioase şi albe. Ştergerea zonei cu tifoane sterile lasă urme sângerânde.

Când germenul migrează în interior, pe traiectul stomac-intestin se va popula mai mult ca sigur şi zona anală şi cea genitală. Aici apar urme uşor tumefiate cu pete roşu-violaceu şi vezicule care pot evolua formând zone întinse.

Mamele trebuie să ia măsuri care să evite o reinfectare. Astfel vor fi dezinfectate: biberoanele, sticla acestora, suzetele (clocotite timp de 5 minute) şi tot ce vine în contact cu gura copilului. Când alăptează, mamele trebuie să-şi dezinfecteze ambele mameloane şi numai după aceea să fie aşezat sugarul la sân. Când infecţiile micotice se repetă, este important ca examenul secreţiilor vaginale să fie făcut în laboratoarele de specialitate de către toată familia.

Medicul va prescrie inhibitoare micotice sub formă de instilaţie, picături bucale sau comprese locale pentru zonele tegumentare, ori pensularea cu violet de genţiană.

Sâcâitoare sunt şi micozele plantare. Senzaţia de arsură, prurit, înroşire, vezicule (mai ales între degetele picioarelor) îşi fac imediat apariţia. Epiderma zonei este favorizată de mediul cald-umed. Contagiunea se produce în bazine, saune, la vestiare sau prin intermediul grătarului din lemn, al căzii, prosopului ori al papucilor comuni de baie. Arsura interdigitală este însoţită de prurit şi de pete albe. Veziculele care se sparg sunt dureroase şi cauzează fisuri tegumentare. Contra microzei plantere se recomandă creme, soluţii sau gel aplicate întotdeauna pe picioarele foarte curate.

Rezultate excelente dau cremele pe bază de plante (gălbenele, muşeţel). Oricum, microzele se constituie în afecţiuni contagioase, în care primul factor de apărare este curăţenia, igiena perfectă.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII

Tandreţe

Ca în fiecare vară, Jerry Hall îşi petrece vacanţa la Saint-Tropez. Ea profită de acest moment pentru a se ocupa mai mult de fiul cel mai mic, Gabriel Luke, care nu are decât cinci ani. Ceilalţi trei copii, Elizabeth, 19 ani, James, 18 ani, şi Georgia May, 11 ani, înoată singuri şi îşi folosesc mai mult propriile „aripi". În acest timp, tatăl lor, Mick Jagger, se pregăteşte să înfrunte scenele pariziene.

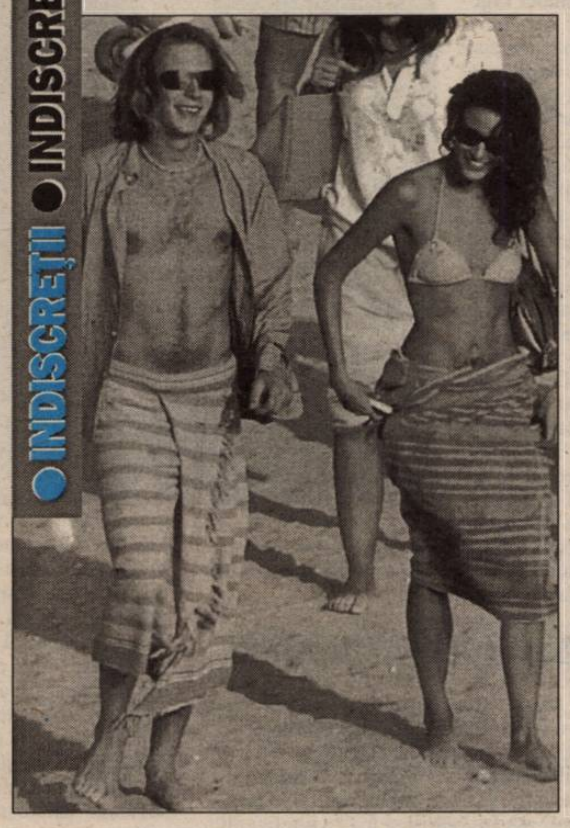

Frumoasele iubiri, într-o zi de vară

Fiul mai mare al prinţesei Caroline face să bată, mai rapid, multe inimi, chiar dacă acum şi-a ales să-şi petreacă vacanţa, în Insulele Baleare cu o actriţă spaniolă, Maria Jurado. La 19 ani, îngerul blond al familiei de Monaco este chipul leit al tatălui său adorat, antreprenorul italian Stefano Casiraghi, înghiţit de apele mării atunci când Andrea avea 6 ani. Cinefilii apreciază frumuseţea sa, chiar dacă tânărul bărbat nu pare să viseze la o carieră cinematografică, în ciuda descendenţei sale din mitica bunică Grace Kelly. Pe plaja publică din Benirras, indiscreţii l-au surprins pe Andrea bronzându-se alături de Maria. Frumoasa brunetă a jucat în mai multe filme, ultimul dintre ele fiind „Amnezia".

PENTRU A DORMI BINE...

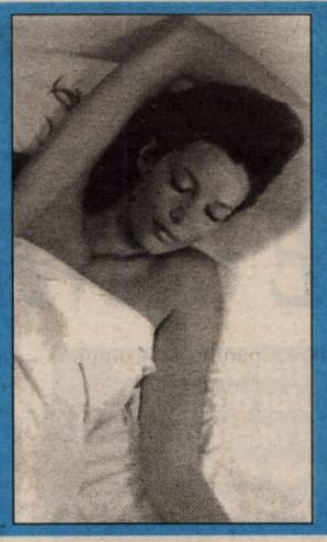

● ...seara uitaţi de contabilitatea familiei. Nu poate fi decât nefast calculul cheltuielilor curente, făcut înainte de culcare. Alegeţi, pentru acest moment, o activitate relaxantă, cum ar fi cititul.

● Nu transformaţi patul în birou. Dacă vă daţi ultimele telefoane ale zilei stând în pat, dacă din acelaşi loc aruncaţi un ochi pe monitorul computerului, creierul nu va mai face corect asocierea pat-somn. Efectul? Veţi rămâne mult timp treaz.

● Culcaţi-vă după terminarea digestiei. Pentru a fi bine digerate alimentele au nevoie de cel puţin două ore şi jumătate. Aceasta înseamnă că masa de seară trebuie luată cu 2-3 ore înainte de culcare.

● Nu vă chinuiţi să adormiţi cu orice preţ. Dacă după 30 de minute, somnul nu s-a instalat încă, ascultaţi o muzică liniştitoare sau reluaţi lectura până ce somnul se instalează.

Complicitate... sportivă

Se ştie că, de cele mai multe ori, fetiţele vor să îşi imite mamele. Nu scapă acestui obicei nici secvenţele de gimnastică. Profitaţi de după-amiezele petrecute pe plajă sau la munte, într-o poiană, şi cultivaţi această... complicitate sportivă. (Exerciţiile pot fi continuate cu succes şi după terminarea vacanţei, stabilind drept zonă de desfăşurare... covorul din sufragerie).

▶ Vă întindeţi la sol, cu braţele verticale şi gambele flexate spre piept. Fetiţa îşi pune pulpele pe picioarele dv. iar cu mâinile se sprijină de mâinile dv. În timp ce faceţi o extensie verticală a braţelor şi picioarelor, fetiţa întinde picioarele orizontal şi braţele vertical. Exerciţiul acţionează asupra coapselor, muşchilor abdominali, pectorali şi a gambelor. Pe fetiţă, prin faptul că se contractă toţi muşchii corpului, exerciţiul o deprinde cu o mai bună coordonare a mişcărilor. Atenţie însă: nu faceţi aceste exerciţii decât dacă puteţi suporta greutatea copilului. Dialogaţi cu fetiţa, pentru a-i da încredere în ea şi a executa cât mai bine exerciţiul. Şi pentru că este un moment de destindere, amuzaţi-vă cât mai mult.

▶ Al doilea exerciţiu este de balansare. La început, flexaţi picioarele şi braţele. Fetiţa, c u

călcâiele bine fixate pe sol, se apleacă spre spate fiind prinsă de umeri. Prin extensia braţelor reuşiţi să o aduceţi în poziţie verticală. Exerciţiul solicită braţele, pectoralii şi coapsele mamei. Fetiţa învaţă să aibă încredere în partenerul sportiv şi să se destindă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

O mască celebră

De milenii au fost cunoscute, apreciate şi folosite efectele miraculoase ale sării asupra frumuseţii feminine.

◆ Poate curăţa perfect o faţă acneică. Se dizolvă două linguri de sare într-un litru de apă fierbinte. Când s-a răcit se înmoaie un prosop din bumbac, curat, în această soluţie şi se aplică pe suprafaţa cu coşuri. Este de preferat să se facă acest lucru seara, înainte de culcare.

◆ Sarea, folosită în compoziţia unor măşti, catifelează pielea. Iată o mască pentru corp: se omogenizează două ceşti cu sare, o ceaşcă de ulei de măsline şi 1 l de apă caldă. Pasta obţinută se întinde pe tot corpul, începând de la picioare. După 20 de minute se face duş. Efectul se va vedea imediat.

◆ Folosită împreună cu alte produse naturale regenerează şi dă un aspect de prospeţime a pielii. O dată pe săptămână adăugaţi în apa pentru baie 300 g sare, 1 l de lapte şi o ceaşcă de miere de albine. Pielea îşi va recăpăta elasticitatea, prospeţimea şi frumuseţea.

◆ Folosită în masarea pielii capului şi-a dovedit capacitatea de a combate mătreaţa. Se masează pielea capului cu sare, iar după zece minute se clăteşte cu apă călduţă.

◆ Spuneam că sarea este cunoscută de milenii drept aliat al frumuseţii feminine. Aşa se face că au ajuns până azi amănunte despre masca preferată a Cleopatrei Egiptului. „Formula" este simplă: se amestecă 350 g sare fină cu 500 g frişcă şi se aplică pe tot corpul. Apoi, pentru îndepărtarea celulelor moarte, se masează uşor. După 15 minute, se înlătură cu duşul.

Gastronomice

Iată câteva „reţete rapide" sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Cartofi de Savoya

600 g cartofi, 1 ceaşcă mare cu lapte, 3 ouă, 3 linguri de caşcaval ras, piper, sare.

Ouăle împreună cu laptele se bat bine cu furculiţa. Se adaugă caşcavalul ras. Se condimentează cu sare şi piper. Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi se taie subţiri. Într-o cratiţă unsă cu unt se aşază straturi. Peste cartofi se toarnă ouăle bătute cu lapte. Se coc în cuptor la foc potrivit.

Omletă cu şuncă şi parmezan

6-8 ouă, 70 g unt, 1 lingură cu lapte, sare, piper, 200 g şuncă, 1 legătură verdeaţă, 2 linguri cu smântână, 50 g parmezan ras.

Ouăle se sparg într-un castron. Se bat bine cu telul mic se adaugă sare şi piper. Se toarnă într-o tavă dreptunghiulară, cu untul înfierbântat. Când ouăle s-au coagulat se presară cu şuncă tocată, amestecată cu smântână şi verdeaţă. Se rulează şi se aşază pe platoul fierbinte, se presară deasupra parmezanul ras şi se serveşte imediat.

Supă de ceapă

500 g ceapă, 3 linguri cu unt sau margarină, piper, 1 l supă de carne, de oase sau apă, 8 felii de franzelă, 4 linguri de caşcaval ras, sare.

Ceapa tăiată rondele se călesţe în jumătate din cantitatea de unt. Peste ea se presară piper, se toarnă zeamă, se condimentează şi se fierbe 15 minute. Feliile de franzelă se prăjesc în restul de unt, pe ambele părţi. Supa de ceapă se împarte în farfurii adânci rezistente la căldură. Se aşază feliile de franzelă prăjite şi presărate bine cu caşcaval ras; farfuriile (castroanele) se înfirbântă bine şi se serveşte imediat.

Conopidă cu sos de maioneză

1 conopidă mare de 1 kg, 1/2 cană ulei, 2 ouă, sare, zeamă de lămâie sau oţet, 1 lingură muştar, piper, sare, verdeaţă (pătrunjel şi mărar), 2 castraveţi muraţi.

Conopida desfăcută în bucăţi se fierbe în apă clocotită şi sărată. Fiartă, se scurge bine până se răceşte. Din gălbenuşuri, ulei, sare, muştar şi suc de lămâie se prepară o maioneză. Când este gata, se adaugă castravetele murat, curăţit de coajă, de seminţe, tocat mărunt, sare, piper şi verdeaţă după gust. În acest sos se trece fiecare buchet de conopidă. Pe farfuria de servit se aşază buchetele de conopidă şi deasupra se toarnă sosul de maioneză. Câteva frunze de salată, sferturi de ouă răscoapte şi roşii vor orna farfuria şi vor da un aspect plăcut.

Caise cu pesmet

500 g caise, 1 pahar ţuică, 5 linguri zahăr, 6 linguri pesmet.

Se spală, se taie în două, se scot sâmburii. Caisele se pun în ţuică sau rom amestecat cu zahăr, se ţin o oră. Se scot, se scurg, se presară pesmet şi se prăjesc în unt. Se servesc cu zahăr pudră.

Caise cu frişcă

15 caise, 250 g zahăr, 1/2 pahar cu apă, 500 g frişcă.

Caisele spălate se taie în două. Se presară un sirop din zahăr şi apă şi se opăresc caisele. Se scot şi se lasă să se răcească, apoi se aşază pe o farfurie frişca în care se înfig jumătăţi de caise însiropate.

Remedii naturale...

INDIGESTIE

Indigestia apare în urma unei alimentaţii greşite – supraalimentaţie, alimente alterate sau contaminate, consum de alimente tari, care nu au fost bine mestecate, consum excesiv de alcool etc. Se manifestă prin senzaţia de stomac încărcat, dureri gastrice, deranjamente stomacale, vărsături. Prima măsură de vindecare este regimul alimentar dietetic, bazat pe multe lichide şi repausul la pat. Pe lângă medicamentele specifice sau în lipsa acestora se mai poate recurge la următoarele remedii:

● *Ceapă tocată mărunt* (300 g) se pune la macerat în 600 g vin alb sec, timp de 48 de ore, agitându-se sticla din când în când. Se adaugă apoi 100 g miere, se filtrează şi se consumă zilnic 2-4 linguri.

● *Suc de lămâie;* se stoarce într-un pahar zeama de la o lămâie, se umple un alt pahar cu apă minerală, în care se

dizolvă o linguriţă de bicarbonat de sodiu. Se bea alternativ o înghiţitură de suc de lămâie şi una cu apă cu bicarbonat.

● *Coji de nuci verzi;* 4-5 nuci se pun la macerat într-un litru de ţuică timp de 7 zile. Se filtrează şi se îndulceşte după gust cu miere. Se consumă câte o jumătate de păhărel după mese.

● *Frunze proaspete de nuc;* se macerează 30 g de frunze într-un pahar de ţuică (250 ml), timp de 15 zile la soare. Se agită des, apoi se strecoară şi se

amestecă cu 1 litru de vin alb sec sau dulce, la care se mai adaugă 10-12 linguriţe de zahăr. Astfel preparat se lasă o săptămână „să se odihnească", apoi se bea după mesele principale câte un păhărel. Favorizează digestia leneşă.

● *Coajă de portocală;* o linguriţă la o ceaşcă de apă clocotită se lasă 15 minute la infuzat într-un vas acoperit. Se bea întreaga cantitate o dată.

CALCIUL ŞI MAGNEZIUL

– vitale pentru sănătate –

Calciul şi magneziul sunt două minerale esenţiale pentru organism, carenţa lor aducând grave prejudicii funcţiilor metabolice. Ce se întâmplă în lipsa lor?

CALCIUL

Semnele carenţei de calciu: deoarece calciul este responsabil cu transmiterea influxurilor nervoase, cel mai pertinent semnal al carenţei acestui mineral este apariţia unei senzaţii de amorţeală sau furnicături la nivelul membrelor, precum şi contracturi musculare (aşa-numiţii cârcei). Formele mai avansate ale lipsei de calciu se traduc în tulburări de ciclu menstrual, dar mai ales în osteoporoză, carii dentare, unghii şi păr friabil, oboseală generalizată. În cazul lipsei severe de calciu apar palpitaţii, o stare permanentă de iritabilitate psihică, senzaţia de lipsă de aer, insomnii, lentoare în vindecarea rănilor, tulburări de dinamică sexuală la bărbaţi şi frigiditate la femei. La rândul lor, copiii au de suferit pe termen lung dacă se confruntă cu lipsa de calciu deoarece această carenţă atrage după sine rahitismul şi tulburări de creştere.

Rezervoare naturale de calciu: laptele şi derivatele sale, cerealele, gălbenuşul de ou, soia, fasolea, mazărea, apa minerală.

Suplimente de calciu: În general, o alimentaţie echilibrată, bogată în alimente care conţin calciu, asigură necesarul organismului, însă în cazul persoanelor care deja suferă de anumite boli, suplimentele de calciu sunt obligatorii; e vorba de cei afectaţi de spasmofilie, astenie, nervozitate, dificultăţi de concentrare, dureri frecvente de cap, hemoragii prelungite, tulburări produse de menopauză. Dar, cea mai mare nevoie de calciu o au copiii şi adolescenţii, precum şi femeile în perioada sarcinii. În farmacii există o gamă deosebit de variată de suplimente de calciu, dar orientarea către un anumit produs şi dozele de administrare e bine să fie făcute de către medic.

Atenţie!

● Pentru a fi asimilat de organism şi folosit eficient în procesul metabolic, calciul are nevoie de asocierea cu alte câteva vitamine şi minerale: vitamina D – a cărei sinteză se face spontan prin expunerea la soare; vitamina A – „ascunsă" în special în cătină şi legumele colorate în galben-portocaliu (morcovii, de exemplu); vitamina C – depozitată îndeosebi în măceşe, citrice, pătrunjel şi alte zarzavaturi verzi; magneziu.

● Există persoane la care carenţa de calciu nu are drept cauză alimentaţia deficitară, ci faptul că organismul lor nu reuşeşte să asimileze acest mineral în cantităţi suficiente. Totuşi, cercetările medicale au evidenţiat că persoanele care includ în alimentaţia lor zilnică lapte şi produse lactate, precum şi legume şi fructe proaspete, asimilează mult mai bine calciul. În cazul în care organismul este „rebel" faţă de asimilarea calciului, sunt necesare suplimente farmaceutice.

● Bombardarea organismului cu calciu în exces are şi ea efecte negative. Riscul este legat de instalarea unei hipercalcemii, care îşi face simţită prezenţa prin greaţă, vărsături, lipsa poftei de mâncare, constipaţie, dureri musculare şi de cap, scăderea ritmului cardiac şi, în timp, prin apariţia de calculi renali.

● Suplimentele de calciu (pastile) nu se iau niciodată împreună cu cele de fier, deoarece calciul blochează asimilarea fierului; în schimb, calciul se asociază cu magneziul.

Suplimente de magneziu: produsele farmaceutice pe bază de magneziu – sintetice sau semisintetice – sunt larg folosite în prezent în prevenirea sau tratamentul a numeroase boli, cum ar fi: tromboflebita, ischemia cardiacă, ateroscleroza (împotriva depunerilor de colesterol pe vasele de sânge şi a formării cheagurilor de sânge), contractura musculară, colesterol crescut, insomnii rebele, tendinţa formării depozitelor de calciu în ţesuturi (de exemplu, pietre la rinichi). Prezentat sub formă de drajeuri efervescente şi asociat de obicei cu calciu şi, în unele produse farmaceutice, şi cu zinc, magneziul poate fi suplimentat – numai atunci când medicul constată că e nevoie – recurgând la varianta „medicamentoasă".

MAGNEZIUL

Semnele carenţei de magneziu: lista repercusiunilor lipsei de magneziu arată clar cât de important este acest mineral în organismul uman. Durerile de cap, lipsa poftei de mâncarea, senzaţia de oboseală, ameţelile, tremurăturile, furnicăturile sau amorţeala membrelor, cârceii, senzaţia de lipsă permanentă de aer, scăderea presiunii arteriale, palpitaţiile, aritmia cardiacă, fragilitatea unghiilor, părului şi a dinţilor, stările de depresie sau de nervozitate, teama nejustificată – toate aceste semne anunţă deficitul de magneziu.

Rezervoare naturale de magneziu: cerealele integrale (porumb, grâu, ovăz, orz, secară) nucile, alunele, smochinele, migdalele, ciocolata, legumele verzi, merele, bananele, ouăle, apele minerale bogate în magneziu – un remediu excelent pentru gastrita hiperacidă şi ulcerul gastric, având capacitatea de a neutraliza sucurile gastrice.

Atenţie!

■ Suplimentele de magneziu nu sunt recomandate persoanelor care suferă de insuficienţă renală deoarece creşte riscul formării calculilor.

■ În cazul unui tratament cu antibiotice, suplimentele de magneziu se iau după trei ore de la administrarea medicamentului.

■ Alimentaţia bazată în special pe carne împiedică asimilarea magneziului iar consumul excesiv de alcool diminuează cantitatea de magneziu din organism, deoarece îl elimină prin diureza crescută.

■ Magneziul se asimilează foarte bine în combinaţie cu vitamina B6, fapt pentru care consumul zilnic de cereale integrale, bogate şi în complexul vitaminelor B, este deosebit de eficient în reglarea echilibrului dintre minerale şi în asimilarea lor. 1-3 linguri de tărâţe de grâu pe zi sunt recomandate în special în timpul administrării de suplimente sintetice sau semisintetice pe bază de magneziu.

Trăieşte clipa deocamdată, e preţioasă pentru tine!

Corespondentul nostru Cornel ni se destăinuie în primul rând în ceea ce priveşte relaţiile sale sentimentale dar el mai are şi alte probleme...

– Dragă Cornel, ne bucurăm că ne scrii atunci când ai probleme sau când ai nevoie de un sfat. Sper că ţi-ai găsit de lucru aşa cum spuneai. Dacă nu, continuă să cauţi. Nu întotdeauna găseşti ceva din prima încercare. Cred că din punctul ăsta de vedere ai făcut bine că ai refuzat oferta Cosminei, cel puţin pentru moment. Oricum, există forme de învăţământ superior şi pentru cei care lucrează. Aşa, ţi-ai păstra şi tu independenţa financiară şi emoţională.

În ceea ce o priveşte pe Cosmina, trebuie să recunosc faptul că se poartă destul de ciudat, dar să nu uităm trecutul ei. Este imposibil să nu fi lăsat urme. Asta nu înseamnă neapărat că este bolnavă psihic. Nu am cum să ştiu doar din câteva lucruri pe care mi le-ai povestit. Dacă vrei să îmi mai trimiţi scrisoarea ta şi a ei, de la început îţi amintesc că le am. Dacă e vorba de altceva, nu strică să le văd şi eu. Cine ştie, poate ar aduce puţină lumină în problema ta. Oricum, să ştii că nevoia de viaţă sexuală e una şi nevoia de afecţiune e alta. Cosmina poate foarte bine să se simtă un suflet pereche cu tine, şi chiar dacă ai făcut dragoste să te considere mai mult un frate, şi pe de altă parte să-şi dorească o viaţă sexuală activă. Pe de altă parte, sunt oameni care pot iubi mai multe persoane în acelaşi timp, fără a fi nesinceri cu nici una dintre ele, pentru că fiecare îi împlineşte într-un mod unic, le satisface o anumită nevoie emoţională. Sunt cazuri mai rare, dar nu înseamnă că nu există. Ar putea fi şi asta o explicaţie pentru comportamentul Cosminei, deşi, îţi repet, nimic nu e sigur deocamdată. Pe de altă parte, aşa cum te gândeşti şi tu, de ce ar fi ea mai vinovată decât tine, care îi ascunzi „relaţia" cu cealaltă fată? Apropo, v-aţi întâlnit deja? Minciuna rămâne, chiar dacă conţinutul este diferit. Într-o relaţie de durată, de viitor, sinceritatea, încrederea sunt foarte importante. Ele te ajută să treci peste multe probleme cu încrederea că relaţia va supravieţui. Altfel, oricând poate apărea un semn de întrebare care să distrugă, în mod stupid, o mare iubire.

În ceea ce priveşte „seriozitatea ei", asta ţine de cât de liber gândeşti. În provincie, de obicei, există idei preconcepute referitoare la cuminţenia fetelor, dar eu nu aş spune că ar trebui să te iei după asta, e ceva relativ, ceea ce contează e ce simte ea şi ce simţi tu. În rest, e „gura lumii".

Chestia cu călugăria e destul de suspectă. Dar în general merg pe ideea că orice e posibil, până la proba contrarie. E clar că a minţit sau că minte. Unde, încă nu pot să-ţi spun, şi nici dacă a făcut-o cu intenţii bune sau nu. Poate că ar fi bine să iei tot ce vine de la ea ca atare, fără să-ţi pui prea multe întrebări, dar nici să nu-ţi faci prea multe speranţe. Trăieşte clipa deocamdată, e preţioasă pentru tine.

Cum e relaţia cu mama ta? Spui că te certi mereu cu ea. De ce? Înţeleg că eşti destul de apropiat de rudele tale, dacă le-ai arătat scrisorile de la Cosmina. M-ar interesa să-mi spui mai multe despre ai tăi.

Despre visele tale ai putea să-mi scrii mai mult, să-mi povesteşti despre ele! Toată lumea visează, important e să înţelegi ce te frământă.

Pe curând!

MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Marin Marinescu din Bucureşti. Tratamentele pentru durerea de umăr depind de cauzele care produc această suferinţă. Ar fi bine să vă amintiţi exact cum a debutat durerea de umăr şi să vă prezentaţi la medic; această informaţie ar putea să-i fie folositoare pentru stabilirea unui diagnostic precis. Majoritatea durerilor de umăr nu pun viaţa în pericol, cu excepţia celor care anunţă o criză cardiacă (durerea apare brusc în piept şi iradiază în umăr, spate, braţe, gât; este însoţită de transpiraţii excesive şi greutate în respiraţie). Durerea de care dv. vă plângeţi nu are însă nimic de-a face cu această formă. Este o durere „surdă", continuă, cu momente de acutizare, când se extinde pe braţ şi gât, limitând mobilitatea braţului. Întinderea braţului în poziţie dreaptă sau îmbrăcarea unei haine devin gesturi deosebit de dureroase. Câteva sfaturi? ◆ Folosiţi analgezice de tipul aspirinei, algocalminului etc. (dacă nu aveţi contraindicaţii). ◆ Dacă ştiţi sigur că osul nu este dislocat sau fracturat încercaţi să mobilizaţi articulaţia în toată amplitudinea ei, de trei-patru ori pe zi, pentru a evita rigidizarea sau instalarea unei afecţiuni permanente, de „umăr blocat". Dacă nu reuşiţi singur să faceţi această mişcare, rugaţi un membru al familiei să vă ajute să mişcaţi braţul în toată amplitudinea posibilă. ◆ Când durerea dispare, continuaţi exerciţiul zilnic.

Durerea de umăr

DEBUTUL BOLILOR CARDIOVASCULARE - încă din copilărie

În urma studiilor întreprinse, un grup de cercetători americani de la Columbia University College of Physicians and Surgeons vine să confirme o dată în plus o concluzie pe care lumea ştiinţifică a îmbrăţişat-o aproape în unanimitate: copiii mici (în jurul vârstei de patru ani) care deja prezintă un nivel ridicat al colesterolului au un risc crescut faţă de hipercolesterolemie, manifestată pregnant de la adolescenţă până şi în timpul vârstei adulte. Cercetătorii au urmărit timp de cinci ani evoluţia a 450 de copii, care la începutul studiului aveau între 2 şi 4 ani, şi

s-au concentrat doar asupra ratei colesterolului şi a nivelului trigliceridelor. Rezultatul? Copii care prezentau un nivel crescut destul de semnificativ la începutul studiului au constituit fără nici o excepţie, după cinci ani, lotul subiecţilor cu hipercolesterolemie. Concluzia? Prevenirea bolilor cardiovasculare trebuie să înceapă încă de la vârsta de trei sau patru ani, pentru că aceasta este perioada cea mai eficace de corectare a predispoziţiei faţă de maladiile coronariene.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

TRADIȚII

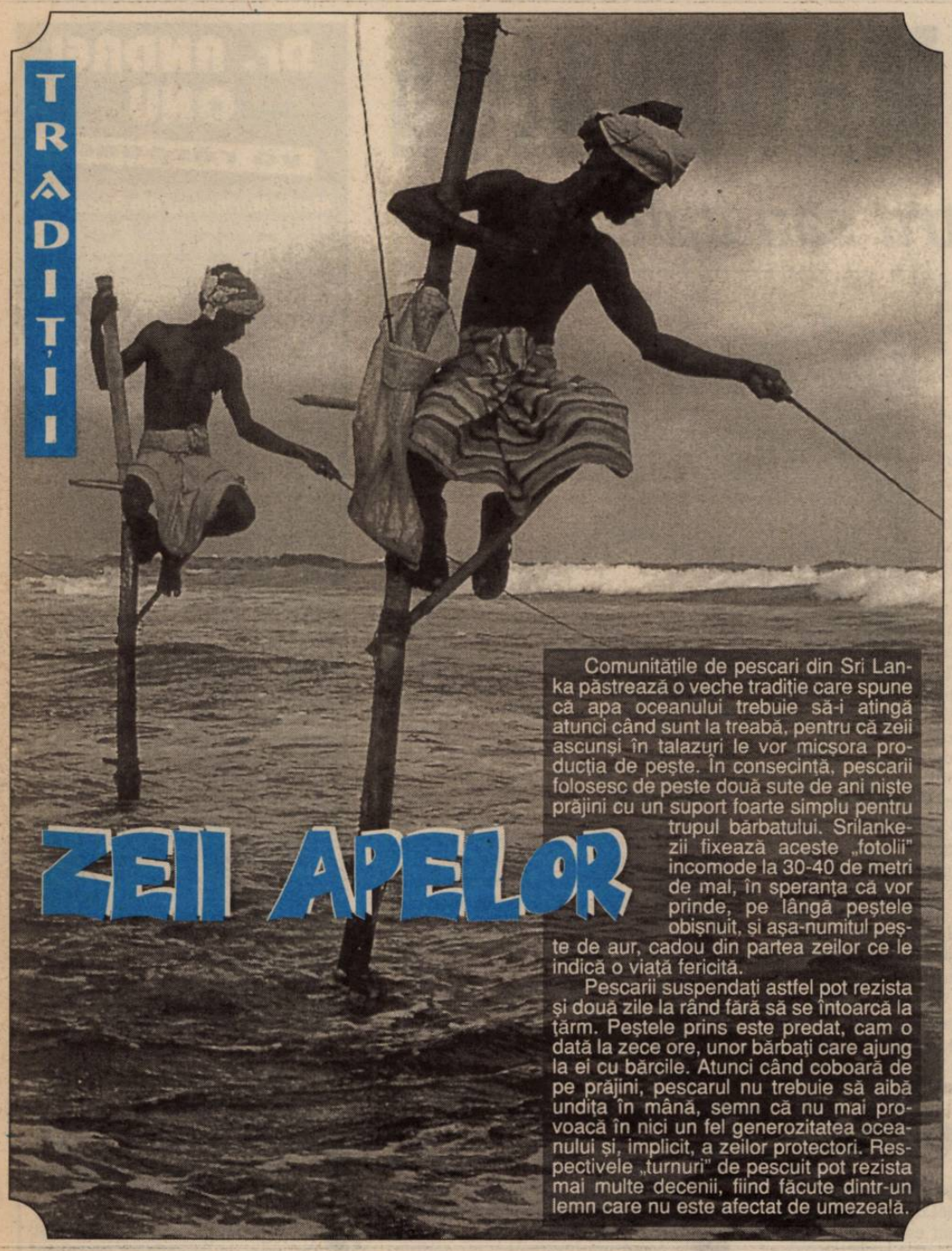

ZEII APELOR

Comunitățile de pescari din Sri Lanka păstrează o veche tradiție care spune că apa oceanului trebuie să-i atingă atunci când sunt la treabă, pentru că zeii ascunși în talazuri le vor micșora producția de pește. În consecință, pescarii folosesc de peste două sute de ani niște prăjini cu un suport foarte simplu pentru trupul bărbatului. Srilankezii fixează aceste „fotolii" incomode la 30-40 de metri de mal, în speranța că vor prinde, pe lângă peștele obișnuit, și așa-numitul pește de aur, cadou din partea zeilor ce le indică o viață fericită.

Pescarii suspendați astfel pot rezista și două zile la rând fără să se întoarcă la țărm. Peștele prins este predat, cam o dată la zece ore, unor bărbați care ajung la ei cu bărcile. Atunci când coboară de pe prăjini, pescarul nu trebuie să aibă undița în mână, semn că nu mai provoacă în nici un fel generozitatea oceanului și, implicit, a zeilor protectori. Respectivele „turnuri" de pescuit pot rezista mai multe decenii, fiind făcute dintr-un lemn care nu este afectat de umezeală.

ELAGABAL

cel mai disprețuit împărat roman

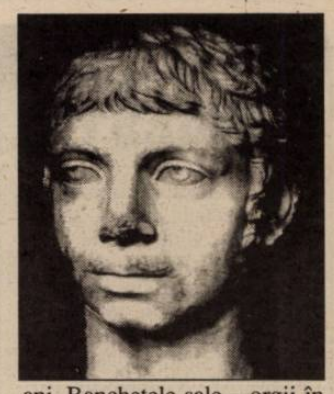

După anul 193 d.Ch., an în care nu mai puțin de trei împărați au fost asasinați (Commodus, Pertinax și Didius Julianus), Imperiul Roman ajunsese – pe calea ireversibilă a decăderii – o monarhie absolută temperată doar de crimă. În aceste circumstanțe deloc onorabile ajunge la putere un adolescent de 14 ani, de origine siriană: Varius Avitus Bassianus zis El A Gabal – zeul Soare. Era anul 218 și imberbul propulsat în locul lui Macrinus (cel care-l ucisese pe Caracalla) avea să înceapă o domnie de bufon sângeros, față de care însuși Nero, poetul nebun, părea un inocent.

Sub pavăza mamei și bunicii sale, Elagabal debutează „inteligent" prin asasinarea multora dintre cei care l-au susținut. Neuitându-și originea și credința în vechiul și teribilul zeu cartaginez Baal, Elagabal instalează în Palatin cultul pietrei negre baalice, inspiratoarea tuturor deciziilor sale. Epilat complet, fardat ca o clown, noul împărat umbla complet dezbrăcat pe culoarele palatului, drogat sau beat pentru a intra în transă și a comunica cu Baal. Trăgea după el o suită de travestiți, gladiatori care-i făceau pe plac sau mureau... Se credea zeul Soare încarnat, care avea „datoria" să sacrifice copii (ceea ce n-a ezitat să facă) și să fecundeze muritoare...

Dictator cu imaginație superneroniană, Elagabal își obliga metresele nude să formeze care romane umblând în genunchi prin fața tronului. Se spune că nici mama și bunica lui n-au scăpat de astfel de mascarade umilitoare. În amintirea

lui Nero, Elagabal voia să pară un artist. Complet dezbrăcat, el juca rolul lui Venus în fața unei asistențe care știa că la finele „piesei" va trebui să curgă sânge. De altfel, Elagabal se-mbăia în sânge de taur, ritual care-i menținea virilitatea șovăielnică. În pofida zvonurilor că ar fi homosexual, acest împărat și-a permis să violeze și o vestală, preoteasă care trebuie să rămână fecioară toată viața.

Obscenitatea și crima au fost îndurate aproape patru ani. Banchetele sale – orgii în care lei dresați se hrăneau cu mesenii aleși la întâmplare – deveniseră insuportabile chiar și pentru mama și bunica sa. Bufonul-măcelar a fost ucis chiar din ordinul secret al bunicii sale. Pretorienii (corpul de gardă al suveranului) l-au omorât în latrina militarilor, împreună cu mama sa. Corpul său decapitat a fost târât pe străzile Romei și batjocorit în toate felurile. Se încheia o aventură sângeroasă. Apele Tibrului i-au înghițit bucățele din trup, doar organele sale genitale au ajuns trofeu râvnit de soldați.

Unii istorici spun că se exagerează uneori în legătură cu biografia lui Elagabal, dar nimeni nu poate nega sacrificiile de copii în onoarea zeului Baal, violurile, batjocorirea Palatinului, asasinatele politice și mascaradele de piese de teatru terminate cu jocuri de animale sălbatice. Cel mai disprețuit împărat roman, Elagabal rămâne un simbol trist, degradant pentru istoria postaugustiniană a Imperiului Roman. Chiar dacă există și fabulații pe seama lui, toți experții sunt de acord că l-a depășit pe Nero în ceea ce privește depravarea instalată în Roma Antică, căci – amănunt elocvent – a bătut și monede cu imagini obscene.

Tripticele

DE LA SACRU LA MODERN

Elemente decorative ale altarelor, tripticele (și polipticele) au apărut în Italia secolului XIV și s-au răspândit în toată Europa creștină, la Biserica apuseană și la cea răsăriteană, deopotrivă. De obicei, panoul central deține tema picturală principală, iar cele două panouri laterale simetrice susțin tema cu alte elemente sacre inspirate mai ales din Noul Testament. Dimensiunile erau variabile, în funcție de scopul realizării, căci pe lângă utilizarea lor în biserici, existau numeroase comenzi din partea clasei nobiliare. În acest caz, tripticele de dimensiunea obișnuită a unei cărți erau astfel executate, încât se puteau închide cu ajutorul balamalelor.

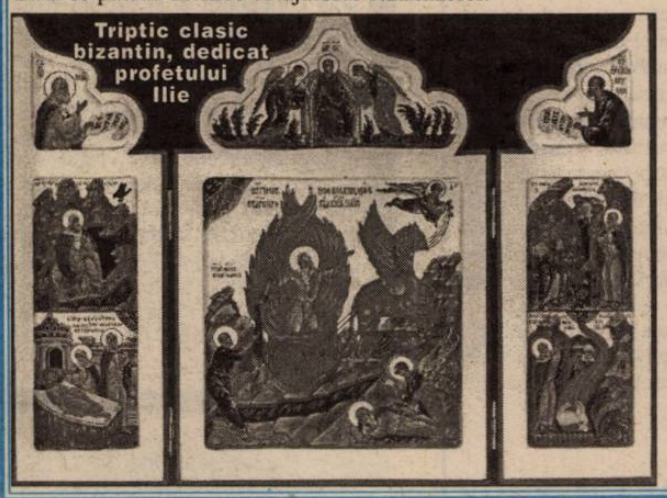

Triptic clasic bizantin, dedicat profetului Ilie

Oceanele în suferință, triptic ecologic (Ray Rolston, SUA)

În contemporaneitate, ideea de a desfășura o temă picturală, fotografică sau colaj de hârtie tăiată s-a diversificat foarte mult. În general, tripticele moderne nu mai au subiecte sacre și uneori nici nu mai respectă simetria și forma clasică. Există triptice dreptunghiulare cu „panouri" intersectate, triptice triunghiulare etc. Pe de altă parte, observatorii acestui fenomen constată că poate fi vorba de pictură clasică, de imprsionism sau suprarealism; în unele cazuri, autorii de astăzi ai tripticelor pur și simplu reunesc trei tablouri cu teme din același domeniu, cum ar fi flora, fauna, anatomia omului, nudurile, instantanee cu copii etc.

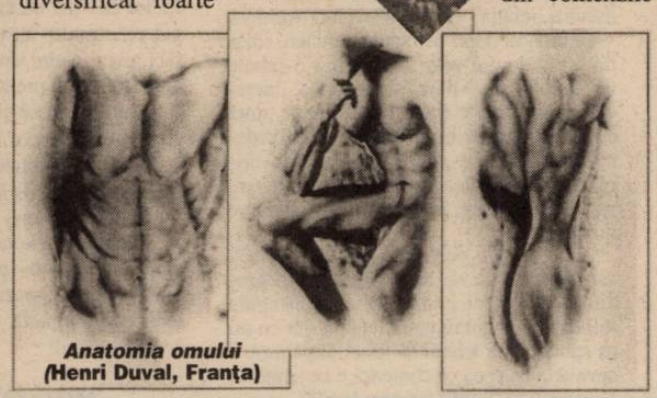

Anatomia omului (Henri Duval, Franța)

Nevoia de triptice, căci se poate vorbi despre așa ceva, provine din comenzile făcute de clienți pentru acoperirea unei suprafețe cât mai mari a unui perete din locuința lor. Este o idee decorativă impusă de armonia interioară, dar și din faptul că a plasa mai multe tablouri pe un perete este deseori foarte costisitor. În expozițiile de triptice (cum a fost și cea recentă de la Muzeul de artă modernă din New York) se pot întâlni astfel de opere având între 1,5 și 4,5 metri. Experții susțin că cel mai bine vândute și cele mai mari totodată sunt tripticele fotografice suprarealiste cu dispunere simetrică. Acestea amintesc cel mai bine de tripticele renascentiste și postrenascentiste, având deci o subtilă nuanță de sacralitate. Pentru curiozitatea cititorului, amintim că un triptic fotografic suprarealist de 4,5 metri nu depășește 100 de mii de dolari, în timp ce pentru un Rubens sau Renoir se investesc milioane de dolari. Dar se poate face comparație?

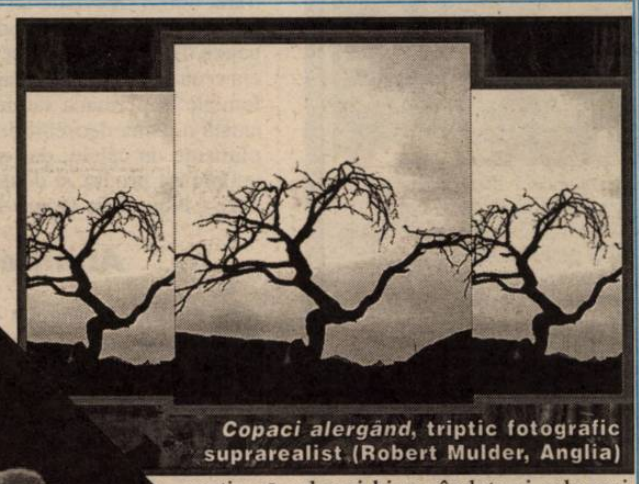

Copaci alergând, triptic fotografic suprarealist (Robert Mulder, Anglia)

Egiptul antic, colaj din hârtie tăiată (Pamela Ark, SUA)

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...șarpele de apă atinge o lungime de 1,5 metri? Când este atacat emite un lichid atât de urât mirositor încât reușește să alunge dușmanii.*

◆ *...cel mai înalt vulcan stins de pe planeta noastră este Aconcagua, atingând în*

jur de 6.959 metri? Se află în Cordiliera Anzilor de Sud, la granița dintre Argentina și Chile.

◆ *...la Ialta există un muzeu al vinurilor? Colecția cuprinde 50.000 de sticle cu vin, cele mai admirate fiind una cu Xerex din 1775 și alta cu Tokay din 1892.*

◆ *...omul de stat grec Solon (640?-560 î.Ch.) nu a fost numai un mare legislator ci și*

primul poet atenian? Socotit unul dintre vestiții înțelepți ai antichității, a scris elegii cu ton de înaltă elevație morală.

◆ *...black-bottom este numele unui dans american din Mississippi, tip fox-trott? A fost răspândit în anii 1926-1927.*

◆ *...arborele Sequoia atinge înălțimea de 150 m? Circumferința sa este de peste 40*

m iar crengile lui au 20-30 m lungime și un diametru de doi metri.

◆ *...Aspergil!aceae este o ciupercă acvatică? Este carnivoră și dotată cu ramificații filiforme putând prinde și sufoca viermii cu care se hrănește.*

◆ *...prima gazetă care a avut o periodicitate regulată a apărut la Anvers în 1605? Creatorul ei a fost tipograful Abraham Verhoeven și a fost repede imitat în Europa. (I.S.)*

Știați că...

Trieste

intersecție de civilizații

Intrarea în Palatul Guvernamental

Pe țărmul Adriaticii, în nordul Italiei, se află orașul Trieste, o împletire între cele mai vechi și cele mai noi civilizații ale bătrânului nostru continent. Cunoscută din vremea romanilor, ale căror urme de găsesc din plin în Orașul Vechi, această splendidă așezare a avut, ca mai toate locurile de pe țărmul mării, o istorie neîntreruptă și frământată vreme de milenii. Evul mediu și-a pus din plin amprenta pe construcțiile orașului. Atunci a fost înălțată catedrala San Spiridon ale cărei cupole albastre se oglindesc în Marele Canal iar de pe Colina Capitoliului basilica San Giusto își revarsă asupra orașului sunetul clopotelor, invitându-te să pășești în interiorul compus din două biserici, unite între ele în secolul al XIV-lea. Orașul a cunoscut o perioadă de mare înflorire în secolul al XVIII-lea când, sub supravegherea atentă a Mariei Theresa, a ajuns nu doar unul dintre cele mai importante centre comerciale ale Imperiului ci și un oraș elegant, presărat cu statui și construcții în care stilul neoclasic și elementele venețiene se împleteau cu Art Nouveau numit aici Liberty.

În mijlocul orașului se află Piazza del' Unita d'Italia, locul cel mai îndrăgit de locuitori, un scuar înconjurat de palate din secolul al XIX-lea printre care la capătul unei alei se vede primăria.

Golful este dominat de castelul de la Miramare, unde, pentru o scurtă vreme, au trăit o frumoasă poveste de dragoste prințul Maximilian de Habsburg și soția sa, Charlotte, înainte de a porni pe drumul la al cărui capăt avea să-i aștepte tragicul sfârșit.

Grădinile cu plante exotice, lacul cu lotuși și mai ales portul, lagunele, insulele din jur, drumul suspendat între mare și uscat, lebedele, gâștele sălbatice, totul creează un decor cu adevărat de basm. Împrejurimile orașului, în special țărmul cu mulțimea iahturilor ancorate aici, casele pescarilor agățate pe insulițe singuratice și plajele strălucitoare devin la rândul lor adevărate locuri de pelerinaj. Insula Grado cu laguna ei minunată și explozia de magnolii, sau golful Barcola, adăpostit de stânci și primind peste 1.500 de iahturi în cursa anuală, sunt la înălțimea locurilor de pe uscat, a dealurilor pe care le zărești din labirintul de străduțe din Orașul Vechi al strălucitorului Trieste. De aici poți merge mai departe spre Undine, cu vechea catedrală pictată de Tiepolo. În apropiere se află Cividale, fosta capitală a Ducatului Longobard, fortăreața Palmanova, destinată să protejeze țărmul de invaziile turcești și fosta cetate romană Aquileia pentru construcția căreia romanii au săpat cariere în dealurile Carso. Muzeul de aici expune multe obiecte romane din sticlă iar podeaua basilicii este împodobită cu un mozaic reprezentând pescari aruncându-și plasele. Există, de asemenea, în zonă o mulțime de site-uri arheologice și sanctuarul Monrupino, gazda unor festivaluri apreciate.

Piazza del' Unita d'Italia

Catedrala San Giusto

Trieste și împrejurimile rămân astfel în sufletul nostru locuri îmbibate de artă, de tradiție, de poezie.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Proiectul „SOARELE NOCTURN”!

Proiectul „Soarelui artificial”, imaginat în țara noastră în secolul trecut de pionierul rachetodinamicii moderne Harmann Oberth, a fost recent reluat în ideea folosirii mai intense și mai eficiente, a radiațiilor solare, din care în prezent se folosește atât de puțin!

Un proiect agreat acum nu mulți ani, prevedea aducerea, la finele mileniului, pe o orbită polară, a mai multor reflectoare de radiație solară egal distribuite și capabile să echivaleze cu 20-40 de... luni pline (!), economisind iluminatul unor aglomerări urbane sau permițând lucrul noaptea pe șantierele unor construcții de mare amploare (v. desenul alăturat).

Dezvoltând această idee pentru aplicarea în cazul unor zone tropicale sau subtropicale, un grup de specialiști a propus relativ recent instalarea pe o orbită geosincronă a unui „Soare nocturn”, de fapt un „soare artificial” capabil să lumineze anumite zone în timpul nopții; acest „astru construit de om” ar avea o suprafață satelizată de aproximativ 1 km² și el ar urma să acționeze, iluminând noaptea o zonă de aproape 50x50 km²!...

Afară de lumină, Soarele oferă „minunatei planete albastre” și un alt dar excepțional și anume căldura; ca urmare, un reflector, de tipul celor menționate mai sus, ar putea contribui la modificarea dorită a climei pe anumite zone terestre. De exemplu, cele de la cercurile polare, unde s-ar putea dezvolta activități, în prezent de neconceput, inclusiv aclimatizarea unor culturi specifice...

Pentru o planetă care, în anul 3000 ar putea adăposti peste 8 miliarde de oameni, nu sunt deloc de neglijat implicațiile unei măriri artificiale a zilei, un astfel de surplus artificial de lumină contribuind determinant la amplificarea proceselor de fotosinteză în lumea vegetală și, apoi, chiar la un spor semnificativ de reproducere a albuminelor, problemă care nu are în prezent soluții economicoase...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Lumea instrumentelor sacre

Insulele Solomon sunt situate în Pacificul de sud-vest, la 1600 km la est de Papua Noua Guinee. Arhipelagul se compune din 40 de insule care se întind pe o suprafaţă maritimă de 1,3 milioane km². Populaţia, cu o densitate de 14 locuitori pe km², e preponderent melaneziană (93%) şi conviețuieşte cu mici grupuri polineziene. Ocupaţia de bază: agricultura, vânatul şi pescuitul. Celebritatea acestor insule, aflate până în 1978 sub protectorat britanic, s-a cristalizat de-a lungul timpului în cultura ritualurilor magice. Bărştinaşii nu au o reprezentare a divinităţii supreme, credinţa lor raportându-se la mai multe spirite ale naturii şi morţilor care se cuibăresc în strâmtori, în munţi şi ape, spirite pe care încearcă să le atragă prin diverse ritualuri magice însoţite de muzică şi dans. O particularitate, aparent banală, a arsenalului ritualic o constituie orchestrele de fluiere, unice în lume. Artizanii au căutat să le construiască în aşa fel încât aceste instrumente, abordate în moduri diferite, să imite sunetele naturii pentru a intra în rezonanţă cu spiritele care sălăşluiesc în ea. Unele instrumente sunt constituite din câţiva cilindri din lemn în formă de obuz, bine acordaţi, în care muzicianul suflă printr-un tub de bambus pe care-l introduce şi-l retrage rapid, trecându-l de la un cilindru la altul. Altele sunt construite exclusiv din bambus iar sunetele sunt obţinute fie prin

suflare, fie prin lovire. Sunt instrumente sacre, ascunse de privirile femeilor sau ale neiniţiaţilor. Un intrument cu totul excepţional îl constituie orga eoliană compusă din tije de bambus de 5-6 metri înălţime suflate de vânt, efectul sonor fiind tulburător în timpul unei furtuni. Muzica e deseori susţinută de sunete şi zgomote, bine modulate, obţinute prin bătăi din palme, tropăituri, sau prin folosirea unor instrumente de percuţie. Uneori şi femeile intră în ceremonia unor ritualuri muzicale. Scufundate până la brâu în apă, acestea reuşesc să producă incredibile sonorităţi, bătând suprafaţa apei cu palmele şi prin mişcări largi ale braţelor sub apă, sonorităţi modulate cu o mare precizie. Întotdeauna muzica e „savant" structurată de ritmuri, repetiţii, tonalităţi, efecte de crescendo etc. şi printr-un final la fel de bine studiat.

Toate astea sunt concepute în aşa fel încât să „imite", în viziunea muzicienilor, vocile spiritelor sau să intre într-o desăvârşită rezonanţă cu ele.

DORIN MĂRAN

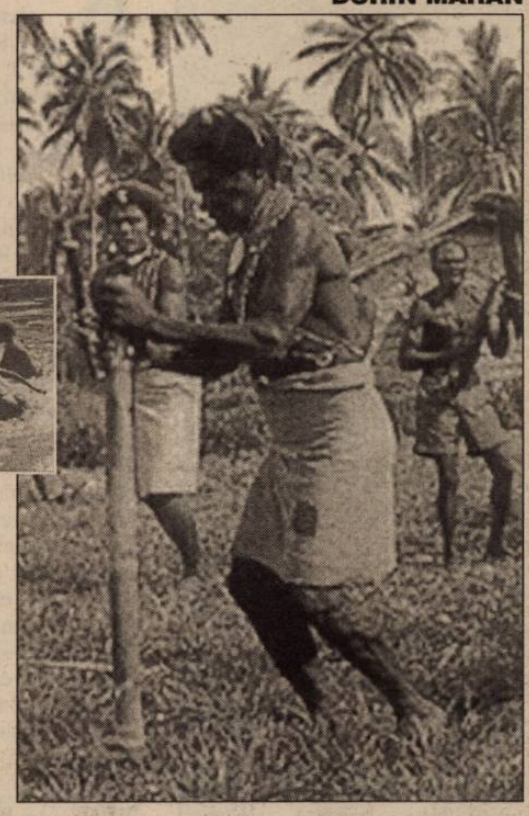

Pagini secrete ale omenirii

LUMILE SUBTERANE DE LÂNGĂ NOI

Vechile filosofii, în acord cu credinţa budistă, consideră că există cu adevărat o rasă de supraoameni care trăiesc, în număr de câteva milioane, în Shambala subterană şi din când în când vin printre noi pentru a supraveghea evoluţia rasei umane. Agartha, se crede, a fost înfiinţată cu mii de ani în urmă, când un om sfânt a condus în lumea de sub pământ un întreg trib şi, cu răbdare, şi folosindu-şi întreaga sa putere, i-a făcut pe membrii săi să ajungă la un nivel de cunoaştere care depăşeşte cu mult cele mai înalte standarde ale lumii noastre contemporane. Într-o formă asemănătoare, legenda se întâlneşte şi la Ossendowski. După ce el şi înaintea sa Saint Yves d'Alveydre au făcut cunoscut în lumea occidentală mitul Agarthei, dezvăluirile despre lumile subterane au fost destul de numeroase, ca şi studiile, de multe ori dintre cele mai serioase, care le-au fost dedicate. Interesant este însă că referinţe foarte directe la acest subiect se găsesc şi în opere foarte vechi şi considerate drept sacre în ţări cum este India, de exemplu. Este vorba printre altele de însuşi Rama, eroul uneia din cele mai cunoscute epopei ale Indiei şi ale întregii omeniri, Ramayana, despre care se spune că ar fi fost un „emisar al Agarthei", venit pe pământ, în ţara care a devenit a lui, la bordul unei nave aeriene.

Şi încă un amănunt: lumile subterane sunt prezente în cele mai variate texte nu doar ca o legendă, ci cu amănunte foarte precise. Se vorbeşte, de pildă, despre o intrare înspre miticul ţinut al Patalei, care s-ar face printr-o fântână din Benares – o intrare absolut reală, se spune, cu 40 de trepte care sfârşesc într-o cameră circulară, în faţa unei porţi de piatră acoperită cu basoreliefuri reprezentând cobre. Interesant este că în Tibet există un loc sfânt cu acelaşi nume, despre care se spune că s-ar afla deasupra unei antice peşteri şi a unui complicat sistem de tuneluri...

Apoi, există legende despre nişte fiinţe mitice, „bătrânii", cei care au mai rămas dintr-o rasă care ar fi populat Terra cu milioane de ani în urmă şi care la un moment dat au coborât sub pământ. Sunt fiinţe extrem de inteligente şi extrem de avansate din punct de vedere al cunoştinţelor ştiinţifice. Ei au ales de bună voie să-şi construiască o lume a lor, subterană, unde fabrică tot ce le este necesar pentru a-şi duce viaţa. Se spune că au aspect uman şi că ar fi precedat celebrul nostru strămoş *Homo Sapiens* cu câteva milioane de ani. Deşi trăiesc separaţi complet de locuitorii de la suprafaţă, ei acţionează în aşa fel încât, atunci când este nevoie, să facă să ne parvină informaţii decisive pentru corectarea cursului istoriei noastre.

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera de la Cubleş

Există în Munţii Pădurea Craiului numeroase zone de un pitoresc deosebit. Cu toate acestea, nu se bucură de un prestigiu turistic atât de cunoscut celor care iubesc drumeţiile şi locurile mai puţin modernizate. Printre minunatele locuri se află şi sălbatica Vale a Videi. În bazinul superior al acesteia, mai exact în versantul stâng al unui afluent numit Pârâul Blajului, la 1,5 km amonte de punctul de confluenţă, se află *Peştera de la Cubleş*. Drumul până aici este anevoios şi destul de lung. Fără ajutorul unui ghid, nu se poate ajunge la peşteră datorită vegetaţiei abundente care îmbracă versanţii.

Peştera de la Cubleş este cunoscută încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea şi ocrotită mult timp datorită zidului construit la intrare de către o companie de exploatare a bauxitei. Primele explorări întreprinse de Institutul de speologie au avut loc între anii 1922-1924. Intrarea în peşteră este foarte scundă dar, relativ, largă, la o altitudine de 430 m. Imediat după intrare apare un vestibul, din care se ramifică două galerii spaţioase, orizontale, însumând aproape 350 m. Galeria din dreapta este aproape rectilinie şi în întregime concreţionată. Pereţii sunt îmbrăcaţi în scurgeri stalagmitice, în timp ce pe tavan pot fi admirate stalagmite şi gururi. În mijlocul galeriei se înalţă o coloană, cu o formă ciudată, numită de specialişti, *Palmierul*.

Galeria din stânga are un traseu sinuos. Şi aceasta oferă o gamă vastă de concreţiuni, cu nenumărate gururi şi domuri stalagmitice. Putem spune că *Peştera de la Cubleş* adăposteşte un adevărat tezaur cristalografic. În afară de acest minunat „tezaur" peştera este remarcată şi pentru diversitatea faunei subterane pe care o adăposteşte, dându-i o importanţă biospeologică particulară.

Splendidul cadru concreţionar trebuie păstrat şi ferit de pericolul distrugerii ireversibile atât de des întâlnit în peşterile concreţionate. Drumul la peşteră este cu atât mai motivat cu cât şi parcurgerea Văii Vida este o splendoare fără egal. Încumetaţi-vă la o excursie în Munţii Pădurea Craiului şi nu veţi regreta!

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Topolniţa

Aflată în judeţul Mehedinţi, la nord-vest de Drobeta-Turnu Severin, Mănăstirea Topolniţa a fost întemeiată, după cât se spune, de Cuviosul Nicodim de la Tismana, în ultimele decenii ale secolului al XIV-lea. Tradiţia locală, ca şi vechi toponime şi urme de aşezări călugăreşti atestă însă o viaţă sihăstrească mai veche în aceste locuri, fixând-o în primele decenii ale veacului respectiv. Despre Cuviosul Nicodim se poate spune că a extins această sihăstrie şi a înălţat, cam în vremea lui Radu I, biserica având hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul". Biserica este înnoită şi transformată în mănăstire de boierii Craioveşti iar între 1645-1646, este din nou refăcută de Lupu Buliga, mare căpitan al lui Matei Basarab, şi de soţia lui, Stanca. Mormintele ctitorilor se găsesc în pronaosul locaşului, în partea dreaptă, iar în partea stângă este înmormântată fiica lor, Stoichiţa, moartă în ultima lună a anului 1653.

Chiliile, construite o dată cu biserica, s-au distrus după 1864, în vremea secularizării averilor mănăstireşti. Comisia Monumentelor Istorice intervine însă în 1912, când se fac reparaţii capitale şi se refac trei dintre chilii. În 1930 Episcopia Râmnicului şi Noului Severin reînfiinţează aici viaţa monahală, în 1937 sunt construite încă două chilii de lemn iar în 1948 starețul Graţian Rudoc împodobeşte interiorul, sculptând el însuşi întregul mobilier. Lucrările de reparaţii şi restaurare au durat ani în şir. În anii '90 ai secolului care tocmai a trecut se lucra încă la restaurări şi consolidări.

Intrarea în Sfântul locaş se face pe sub clopotniţa masivă, de piatră, închisă cu două porţi de lemn pe care sunt sculptaţi Sfântul Ioan Botezătorul, Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, Cuviosul Nicodim Sfinţitul.

Biserica are ziduri groase din piatră şi cărămidă şi este acoperită cu şindrilă, spre deosebire de turla de pe pronaos care are acoperişul de ţiglă. Ferestrele sunt înguste iar pictura a fost executată în 1675 de zugravul grec Gheorghe Zuc şi meşterul vlah, Dima. Cheltuielile lucrării au fost susţinute de vel-paharnicul Curea, fiul lui Lupu Buliga. Frescele originale, în stil bizantin, s-au păstrat până în zilele noastre, în 1920 fiind spălate şi redându-li-se astfel întreaga prospeţime. De mare efect este „Judecata de Apoi" pictată pe peretele exterior vestic, amintind de mănăstirile moldoveneşti.

Prezentând şi astăzi ziduri înconjurătoare şi turn de strajă, locaşul a constituit un adăpost sigur pentru Ghiţă Cuţui Olteanul şi Simon Mehedinţeanu, căpitani de panduri ai lui Tudor Vladimirescu. Faptul este consemnat pe o placă memorială pe zidul clopotniţei, evidenţiindu-se astfel încă o dată rolul important al bisericii în viaţa de fiecare zi a poporului nostru.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

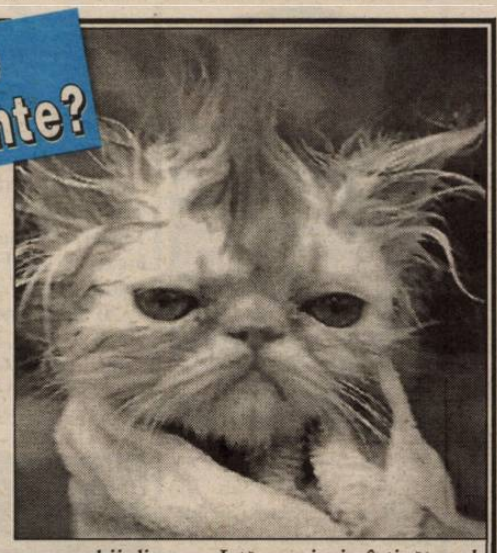

◆ *Concursurile de frumuseţe pentru animale sunt dublate de concursuri de „estetica urâtului". Cu o dragoste la fel de mare pentru patrupedele lor, stăpânii îşi prezintă câinii şi pisicile în faţa unor jurii severe mai mult pentru a câştiga glorie, pentru a-şi vedea numele în reviste de specialitate, câci în adâncul sufletului lor îşi preţuiesc animalele ca pe ochii din cap. Iată un pisoi câştigător al unui astfel de concurs, la categoria „cea mai hidoasă pieptănătură".*

◆ *Reclama negativă are, câteodată, un rol decisiv pentru unele produse, însă fabricaţii îşi asumă riscuri foarte mari în acest mod. Dacă pentru diversele paste de dinţi ne sunt prezentate de regulă danturi impecabile, hollywood-iene, iată că o anume firmă s-a gândit să ne avertizeze: „iată cum va ajunge dantura dumneavoastră, dacă nu folosiţi pasta de dinţi X!"*

◆ *Se poate servi micul dejun în orice poziţie, şi-a spus un grup de studenţi din Texas. Astfel, băieţii s-au gândit să contrazică faptul că alimentele ajung în stomac şi cu ajutorul gravitaţiei şi s-au gândit (profund) să dejuneze stând în mâini. Specialiştii au fost întrebaţi dacă digestia se produce la fel de repede în această poziţie. Dumneavoastră ce credeţi?* (P.I.)

JOCURILE OLIMPICE
contra Jocurilor prostituţiei

Comitetul olimpic islandez a protestat pe lângă Comitetul internaţional olimpic (CIO) împotriva intenţiei anunţate de autorităţile din Grecia de a autoriza înfiinţarea a noi case de toleranţă în Atena, cu ocazia Jocurilor Olimpice de anul viitor. Atitudinea comitetului islandez a avut ca punct de pornire ecourile de protest lansate de cinci asociaţii islandeze care luptă pentru egalitatea dintre sexe. Or, Grecia este pe punctual de a autoriza încă 30 de bordeluri numai în Atena, transformând astfel femeile în obiect de divertisment. „Jocurile olimpice nu trebuie să se transforme într-un paravan al industriei sexului" – a susţinut Ellert Schram, preşedintele Comitetului olimpic islandez. Protestăm împotriva acestei afaceri paralele cu Jocurile Olimpice. Proiectele ateniene de acest tip sunt în contrast cu spiritul jocurilor olimpice care militează pentru sănătate, pace şi egalitate între sexe. Creşterea numărului de prostituate nu poate fi inofensivă, dimpotrivă contribuie la sporirea proxenetismului, violenţei şi a traficului de carne vie." Reprezentanţii Comitetului olimpic islandez n-au uitat să amintească de autorităţile australiene care au făcut aceeaşi greşeală autorizând cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Sydney 2000 intrarea în ţară a mii de prostituate străine, cărora le-a permis să-şi vândă... farmecele. *(A.P.)*

O lume nebună

O infirmieră de 25 de ani din Thailanda, cântărind 95 de kilograme, a fost aleasă miss „Jumbo Queen 2003", în cadrul unui concurs organizat în scopul strângerii de fonduri pentru apărarea delfinilor şi elefanţilor pe cale de dispariţie, din Thailanda. Lupta pentru locul 1 nu a fost chiar uşoară, pentru că în competiţie au intrat 20 de candidate, toate cu forme opulente. Câştigătoarea, deşi cântăreşte 95 kg, se poate considera o minioană în comparaţie cu predecesoarea sa de anul trecut, reprezentantă la categoria grea şi care cântărea 191 kg. Concursul s-a aflat anul acesta la cea de-a 7-a sa ediţie şi se organizează în apropiere de Bangkok. În prezent, în Thailanda numărul pachidermelor nu depăşeşte 5.000, din care 2.200 în stare de libertate. Specialiştii afirmă că specia ar putea dispărea din Thailanda în mai puţin de 15 ani dacă nu se iau măsuri de ocrotire.

Trei kenieni şi-au găsit moartea în încercarea de a recupera telefonul portabil al unei corespondente de presă, scăpat din greşeală în fosa unei latrine din Mombasa (Kenya). Deosebit de interesată să-şi găsească telefonul cu informaţii importante, proprietara a făcut o ofertă de 1000 de şilingi (13 euro) celui care îi va aduce obiectul pierdut. În condiţiile în care mai mult de jumătate din cei 30 de milioane de kenieni trăiesc cu mai puţin de 1 euro pe zi, amatorii de câştig s-au prezentat imediat la treabă. O primă încercare a fost făcută de un tehnician radio, în vârstă de 30 de ani, care a intrat în fosă, dar n-a mai fost în stare să urce scara spre ieşire. Unul dintre prietenii lui a încercat să-l ajute, dar s-a prăbuşit în interior, căderea fiindu-i fatală. Un al treilea bărbat s-a crezut capabil să ofere ajutor celor doi, dar şi el şi-a pierdut cunoştinţa, intoxicat cu emanaţiile nocive. A decedat în drum spre spital. Şeful poliţiei din Mombasa a intervenit interzicând unui al patrulea individ să pătrundă în fosă. Evident, telefonul nu a fost recuperat, iar informaţiile „preţioase" pe care le conţinea au dispărut şi ele, împreună cu cele trei vieţi omeneşti, cu siguranţă, mult mai preţioase. (A.P.)

TIGRII DISPĂRUŢI

Autorităţile din Africa de Sud sunt de-a dreptul mândre de performanţa obţinută la grădina zoologică din Johannesburg. Aici s-au născut în captivitate, pentru prima oară în ţara lor, pui de tigru albi.

Puii, în număr de trei, doi masculi şi o femelă, nu sunt mai mari decât o pisică, au ochii albaştri şi uşoare urme de dungi maronii. Tigrii albi nu sunt originari din Africa. Ei trăiesc, sau mai degrabă trăiau liberi, în India, unde au dispărut datorită vânătorii. Jenny Schmidt, purtător de cuvânt a parcului zoologic, a vorbit pe larg despre Cher, mama micuţilor, o mamă tandră şi iubitoare. În acelaşi timp a făcut apel la Consiliul Hindu din Africa de Sud pentru a găsi cele mai potrivite nume noilor puişori ai parcului. Tigrii albi nu trebuie confundaţi cu cei albinoşi care au ochii roşii şi nici un fel de dungi. Rezultat al unui hazard genetic ei nu sunt consideraţi o specie aparte aşa că nu există o lege specială pentru protecţia lor. În întreaga lume nu mai există decât 250 de tigri albi, toţi aflaţi în captivitate, fraţii lor liberi fiind de multă vreme complet dispăruţi. *(I.S.)*

Ucis de administraţie

Să găseşti în Brazilia un loc de muncă nu e cel mai uşor demers din lume, mai ales când în registrele oficiale persoana care îşi oferă forţa de muncă figurează... decedată de mult. E ceea ce i s-a întâmplat lui Marcio Freitas da Silva, un tânăr de 25 de ani, care, virtual, a fost „asasinat" de administraţie. Totul a pornit de la faptul că, în urmă cu trei ani, pe certificatul de deces al unui alt bărbat, născut în acelaşi an cu Marcio şi purtând acelaşi prenume, au fost înscrise din greşeală numele părinţilor lui Marcio Freitas da Silva. Marcio n-a ştiut că are statut de decedat până când a început să-şi caute de muncă. Atunci s-a confruntat, după cum a declarat el, cu „o situaţie extrem de umilitoare, pentru că a trebuit să înfrunt ironia celorlalţi şi să mă străduiesc să adun acte prin care să dovedesc că... sunt viu!" El a povestit pe larg unui canal de televiziune toate situaţiile absurde cărora a trebuit să le facă faţă pentru că era... mort. De exemplu, la un interviu pentru o slujbă i s-a spus că „un mort nu poate să conducă vehicule pe şoselele naţionale". În faţa acestui caz intens mediatizat biroul de stare civilă... l-a resuscitat pe da Silva, dar traseul documentelor care să ateste că e viu e lung, aşa că mai durează până parvine tuturor administraţiilor din ţară. *(A.P.)*

PICTORUL CARE A REFUZAT SĂ VORBEASCĂ!

„Tot ce mă interesa era pictura dar tatăl meu a fost mereu împotriva pasiunii mele pentru culoare", a mărturisit în faţa presei Rainer Herpel, un german în vârstă de 51 de ani.

În semn de protest, acesta a hotărât să nu mai vorbească niciodată cu tatăl său. Decizia sa a luat însă cu timpul o turnură incredibilă: Herpel n-a mai adresat nimănui nici un cuvânt, devenind pur şi simplu mut. Şi asta timp de... 29 de ani!, până la moartea tatălui său, perioadă în care s-a consacrat paletei de culori, realizând pânze ce purtau titlurile cântecelor grupului Beatles. 29 de ani în care nu a primit nici o vizită şi în care ieşea rar în oraş, purtând de fiecare dată antifoane pentru a se izola de zgomotele şi vocile de pe străzi care-l împiedicau să se concentreze asupra ideilor şi subiectelor pe care urma să le transpună pe pânze. După decesul tatălui său a hotărât, brusc, să redevină o fiinţă vorbitoare, considerând că acest lucru îi va fi de folos în cariera sa. Herpel simţea nevoia dintr-o dată să fie remarcat de critica de specialitate şi de public. El este convins că lumea va fi receptivă la arta sa cu atât mai mult cu cât are în spate o legendă, cea a artistului care a făcut pact cu tăcerea timp de 3 decenii. Un amănunt la care receptorii artei sale vor fi cu siguranţă sensibili. *(D.M.)*

INFRACŢIUNI FĂRĂ FRONTIERE

Spionaj la brânză

Munster este numele unui celebru sortiment de brânză produs în Alsacia. De fapt, mai corect spus ar fi „originar din Alsacia", deoarece, aşa cum se întâmplă cam peste tot în lume, pirateriile nu au ocolit nici acest delicios produs, astfel că mii de tone

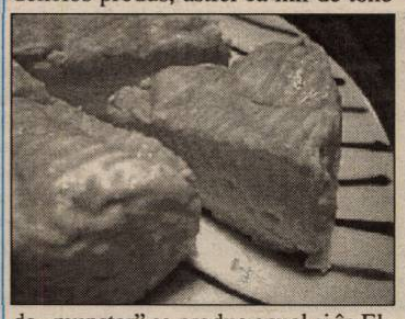

de „munster" se produc anual şi în Elveţia, Irlanda, Germania şi SUA. Iar ceea ce i-a alarmat la un moment dat în mod deosebit pe alsacieni a fost faptul că brânzeturile clonate riscau să elimine de pe piaţă chiar „brânza-mamă". De aceea, producătorii francezi au adoptat o strategie cu totul insolită pentru industria de profil: spionajul.

Trei femei au fost temeinic pregătite pentru misiunea respectivă, în fond foarte serioasă. Ele au fost infiltrate în fabricile de munster-pirat, sub identităţi false. În SUA, una dintre ele s-a prezentat drept funcţionară în turism însărcinată cu prospectarea noilor pieţe pentru Alsacia. O dată introdusă în fabrica din care ieşeau anual circa 16-20 mii de tone munster... „made in USA", ea a urmărit de fapt fabricarea brânzei, aducând în final proba cea mai concludentă că acel produs nu era cel original. A doua Mata Hari a avut o misiune itinerantă: Irlanda, apoi Germania, Danemarca şi Elveţia, în timp ce a treia a fost trimisă în toate punctele de vânzare în care s-au semnalat probleme. E de presupus că, faţă de asemenea misiuni încărcate de savoare aparte, până şi celebrul agent 007 ar fi invidios!

Şobolani toxicomani

Lupta împotriva mafiei drogurilor devine din ce în ce mai dificilă, în condiţiile în care traficanţii şi protectorii lor folosesc cele mai perfide metode de a ocoli şi de a sfida legile. Mai nou, în imensul cartel planetar al morţii albe au intrat şi şobolanii (cei adevăraţi, adică patrupedele rozătoare), acţionând simultan pe cel puţin două fronturi. Deocamdată, inculparea lor a fost dovedită în statul australian Queensland, unde un grup de asemenea mici dihănii pervertite la toxicomanie a reuşit să pătrundă chiar în depozitul unei secţii de poliţie şi au pus de-o orgie de zile mari. Acolo, ei

s-au văzut între pachete de marijuana şi amfetamine, confiscate de la dealerii de droguri, drept pentru care s-au înfruptat în voie, neţinând seamă de faptul că o supradoză le-ar fi putut fi fatală!

Lovitura de... depozit, dar şi de imagine, dată poliţiei locale este nu doar stânjenitoare pentru apărătorii legii, ci prezintă şi un alt pericol: este posibil ca dealerii cărora li se confiscase marfa respectivă să fie eliberaţi, din lipsă de probe. Mergând pe mâna (sic!) şobolanilor, s-ar putea ivi suspiciunea că ei au făcut jocul traficanţilor, primindu-şi astfel „partea" lor, în calitate de consumatori. Mai realişti, unii reprezentanţi ai autorităţilor nu exclud însă ca drogurile să fi fost „topite" chiar de către poliţişti aflaţi în combinaţie cu şobolanii; mă rog, cu infractorii. Nebănuite sunt căile depozitelor!... *(A.N.P.)*

VINERI - 8 august

România 1

8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 12.00 Serial (r) 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Interes general 18.00 Mileniul modei 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Nevastă de om bogat" (SUA, 1996). Cu: Halle Berry 0.35 Film: „În mintea unui criminal" (SUA, 1993) 3.05 Film: „Vendeta nocturnă" (SUA, 2000).

PRO TV

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Serial: „Familia Bundy" (r) 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vine Teo! 22.00 Garcea 22.45 Film: „Forţa de reacţie" (SUA, 1998) 0.45 Film: „Experiment periculos" (SUA, 1980) 4.15 Film (r).

antena 1

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Bună dimineaţa, doctore" (SUA, 1941) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Devdas" (India, 2002) 23.30 Film: „Ziua recunoştinţei" (SUA, 1997). Cu: Noah Wyle.

prima

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Revanşa 20.00 Film: „Wall Street" (SUA, 1987) 23.00 Focus Plus 0.00 Doc.: „Dosarele FBI".

acasă

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.15 CHAT Acasă 3.00 Serial: „Seducţie" 3.50 Serial: „Amor de cătel".

2

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În inima Africii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Pescar hoinar 19.20 Televiziunea, dragostea mea! 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Central Park West" 23.00 Film: „Miss Italia" (Italia, 2001, partea I).

Tele 7 ABC

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 12.30 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.

SÂMBĂTĂ - 9 august

7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârşit" 10.15 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.30 Casa de vacanţă 12.10 Călătoriile lui 2003 13.10 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 14.15 Vara la televizor 16.00 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 21.00 Callatis 2003 0.15 Film: „Amy Fisher" (SUA, 1993). Cu: Drew Barrymore.

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Lassie" 12.00 Documentar: „Reporter în foc deschis" 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Party pe plajă 15.00 Film: „Şarada" (SUA, 1963) 17.00 Film: „Undeva, cândva" (SUA, 1980) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „După faptă şi răsplată" (SUA, 1999). Cu: Mel Gibson 22.30 Film: „Cutia neagră" (SUA, 1992). Cu: Robert Redford 1.30 Film: „Orfanii" (SUA, 1987).

9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Serial: „Dragoste cu obstacole" 12.30 Serial: „Îngerul păzitor" 13.30 Film: „Locuri în inimă" (SUA, 1984) 16.30 Serial: „MacGyver" 17.30 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Un bacşiş de milioane" (SUA, 1994). Cu: Nicolas Cage 23.00 Film: „Cutia muzicală" (SUA, 1989). Cu: Jessica Lange.

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 9.30 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.00 Fotbal: F.C. Argeş – Dinamo 18.00 Focus 19.00 Serial: „Pensacola: Forţa de elită" 20.00 HI-Q noi doi 22.00 Film: „D-na Doubtfire, tăticul nostru trăznit" (SUA, 1993) Cu: Robin Williams.

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 0.30 CHAT Acasă.

7.15 Desene animate 9.00 Generaţia @ 10.30 Arca lui Noe 11.30 Răscruci 13.30 Insolit 14.00 Film puzzle 16.00 Serial: „Farmece" 17.30 Serial: „Aventurile familiei Twist" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 19.55 Fotbal: F.C.M. Bacău – Gloria Bistriţa 22.00 Tenis – Turneul de la Montreal 24.00 Serial: „Turneul".

9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Să-mi cânte lăutarii! 15.30 Biserica primară 17.30 Auto Motor Sport 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.00 Film: „Seminţia întunericului" (SUA, 1996).

DUMINICĂ - 10 august

7.00 Universul credinţei 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Poveste fără de sfârşit" 10.00 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.45 Serial: „Băieţii de la Sport" 11.15 Serial: „Aşa e viaţa!" 12.00 Viaţa satului 14.15 Vara la televizor 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 19.40 Fotbal: F.C. Naţional – Farul Constanţa 22.00 Minutul 91 23.45 Film: „Ultimul dans" (SUA, 1996). Cu: Sharon Stone.

8.30 Desene animate 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Patru prieteni" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Star Sistem Pro 15.00 Serial: „Jack şi Jill" 16.00 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones - Marea evadare" 18.00 La bloc 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film 22.30 Film.

8.00 Film: „Când eşti îndrăgostit" (SUA, 1937) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 12.30 Serial: „Îngerul păzitor" 13.30 Serial: „MacGyver" 14.30 Film: „Triunghiul Bermudelor" (SUA, 1996) 16.10 Serial: „Salvamontiştii" 17.10 Film: „Deturnarea" (SUA, 1996) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Păcate" (partea a II-a) 23.00 Recursul etapei.

7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 Air Play 13.30 Ambianţa 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 16.00 Fotbal: F.C. Bihor – Rapid Bucureşti 18.00 Focus 19.00 Serial: „Pensacola: Forţa de elită" 20.00 Mircea şi Oreste Show 22.00 Film: „Profetul din grotă" (SUA, 2001). Cu: Samuel L. Jackson.

10.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 16.30 Superlative la Hollywood 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 0.30 CHAT Acasă 5.00 Muzica de acasă.

7.30 Desene animate 9.00 Ferma 11.30 Serial: „Mărul lui Newton" 14.00 Flori din... Floarea din grădină 15.30 Cronici mediteraneene 16.00 Fotbal: Manchester United – Arsenal 18.00 Volei: România – Grecia 19.40 În căutarea Potirului – Sighişoara 2003 21.00 Tenis – Turneul de la Montreal 23.00 Film: „Pulp Fiction" (SUA, 1994). Cu: John Travolta, Uma Thurman.

9.05 Aventurile ştiinţei 12.00 Documentar 14.30 Prin lume călător 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia spaţială 1" 22.15 Film: „Lovitură directă" (SUA, 1991).

LUNI - 11 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanţă în stil mare 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toţi! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.30 Serial: „Agenţia" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „O poveste obişnuită" (coprod., 1998).

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Gravidul" (SUA, 1994) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Sfârşitul coşmarului" (SUA, 1987) 2.45 Film: „Teren primejdios" (SUA, 1997). Cu: Elizabeth Hurley.

7.00 Observator 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Divertis (r) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viteză maximă" (SUA, 1996) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tăticu şi tataie" 23.30 Film: „Dincolo de moarte" (SUA, 1990) 1.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Film: „Sortit morţii" (SUA, 1990) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-12.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.15 CHAT Acasă 3.00 Serial: „Seducţie" (ultimul ep.) 3.50 Serial: „Amor de cătel".

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Călătorind prin ţară 19.00 Serial: „Saint Tropez" 20.00 Serial: „Miracole" 21.00 Callatis 2003 23.30 Film: „Povestea lui Ambrose Small" (Canada, 1999).

10.30 Calea, adevărul, viaţa (r) 12.00 Documentar 13.00 Serial (r) 16.00 Info pescar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felfnarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Martin Luther" 22.00 Viitorul azi

MARŢI - 12 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Donator necunoscut" (SUA, 1995) 22.00 Serial: „Unitatea specială 2" 1.00 Film: „Zaide" (coprod., 2001).

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Serial: „Familia Bundy" (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mortal Kombat" (SUA, 1995). Cu: Christopher Lambert 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Război pe submarin" (SUA, 2001) 2.45 Film: „Julian Po" (SUA, 1997). Cu: Christian Slater.

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film: „Jocul e viaţa mea" (SUA, 1975) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Îndoiala" (SUA, 1996) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tăticu şi tataie" 23.30 Film: „Păcate din trecut" (SUA, 1993) 1.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Reuniunea de clasă – 2002 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus plus.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.15 CHAT Acasă 3.00 Serial: „Amor de cătel" 4.55 Muzica de acasă.

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „În jurul lumii" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Călătorie la pas 19.00 Serial: „Saint Tropez" 20.00 Serial: „Miracole" 21.00 Callatis 2003 23.30 Teatru: „Ochiul Pendulei" de Robert Thomas.

8.40 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „O zi de mai" 22.30 Vacanţe de pomină.

MIERCURI - 13 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 15.30 Convieţuiri 16.50 Serial: „Destine secrete" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Film: „Mi se spune Bruce Lee" (SUA, 1986) 0.30 Film: „Crimă şi pedeapsă" (SUA, 1998).

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Minte diabolică" (SUA, 1998) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Academia de poliţie 3" (SUA, 1986) 2.45 Film: „Gangstgeri... la feminin!" (SUA, 1996).

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Secrete întunecate" (Australia, 2001) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tăticu şi tataie" 23.00 „Benny Hill" 23.30 Film: „Dragostea şi necazurile ei" (Australia, 1996) 1.15 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Film: „Poliţistul din Beverly Hills II" (SUA, 1987) 22.00 Noaptea devreme.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.15 CHAT Acasă 3.00 Serial: „Amor de cătel" 4.45 Muzica de acasă.

7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 13.45 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 17.30 Eco-Magazin 19.00 Serial: „Saint Tropez" 20.00 Serial: „Miracole" 21.00 Callatis 2003 23.30 Film: „Anotimp fierbinte" (Canada, 1993).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Jurământul preţuirii" 22.00 EuroMaxx 22.30 Vacanţe de pomină.

JOI - 14 august

7.30 Odiseea dimineţii 8.00 Matinal de vacanţă 9.00 Serial: „Worzel Gummidge, sperietoarea vorbitoare" 9.30 Vacanţă în stil mare 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Fotbal: F.C. Neman Grodno – Steaua Bucureşti 19.00 Jurnal 20.00 Unu şi unu 21.00 Callatis 2003 0.30 Film: „Asasini de ocazie" (Italia, 2000) 4.55 Serial: „Pasadena".

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 11.00 Serial: „Familia Bundy" (r) 11.45 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinţi şi copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Dinamo Bucureşti – Metalurg Liepaja (Cupa UEFA) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.45 Zero.

7.00 Observator 9.30 Serial: „Dinozaurii" 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Ispita" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pe muchie de cuţit" (SUA, 1990) 22.45 Sitcom: „Eu, tu, tăticu şi tataie" 23.30 Film: „Dorinţă fatală" (SUA, 1995) 1.15 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.30 Serial: „Detectivi de elită" 12.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.30 Serial: „Luna sălbatică" 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Revanşa 20.00 Doc.: „Special" 22.00 Noaptea devreme 23.00 Focus plus 0.00 Doc.: „Dosarele FBI".

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Poveştiri adevărate 18.10 Serial: „Cealaltă femeie" 19.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 Serial: „Juana" 23.00 Serial: „Răzbunarea" 1.15 CHAT Acasă 3.00 Serial: „Amor de cătel" 4.45 Muzica de acasă.

7.15 Desene animate 9.30 Serial: „Rod, Lucy şi prietenii lor extratereştrii" 10.00 Tonomatul DP2 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.00 Enigmatica Terra 19.00 Serial: „Saint Tropez" 20.00 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Nero Wolfe, detectiv – Totul pentru flori" (SUA, 2001).

8.10 Videoclipuri 10.00 Agua Viva 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Cod Omega" 22.15 Germania azi.

JESSICA LANGE
– sâmbătă, 23.00 –

DREW BARRYMORE
– sâmbătă, 0.15 –

DANIELA ALVARADO
– luni-duminică, 21.00 –

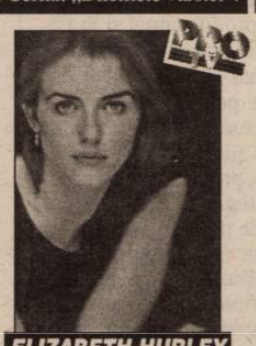

ELIZABETH HURLEY
– luni, 2.45 –

JOHN TRAVOLTA
– duminică, 23.00 –

ROBIN WILLIAMS
– sâmbătă, 22.00 –

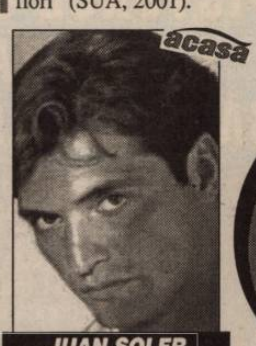

JUAN SOLER
– luni-vineri, 18.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

BANDELE DIN NEW YORK

un spectacol al costumelor

Incredibil, după atâta amar de aşteptare (mai întâi n-a fost gata la timp, apoi a venit evenimentul din 11 septembrie şi lansarea în cinematografe a fost amânată...), filmul lui Martin Scorsese – *Gangs of New York* – a primit din partea criticilor eticheta de... „plicticos". Dar, în ciuda acestei judecăţi aspre, s-a ales şi cu o bilă albă, e drept nu unanim acordată: adică, multe voci, nu toate!, au fost de acord că regizorul, indiferent de maniera în care şi-a tratat subiectul, nu

s-a temut să transpună pe ecran, un alt... *Casino*, de data aceasta al secolului XIX, presărat cu obsesii, violenţă şi ambiţii nemăsurate, abordate dintr-un punct de vedere contemporan. Şocul produs de distanţa dintre modernitatea filmului şi epoca în care se derulează acţiunea – povestea începând prin anii 1860 – este produsul nu doar al unui cineast de mare valoare, ci şi al... costumelor purtate de actori. Halucinante, spun tot criticii, răpuşi de admiraţie. Cel care a semnat creaţiile vestimentare – în sensul că a avut această viziune în privinţa hainelor pe care trebuia să le poarte lumea new-york-ezâ din a doua jumătate a secolului al XIX-lea – este Sandy Powell, nume care apare

şi pe genericul filmelor de succes – *Velvet Goldmine* şi *Shakespeare in Love*. El este cel care şi-a permis o viziune extrem de îndrăzneaţă, în sensul că a metamorfozat moda epocii în aşa fel încât vestimentaţia să sugereze ambiţia, dorinţa de îmbogăţire, spiritul de aventură, gustul pentru risc... al personajelor. „Este o perioadă neobişnuită – a declarat Sandy Powell – , pe care, cu mici excepţii, spectatorul nu a mai avut prilejul să o vadă pe ecran. Şi, cum noi am fost nişte norocoşi – fotografia dagherotip tocmai fusese inventată – am avut la dispoziţie mult material documentar, pe care l-am folosit ca referinţă. În plus, eu am avut acces la impresionantul fond de documente pe care Martin l-a adunat de-a lungul anilor pe acest subiect. Dar, documentele nu puteau rămâne singura sursă, nu ne puteam limita doar la asta. Ne-am asumat deplina libertate de creaţie, în consens cu spiritul filmului."

Mantoul misterios

Cel mai interesant personaj din film pare să fie Bill Bucher – rol interpretat de Daniel Day-Lewis, care, cu această peliculă, şi-a făcut revenirea pe ecran, după cinci ani de absenţă (ultima sa apariţie fusese în *Boxerul*). În *Gangs of New York*, el

este şeful unei bande de ucigaşi, dar are aparenţa unui om amabil, charismatic, iar costumaţia sa trebuia să fie concepută în acest sens. Aşa l-a văzut Scorsese, personajul este opera imaginaţiei sale: un dandy, asemenea gangsterilor din ziua de azi, care trăiesc în case relativ modeste, dar sunt foarte pretenţioşi când e vorba de haine, obligatoriu trebuie să fie foarte scumpe!

Bineînţeles că, fiind vorba de Daniel Day-Lewis, actorul a adăugat personajului stilul său personal, deosebit de seducător. Daniel chiar a cerut ca filmările să-i accentueze cât mai mult posibil silueta longilină, fapt care s-a realizat cu ajutorul unui mantou lung pe care îl poartă în foarte multe secvenţe ale filmului. Ba chiar mantoul face parte din propria-i personalitate, e un fel de „a doua piele" sub care ascunde foarte bine întregul lui arsenal de cuţite. Costumierul a mers astfel pe ideea unei imagini a omului-păianjen, oferindu-i un plus de stranietate, de mister, şi, totodată, a accentuat prin această ţinută unică rolul personajului de şef de bandă. Ţinuta aceasta severă, menită să inspire teamă, autoritate şi mister, e însă, câteodată, înlocuită de haine viu colorate, strălucitoare, inspirate de motive africane. Şi nu întâmplător; costumierul a vrut să sugereze prin acest lucru contextul Victorian

al epocii respective. Cert este că, indiferent de felul în care e clasat filmul, Daniel Day-Lewis, alias Bill Bucher, are toate şansele să rămână în istoria cinematografului pentru stilul pe care l-a impregnat personajului său.

Iar femeile?

Martin Scorsese le-a gândit ca pe nişte persoane mai cenuşii, mai şterse, în acel univers al bărbaţilor. Iată ce povesteşte Sandy Powell despre acest lucru: „Martin a vrut ca Jenny – Cameron Diaz – şi celelalte fete să constituie la rândul lor un clan – cel al femeilor. Nu vulnerabile, ci mai curând puternice. Am avut încă o dată şansa să găsesc în documentaţia lui imagini de referinţă, în care femeile din 1850 purtau pe sub fuste... pantaloni pe care îi numeau *Dress Reformers*, precum şi veste sau tunici, ca bărbaţii. Era un fel de simbol al aspiraţiilor lor feministe, dar fără ca mişcarea să prindă contur. Martin a împins lucrurile destul de departe, a amestecat genurile, a oscilat între crinoline care puneau în valoare stilul Victorian, cu reminiscenţe orientale, cap de afiş fiind rochia din mătase colorată în albastru, galben şi roşu, ca un kimono, purtată de Jenny peste un jupon în carouri şi o bustieră brodată. Cert este că Martin a pus mare preţ pe costume şi, ce m-a surprins a fost memoria fenomenală privind detaliile. I-am arătat la un moment dat imaginile de referinţă la care mă oprisem şi, după câteva luni şi-a amintit perfect fiecare amănunt. Ba chiar mi-a spus: «Asta este o mânecă din 1857, în 1960 nu mai era la modă». Din această grijă incredibilă în privinţa detaliilor s-a născut însă un spectacol ireproşabil al costumelor."

KEVIN KOSTNER REVINE

Intrat un timp într-un nemilos con de umbră, Kevin Costner revine în actualitate, pe de-o parte în cinematografe cu *Open Range*, pe de alta în paginile revistelor care vorbesc despre secreta lui căsătorie. După şase ani, de la *Postman*, Kevin Costner trece din nou în spatele camerei de filmat, adică pe scaunul regizorului şi semnează western-ul *Open Range*, reînnodând legenda care, la vremea respectivă, i-a adus gloria în carieră – *Dansând cu lupii*. Regizorul Kevin Costner l-a ales ca vedetă în film pe... Kevin Costner, care, alături de alţi trei bărbaţi neînfricaţi din vestul sălbatic înfruntă abuzurile unui proprietar de ranch. Filmul are meritul de a-i avea pe generic şi Robert Duvall şi Annette Bening.

Înconjurat de sexul frumos

Revenirea în scenă a lui Kevin Costner nu

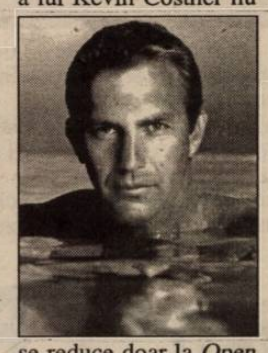

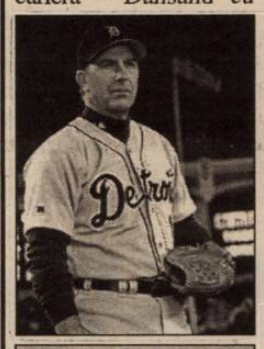

se reduce doar la *Open Range*, căci se pregăteşte să mai apară pe ecrane şi într-un alt film *The Upside of anger*, o dramă regizată de Mike Binder. Aici are tot un rol de băiat bun, el vine în ajutorul unei mame a patru fete, care, părăsită de soţ, se luptă din răsputeri cu greutăţile vieţii. Şi, totodată, actorul regăseşte pentru a patra oară în cariera sa cinematografică bucuria prilejuită de jocul de base-ball (*Bull Durham* – 1988, *Câmp de vise* – 1989, *De dragul jocului* – 1999). Acum întruchipează din nou un jucător experimentat în acest sport extrem de popular în Statele Unite, înconjurat fiind de... cinci actriţe: Joan Allen, Erika Christensen, Mandy Moore, Lauren Ambrose şi Alicia Witt. *The Upside of anger* este nu doar regizat de Mike Binder, ci şi scris de el; mai mult, apare şi ca actor în acest film care va fi lansat pe ecrane anul viitor.

HARRISON FORD, în mintea copiilor

Harrison Ford a gustat până acum din fericirea de a fi tată (cu prima lui soţie are patru copii), dar de când cu noua lui iubită, Calista Flockhard, mama unui băieţel adoptat, se pare că e din nou foarte sensibil la tot ceea ce face plăcere copiilor. Cum ar fi bunăoară, desenele animate. Aşa se face că de curând a acceptat să-şi împrumute vocea unui celebru personaj animat din Statele Unite, adică lui „Bob The Builder" (Bob constructorul). Producătorii filmului afirmă însă că s-au gândit să-i facă această propunere lui Harrison Ford pentru că, în urmă cu mai mult timp, actorul ar fi declarat că „Bob The Builder" este desenul animat preferat de el. Mai mult, înainte de a deveni starul de cinema care este acum, Ford a fost zidar, exact meseria personajului din filmul animat. Încă un motiv? Micuţul Liam, fiul Calistei, este şi el un fan împătimit al variantei pentru televiziune a acestui film. „Bob The Builder" povesteşte întâmplările hazlii ale lui Bob şi a bandei lui de prieteni...

uneltele şi sculele de zidărie. În ceea ce-o priveşte pe logodnica lui Harrison Ford, Calista Flockhart, a păstrat de-a lungul relaţiei lor o discreţie desăvârşită, dar, de curând, Miss Ally McBeal a dezvăluit revistei „People" unele detalii privind viaţa ei sentimentală alături de Indiana Jones, ajuns la vârsta de 60 de ani. „Îmi place aerul pe care îl are dimineaţa, când se trezeşte; nu că-i frumos, pare doar mai mic de statură, parcă seamănă cu un copil. Ştiţi cum se mai întâmplă dimineaţa, când te trezeşti îmbufnat, bosumflat şi cu un aer vulnerabil? Aşa e el!"

Calista Flockhart, care are 38 de ani, a ţinut să mai precizeze că diferenţa de vârstă dintre ei nu a deranjat-o niciodată: „Asta nu influenţează deloc relaţia noastră, mai ales că uit tot timpul că el este mai în vârstă decât mine". Cei doi s-au cunoscut în ianurie 2002 la ceremonia premiilor Golden Globes iar anul acesta actriţa, împreună cu fiul ei, s-au mutat în casa lui Harrison Ford.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

PETROLUL împotriva bolilor prostatei

După cum se ştie, petrolul este un produs exclusiv natural, format în adâncurile pământului pe parcursul a milioane de ani. Ca şi argila, el prezintă numeroase calităţi ce determină utilizarea sa, sub diverse forme, şi în scopuri terapeutice. De altfel, cu mult timp înainte să fie utilizat ca principal combustibil şi să fie exploatat conform unor raţiuni îndoielnice, oamenii i-au descoperit virtuţile curative, în afecţiuni dintre cele mai diferite.

Medicina populară românească sugerează asemenea remedii străvechi, semnalate şi de medicul şi scriitorul Vasile Voiculescu – fără îndoială, bun cunoscător al practicilor terapeutice alopate, ca şi al celor rurale, el fiind născut pe Valea Buzăului, într-o zonă foarte bogată în rezerve petrolifere. Paraziţii şi râia, junghiurile şi gâlcile, oftica la plămâni şi diabetul – iată câteva afecţiuni serioase, combătute cu ajutorul petrolului, potrivit observaţiilor minuţioase ale lui Voiculescu, acesta neuitând totuşi să avertizeze asupra posibilelor efecte secundare adverse.

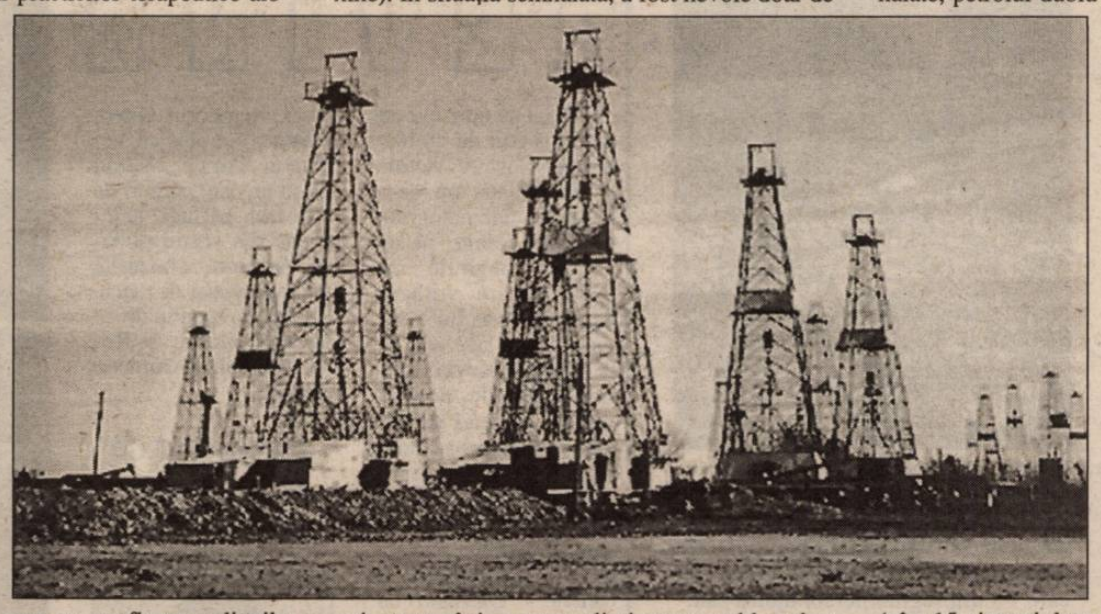

În legătură cu folosirea petrolului în scopuri terapeutice, s-au făcut şi cercetări ştiinţifice, care au confirmat calităţile sale curative, evident, cu semnalarea rezervelor de rigoare. Mai precis, este vorba despre petrolul dublu rafinat, deci nu ţiţeiul propriu-zis, adică substanţa neprelucrată, luată de la gura sondei, ci un produs foarte pur, existent doar în rafinării. A realizat testări, cu prudenţa cuvenită, atât pe bolnavi, cât şi pe propria persoană, şi colaboratorul nostru *Gheorghe SCARLAT*, care ne-a împărtăşit câteva dintre concluziile sale, pentru cititorii revistei „Magazin" încrezători şi în terapiile complementare. Vom începe prin prezentarea unor cazuri tratate de domnia sa.

◆ Bărbat de 45 de ani, suferind de tumoră esofagiană. Timp de 21 de zile, i-a fost administrat tratamentul următor. De două ori pe zi, cu o oră înainte de masă (mic dejun şi cină), a luat câte o lingură de petrol dublu rafinat iar seara a făcut câte o aplicaţie cu argilă (cataplasmă la temperatura corpului, pusă într-un săculeţ de tifon şi aplicată pe zona tumorii; ţinută pe toată durata nopţii, dimineaţa se aruncă, deoarece e încărcată cu toxine). În situaţia semnalată, a fost nevoie doar de trei săptămâni, pentru eliminarea problemelor, însă tratamentul se poate prelungi, până la 45 zile.

◆ Copil de 12 ani, cu pareză facială pe partea stângă. În mod similar cazului semnalat anterior, s-a vindecat după două săptămâni de tratament.

◆ PROSTATA poate fi tratată cu petrol şi argilă, ca şi cu un regim de viaţă sănătos, în paralel, rezultatele fiind foarte bune, după cum afirmă d-l Scarlat. Pentru aceasta, cu o oră înaintea mesei de dimineaţă se ia o lingură cu petrol dublu rafinat, iar seara – o linguriţă, înainte de culcare. Imediat, pacientul va sta culcat pe partea dreaptă 15 minute, apoi pe stânga 15 minute, alternând astfel timp de o oră. Seara se poate pune şi cataplasmă cu argilă la locul tumorii, pentru sporirea efectului pozitiv (dimineaţa se aruncă). Tratamentul durează 45 zile, însă rezultate pozitive se pot observa după numai 15 zile. În tot acest timp, bolnavul trebuie să renunţe la cafea, ţigări, alcool, băuturi răcoritoare ce conţin compuşi chimici, condimente, mâncăruri prăjite.

Simultan cu tratamente de tipul celor semnalate, petrolul dublu rafinat are şi calitatea de a ajuta organismul să elimine toxine sedimentate (uneori, chiar de-a lungul anilor) pe pereţii interiori ai intestinelor, elemente evacuate în scaun. Trebuie semnalat, de asemenea, în mod deosebit, că tratamentul cu petrol dublu rafinat nu le este recomandat persoanelor care au diferite boli ale stomacului (colită, ulcer), deoarece atacă flora intestinală. Petrolul poate fi însă înlocuit, într-un astfel de caz, cu laptele de argilă (o linguriţă de argilă se pune în 200 ml apă, se lasă la macerat 8 ore şi se bea cu o oră înainte de masă). De asemenea, împotriva prostatei se poate folosi şi uleiul de cătină în concentraţie de 12% (câte 15 picături, luate de trei ori pe zi). De altfel, se cunoaşte faptul că această plantă creşte pe terenuri care au în subsol resurse petrolifere, ceea ce poate însemna că ea extrage şi „prelucrează" unele elemente cu efect terapeutic atât de apreciat, chiar din zăcământul subteran. Aşadar, cu prudenţa de rigoare, petrolul dublu rafinat se poate utiliza ca remediu în afecţiuni dintre cele mai grave.

COMBATEŢI SFORĂITUL, CU... CREIONUL!

Nu e nici o glumă: sforăitul a devenit o problemă foarte serioasă, şi nu numai din cauza decibelilor lansaţi în eter noaptea, provocând insomnii şi stres tovarăşului de cameră. Cauzată de poluarea aerului pe care-l respirăm, dar şi de unele deformări ale boltei palatine, această afecţiune tot mai frecventă îşi are o rezolvare prin intervenţie chirurgicală. Specialiştii afirmă însă că, după un timp, poate recidiva, complicând şi mai mult lucrurile.

Terapiile complementare vin cu soluţii şi pentru combaterea sforăitului, pe lângă aparatele mai mult sau mai puţin performante, adresate sistemului respirator. Iată în continuare descrierea unei metode mai... neortodoxe, pe care orice persoană ce se ştie cu musca pe căciulă o poate aplica, fără nici un fel de dificultate. Exerciţiile se efectuează dimineaţa, la trezire, şi urmăresc trei etape.

1. Se scoate limba de 30 de ori, împingându-se puternic înainte, până la limita admisă de fiecare organism (aşadar, nu se scoate doar vârful ori jumătate din limbă).
2. Cu gura închisă, se împinge bărbia în faţă (doar mandibula, nu tot capul) şi, cu pumnul nu foarte strâns se apasă puternic, exercitându-se aşadar o forţă opusă, dar neagresivă.
3. Se ţine un creion strâns, între dinţi, chiar în timp ce, eventual, subiectul se îmbracă, se încalţă, se pregăteşte pentru a pleca la serviciu.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PRELUNGIŢI-VĂ TINEREŢEA!

Pentru majoritatea oamenilor, îndemnul de mai sus nu poate fi decât amplificatorul unei dorinţe străvechi, pe care-o vedem împlinită doar în basme. Sigur, la tinereţe veşnică nu putem visa, dar ne stă chiar la îndemână s-o prelungim pe cea care ne-a fost dată; sau, dacă vreţi, să mai amânăm puţin îmbătrânirea, cu toate efectele ce decurg de-aici, în plan fizic, psihic, afectiv şi spiritual. Ne dă o mână de ajutor bine cunoscuta *Mihaela OPRAN*, bioterapeut, sfătuindu-ne să abordăm o anume dietă, nu doar sănătoasă, ci şi capabilă să... ne întoarcă oarecum în timp.

Elementul de bază al dietei indicate îl reprezintă *sardinele*, şi nu la modul empiric, ci sugestia vine în urma unor teste îndelungate, realizate pe mai multe persoane cu vârste cuprinse între 40 şi 70 de ani. După o săptămână în care au consumat sardine la mai multe mese, pielea feţei subiecţilor a devenit netedă, fină, cu o nuanţă trandafirie şi tentă tinerească. Mai mult, la capătul unei luni, ridurile, cutele şi petele hepatice au început să dispară, coatele înăsprite au redevenit netede iar pielea mâinilor şi-a recăpătat aspectul şi elasticitatea specifică unei vârste tinere. La pacienţii mai vârstici, cu boli coronariene şi insuficienţe cardiace congestive, funcţia inimii a înregistrat progrese evidente. Efecte semnificative s-au constatat şi asupra creierului, care a reacţionat prin accentuarea luciditătii şi îmbunătăţirea memoriei. Toate cele semnalate îşi găsesc explicaţia în faptul că sardinele au un conţinut special în acizi. Se cunoaşte foarte bine că există două tipuri de acizi nucleici – ADN şi ARN. S-au stabilit suficiente argumente ştiinţifice în sprijinul ideii că hrănirea cu ARN a celulelor noastre – prin intermediul alimentelor care îl conţin în cantităţi mari – ne poate ajuta să trăim mai mult. Concret, o asemenea dietă presupune consumul de sardine de patru ori pe săptămână (se recomandă în special sardinele mici şi de asemenea se preferă cele norvegiene, în locul sardinelor americane). Bineînţeles, nu sunt acestea singurele alimente care conţin acizi nucleici ori substanţe care generează acizi nucleici. În dieta noastră cotidiană putem introduce eventual mai frecvent şi alte produse cu asemenea calităţi, cum ar fi: somonul, langusta, homarul şi stridiile – dintre animalele acvatice, dar şi ficatul, fasolea şi lintea, precum şi anumite legume şi zarzavaturi, între care sfecla, sparanghelul şi ţelina. Aşadar, savoare, sănătate şi tinereţe, la un loc!

Consultaţii parapsihologice

EXPLICAŢII ŞI... COMPLICAŢII

Cancerul mamar, boală foarte gravă şi răspândită pretutindeni în lume, despre care am început să scriem în numărul anterior al „Magazinului", poate fi tratat şi prin bioterapie, dar mai întâi trebuie ca diagnosticul să fie pus corect. Colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* se referea la tratarea frecventă a excesului de foliculină drept cancer mamar, de unde şi numeroase complicaţii ce pot deveni fatale. De aceea, recomandarea sa este ca subiectul care observă anumite dereglări ale sănătăţii să se informeze cât mai mult în legătură cu boala diagnosticată, dar în contextul cunoaşterii foarte bune a propriului corp. Abia apoi poate să accepte un tratament sau altul, dar mai potrivit ar fi să abordeze prioritar metodele naturale ce-i pot folosi: bioterapia, homeopatia, acupunctura. Întrebarea cea mai importantă, probabil, la care trebuie ca bolnava să aibă un răspuns ferm, este „De ce eu, persoana X, individ unic, am nevoie exact de acest tratament, care se adresează unei boli, şi nu cauzelor afecţiunii mele, a persoanei X?"

Specificul bolii şi „atacarea" cauzelor ei, în funcţie de particularităţile fiecărui subiect, sunt esenţiale pentru reuşită. În multe cazuri, s-a ajuns din păcate ca medicul nici să nu discute cu bolnavul, ci... cu fişa medicală, unde apar rezultatele analizelor. Or, un amănunt recunoscut ca fiind extrem de semnificativ şi important pentru ameliorarea suferinţelor este lucrul terapeutului cu sufletul pacientului. Spuneam cu altă ocazie că terapeutul trebuie să imprime imaginea unui prieten înţelept, foarte apropiat de bolnav, şi nu a unei somităţi, a unui mic zeu aşezat pe un soclu foarte înalt. Frica de moarte la un bolnav de cancer care ştie că are cancer îl face pe acesta să se compare ca atare şi să contribuie, în mod paradoxal, la agravarea propriei boli. Numai că – spune Emilia Vlădescu – circa 60% din afecţiunile diagnosticate drept cancer mamar nu sunt de fapt aşa ceva.

Afecţiunile genitale sunt legate întotdeauna de cancerul mamar, acesta din urmă fiind de fapt un efect secundar al problemelor de natură sexuală localizate în special pe uter şi ovare. Cancerul genital este vindecabil prin bioterapie, acolo unde subiectul (femeie sau bărbat) îşi schimbă modul de viaţă şi mentalitatea, radical. Pare foarte greu, dar colaboratoarea noastră a înregistrat asemenea cazuri, de transformări uimitoare, care au adus cu ele şi vindecarea bolnavului. Atenţie, însă: întoarcerea la viaţa anterioară, dezechilibrată, după ce starea de sănătate a revenit în corp, implică riscuri incomparabil mai mari, o recidivă putând însemna sfârşitul. Semnalarea *cauzelor* formării tumorilor genitale indică, implicit, căile de urmat pentru a preîntâmpina boala. Este vorba despre o viaţă sexuală dezechilibrată, dezordonată, în primul rând şi, în al doilea rând, despre funcţionarea deficitară a aparatului genital. De aici, apar perturbări ale sistemului nervos, cum sunt nevrozele, depresiile, angoasele, nemulţumirea perpetuă, agitaţia psihomotorie ş.a.m.d.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

NOBILA ARTĂ

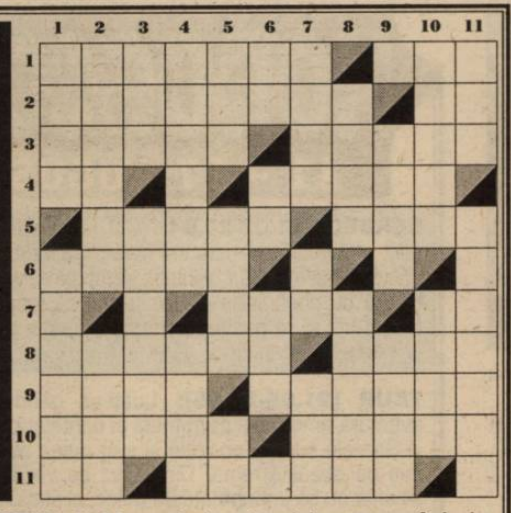

ORIZONTAL: 1) Marea glorie a boxului nostru profesionist, care în perioada 1931-1939 a deţinut de trei ori titlul continental (Lucian) – Poliţaiul din trecut. 2) Luptător cu pumnii din Smirna, primul învingător la Jocurile Olimpice (a. 688 î.e.n.) – Armăsar. 3) Piesă de lemn la un sport – Campion naţional la categoria „muscă" în anii 1937-1938 (Romulus). 4) Suprafaţă mică – Primul campion cunoscut la categoria „muscă" (Gheorghe – 1923). 5) Folosesc pumnii pe stradă – Tactica de luptă preferată a celebrului Toma Aurel campion european în 1936. 6) Capacitate combativă. 7) Antrenor emerit, care, timp de peste 50 de ani, a format numeroşi campioni şi pugilişti de valoare (Constantin) – Gem! 8) Pugilist român care se comportă onorabil la Campionatele Europene de la Budapesta (Nicolae; 1931) – Acaparat în prima parte! 9) Component al poziţiei de gardă – Cunoscută arenă de circ din Capitală, gazda multor gale de box în trecut. 10) A provoca un conflict – Campion naţional la categoria „mijlocie" în anul 1953 (Nicolae). 11) Început de drum! – Un meci pasionant.

VERICAL: 1) Valoros campion profesionist şi antrenor timp de peste 20 de ani al loturilor naţionale de box (Ion) – „Omul din colţ", cel care conduce lupta elevilor săi, primul cunoscut fiind profesorul Petre Alexandrescu (1923). 2) I s-a acordat revanşa – Gustul înfrângerii. 3) Multiplu campion la „semigrea" şi antrenor la Reşiţa (Petre) – Oraş în S-V Greciei unde în anul 1542 î.e.n. marele filozof şi matematician Elen Pitagora obţine titlul olimpic la box. 4) Persoană într-o misiune – „Nobila..." metafora boxului pentru caracterul său cavaleresc. 5) Nelipsit de la antrenamentul pugiliştilor – Comună în Elveţia – R. 6) Coş gol! – Dânşii – Ţinut în nordul ţării. 7) Ca sfatul „omului din colţ" – Dispun – Hibe (pop.). 8) Localitate în India – Campionul ţării din anii 1938-1939 la categoria „cocoş" (Nicolae). 9) Lovituri trimise adversarului – Locul de „refugiu" al boxerilor. 10) Poziţia de luptă a pugiliştilor – Reuneşte mai multe întâlniri de box. 11) Cartea de vizită a campionului – Oraş prahovean, unde în vara anului 1909 se organizează primele gale de box din ţară.

DICŢIONAR: ACAP, SENT, IBE, ENIA.

GHEORGHE CÂMPEANU –*Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI („Nobila artă"): POPESCU - AGA - ONOMASTE - AT - POPIC - INDRU - AR - S - ELIAD - APASI - ATAC - STARE - A - E - A - E - T - NOUR - GM - CARATA - ACAP - UMAR - SIDOLI - NASTE - BALAN - DR - ARDENT - A.

Fotografii de la cititori

NELU RAREŞ IONUŢ CĂRĂUŞU – Bucureşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

CORĂBII

1. Ce este o corabie?
2. Ce sunt caravelele?
3. Cum se numeau cele trei caravele cu care Cristofor Columb a pornit la drum?
4. Cum se numeau corăbiile vikingilor?
5. Cine a scris poezia „Romanţa celor trei corăbii"?
6. Cine a regizat, în 1965, filmul „Corabia nebunilor"?
7. Ce pictor român a pictat tabloul „Corăbii în portul Constanţa"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Din punct de vedere geologic un vulcan este o formaţiune reprezentând de cele mai multe ori o proeminenţă de formă conică, formată prin erupţia la suprafaţa Pământului a lavelor, cenuşilor, gazelor dintr-un focar cu topituri magnatice aflate la adâncime. 2) Un vulcan noroios, numit impropriu „vulcan" este o ridicătură de formă conică, formată prin erupţia la suprafaţa pământului a gazelor degajate dintr-un zăcământ de hidrocarburi care au antrenat nămol. 3) Cea mai întinsă arie vulcanică este „Cercul de foc al Pacificului". 4) În mitologia greacă patronul vulcanilor era zeul făurar Hephaitos. 5) Cartea „Vulcanul de aur" a fost scrisă de Jules Verne (1828-1905). 6) Cel mai cunoscut vulcanolog din ultimii 100 de ani a fost Haroun Tazieff (1914-1998). 7) Filmul „Vulcanul" a fost realizat în 1997 de regizorul american Mick Jackson.

Poşta cititorilor Tuturor cititorilor care ne-au trimis seturi de întrebări pentru rubrică le adresăm rugămintea de a controla dacă aceste întrebări nu au mai apărut. Temele se pot repeta, dar, evident cu alte întrebări.

● *Maria Cristea – Timişoara.* Vă mulţumim pentru cuvintele frumoase dar nu vă înţelegem timiditatea. Oricine poate greşi aşa că aşteptăm răspunsuri din partea dv. ● *Prof. Marin Ştefan – Şimleul Sivaniei.* Vă felicităm pentru entuziasmul de care daţi dovadă în tot ceea ce întreprindeţi, inclusiv interesul pentru tot ceea ce înseamnă cultură. Aşteptăm noi seturi de întrebări de la dv. *(Irina Stoica)*

ŞAH

Bogda – Ferreira, 1976

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Cf6! gf6 (dacă 1... Cf6 2. Tb8 X) 2. De6 fe6 3. Nh5 mat.

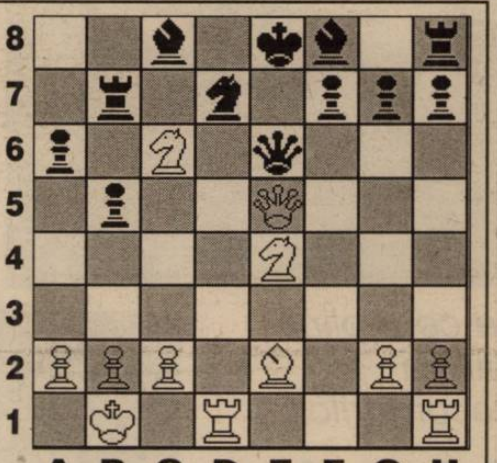

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Un columbian în Germania

Duminică, columbianul Juan Pablo Montoya de la echipa Williams BMW i-a furat bomboana de pe prăjitură lui Michael Schumacher, reuşind să-i fure acestuia victoria chiar în faţa compatrioţilor săi, în Marele Premiu al

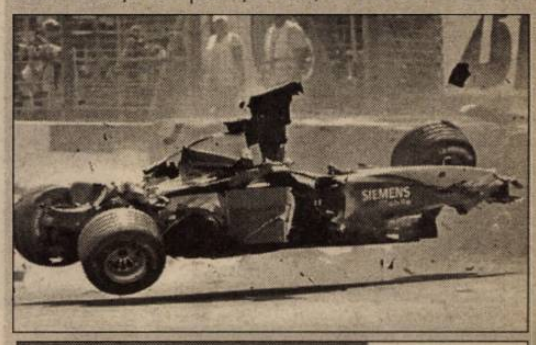

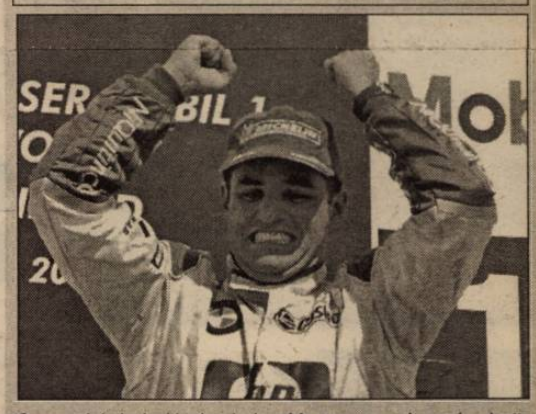

Germaniei de la Hockenheim. Montoya reuşise primul său *pole position* în grila de start din această ediţie, în vreme ce germanul de la Ferrari nu reuşise decât a şasea clasare în grilă, dar trăgea mari speranţe că va câştiga. Startul a fost dezastruos, principalul contracandidat la cucerirea titlului de campion mondial, finlandezul Raikonnen reuşind să provoace la nici două sute de metri de la start o busculadă în urma căreia nu a abandonat doar el, dar şi Ralf Schumacher, clasat al doilea în grilă, şi Barichello, coechipierul lui Schumi. Neamţul în schimb a evitat carambolul şi a ajuns pe locul 4. După a doua intrare la boxe, neamţul era chiar pe locul 2, la mare distanţă însă de Montoya care a făcut o cursă teribilă. Când părea mai aproape ca niciodată cu un picior pe podium, s-a întâmplat ghinionul: un cauciuc al maşinii sale a explodat, Schumacher a trebuit să intre la boxe, a revenit dar numai pe poziţia a 7-a. În urma acestei situaţii şi victorii a lui Montoya, Ralf Schumacher a pierdut locul doi în clasamentul general provizoriu, locul lui fiind luat de columbian, care devine acum, principalul pretendent în lupta pentru titlul mondial al acestei ediţii a campionatului mondial de Formula 1, acum când au mai rămas doar patru etape.

O Supercupă în dorul lelii

În mod normal, Supercupa României la fotbal ar fi fost nu doar un test, ci mai curând un bun prilej de antrenament cu public. Şi cu toate acestea, Rapidul a considerat meciul o adevărată pacoste, ceva care n-ar fi trebuit să se întâmple, o ciumă. Dacă-l ascultai pe Rednic, ţi se părea că a juca partida din Supercupă ar fi fost ceva similar cu săparea Canalului Panama. Aşa a şi fost abordată partida: într-o scârbă totală, într-un dispreţ suveran. Meciul a stat sub semnul mimării fotbalului, grija principală a antrenorilor fiind parcă aceea ca jucătorii să nu facă, Doamne-iartă-mă, vreo crampă musculară! Oricum, Rednic are motive să se bucure, totuşi, că a câştigat fie şi în prelungiri Supercupa României în faţa lui Dinamo. „De-acum, cu siguranţă că suporterii echipei Rapid nu mă vor mai privi cu suspiciune. Am învins a şasea oară echipa la care am jucat ca fotbalist. Acum or să înţeleagă că sunt un profesionist care iubeşte Rapidul, echipa pe care o antrenez".

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Apa... zilelor de vară

În timpul perioadei de vegetaţie activă care începe primăvara şi durează până la sfârşitul lunii august, majoritatea plantelor au nevoie să fie udate des, astfel ca pământul să nu fie niciodată uscat complet. Fără apă, celulele vegetale nu au presiune şi putere de absorbţie, nu pot prelua substanţele nutritive din pământ, transpiraţia se micşorează iar supraîncălzirea poate cauza moartea plantei. Dar multe plante, în special cele din ghivece, pot fi distruse din prea multă grijă, manifestată prin administrarea peste măsură a apei. Şi, vara, această greşeală se face cel mai des. Supradozarea are însă şi ea efecte distrugătoare. Excesul de apă elimină oxigenul necesar rădăcinilor, iar acestea se asfixiază şi putrezesc. Se întâmplă aşa-numitul fenomen de „umezeală blocată" care constituie una dintre principalele cauze ale pierderii plantelor în timpul verii. Dacă aşa stau lucrurile, cât de des trebuie udate plantele? Nu există un răspuns comun pentru că fiacre plantă are particularităţile ei. Există însă nişte repere generale:

- Pământul de la suprafaţă trebuie să fie uscat de 1-2 cm adâncime pentru ca planta să aibă din nou nevoie de apă.
- Într-un ghiveci cu diametrul mai mare de 14-16 cm, pământul poate da impresia de foarte uscat la suprafaţă, dar în profunzime poate să păstreze suficientă apă.
- Este foarte important ca apa să pătrundă uşor în pământ; dacă la suprafaţă rămâne mult timp apă, care se transformă în mâl, viaţa plantei este pusă în pericol. Drenajul defectuos poate fi îmbunătăţit prin punerea la fundul ghiveciului a unui strat gros de nisip grosier sau de pietriş.
- Este mai indicat să se ude mai rar şi mai pătrunzător decât des, doar cu câţiva stropi de apă. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„NOUTĂŢI"

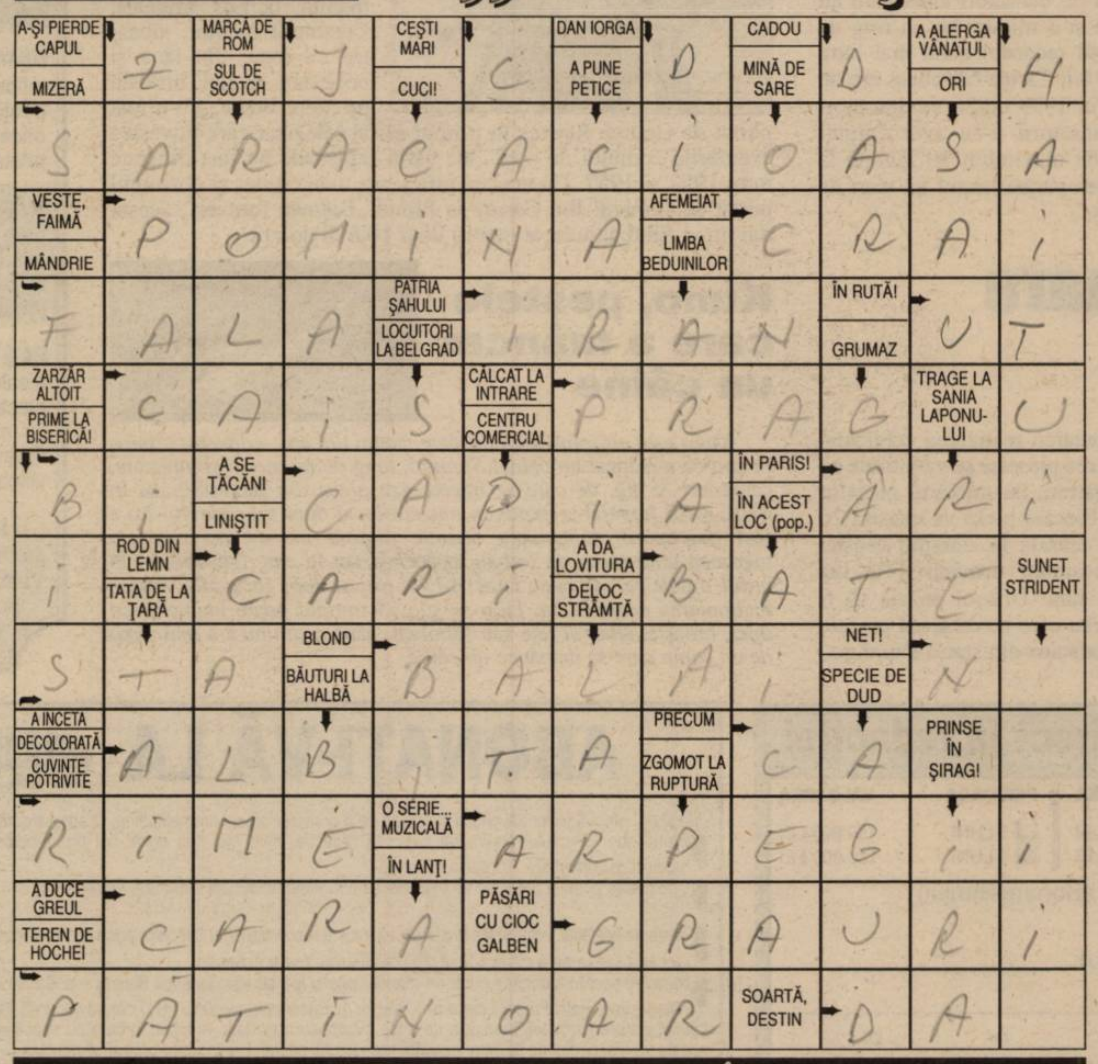

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ZICERI CU TÂLC"

Orizontal: C - F - V - E - S - F - MINICOMPUTER - OULETE - MASA - URNE - ALB - BUN - ATEU - COPIAT - APA - SPITAL - A - E - SNUR - ELEV - RA - ARENZI - AM - NAVALA - DARA - GIRA - ARGAT - S - NS - STAN - ABC - VAIETE - ULTRA.

Casa fără facturi la apă și electricitate

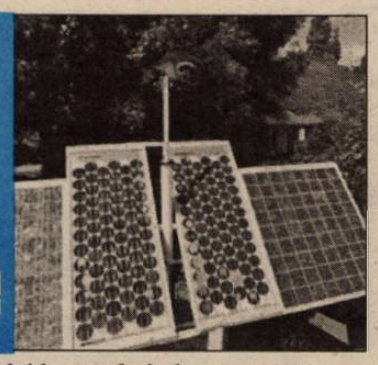

Nu știm dacă la noi există așa ceva, dar în Franța, cu siguranță că există. Ea se numește „casa autonomă", o casă perfect ecologică, în care proprietarii, Brigitte și Patrick Baronnet, nu plătesc de câțiva ani buni nici o factură pentru apă și electricitate, deși apa curge la robinet și aparatele electrocasnice funcționează normal.

Casa, aflată în localitatea Moisdon-la-Rivière, din regiunea Loire-Atlantique, are o instalație eoliană și o centrală solară de încălzire a apei. E drept că soții au avut nevoie de aproape 20 de ani pentru a transforma o casă de țară într-un imobil care se integrează armonios în mediul înconjurător, complet autonomă, cu tot confortul modern. Totul a început cu rezilierea abonamentului la apă, forând un puț pentru apa potabilă și strângând apa de ploaie în rezervoare de 8.000 litri. Astăzi sunt independenți și în plan electric. Centrala solară este construită cu celule fotoelectrice, iar eoliana le furnizează suficientă electricitate pentru ca în următorii șase ani să poată rezilia și contractul pentru energie electrică. Casa lor, care adăpostește 6 persoane, consumă 4 kilowați pe zi, de trei ori mai puțină energie decât media din Franța. „Cu puțină autodisciplină putem consuma totul economic" spune Patrick Baronnet, a cărui casă autonomă interesează pe tot mai mulți locuitori din Franța.

Schelete de vase ies din Dunăre

Din cauza nivelului extrem de scăzut al Dunării, practic cel mai scăzut din 1888 de când au început măsurătorile oficiale, în dreptul localității Prahovo din Serbia, din apele râului, adânci acum ceva mai mult de un metru, au apărut scheletele unor vase de război nemțești pe care armata nazistă le-a scufundat în 1944 pentru a încetini avansarea trupelor sovietice pornite în urmărirea lor. Este vorba despre mai multe vase dintre cele 130 dinamitate în urmă cu aproape 60 de ani. „Când fac ceva, nemții o fac pentru eternitate", a declarat cu umor un pescar din zonă.

◆ *Scriam săptămâna trecută în această pagină despre un mesaj în sticlă găsit în mare după ce a plutit anonim timp de 60 de ani. Ei bine, după doar câteva zile de la relatarea întâmplării presa a descoperit că totul nu a fost decât o făcătură. Mesajul care, s-a zis, data din 1943 nu era, de fapt, atât de bătrân! Scrisoarea Majei Westerman, o refugiată estoniană care scria în 1943 într-o engleză sumară că nu știe dacă războiul s-a terminat, a fost scrisă, în realitate, de o altă Maja, o puștoaică născută în 1991!. Nepoata a declarat că a scris scrisoarea anul trecut, inspirându-se din întâmplările trăite de bunica ei, Edit Westerman, în timpul ultimului război mondial, punând-o apoi într-o sticlă pe care a aruncat-o în Marea Baltică. În urmă cu 10 zile sticla fusese găsită pe o plajă suedeză de o turistă elvețiană.*

De ce e plină Cartea Recordurilor

Cel mai lung dans

41 de dansatori americani au evoluat timp de 51 de ore și 3 minute pe un ring de dans din Cleveland, stabilind recordul celui mai lung dans din lume. Vechiul record din Cartea Guinness era de 50 de ore și fusese stabilit în 1999 de 56 de dansatori din Guragon, India. Dansatorii n-au avut dreptul decât la o pauză individuală de maximum 10 minute la fiecare oră, dar un cuplu putea părăsi ringul un sfert de oră la fiecare opt ore de dans.

Superman mai tare ca Batman

Pelerina și costumul purtat de George Reeves în serialul original de televiziune „Superman", cu o jumătate de secol în urmă, au fost vândute la licitație cu suma de 129.800 dolari, săptămâna trecută, la Los Angeles. Costumul bicolor, albastru cu roșu, din lână și poliester, având brodată pe piept litera „S" a fost purtat de George Reeves în primul serial televizat care povestea aventurile „omului de oțel", ale cărui episoade au fost difuzate între 1952 și 1957. Cu același prilej, s-a mai vândut și costumul purtat de comicul Jim Carrey în filmul „Batman forever", acesta din urmă fiind adjudecat pentru doar 10,620 dolari.

Cel mai mare puzzle

În nordul Mexicului se încearcă realizarea celui mai mare puzzle din lume: asamblarea pieselor se va întinde pe o suprafață de 40.000 metri pătrați, iar numărul pieselor asamblate va fi de un milion! Fiecare piesă va măsura 20 cm pătrați, prima piesă va fi plasată la sfârșitul acestei luni, realizarea întregului ansamblu urmând a le lua realizatorilor mai bine de trei luni. Uriașul puzzle va fi aranjat pe albia secată a unui râu care traversează orașele Torreon, Coahuila și Gomez Palacios din statul Durango.

Kuno, peștele care a mâncat un câine

Kuno este un somn albinos, care, acum doi ani, a devenit faimos pentru că a mâncat un câine! Somnul, lung de un metru și jumătate, cântărind 35 kg, de care se interesează presa din Japonia până în SUA, va fi împăiat și expus în muzeul local după ce cadavrul lui a fost descoperit, săptămâna trecută, plutind într-un iaz cam de mărimea unui teren de fotbal, în același iaz în care, cu doi ani în urmă, mii de pescari și-au jurat că-l vor prinde după ce au aflat despre întâmplarea neobișnuită. Deși se știe că somnul poate înghiți pești mici, broaște, chiar și rațe sau șobolani, până acum nu s-a mai auzit de un somn care să mănânce un câine.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Unde se ascunde Dumnezeu?
- Păsările cunosc aritmetică!
- *Prognoza catastrofelor naturale*
- Cele șapte păcate ale omului modern
- Vara și pericolele ei
- A pictat Picasso relativitatea lui Einstein?

HOROSCOP
11 - 17 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al săptămânii este cel legat de finanțe. Curba cu pricina prezintă mari oscilații, semn că ceva nu este în regulă cu cheltuielile dv. Ar trebui să faceți un bilanț amănunțit și să găsiți neapărat nodul din papură, căci el există în mod sigur.

TAUR (21.04-21.05): Luați-vă gândul de la o aventură amoroasă parfumată și dantelată, căci Venus și Soarele sunt în opoziție și s-ar putea ivi mari necazuri pe această temă. Din punct de vedere material, situația nu se îmbunătățește deloc, ci staționează la un nivel modest.

GEMENI (22.05-21.06): Totul și toate vă merg din plin, dar atunci de ce vă complicați singur situația? Soarele și Jupiter sunt acum aliații dv. și se pare că veți lua numai decizii înțelepte. Viața în cuplu nu prea e bântuită de tandrețe, ceva scârțâie și nu e bine deloc.

RAC (22.06-22.07): Două vești bune vor umple această săptămână fastă pentru dv, din toate punctele de vedere. În plan profesional lucrurile vor avea o evoluție excelentă, iar joi sau vineri veți primi o sumă consistentă de bani. Nu-i cheltuiți pe toți în același loc!

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului are un maxim luni sau marți, dar apoi scade brusc și prezintă un minim în a doua jumătate a perioadei. Se pare că veți trece cu mare ușurință de la optimism la pesimism, poate din cauza unor divergențe profesionale acute.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară are un maxim frumușel miercuri sau joi, însă nu veți primi o sumă cu care să vă puteți onora toate datoriile. Din păcate, în mediul profesional se pot produce conflicte cu șefii, așa că încercați să vă tăiați pofta de a-i contrazice.

BALANȚA (22.09-22.10): Situația în constelația dv. este calmă, însă curba psihicului are sinuozități foarte mari, ceea ce înseamnă că vă macină o obsesie sau poate sunteți foarte obosit și nervos și nimeni nu vă mai intră în voie. Aveți neapărată nevoie de o vacanță strașnică.

SCORPION (23.10-21.11): Sub influența nefastă a lui Mercur, aveți tendința să faceți o investiție nefericită, așa că mai reflectați asupra ei până săptămâna viitoare. Cel mai bine stați la capitolul iubire, întrucât curba afectivității este cea mai semeață, urcând pe culmi nebănuite.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Se pare că în prima parte a intervalului un prieten apropiat vă face o surpriză neplăcută, care vă va strica planurile pentru această vară. Fiți mai prudent la cei din jur și nu cedați nici unei tentații materiale, oricât de rotundă ar fi aceasta!

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară nu înflorește deloc acum, dimpotrivă are o tendință evidentă de scădere. Poate că ar fi mai bine să amânați orice decizie de investiție și să vă apropiați mai mult de prietenii adevărați pentru a primi cele mai bune sfaturi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Emblema săptămânii pare a fi „totul sau nimic". Sunteți mai dinamic decât altădată și aveți planuri mari. Sub influența benefică a lui Saturn, planeta înțelepților, veți avea numai inițiative profitabile și rezultatele materiale nu vor întârzia.

PEȘTI (19.02-20.03): Curba afectivității și cea a psihicului sunt în coborâre, așa că ar fi foarte nimerit să plecați într-o vacanță izbăvitoare cât mai curând. Situația materială stagnează la un nivel modest, însă se întrevede o îmbunătățire apreciabilă pentru săptămâna viitoare.

Personalitățile săptămânii: *Teodor Mazilu, Modest Murariu, Ion Ghica, Constantin Brăiloiu, Traian Vuia, Nicuță Tănase;* Peter Paul Rubens, Napoleon Bonaparte, Walter Scott, John Galsworthy, Alfred Hitchcock.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	30.000 LEI	☐ 3 LUNI	90.000 LEI	☐ 5 LUNI	150.000 LEI
☐ 2 LUNI	60.000 LEI	☐ 4 LUNI	120.000 LEI	☐ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.03.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 638 • ANUL XLVI • 14 AUGUST 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 33 (2388)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Timiditatea, un defect al oamenilor mari, tupeul, defectul oamenilor mici.*
(Maurice Coyaud)

■ *Nu trebuie să spui chiar tot ce gândeşti, dar e obligatoriu să gândeşti ceea ce spui.*
(Marchizul de Lambert)

■ *Hainele îl fac pe om, dar nu trebuie judecată niciodată o carte după copertă.*
(Proverb englez)

AMINTIRI DE VACANŢĂ

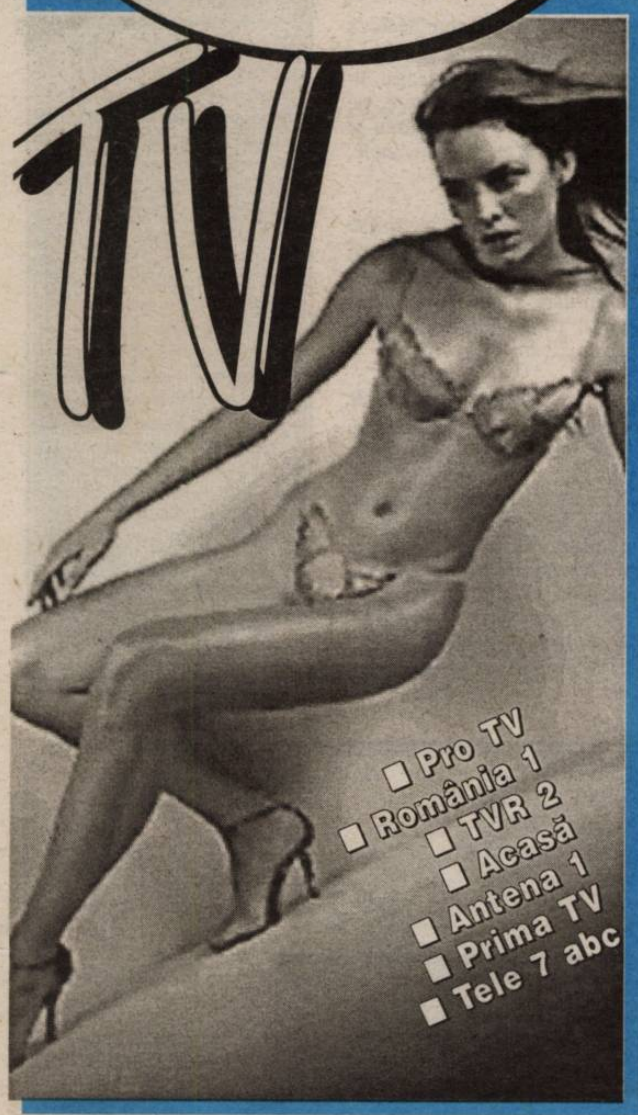

Femina club

Pentru părinţi
Micul timid

Modă
Combinaţii elegante

Vara sufocantă zdrobeşte Europa de sud şi occidentală

CANICULĂ, INCENDII, SECETĂ

De vină nu este aşa-zisa „încălzire a planetei”

Valul de căldură care a debutat în Europa de est în luna mai s-a abătut în ultimele săptămâni şi asupra unor ţări din Europa de sud şi de vest, cu temperaturi record şi devastatoare incendii de pădure. Temperaturile crescute pot da o imagine a ceea ce ne aşteaptă în viitor, dar ele nu sunt dovada încălzirii planetei, cel puţin aceasta este părerea lui Martin Beniston, profesor de climatologie la Universitatea din Friburg. Deşi au fost înregistrate nivele ridicate ale temperaturii şi anul trecut în iunie, ele au fost urmate de temperaturi foarte scăzute pentru această perioadă, care au coborât media pe vară. Asta nu înseamnă că încălzirea planetei nu este reală, dar de-abia în următorii 30-50 de ani ea se va manifesta, mult mai serios în comparaţie cu ce am trăit noi în secolul al XX-lea, a explicat profesorul Beniston. Cu alte cuvinte, ceea ce trăim noi în ultimii doi ani în privinţa căldurii excesive în timpul verii s-ar putea să devină normă peste 50 sau 100 de ani. Cu toate acestea, la nivelul întregii planete, anul 2003 este al treilea cel mai fierbinte din ultimii 150 de ani, de când se fac măsurători oficiale. Doar în anii 1998 şi 2002 a fost mai cald ca în această vară. Şi acesta nu este decât începutul timid a ceea ce ne aşteaptă. După calculelele profesorului Beniston, o nouă creştere a temperaturii medii, de data asta cu până la 5,8 grade, se va înregistra până în 2100. Această creştere ar putea atinge nivelul optimist de doar 1,4 grade numai în situaţia în care ţările puternic industrializate, în special SUA, se vor decide să reducă drastic emisiile de bioxid de carbon şi alte gaze care produc efect de seră. Lăsând optimismul la o parte, o creştere de 3-4 grade la nivel mondial al temperaturilor ar însemna, pentru prima treime a secolului al XXI-lea, temperaturi estivale cuprinse între 35 şi 45 de grade. Aceste temperaturi extreme, provocând incendii, secetă, boli şi decese cauzate de caniculă, fac ravagii în vestul şi în sudul Europei. Cele mai lovite ţări au fost Italia, Spania, Franţa şi Portugalia, în ultimele trei înregistrându-se şi cele mai devastatoare incendii din ultimele decenii. Specialiştii spun că temperaturi de 40-44 grade vor fi înregistrate şi în această săptămână în mai multe regiuni din Spania. Apele Mării Mediterane au atins şi ele un record de temperatură în larg, 32 de grade, cu 5 grade peste media estivală. În Franţa, meteorologii spun că arşiţa va continua până la sfârşitul lui

august. Organizatorii Campionatului mondial de atletism, care se va desfăşura la Paris între 23 şi 31 august, au prevăzut deja instalarea unor jeturi de apă pe traseul probei de maraton în cazul unei canicule persistente. În Portugalia, deşi incendiile sunt sub control, ele au devastat peste 160.000 hectare de pădure, pierderile fiind de peste 900 milioane de euro. Şi în Italia s-au înregistrat câteva incendii, undeva în apropiere de Neapole, în vreme ce Croaţia se confruntă cu cea mai puternică secetă din ultimii 50 de ani, asta după două luni de temperaturi caniculare. Germania, unde a fost înregistrată săptămâna trecută o temperatură de 40,6 grade, suferă şi ea de secetă; sectoare importante, cum ar fi cel agricol sau cel energetic, unele centrale electrice nucleare fiind nevoite să-şi suspende activitatea din lipsa apei necesare răcirii. Şi totuşi, ca să arate că pe undeva este mai mult vorba despre capricii decât despre „încălzirea planetei”, vremea vrea să ne mai dea un exemplu: în timp ce valul de canicula zdrobeşte Europa de vest şi de sud, la Moscova se înregistrau săptămâna trecută doar 20 de grade în timpul zilei!

Natura se mai îmbogăţeşte cu o ciudăţenie

PROMETEU, MÂNZUL CLONAT

După cita Dolly, care între timp a trecut în lumea cealaltă, un alt animal a reuşit să fie clonat şi prezentat lumii: este vorba despre un mânz rezultat din celulele mamei purtătoare şi care a văzut lumina zilei în Italia, după cum informează ultimul număr al revistei *Nature*. În acest caz este vorba despre o dublă reuşită ştiinţifică: este primul cal clonat din lume, iar în privinţa iepei (din rasa Haflinger) care a dus greul, s-a dovedit că e posibil ca mama purtătoare să fie şi mama genetică. Prometeu, acesta este numele mânzului, s-a născut pe data de 28 mai după o gestaţie de 336 zile. Tehnica de clonare utilizată de echipa lui Cesare Galli, de la Institutul italian experimental Lazzaro Spallazani din Cremona, a constat în reconstrucţia embrionului, plecând de la celulele pielii. Puse în cultură, ovocitele au fost implantate apoi în uterul iepei de la care au fost recoltate celulele. În total au fost obţinuţi 328 de embrioni, dar numai Prometeu a fost un succes. Autorii reuşitei speră ca prin această tehnică de clonare să poată asigura descendenţi suficienţi ai unor rase de cai campioni, ceea ce era de nerealizat până acum. Naşterea lui Prometeu survine după succesul unei echipe americane care la începutul lunii mai a produs o clonă de mânz, dar acela a fost rezultat din celule fetale. Lumea se îndreaptă încet, dar sigur, spre clona umană, chiar dacă procesul nu este pe de-antregul înţeles de cercetătorii care se aventurează în acest joc „de-a Dumnezeu”.

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

divanul galben

Tezaur de monede dacice rare

Tezaurul de monede dacice din aur, de tip Kosson, al Muzeului Naţional de Istorie a României (MNIR) a fost completat recent cu 75 de piese, în urma unei donaţii a Băncii Comerciale Române (BCR). Cele 75 de monede extrem de rare se alătură celor 197 de piese din acelaşi tezaur, pe care muzeul le-a achiziţionat în urmă cu şase ani de la un ofertant particular. Potrivit directorului Crişan Muşeţeanu, MNIR nu a avut bani în 1997 pentru toate monedele de aur de tip Kosson descoperite în zona cetăţilor dacice din Muntii Orăştiei. A cumpărat atunci aproape două sute de piese cu suma de trei sute de milioane de lei şi l-a îndrumat pe ofertant către Bancorex, pentru ca monedele să nu se răspândească în mai multe colecţii particulare.

„Suntem convinşi că acest lot ne face să avem cea mai mare parte a tezaurului, dacă nu întregul lui", a spus Muşeţeanu. „După cunoştinţele mele, la Deva mai există patru piese de acest fel", a adaugat directorul muzeului.

Donaţia BCR completează un tezaur ce reprezintă un unicat în istoria monetară a Daciei. Potrivit cercetătorului Ernest Oberlander, şeful secţiei de numismatică a muzeului, monedele, datând de la mijlocul secolului I î.Hr., sunt singurele emisiuni de aur din Dacia, în ciuda abundenţei de metal galben din acest teritoriu. Piesele, cântărind fiecare 8,5 grame, au fost emise după standardul de greutate al monedelor lui Alexandru cel Mare – punctul de referinţă pentru numismatica vremii. Totodată, reprezentările de pe piese sunt parţial împrumutate din perioada romană republicană. Este vorba, de pildă, despre acvila cu cununa de lauri în gheare şi despre conducătorul însoţit de gărzi.

„Valoarea monedelor este inestimabilă pentru noi pentru că ele sunt parte a patrimoniului naţional. Valoarea lor comercială variază, din câte ştiu, între şase mii şi zece mii de dolari bucata", a spus Crişan Muşeţeanu. El a adăugat că o carte despre tezaurul de monede de tip Kosson, realizată de un cercetător al muzeului, va apărea până la sfârşitul anului.

Tenorii cântă în baie

Nu mai auzisem nimic de vreun concert al legendarilor 3 tenori, când, brusc, am aflat că Luciano Pavarotti, Jose Carreras şi Placido Domingo nu se dau bătuţi. De data asta ei s-au reunit pentru a susţine un concert în faţa a 7.000 de spectatori strânşi la Royal Crescent, tocmai în oraşul britanic

Bath, renumit nu atât datorită poetului Geoffrey Chauser (cc. 1340-1400) care a scris „Canterbury Tales" în care se află şi povestea „Nevestei din Bath", cât mai ales pentru celebra sa baie romană. Acum, că această străveche baie romană a fost restaurată cu chiu cu vai, un concert era binevenit. Spectacolul a avut loc pe 7 august, în aer liber, dar în apropierea băii, a putut fi urmărit de alţi 20.000 de spectatori pe un ecran uriaş instalat într-un parc din apropiere. La Bath, în fiecare zi, mai mult de trei milioane de litri de apa caldă, bogată în săruri minerale, ies la suprafaţă din trei izvoare, folosite pentru vindecare şi relaxare încă din vremea romanilor.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

GRAŢIELA MIHAI, Piteşti: „...Nu aţi scris decât în treacăt despre zodia Vărsătorului şi vreau să vă mărturisesc faptul că în familia mea sunt trei Vărsători, eu şi cele două fiice ale mele. Eu nu am avut noroc în dragoste, dar vreau ca fiicele mele să nu păţească ceea ce am pătimit eu (...) Am auzit că persoanele din Vărsător sunt într-o continuă căutare a partenerului şi că sunt foarte ambiţioase din acest punct de vedere. Femeile sunt frumoase şi familiste, dar bărbaţii mai calcă unori pe alături (...) Aş dori să ştiu care sunt perechile ideale pentru Vărsători şi ce calităţi trebuie să-şi pună în evidenţă pentru a reuşi în dragoste. Vă mulţumesc anticipat".

Vărsătoarele sunt foarte exigente

– Stimată doamnă, zodia Vărsătorului (a cărei reprezentare o puteţi observa alături) este una generatoare fie de iubiri foarte puternice, fie de duşmânii la fel de intense. Se pare că pentru ei nu există cale de mijloc în nici o privinţă, fiind de regulă mari luptători. Dacă femeia este dominantă în cuplu, atunci ea face casă foarte bună cu Leii, Scorpionii şi Vărsătorii şi nu se înţelege deloc cu cei din Fecioară. Dacă bărbatul este dominant, atunci acesta se înţelege de minune cu Tăuroaicele şi Vărsătoarele, trebuind să se ferească de damele din Rac, Fecioară şi Peşti. Pentru a reuşi în dragoste – spune teoria –, femeile din această zodie trebuie să fie perseverente şi să nu încerce să fie dominante de la bun început. Exigenţele lor pot îndepărta bărbatul iubit.

Bărbaţii cu ochi albaştri nu sunt sinceri?

– Dragă Ludmila, se spun multe poveşti privitoare la culoarea ochilor, mai ales în ceea ce priveşte femeile. Despre acest fapt nu aş dori să comentez nimic, pentru că este hazardant. În legătură cu afinităţile Săgetătoarelor, pot să-ţi spun că se împacă foarte bine cu Gemenii şi au „repulsie" faţă de Tauri şi Raci. Pe de altă parte, trebuie să-ţi spun că a iubi doi băieţi simultan este o situaţie extrem de delicată. Nu uita că ei pot simţi acest lucru şi s-ar putea să se destrame ambele relaţii. Probabil că inima este cea care va decide şi asta fără întârziere.

* * *

– Dragă Luiza, norocul se repartizează uniform în toate zodiile, nu există perioade favorizante, decât întâmplător. Femeia din Balanţă se împacă foarte bine cu bărbaţii din Leu, Balanţă şi Capricorn, trebuind să-i evite pe cei din Taur, Fecioară şi Peşti. Îţi urez succes în relaţia ta sentimentală!

RADU IANIERI

LUDMILA N., Bucureşti: „...Nu ştiu dacă este o situaţie obişnuită, dar m-am îndrăgostit aproape în acelaşi timp de doi colegi de facultate. Ambii sunt din zodia Leului, iar eu sunt din Săgetător (...) Unul are ochi albaştri şi este cam scund, iar celălalt are ochi căprui şi este mult mai înalt decât mine. Nu pot să spun că am vreo preferinţă, dar cred că situaţia asta nu mai poate continua, pentru că mă întâlnesc pe ascuns cu câte unul dintre ei şi mi-e foarte greu. Anul viitor voi termina facultatea şi va trebui să mă decid. Mi se pare că M., cel cu ochi albaştri, mă iubeşte foarte mult, dar este mult mai timid decât G., cel cu ochi căprui (...) Aş vrea să vă întreb dacă are vreo importanţă culoarea ochilor pentru caracterul omului, căci se spune că bărbaţii cu ochi albaştri nu prea sunt sinceri. Aşa este?"

LUIZA N., Paşcani: „...Care sunt zodiile cele mai norocoase? Este zodia Balanţei o zodie cu mare şansă în viaţă? Am un prieten tot din Balanţă, ce puteţi să-mi spuneţi despre asta?"

Mai bine libertin decât puritan?

Guvernanţii britanici sunt foarte sensibili faţă de problemele sexuale ale cetăţenilor şi asta, probabil, datorită faptului că tradiţia puritanismului britanic a fost intens bombardată de tendinţele libertinismului sexual contemporan, dând naştere la dileme, confuzii, „revolte" mai ales în rândul populaţiei adulte. Noul set de legi adoptate de guvern având drept scop clarificarea şi îmbunătăţirea relaţiilor sexuale nu face decât să provoace noi confuzii, controverse şi... ilaritate. De pildă, una din legi permite partenerilor sexuali să se desfăşoare după plac în propria locuinţă, cu geamurile şi uşile deschise, expuşi privirilor indiscrete, dar condamnă nebuniile petrecute undeva, la umbra unui copac din grădina aflată în spatele casei. În acest caz, iubăreţii riscă 6 luni de închisoare. O altă lege care nu are nevoie de comentarii, permite homosexualilor să-şi facă de cap în anumite spaţii din localurile publice, cu uşile închise. Dacă din întâmplare uşa nu e bine închisă şi o rafală de vânt o (între) deschide, fapta celor doi e considerată infracţiune. La capitolul violuri, legiuitorii britanici dau dovadă de o largă clemenţă faţă de făptaşi.

Considerând că o mare parte din violuri sunt comise cu „consimţământul" victimei, aceştia au hotărât să îmbunătăţească rata condamnărilor, ticluind legi mai elastice care să-l avantajeze pe violator. În schimb, pedofilii care caută aventuri pe Internet, au toate şansele să stea cinci ani după gratii.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

ANCHETA săptămânii

Ce te atrage la o petrecere?

În numărul 21 din 22 mai a.c. al revistei noastre, am aflat cum ar organiza tinerii chestionaţi o petrecere (un bairam) şi, ne permitem această apreciere, imaginaţia lor a fost debordantă. E interesant însă de aflat care sunt punctele de atracţie ale unei petreceri şi în ce mod tinerii de azi le conştientizează. Un examen psihologic trecut, spunem noi, cu bine.

◆Acolo toată lumea are adrenalină ridicată pentru că se încinge o competiţie a bunei dispoziţii. Vii acolo încărcat pozitiv şi când îţi întâlneşti prietenii, senzaţia de bine se amplifică. Fiecare dă din el ce-i mai bun şi dacă mai adăugăm la asta cocteil-urile şi dansul, staţia de amplificare a bunei dispoziţii funcţionează la maximum. *(Dan Chivu, 22 de ani)*

◆Fetele, normal. Mai ales dacă sunt multe şi necuplate şi dispuse să cocheteze. E un prilej super să cunoşti o fată şi să te împrieteneşti cu ea. *(Costi, 17 ani)*

◆La o petrecere cunoşti foarte bine psihologia fiecăruia. Pentru că cei din jur, deşi par relaxaţi, sunt foarte dornici să iasă în evidenţă. Să epateze, să şocheze, să cucerească, să vadă ce se întâmplă cu perechile, dacă şchioapătă ceva, dacă apare o fisură undeva pentru a „ataca". Se întâmplă de multe ori ca o pereche să se despartă şi unul dintre ei sau fiecare să plece acasă cu altcineva. Nu e palpitant? Mie îmi place să observ ce se întâmplă, să văd prin ei ca prin aparatul cu raze X. *(Andrei Sasu, 17 ani)*

◆Dacă eşti trist, acolo găseşti antidotul. Toată lumea e spumoasă şi te contaminezi. Acolo îţi faci mulţi prieteni şi cu ei rămâi. *(Dora Costea, 18 ani)*

◆Cel mai mult îmi place noaptea târziu când se stinge lumina, când fetele sunt puţin ameţite şi ne cad în braţe ca popicele. *(Didi, 16 ani)*

◆Îmi place să văd băieţii cum încearcă să ne intre în voie. Stângăcia lor e pentru mine ca o piesă bună de teatru. În plus îmi dă un sentiment de putere, pe care-l resimţi rareori în viaţă. Mereu şi mereu sunt alţii care ne conduc destinele. *(Sorina Chelu, 18 ani)*

◆E singurul loc în care nu te plictiseşti şi unde simţi că trăieşti din plin. Eşti ca într-un film în care nu există scenariu, regizor etc. şi în care fiecare îşi joacă în mod liber rolul, personajul în care se simte OK. *(Irina, 22 ani)*

◆Pot spune că sunt dependentă de petreceri. Îmi place să vorbesc cu toată lumea, să mă ameţesc puţin cu o băutură fină, să râd, să dansez, să dansez, să dansez... O dată cu trecerea timpului, această bucurie a sufletului şi trupului se atrofiază, am observat acest lucru în cazul multor cupluri trecute de prima tinereţe. În ceea ce mă priveşte sunt absolut convinsă că voi avea aceeaşi poftă de dans şi la 80 de ani. *(Tatiana Nicolau, 20 de ani)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comerciala „Jon Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Asaltul supertehnologiilor

„Fratele cel Mare" din computer

În dorința de a simplifica cuplarea personalului la computere, specialiștii de la Universitatea Monash din Melbourne au pus la punct programul denumit „vânătorii de sunete" (Sound Hunters) care recunoaște vocea și râsul oricărei persoane. Localizând-o cu ajutorul unor microfoane, software-ul pus la punct o cuplează automat și imediat la computerul cel mai apropiat.

Echipamentul complex din fiecare computer face posibilă „urmărirea" unei persoane care se mișcă prin sediul firmei – de exemplu „șeful" aflat în control – pur și simplu monitorizând zgomotul pașilor săi. Noua metodă poate permite astfel ca persoana interesată să aibă tot timpul la dispoziție metoda cea mai rapidă de a-și prelua e-mail-urile, care îi vor fi afișate pe computerele prin fața cărora trece, activate prin intermediul acestui remarcabil software. Metoda este departe de a fi perfectă – nu poate de pildă distinge între vocea sau râsul diferitelor persoane – dar lucrul cel mai important este că s-a dovedit că... se poate și-așa! Iar elementele revoluționare în domeniul software-ului nu se opresc aici!

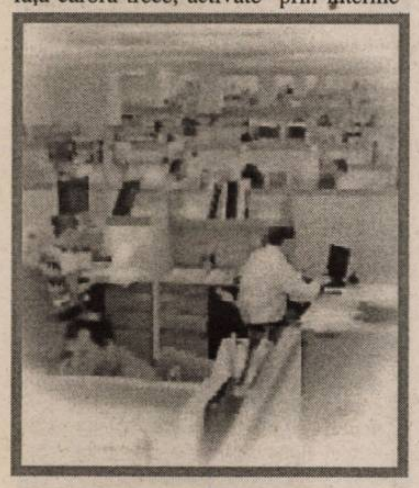

Supraveghere non-stop

Un alt software extrem de inteligent, cuplat la camerele de supraveghere, permite detectarea comportamentelor anormale și deci potențial periculoase. Experimentat în metroul londonez, acesta permite analiza în timp real a imaginilor înregistrate și depistarea unor situații de alarmă – de la încercări de sinucidere, de pildă, la situațiile de superaaglomerație și obiectele suspecte lăsate în metrou. Noua realizare ar putea rezolva o mai veche problemă: camere de observare au fost totdeauna suficient de multe (peste un milion în Marea Britanie!), dar niciodată nu a existat suficient personal pentru a le supraveghea pe fiecare!

Gladiatorii computerelor

Și, pentru că tehnicile software cunosc o asemenea dezvoltare, iată că apare o nouă problemă: cum selecționezi cele mai bune programe?! Repartizarea unor specialiști care să le evalueze pe fiecare și apoi să le compare ar fi și costisitoare și consumatoare de timp. O soluție neașteptată și extrem de spectaculoasă a fost oferită cu ocazia unei recente conferințe din San Jose, California. Intitulată „Războiul rețelelor" (și evident inspirată din jocurile pe calculator), metoda reia... stilul gladiatorilor: programele sunt lăsate să se „lupte" între ele până... la moarte. Adică până când unul este descalificat în favoarea celuilalt! Totul se petrece în cadrul unui adevărat război pentru controlul asupra puterii de procesare într-un superputernic computer paralel și constituie o metodă excelentă de testare a algoritmilor folosiți de creatorii de software. Primul turneu al computerelor-gladiator a implicat 236 de programe care au „luptat" pentru câștigarea controlului a nu mai puțin de 2500 de procesoare de calculator cuplate în rețea.

MIHAELA DOROBANȚU

Apă potabilă, din apă murdară

Decesul a cel puțin 5.000 de copii, în fiecare an, din cauza unor maladii provocate de apa băută, a condus la realizarea unui nou tip de tratament chimic pentru lichidul vital, în vederea remedierii flagelului: o pulbere dizolvată în apa murdară îi transformă calitățile, aducând-o la standarde occidentale, potrivit cercetătorilor care au pus la punct procedeul. Guatemala, Kenya, Pakistan și Bangladesh au fost primele țări unde s-a testat produsul: 4 grame de pulbere dizolvate în 10 litri de apă nepotabilă, filtrată ulterior printr-o țesătură simplă, pentru eliminarea impurităților, au făcut-o numai bună de băut, mai ales că astfel au fost îndepărtați, în foarte mare măsură, virușii, paraziții și bacteriile.

Agentul 00 watt

S-a sfârșit mitul vieții private, al confidențialității, o dată cu dezvăluirea faptului că fiecare pământean poate fi supravegheat și interceptat oriunde s-ar afla, 24 de ore pe zi! Cerneală invizibilă, cod secret, telefoane „la secret" – nimic nu mai e valabil. Poate, doar, cu o excepție sugerată de cercetătorii firmei Toshiba. Codificarea mesajelor transformate în cifre binare (succesiune de 0 și 1), modificate printr-o serie de operații matematice, ridică problema transmiterii codului, în deplină securitate. Soluția ar fi *criptografia cuantică*, adică folosirea particulelor de lumină drept „vehicul" pentru mesaj. Avantajul principal – exclusivitatea destinatarului, informația neputând fi citită decât o dată. Deocamdată, cercetătorii au putut transmite astfel mesaje relativ scurte (de exemplu, faimoasele „chei" de decriptare), dar în cel mult trei ani un sistem mult perfecționat va fi pus la punct și se va afla pe piață.

Harry Potter – ecologist

„Pottermania" indusă copiilor (și nu numai lor), prin colosala și extrem de profitabila industrie lansată o dată cu cărțile englezoaicei J.K.Rowling, a atins culmi imprevizibile. Uriașa afacere – care numai în Canada a însemnat aproape un milion de exemplare, pentru volumul al cincilea, „Harry Potter și Ordinul Phoenix", recent apărut în Occident – caută să-și atragă

simpatizanți și pe alte căi decât cele literare. Recent, s-a menționat că întregul tiraj canadian al cărții s-a tipărit pe hârtie 100% reciclată (lucru menționat și pe copertă), ceea ce înseamnă că nici măcar o rămurică nu a fost sacrificată în scopuri, să zicem, culturale. Mai mult, s-a calculat că au fost salvați astfel circa 30.000 de arbori și că, dacă editorul american ar fi procedat la fel, o pădure echivalentă cu de 13 ori Central Park din New York ar fi fost păstrată. Dincolo de „magia" cifrelor, realitatea nu e deloc blândă! *(A.N.P.)*

Unde se ascunde Dumnezeu?

Un mare număr de cercetători americani încearcă să găsească în creier dovada manifestărilor religioase. Experimentele și teoriile lor urmare, dincolo de războiul cu Dumnezeu, să clarifice unele aspecte legate de conștiință.

Dumenzeu se ascunde în creierul nostru sub forma unor structuri corticale sau subcorticale. O afirmație în fața căreia orice credincios păleşte, considerând-o un sacrilegiu. O teorie care aparține mai multor neurologi americani și care în ultimii ani a câștigat tot mai mulți aderenți din rândul oamenilor de știință. A fost denumită neuroteologie și are ca obiect de studiu mecanismele cerebrale ale fenomenelor de credință. În viziunea acestor neuroteologi, creierul ar fi structural apt să producă sau să capteze esențe unei lumi spirituale populate de strămoși sau de îngeri... Dacă într-adevăr așa stau lucrurile, cum rămâne cu ateii, scepticii, raționaliștii? Istoria e plină de indivizi pentru care realitatea de dincolo nu există. Să fie ei oare ființe anormale? Bineînțeles că nu. Câțiva psihiatri americani de la Universitatea din Pennsylvania au efectuat o serie de observații, experimente, având drept subiecți călugări creștini și ioghini, folosind tehnici de imagerie medicală. A fost sesizată în cazul acestora, în momentele de intense trăiri religioase sau în stare de transă mistică, o diminuare a activității unei regiuni a creierului, situată în partea superioară a lobului parietal, o zonă responsabilă de asociațiile de orientare. Dacă acest fenomen intervine în emisfera stângă, ca urmare a unei meditații religioase intense, corpul își pierde contactul cu mediul înconjurător; dacă se petrece în partea dreaptă subiectul are senzația spațiului infinit. Alte studii întreprinse pe subiecți „normali" au avut ca scop operarea distincției între creierul unui individ religios și cel al unui ateu. Cercetările întreprinse până acum n-au reușit să pună în evidență un substrat neural al gândurilor sau afectelor religioase. Interesul cercetătorilor s-a îndreptat și spre subiecți epileptici care aveau viziuni mistice în timpul crizelor. S-a observat că în acest timp sincronizarea nervoasă se declanșa în anumite zone limitate ale creierului. Subiecții au simțit că lumea care îi înconjoară era ireală, că-și pierd identitatea corporală sau că își văd corpul detașându-se și că sunt pătrunși de o stare de extaz, fenomene psihice asociate cu anumite comportamente religioase. Unele psihoze, precum schizofrenia, experiența morții apropiate, folosirea stupefiantelor, privarea de hrană sau stimulii senzoriali ai anahoreților sau șamanilor, pot provoca comportamente mistice, în aceste cazuri fiind implicată o regiune a creierului denumită sistemul temporo-limbic. Această regiune a fost apoi stimulată cu ajutorul electrozilor, subiecții resimțind diverse stări de iluminare și modificări ale raportului sine-realitate. Neuroteologia continuă să facă valuri încercând să-l discrediteze pe Dumnezeu. Va reuși oare? Răspunsul presupus al credincioșilor va fi, invariabil: NU!

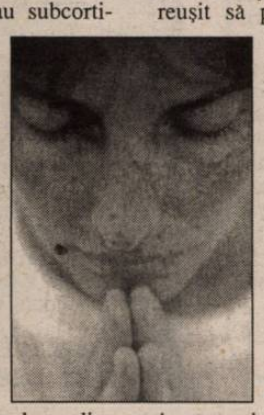

DORIN MĂRAN

Cercetătorii afirmă cu tărie

Păsările cunosc aritmetică!

◆ Aspecte ale comportamentului uman se regăsesc și la păsări ◆ Și viețăile înaripate cunosc matematică ◆ Parazitismul – factor de progres ◆ Cursa înarmărilor în lumea zburătoarelor

UN SFERT DE ORĂ de neatenție poate însemna pierderea unei generații de pui, pentru specii de păsări acvatice, cum sunt lișițele americane. Așadar, minutele necesare hrănirii mamei care clocește îi ajung unei rivale, să ocupe cuibul construit cu multă trudă. De altfel, cercetătorii au realizat studii uluitoare, stabilind printre altele că nu mai puțin de 40% din totalul cuiburilor din zonele umede sunt parazitate, în medie, cu câte trei ouă străine. Adevărate strategii perfide, pe care suntem tentați să le atribuim doar ființei umane, funcționează la fel de bine și în lumea zburătoarelor. Acolo unde se concentrează populații foarte numeroase pe o zonă inevitabil limitată, lupta pentru cucerirea teritoriilor necesare perpeturării speciilor îmbracă aspecte destul de... rafinate.

SISTEMUL DEFENSIV observat de-a lungul mai multor ani, la sute de perechi de lișițe, demonstrează adaptarea exemplarelor – să spunem – normale, la agresivitatea altor specii sau confrați. Această pasăre de apă are capacitatea senzațională de a număra de mai multe ori ouăle din propriul cuib, depistând – dacă e cazul – ouăle străine, chiar dacă acestea seamănă foarte mult între ele. În minutele următoare, intrusele sunt aruncate în afara cuibului și îngropate, anulând astfel orice șansă de a mai fi clocite. Uimitor este că atunci când între ouăle proprii descoperă că unele au coaja spartă ori embrionul mort, lișița le expulzează, fără însă a le îngropa. E un comportament discriminatoriu violent, rareori întâlnit la alte păsări victime ale parazitismului, căci de obicei acestea nu deosebesc ouăle lor de cele străine.

APARENTA „ORBIRE" a victimelor parazitismului se explică și prin adaptarea agresorilor la condițiile mediului, ei fiind capabili să imite ouăle viitoarei gazde. În replică, lișița ajunge nu doar la a număra foarte des ouăle din cuib, ci și la a-și construi cuibul în funcție de suprafața acestora. Dacă are deja un cuib, pasărea își poate opri ouatul, imediat ce acesta nu mai are loc suficient pentru a mai primi ouă. Când însă cuibul e foarte mare, ea ouă până îl umple, corelând cuibăritul cu suprafața teritoriului pe care-l va putea ocupa, împreună cu partenerul său și cu puii. Asemenea uimitoare calități relevate de o anumită parte a creierului păsărilor a fost observată și la porumbei domestici, dar în mediul natural, niciodată nu s-a bănuit măcar că există. „Număratul" poate ajunge până la câteva duzine, chiar dacă – cel puțin aparent – viețăile cu pene se crede că nu dispun de o reprezentare simbolică și verbală a numerelor. Deși...

...„MINCIUNA" E ÎNNĂSCUTĂ la unele păsări parazite și dezvoltată ca un fel de armă pusă în slujba perpetuării speciei. E cazul cucului. După ce iese din ou, puiul parazit aruncă afară ouăle gazdei, printr-o metodă bine pusă la punct. Apoi, pentru a primi hrană pe măsura gabaritului său, își păcălește părinții adoptivi, folosind semnale vizuale (deschiderea repetată a ciocului) și sonore (strigăte specifice) cu o frecvență sporită, direct proporțională cu cantitatea de mâncare necesară. Mai mult decât atât, el își adaptează tonalitatea, ritmul și numărul piuiturilor, la specificul gazdei sale (de exemplu, pitulicea, deseori înșelată astfel, în detrimentul perpetuării propriei specii). Sunt doar câteva descoperiri recente ale etologilor americani, britanici, francezi, suedezi și maghiari, care nu fac decât să confirme că inteligența și rațiunea le-au fost date, într-o măsură mai mare sau mai mică, tuturor vietăților, nu doar omului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Contactul cu o inteligență nepământeană

În septembrie 1987 a fost organizată o conferință pe tema observațiilor OZN de pe valea fluviului Hudson. Printre vorbitori s-au numărat Whitley Strieber, Budd Hopkins, John Keel, Ellen Crystall, Philip Imbrogno, iar printre invitați circa 900 de martori care au fost rugați să completeze niște chestionare. 200 dintre aceștia menționau că au avut impresia că, în timp ce urmăreau OZN-urile, au intrat în contact cu o inteligență nepământeană.

Cinci tipuri de contacte

Philip Imbrogno a reținut, pentru studiu, 90 dintre aceste cazuri, care prezentau suficiente garanții de autenticitate. El le-a împărțit în cinci categorii:

– *răpiri*: persoane care pretind că au fost luate la bordul unei nave, unde opera o formă de inteligență (19 cazuri),

– *channeling*: contact mintal cu o inteligență neumană sau supraumană (10 cazuri),

– *comunicare cu o entitate*: întâlnirea cu o ființă umană sau non-umană, cu care au comunicat direct, verbal sau mintal (15 cazuri),

– *observare cu telepatie*: martorul a văzut un OZN și a avut impresia că a intrat în legătură telepatică cu o inteligență aflată în interiorul lui (40 de cazuri),

– *întâlniri de gradul III*: întâlnirea cu o ființă nepământeană, fără a stabili însă o comunicare cu ea; uneori neexistând un OZN (6 cazuri).

O răpire de pe șosea

Un caz de răpire este cel al informaticianului „Ray". La 13 martie 1988, seara la ora 10, trecând cu mașina pe o șosea lăturalnică, având un iaz la stânga și pădure în dreapta, a zărit lumini puternice deasupra apei. A oprit mașina în afara șoselei, a coborât geamul portierei și s-a aplecat în afară să vadă mai bine. Luminile erau prea jos pentru un avion și nu se auzea nici un zgomot. Obiectul venea încet spre Ray. Era triunghiular și avea cel puțin 30 de metri de la un capăt la altul. Luminile erau așezate pe partea din față, iar dedesubt se zăreau mai multe adâncituri, din care izbucneau flash-uri periodice...

Următorul lucru de care își amintea era că se afla din nou la volan, conducând mașina la o oarecare distanță. Nu se mai vedea nici un fel de OZN. Ajuns acasă, i-a fost foarte greu să adoarmă. Mai multe nopți după aceea a avut coșmaruri, trezindu-se cu palpitații și lac de sudoare. Imbrogno i-a aranjat, la cerere, o sesiune de hipnoză cu psihologul dr. Jean Mundy din New York. Cu această ocazie Ray s-a văzut tras afară prin geamul portierei, adus într-o încăpere întunecată în interiorul OZN-ului, întins pe o masă și înconjurat de mai mulți „cenușii" tipici. După o examinare medicală, cu episoade extrem de dureroase, i s-a permis să examineze interiorul vehiculului, mai ales ceva ce părea un mare panou de comandă, însoțit de un omuleț care-i ajungea până la piept. Nu a fost nici un schimb de cuvinte, dar omul nostru știa în fiecare moment ce se dorește de la el. Apoi s-a văzut înapoi în mașină. Ray a rămas cu impresia că cei pe care i-a întâlnit se vor mai întoarce și-l vor lua cu ei definitiv.

De atunci se găsește aparent într-un contact permanent cu răpitorii săi, ca și cum ar primi mereu informații de la ei. De pildă, ascultând o muzică, aude dintr-o dată în minte întrebarea „spune-ne ceva despre această muzică – ce te face să simți?"

Răpirile urmăresc o anumită varietate umană?

Un alt caz, celebru, de pe valea fluviului Hudson este cel al scriitorului **Whitley Strieber**, de care ne-am ocupat în câteva episoade anterioare ale acestui serial, și care își avea casa de vacanță, în care a suportat răpirile de care aminteam, în această zonă.

Studiind cazurile de răpiri de pe valea fluviului Hudson, Philip Imbrogno a făcut o descoperire șocantă – 95% din cei răpiți aveau grupa sangvină B-negativ, o grupă relativ rară. El se întreba dacă acest fapt nu este cumva o dovadă a unor experimente de hibridare asupra speciei umane. Imbrogno făcuse parte în trecut din forțele speciale care au efectuat misiuni secrete ale CIA în Cambodgia. Un fost coleg CIA i-a spus recent că, după informațiile sale, vizitatorii caută material genetic uman pentru a-l infuza în specia lor, dar că la ora actuală „invazia s-a terminat; de acum nu ne rămân decât bocetele".

DAN D. FARCAȘ

POVEȘTI CU REÎNCARNĂRI

Vălul binecuvântat al uitării

Doamna și domnul Oda așteptau un copil și, cum se știe, pentru orice părinte, copilul său este cea mai frumoasă creatură din lume. Dar fetița care li se naște este atât de urâtă încât cei doi se hotărăsc să o țină ascunsă în casă și să n-o arate nici măcar rudelor și prietenilor apropiați – le era rușine cu ea și își blestemau soarta. Copila crește însă, ca orice copil obișnuit și este tot timpul plină de dragoste și recunoștință pentru părinți.

În ziua când împlinea patru ani, părinții se hotărăsc totuși să o ducă în parcul orașului și să o plimbe cu barca. Copila era în culmea fericirii – ce-și putea dori mai mult? Se simțea protejată avându-i pe ambii părinți lângă ea și tot ce-și mai dorea era să se bucure din plin de ziua minunată care i se oferea.

Pe același lac, cu o cutie de bere în mână, dl. Miura își încerca noua barcă cu motor, fericit că nu era aglomerație și putea să-și testeze motorul care de-abia se auzea. Dintr-o dată, aude strigăte disperate de ajutor. Se îndreaptă cu toată viteza și găsește la marginea lacului pe cei doi Oda, soț și soție, care implorau ajutor pentru că fetița lor căzuse în apă și nu o mai găseau. Dl. Miura se aruncă în apă, dar fără succes. Mult mai târziu, paznicii au reușit să pescuiască la mare distanță corpul neînsuflețit al micuței...

Au trecut câțiva ani și familia Oda așteptă din nou un copil. Erau cu inima îndoită: cum va fi? Din fericire, era o fetiță de o mare frumusețe, mândria și bucuria părinților, care nu puteau uita însă cu totul tragedia legată de primului lor copil. Pe când trăiseră de retrași odinoară, pe atât erau de încântați acum să arate lumii pe frumoasa lor fetiță. Și ca să mai alunge durerea și apăsarea amintirii fetiței lipsite de noroc, se hotărăsc, în aceeași zi, când cea de a doua fetiță împlinea tot patru ani, să meargă din nou în parc și să se plimbe cu barca. Era o zi splendidă – ca și atunci. Fetița se juca fericită, păzită cu zâmbetul pe buze de dragostea mamei și tatălui pe care le simțea cum o învăluie. S-a aplecat să-și treacă mâinile prin apă, dar părinții i-au spus imediat să fie atentă să nu facă vreo mișcare greșită. Fetița s-a întors spre ei, cu un zâmbet ingenuu, a ezitat o clipă, apoi, cu un glas șoptit și dulce a spus: „mamă, tată, vă rog frumos, să nu mă mai împingeți și de data asta în apă"...

* * *

Dăruirea pentru binele și fericirea aproapelui se pare că este o probă grea prin care trebuie să treacă orice suflet care, vremelnic, își găsește o casă într-un corp care altfel nu are nici o legătură cu el și chiar este de o cu totul altă natură, motiv pentru care amintirea vieților anterioare nu poate să dăinuie.

Din momentul nașterii într-un corp nou și al contopirii cu acesta, sufletul începe o nouă viață. Cum ar fi să-ți amintești pas cu pas ce ai mai trăit? Cum să accepți resemnat urâțenia sau frumusețea? Poate doar undeva în străfundurile conștiinței și ale intuiției se mai pot desluși urme ale amintirii unei epoci care nu mai există. Șirul de personalități întruchipate, cele făcute, rele sau bune, tot trecutul rămân ascunse. Pentru un timp...

EUGEN CELAN

Pași peste bariera timpului

MĂRTURIE din eternitate

Dr. Elisabeth Kübler-Ross, renumită nu doar ca fondator al studiilor privind asistarea muribunzilor, ci și pentru contribuția sa în descifrarea altor fenomene limită, a povestit cu prilejul unei conferințe ținute la Universitatea din Ontario de Vest, în fața unui amfiteatru ticsit de lume, o cutremurătoare întâmplare trăită de ea însăși.

Mai concret este vorba despre o dramatică povestire privind supraviețuirea după moarte, având-o în centrul său pe Mary Schwartz, o fostă pacientă, care i s-a arătat într-o formă complet materială, la aproape zece luni și jumătate după moarte. *„Dr. Ross, aș vrea să vă reținpentru două minute. Putem merge în cabinetul dv."* – i s-a adresat ea doctoriței care o privea nereușind să-și dea seama dacă visează sau totul se petrece aievea. Mai mult, ca un bun cercetător, dr. Kübler-Ross a început să execute un adevărat „test de realitate" asupra propriei persoane pentru a vedea dacă este conștientă de ce i se întâmplă sau dacă are halucinații. Și imediat a decis să meargă în cabinet. Mary a deschis ușa ca în alte dăți – și, în timp ce doctorița s-a așezat la birou, ea a rămas în picioare. *„M-am întors pentru a vă mulțumi, dumneavoastră și Părintelui Rennie Gaines pentru că m-ați ajutat să mor liniștită. În primul rând însă, am venit să vă spun să nu cumva să opriți cercetările tocmai acum – nu este momentul potrivit."* Kübler-Ross o privea și o asculta interzisă. Puternic frustrată de opoziția manifestată de colegii săi, tocmai se gândea să pună capăt cecetărilor sale. Și acum intervenea această apariție care îi vorbea exact despre ceea ce se petrecea în mintea ei! Elementul încă și mai extraordinar avea să urmeze! Adresându-se unei asistente consternate, dr. Kübler-Ross a relevat: *„în disperarea de a obține o dovadă palpabilă că cele întâmplate au avut loc în realitate... am recurs la o șiretenie..."* A mințit-o pe Mary Schwartz, spunându-i că avea nevoie de o notă din partea ei pe care să o trimită preotului Rennie Gaines. De fapt, plănuia să păstreze nota respectivă pentru ea și să compare semnăturile! Îi oferă lui Mary un stilou și o foaie de hârtie și o întreabă dacă ar fi de acord să-i scrie un bilet Părintelui. Învăluind-o cu o privire inundată de dragoste, Mary răspunde: *„bineînțeles!"* Și ia stiloul și începe să scrie, deși din zâmbetul său se deslușea clar că era conștientă de ce fostul ei doctor îi cerea de fapt să facă acest lucru! Îi întinde apoi biletul scris și semnat și o privește drept în față: *„Îmi promiteți că nu veți renunța la cercetări?!"*. După care s-a ridicat, a deschis ușa, a ieșit și a închis-o cu grijă în urma ei. Kübler-Ross a fugit imediat la ușă, a deschis-o și a părăsit cabinetul. În fața ei coridorul era pustiu...

MIHAELA DOROBANȚU

Vreți să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenției, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____.
M/33

Halucinații sau legende?

Beethoven în zațul de cafea

Ghicitorii în cafea au o imaginație debordantă. Una dintre cele mai fascinante întâmplări din domeniul cafeomanciei este cea în care chipul lui Beethoven apare „foarte bine conturat" în zaț. De obicei apar tot felul de drăcovenii care dau indicii „precise" ghicitorilor, de la girafe și cămile, până la urme de pași și inimi aducătoare de iubiri mistuitoare; nici numerele de la loto nu lipsesc, asta așa, de dragul îmbogățirii peste noapte.

Această imagine a lui Beethoven a apărut în primăvara anului 2002, atunci când o doamnă din Londra, T.S., a dorit să afle care va fi profesiunea viitorului ei bărbat. Când ghicitoarea i-a arătat „portretul" titanului din Bonn, dna T.S. a leșinat. De ce? Tocmai urma să se întâlnească cu un instrumentist dintr-o orchestră londoneză. A plătit un tarif piperat și a plecat crezând că Dumnezeu i-a pus mâna-n cap. Numai că Beethoven al ei era căsătorit și până la urmă toată afacerea a căzut. Interesant este faptul că ghicitoarea știuse de existența instrumentistului, așa că nu i-a fost greu să facă prezicerea cu pricina... Atenție la imaginile de pe fundul cești de cafea, nu se știe ce geniu își face apariția acolo și cu ce intenții!

PAUL IOAN